

XLK079

ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருக்கோவையார்.

[பேராசிரியர் உரையைத்தழுவி எழுதப்பட்ட
துறைவிளக்கம் முதலியவற்றோடு கூடிய
சுத்தப்பதிப்பு.]

லாக்மென்ஸ் க்ரீன் அண்ட் கம்பெனியார்

167, மவுண்ட் ரோட், சென்னை.

பம்பாய், கல்கத்தா,

1917

Copy Right registered.]

[ரிஜிஸ்டர் செய்யுதல்.

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
சு	1	வண்ணபிழை	வண்ணபிழை
"	9	பொழில்வாய்	பொழில்வாய்
"	21	உணர்ந்தார்	உணர்ந்தார்
சு	6	பாமலை	பாமலை
சு	21	தன் னும	தன் னும
சு	15	சனாடமைசு வல்	சனாடமைசு
சு	11	பனங்களைத்	பனங்களைத்

உஉசு ஆவதுபக்கத்தில் காண்க வரியை நீக்கிவிடுக.

பரமபதி துணை.
திருச்சிறம்பலம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிய

திருக்கோவையார்.

விநாயக வணக்கம்.

* எண்ணிறைந்த தில்லை யெழுகோ புரந்திகழக்
கண்ணிறைந்து நின்றதூளுங் கற்பகமே—கண்ணியசீர்த்
தேனூறு செஞ்சொற் றிருக்கோவை யென்கின்ற
நானூறு மென்மனத்தே நல்கு.

தூந்சிறப்பு:

* ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் யோகிய ராகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காழகர் காமநன் னூலதேன்ப
ரேரணங் காணென்ப ரெண்ண ரெழுத்தேன்ப ரின்புலவோர்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செப்பிடினே.

* இவ்விரண்டு செய்யுளும் பிற்காலத்து ஆன்றோராற்
செய்யப்பட்டன.

க. இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இது பதினெட்டிந் துறையடைத்து ஆமை வருமாறு—

‘காட்சி’ ‘நயபந்’ ‘தெளிந்’ ‘னாபப்பே

‘புட்டகோ’ ‘பெயவந்’ ‘துணிதல்யாகக் கிளைபொடு

‘கலவி’ ‘புலாத்த’ ‘நீருவயி’ ‘னெந்தல்

‘மெளவி’ ‘மேயட்ட’ ‘னலம்புவிந்’ ‘துலாத்தல்

‘பிரிவுணர்த’ ‘கனவொடு’ ‘பருளர’ ‘லறித

‘வருடருண’ ‘முறைத்த’ ‘வணரினம்’ ‘கடற்

‘லாபுட’ ‘தூயந்த’ ‘வருளம்’ ‘யறிதல்

‘பாநகரை’ ‘யறித’ ‘வெணவி’ ‘மொளவா

‘மகர’ ‘வியததை’ ‘நெறியென’ ‘மொழிப

உா ட் கி.

பிரிவாணந்தல் ‘வெளவி’ ‘நயபந்’—‘தெளியென’ ‘கனவொடு’

‘துலாணர்த’ ‘மகர’ ‘வியததை’ ‘நெறியென’ ‘மொழிப’

‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’

‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’

‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’

இய ம்.

[தேசிகவேலைகள்—வருவகாநா. கனவொடு.]

‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’

‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’

‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’

‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’ ‘மருவள’

(2)

திருக்கோவையார்.

௩௩

தெளிதல்.

[அணங்கல்லனென் றயிலவேலவன்
குணங்களைநோக்கிக் குறித்துரைத்தது.]

பாயும்விடையரன் றில்லையன்னுள்படைக்கண்ணிமைக்குந்
தோயுநிலத்தடிதூ மலர்வாடுந் துயரமெய்தி
யாயுமன்னையணங்கல்லளம்மாமுலைசுமந்து
தேயுமருங்குற்பெரும்பணைத்தோளிச்சிறுதுதலே. (௩)

நயப்பு.

[வண்டமர்புரிதுழ லோண்டோடி மடந்தையை
நயந்தவண்ணல் வியந்துள்ளியது.]

ஆகல்கின்றவல்குற்றடமதுகொங்கையவையவரீ
புகல்கின்றதென்னேநெஞ்சுண்டேயிடையடையார்புரங்க
ளிகல்குன்றவிலிற்செற்றோன்றில்லையெனம்மானெதிர்ந்த
பகல்குன்றப்பல் லுகுத்தேதான்பழனம்மன்னபல்வளைக்கே(௪)

உட்கோள்.

[இறைநிகர்காத்து மறிமாளோக்கி—யுள்ளக்கருத்து வள்ளலறிந்தது]

அணியுமமிழ்துமென்னாவிடையவன் றில்லைச்சிந்தா
மணியும்பரார றியாமறையோனடிவாழ்த்தலரிற்
பிணியுமதற்குமருந்தும்பிறழப்பிறழமின்னும்
பணியும்புரைமருங்குற்பெருந்தோளிபடைக்கண்களே. (௫)

தெய்வத்தை மகிழ்தல்.

[அன்னமென்னடையரிவையைநீந்த
மன்னிநீந்தேயிவத்தை மகிழ்ந்துரைத்தது.]

வளைபயிலக்பூடனின்றிடமேல்கடல்வானுகத்தின்
 றுளைவழிநேர்கழிகோத்தெனத்தில்லைத் தொல்லோன்கயிலை
 கிளைவயினீக்கியிக்கெண்டையங்கண்ணியைக்கொண்டுதந்த
 விளைவையல்லால்வியவேனயவேன்றெய்வமிக்கனவே (சு)

புணர்ச்சி துணிதல்.

[கோவ்வைச்சேவ்வாய்க் கோடியிடைப்பேதையைத்
 தேய்வப்புணர்ச்சி சேம்மறுணிந்தது.]

ஏழுடையான்பொழிலெட்டுடையான்புயமென்னைமுன்ன
 னுழுடையான்புலியூரன்னபொன்னிவ்வுயர்டொழில்வாய்ச்
 சூழுடையாயத்தைநீக்கும்திதுணையாமனனே
 யாழுடையார்மணங்காணணங்காய்வந்தகப்பட்டதே. (எ)

கலவியுரைத்தல்.

[கோலேவேலவன் கோடியிடையோடு
 கலவியின்பங் கட்டுரைத்தது.]

சொற்பாலமுதிவன்யான்சுவையென்னத்துணிந்திங்ஙனே
 நற்பால்வினைத்தெய்வந்தந்தின் றுநானிவளாம்பகுதிப்
 பொற்பாரறிவார்புலியூர்ப்புனிதன்பொதியில்வெற்பிற்
 கற்பாவியவரைவாய்க்கடிதோட்டகளவகத்தே. (அ)

இருவயினொத்தல்.

[ஆராவின்பத் தன்பும்தூர—வாரார்ழலைய மகிழ்ந்துரைத்தது.]

உணர்ந்தார்குணர்வரியோன்றில்லைச்சிறம்பலத்தொருத்தன்
 குணந்தான்வெளிப்பட்டகொவ்வைச்செவ்வாயிக்கொடியிடேதான்
 புணர்ந்தாற்புணருந்தொறும்பெரும்போகம்பின்னும்புதிதாய்
 மணந்தாழ்புரிசுமூலாளல்குல்போலவளர்கின்றதே. (க)

திருக்கோவையார்.

௫

கிளவிவேட்டல்.

[அன்னமன்னவ எவயவங்கண்டு
மேன்மொழிகேட்க விருப்புற்றது.]

அளவியையார்க்குமறிவரியோன்றில்லையம்பலம்போல்
வளவியவான்கொங்கைவாட்டடங்கண்ணுதன்மாமதியின்
பிளவியன்மின்னிடைபேரமைதோளி துபெற்றியென்றூற்
கிளவியையென்னோவினிக்கிள்ளையார்வாயிற்கேட்கின்றதே.

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

[பொங்கிழையைப் புனைநலம்புகழ்ந்
தங்கதிர்வேலோ னயர்வுநீங்கியது.]

கூம்பலங்கைத்தலத்தன்பரென்பூடுருகக்குனிக்கும்
பாம்பலங்காரப்பரன்றில்லையம்பலம்பாடலரிற்
றேம்பலஞ்சிற்றிடையீங்கிவடங்கனிவாய்கமழு
மாம்பலம்போதுளவோவளிகாணும்மகன்பணையே. (கக)

பிரிவுணர்த்தல்.

[பணிவளரல்தலைப் பயிர்ப்புறுத்திப்
புணிமலர்த்தாரோன் பிரிவுணர்த்தியது.]

சிந்தாமணிதெண்கடலமிர்தந்தில்லையானருளால்
வந்தாலிகழப்படுமேமடமான்விழிமயிலே
யந்தாமரையன்னமேநின்னையானகன்றூற்றுவனோ
சிந்தாகுலமுற்றென்னோவெண்ணைவாட்டந்திருத்துவதே. (க)

பருவரலறிதல்.

[பிரிவுணர்ந்த பெண்கொடிதன்—பருவரலின் பரிசுநினைந்தது.]

கோங்கிற்பொலியரும்பேய்கொங்கைபங்கன்குறுகலநூர்
 தீங்கிற்புகச்செற்றகொற்றவன்சிற்றம்பலமனையா
 ணீங்கிற்புணர்வரிதென்றோநெடி திங்ஙனையிருந்தா
 லாங்கிற்பழியாமெனவோவறியேனயர்கின்றதே. (கந)

அருட்குணமுரைத்தல்.

[கூட்டியதேய்வநீ தின்னருட்துணம்
 வாட்டமின்மை வள்ளலுரைத்தது.]

தேவரிற்பெற்றநஞ்செல்வக்கடிவடிவார்திருவே
 யாவரிற்பெற்றினியார்கிதைப்பாரிமையாதமுக்கண்
 மூவரிற்பெற்றவர்கிற்பம்பலமணிமொய்பொழில்வாய்ப்
 பூவரிற்பெற்றகுழலியென்வாடிப்புலம்புவதே. (கச)

இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல்.

[மடவரலை வற்புறுத்தி—இடமணித்தேன் றவனியம்பியது.]

வருங்குன்றமொன்றுரித்தோன்றில்லையம்பலவன்மலையத்
 திருங்குன்றவாணரிளங்கொடியேயிடுரெய்தலெம்மூர்ப்
 பருங்குன்றமாளிகைதுண்களபத்தொளிபாயதும்மூர்க்
 கருங்குன்றம்வெண்ணிறக்கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குழையே.

ஆடிடத்துய்த்தல்.

[வன்புறையின் வற்புறுத்தி—அன்புறுமொழியை யருகக்கூறது.]

தெளிவளர்வான்சிலைசெங்கனிவெண்முத்தந்திங்களின்வாய்ந்
 தெளிவளர்வல்லியன்னாய்முன்னியாடுபின்யானளவா
 வெளிவளர்தில்லையொருவன்கயிலையுக்குபெருந்தேன்
 றுளிவளர்சாரற்கார்துங்ஙனேவந்துதோன்றுவனே. (கசு)

அருமையறிதல்.

[சுற்றழமிடனுந் துழலுநோக்கி—மற்றவளருமை மன்னனறிந்தது.]

புணர்ப்போனிலனும்விசம்பும்பொருப்புந்தன் பூங்கழலின்
றுணர்ப்போதெனக்கணியாக்குந்தொல்லோன் நிலைச்சூழ்பொழில்வா
யினர்ப்போதணிசூழலேழைதன் னீர்மையிநீர்மையென்
புணர்ப்போகனவோபிறிதோவறியேன்புகுந்ததுவே. [ஈற்

பாங்கியையறிதல்.

[கடல்புரையாயத்துக் காதற்றேழியை
மடவால்காட்ட மன்னனறிந்தது.]

உயிரொன்றுளமுமொன்றொன்றேசிறப்பிவட்கென்னென்னப்
பயில்கின்றசென்றுசெவியுறநீள்படைக்கண்கள் விண்வாய்ச்
செயிரொன்றுமுப்புரஞ்செற்றவன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துப்
பயில்கின்றகூத்தனருளெனலாகும்பணிமொழிக்கே. (கஅ)

உ. பாங்கற்கூட்டம்.

இது பதினெட்டுத்துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹நினைதல் ²வினாத ³லுற்ற துரைத்தல்

⁴கழறன் ⁵மறுத்தல் ⁶கவன்றுரைத் தல்லே

⁷வலியழி வுரைத்தல் ⁸விதியொடு வெறுத்த

⁹னெந்து கூற னோத னீங்கி

¹⁰மியலிடங் கேட்ட ¹¹லியலிடங் கூறல்

¹²வற்புறுத்தல் ¹³குறிவழிச் சேறல் ¹⁴காண்டல்

¹⁵வியந்து ரைத்தலம் மெல்லிய றன்னைக்
¹⁶கண்டமைகூறல் கருத்துக் கேற்பச்
¹⁷செவ்வி செப்ப ¹⁸லவ்விடத் தேக
 லீங்கிவை நிற்க விடந்தலை தனக்கு
¹மாங்கவண் மெலிதல் ²பொழில்கண்டு மகிழ்த
 லீங்கா மகிழ்வொடு ³நிலைகண்டு வியத்த
⁴தளர்வகன் றுரைத்தன் ⁵மொழிபெற வருந்தல்
⁶கண்புதை ⁷வருத்தங் காவ ⁸னாண்விட
 னண்பொடு சென்று நன் ⁹மருங் கணைத
¹⁰லின்றி யமையாமை ¹¹யாயத் துய்த்த
¹²னின்னு வருந்த னிகழா றைந்துந்
 துன்று பாங்கற் றுறையென மொழிப.

பாங்களை நினைதல்.

[எய்துதற்கருமை யேழையிற்றேன்றப்
பையுளுற்றவன் பாங்களை நினைந்தது.]

பூங்கனையார் புனற்றென் புலியூர் புரிந்தம்பலத்து
 ளாங்கனையாண்டு கொண்டாடும் பிரானடித்தாமரைக்கே
 பாங்கனையானன்ன பண்பனைக் கண்டிப் பரிசுரைத்தா
 லீங்கனையார் தடுப்பார் மடப்பாவையை யெய்துதற்கே.

பாங்கன் வினாத்தல்.

[கலிகேழ்கிரடோண் மெலிவதுகண்ட
இன்னுயிர்ப்பாங்கன் மன்னனை வினாது.]

சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்துமென்சிற்தையுள்ளு
 முறைவா னுயர்மதிற் கூடலினுய்ந்த வொண்டந்தமிழின்

திருக்கோவையார்.

கூ

ஹுறைவாய் துழைந்தனையோவன்றியேழிசைச்சூழல்புக்கோ
விறைவாதவரைத்தேதாட்கென்கொலாம்புகுந்தெய்தியதே.

உற்றதுரைத்தல்.

[மற்றவன் வினவ உற்ற துரைத்தது.]

கோம்பிக்கொதுங்கிமேயாமஞ்ஞைகுஞ்சரங்கோளிழைக்கும்
பாம்பைபிடித்துப் படங்கிழித்தாங்கப் பணைமுலைக்கே
தேம்பற்றுடி யிடைமான் மடநோக்கி தில்லைச்சிவன்றா
ளாம்பொற்றட மலர்கூடு மென்னுற்ற வகற்றியதே. (உக)

கழறியுரைத்தல்.

[வேற்பனைத்தன் மெய்ப்பாங்கன்—கற்பனையிற் கழறியது.]

உளமாம் வகைநம்மை புய்யவந் தாண்டுசென் றும்பருய்யக்
களமாம் விடமமிர் தாக்கியதில்லைத் தொல்லோன் கயிலை
வளமாம் பொதும்பரின் வஞ்சித்து நின்றோர் வஞ்சிம்மருங்கு
விளமான் விழித்ததென் றோவின் றெம்மண்ண விரங்கியதே.

கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

[ஆங்குயிரின்ன பாங்கன்கழற

வளந்தருவேற்ப னுளத்தளர்ந் துரைத்தது.]

சேணிற்பொலிசெம்பொன்மாளிகைத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து
மாணிக்கக்கூத்தன்வடவான்கயிலைமயிலைமன்னும்
பூணிற்பொலிகொங்கையா வியையோவியப்பொற்கொழுந்தைக்
காணிற்சுழறலைகண்டிலைமென்றோட்கரும்பினையே. (உங)

கவன்றுரைத்தல்.

[கோலைக்களிற்றண்ணல் துறைநயந்துரைப்பக்
கலக்கஞ்செய்பாங்கன் கவன்றுரைத்தது.]

விலங்கலைக்கால்விண்டிமேன்மேலிடவிண் ணுமண் ணுமுந்நீர்
கலங்கலைச்சென்றவன் றுங்கலங்காய்கமழ்கொன்றைறதுன்று[க்
மலங்கலைச்சூழ்ந்தசிற்றம்பலத்தானருளில்லவர்போற்
றுலங்கலைச்சென்றி தென்னோவள்ள லுள்ளந் துயர்கின்றதே

வலியழிவுரைத்தல்.

[நிறைபொறைதேற்ற நீதியோடுசொல்பு
மறியுறுநோக்கீந்த வாடினேனென்றது.]

தலைப்படுசொல்பினுக்குந்தளரேன்சித்தம்பித்தனென்று
மலைத்தறிவாரில்லையாரையுந்தேற்றுவனெத்துணையுங்
கலைச்சிறுதிங்கண்மிலைத்தசிற்றம்பலவன்கயிலை
மலைச்சிறுமான்விழியாலழிவுற்று மயங்கினனே. (௨௫)

விதியொடுவெறுத்தல்.

[கல்விமீதுபாங்கன் கழறவேன்கிச்
சேல்வமீதுசீலம்பன் றெரிந்துசெப்பியது.]

நல்வினையுந்நயந்தந்தின்றுவந்துநடுங்குமின்மேற்
கொல்வினை வல்லனகோங்கரும்பா மென்றுபாங்கன்சொல்ல
வில்வினை மேருவில் வைத்தவன்றில்லை தொழாரின்வெள்கித்
தொல்வினையாற்றுயரும்மென தாருயிர் துப்புறவே. (௨௬)

பாங்கனெந்துரைத்தல்.

[இன்னுயிர்ப்பாங்க னேழையெசீகட்டி
நின்னதுதன்மை நினைந்திலையென்றது.]

ஆலத்தினுலமிர் தாக்கிய கோன்றில்லை யம்பலம்போற்
கோலத்தினுள் பொருட்டாக வமிர்தங் குணங்கெடினுங்
காலத்தினுன் மழைமாறினு மாறுக்கவிகை நிற்பொற்
சீலத்தை நீயுநினையா தொழிவதென்றீ வினையே. (௨௭)

இயலிடங்கேட்டல்.

[கழமலெய்திய காதற்றேழன்
சேழமலைநாடனைத் தெரிந்துவினாது.]

நின்னுடைநீர்மையு நீயுமில்வாறு நினைத்தெருட்டு [க்கண்
மென்னுடைநீர்மையிதென்னென்பதேதில்லையேர்கொண்மு
மன்னுடை மால்வரையோ மலரோ விசும்போ சிலம்பா
வென்னிடம்பா தியனின்னையின்னே செய்தவீர்கொடிக்கே.

இயலிடங்கூறல்.

[அழங்கலெய்திய வாநயிர்ப்பாங்கந்தச்
சேழங்கதிர்வேலோன் தெரிந்துசெப்பியது.]

விழியாற்பிணையா ம்விளங்கியலான் மயிலாமிழற்று
மொழியாற்கிளியாமுதுவானவர்தமுடித்தொகைகள்
கழியாக்கழற்றில்லைக்கூத்தன்கயிலைமுத்தம்மலைத்தேதன்
கொழியாத்திகழும்பொழிற்கெழிலாமெங்குலதெய்வமே. ()

வற்புறுத்தல்.

[பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாடனை
வயங்கெழுபுகழோன் வற்புறுத்தியது.]

குயிலைச்சிலம்படிக்கொம்பினைத்தில்லையெங்குத்தப்பிரான்
கயிலைச்சிலம்பிற்பைம்பூம்புனங்காக்குங்கருங்கட்செவ்வாய்
மயிலைச்சிலம்பகண்டியான்போய்வருவன்வண்பூங்கொடிகள்
பயிலைச்சிலம்பெதிர்கூப்ப்பண்ணைநண்ணும்பளிக்கறையே. ()

குறிவழிச்சேறல்.

[அறைகழலண்ண லநுளினவழியே
நிறைவுடைப்பாங்க னீனைவொடுசேன்றது.]

கொடுங்கால்குலவரையேழேழ்பொழிலெழில்குன் றுமன்னு
நடுங்காதவனைநடுங்கதுடங்குநடுவுடைய
விடங்காலயிற் கண்ணிமேவுங்கொலாந்தில்லையீசன்வெற்பிற்
றடங்கார்தருபெருவான்பொழி னீழலந்தண்புனத்தே. (௩௧)

குறிவழிக்காண்டல்.

[துளிர்வரைநாடன் துறிவழிச்சேன்று
துளிர் புரைமேல்லடித் தையலைக்கண்டது.]

வடிக்கணிகைவஞ்சியஞ்சுமிடையி துவாப்பவளந்
துடிக்கின் றவாவெற்பன்சொற்பரிசேயான்றொடர்ந் துவிடா
வடிச்சந்தமா மலரண்ணல்விண்ணோர்வணங்கம்பலம்போற்
படிச்சந்தமுமி துவேயிவளேயப்பணிமொழியே. (௩௨)

தலைவனைவியந் துரைத்தல்.

[நயந்தவுருவு நலனுங்கண்டு—வியந்தவனையே மீதுத்துரைத்தது.]

சுவனைக்களத்தம்பலவன்குரைகழல்போற்கமலத்
தவளைப்பயங்கரமாகநின்றாண்டவவயவத்தி
னிவளைக்கண்டிங்குநின்றமங்குவந்தத்துணையும்பகர்ந்த
கவளக்களிற்றண்ணலே திண்ணியானிக்கடலிடத்தே. (௩௩)

கண்டமைகூலல்.

[பிடியிசைவைத்துப் பேதையதுநிலைமை
அடுதிறலண்ணற் கறியவுரைத்தது.]

பணந்தாழரவரைச்சிற்றம்பலவர்பைம்பொற்கயிலைப்
புணர்தாங்ககன் றபொருகரியுன்னிப்புனத்தயலே
மணந்தாழ்பொழிற் கண்வடிக்கண்பரப்பிமடப்பிடிவாய்
நிணந்தாழ்சுடரிலேவேலகண்டேனென்றுநின்றதுவே. (௩௪)

திருக்கோவையார்.

கந

செவ்விசெப்பல்.

[அற்புதன்கயிலை மற்பொலிசீலம்பந்
கவ்வுருக்கண்டவன் செவ்விசெப்பியது.]

கயலுளவேகமலத்தலர்மீதுகனிபவளத்
தயலுளவேமுத்தமொத்தநிரையானம்பலத்தி
னியலுளவேயிணைச்செப்புவெற்பாநினதீர்க்கொடிமேற்
புயலுளவேமலர்குழந்திருநேங்கிப்புரள்வனவே. (௩௩)

அவ்விடத்தேதகல்.

[அரிவையதுநிலைமை யறிந்தவனுரைப்ப
எரிகதீர்வேலோ னேகியது.]

எயிற்குலமுன்றிருந்தியெய்தவெய்தவன்றில்லையொத்துக்
குயிற்குலங்கொண்டு தொண்டைக்கனிவாய்க்குளர்முத்தரி
தயிற்குலவேல்கமலத்திற்கிடத்தியனநடக்கு [ரைத்
மயிற்குலங்கண்டதுண்டேலதுவென்னுடைமன்னுயிரே. ()

௩. இடந்தலைப்பாடு.

—(௦)—

இதுபதின்முன்று துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

பொழிலிடைச் சேற விடந்தலை சொன்ன
வழியொடு கூட்டி வகுத்திசி னேரே.

இதனையும் மேலைப்பாங்கற் கூட்டமுணர்த்திய குத்தி
ரத்தில் “எங்கிவை நிற்க விடந்தலைதனக்கும்” எனக்கூறிய

வாறே மின்னிடைமெலிதல் முதல்நின்று வருந்துதலீறாகக்
கூறப்பட்ட கிளவிகளோடு கூட்டி இடந்தலைப்பாடா
மென்று வகுத்துரைத்துக்கொள்க. அவை பாங்கற் கூட்
டத்திற்கும், இடந்தலைப்பாட்டிற்கும், உரியவாமாறு என்னை
யெனின், பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு
நிகழும், இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்கூட்ட நிக
ழும் ஆதலின்.

மின்னிடை மெலிதல்.

[மன்னனை நினைந்து—மின்னிடைமெலிந்தது.]

ஆவியன்றாய்கவலேலகலேமென்றளித்தொளித்த
வாவியன்றார்மிக்கவாவினராய்க்கெழுமற்கழிவுற்
றாவியன்றார்மன்னியாடிஞ்சேர்வார்கொலம்பலத்தெம்
மாவியன்றன்பயி லுங்கயிலாயத்தருவரையே. (ந.௭)

பொழில்கண்டுமகிழ்தல்.

[மணங்கமழ்பொழிலின் வடிவுகண்
டணங்கெனநினைந் தயர்வுநீங்கியது.]

காம்பிணையாற்களிமாமயிலாற்கதிர்மாமணியால்
வாம்பிணையால்வல்லியொல்குதலான்மன்னுமம்பலவன்
பாம்பிணையாக்குழைகொண்டோன்கயிலைப்பயில்புனமுந்
தேம்பிணைவார்குழலாளெனத்தோன்றுமென்சிந்தனைக்கே.()

உயிரென வியத்தல்.

[வேறியுறு பொழிலின் வியன்பொதும்பரின்
நேறியுறுதழலி நிலைமகண்டது.]

நேயத்ததாய்நென்னலென்னைப் புணர்ந்துநெஞ்சந்நெகப்போ
யாயத்ததாயமிழ்தாயணங்காயர்னம்பலம்போற்

றேயத்ததாயென் றன்சுந்தைய தாய்த்தெரியி ற்பெரிது
மாயத்ததாகியிதோவந் துரின்றதென்மன்னுயிரே. (௩௯).

தளர்வகன் றுரைத்தல்.

[பனிமதிநுதலியைப் பைம்பொழிலிடைத்
தனிநிலைகண்டு தளர்வகன் றுரைத்தது.]

தாதிவர்போதுகொய்யார்தையலாரங்கைகூப்பரின்று
சோதிவரிப்பந்தடியார்சுனைப்புனலாடல்செய்யார்
போதிவர்கற்பகநாடுபுல்லென்ன த்தம்பொன்னடிப்பா
யாதிவர்மாதவமம்பலத்தான்மலையெய்துதற்கே. (௪௦).

மொழிபெற வருந்தல்.

[கூடற்கரிதேன வாடி யுரைத்தது.]

காவிரின்றேர்தருகண்டர்வண்டி ல்லைக்கண்ணர்கமலத்
தேவியென்றேயையஞ்சென்றதன்றேய நியச்சிறிது
மாவியன்றன்னமென்னோக்கிரின்வாய்திறவாவிடிவென்
னாவியன்றேயமிழ்தேயணங்கேயின்றழிகின்றதே. (௪௧).

நாணிக்கண்புதைத்தல்.

[ஆயிடைத்தனிநீன் றுற்றதழிந்து
வேயுடைத்தோளியோர் மென்கொடிமறைத்தது.]

அகலிடந்தாவியவானோன்றிந்திறைஞ்சம்பலத்தி
னிகலிடந்தாவிடையீசற்றொழாரினின்னற்கிடமா
யுகலிடந்தான்சென்றெனதுயிர்நையாவகையொதுங்கப்
புகலிடந்தாபொழில்வாயெழில்வாய்தருபூங்கொடியே. (௪௨).

கண்புதைக்க வருந்தல்.

[வேற்றநங்கண்ணிணை மிளிர்வனவன்றுநின்
கூற்றநமேனியே கூற்றெனக் கேள்றது.]

தாழச்செய்தார்முடி தன்னடிக்கீழ்வைத்தவரைவிண்ணோர்
சூழச்செய்தானம்பலங்கைதொழாரினுள்ளந்துளங்கப்[ன்னேநீ
போழச்செய்யாமல்வைவேற்கண்புதைத்துப்பொன்னையெ
வாழச்செய்தாய்சுற்றுமுற்றம்புதைநின்னைவாணுதலே. (.)

நாண்விடவருந்தல்.

[ஆங்ஙனங்கண் பாற்றளாகி
நீங்கினநானோடு நேரிழைநின்றது.]

குருநாண்மலர்ப்பொழில்சூழ்தில்லைக்கூத்தனையேத்தலர்போ
வருநாள்பிறவற்கவாழியரோ மற்றென்கண்மணிபோன் [ல்
றொருநாள்பிரியாதுயிரிற் பழகியுடன்வளர்ந்த
வருநாணளியவழல்சேர்மெழுகொத்தழிகின்றதே. (சச)

மருங்கணை தல்.

[ஒளிதிகழ்வார்துழ லளிதலம்விலக்கிக்
கருங்களிற்றண்ணன் மருங்கணைந்தது.]

கோலத்தனிக் கொம்பரும்பர் புக்கஃதே குறைப்பவர்தஞ்
சீலத்தன கொங்கைதேற்றகிலேஞ் சிவன்றில்லையன்ன[யாற்
ணூலொத்தநேரிடைநொய்ம்மையெண்ணுதுதுண்டேனசை
சாலத்தகாதுகண்டிர் வண்டிகாள் கொண்டைசார்வதுவே.

இன்றியமையாமைகூறல்.

[வேன்றிவேலவன் மெல்லியறனக்
கின்றியமையாமை யெடுத்துரைத்தது.]

நீங்கரும்பொற்கழற்சிற்றம்பலர்நெடுவிசம்பும்
வாங்கிருந்தென்கடல்வையமுமெய்தினும்பான்மறவேன்
நீங்கரும்பும்மமிழ்துஞ்செழுந்தேனும்பொதிந்துசெப்புங்
கோங்கரும்புந்தொலைத்தென்னையுமாட்கொண்டகொங்கை
[கனே.]

ஆயத்துய்த்தல்.

[தேங்கமழ் சிலம்பன் பாங்கிற் கூட்டியது.]

சூளாமணியும்பர்க்காயவன்சூழ்பொழிற்றில்லையன்னாய்க்
காளாயொழிந்ததென்னொருயிராரமிழ்தேயணங்கே
தோளாமணியேபிணையேபலசொல்லியென்னை துன்னு
நாளார்மலர்ப்பொழில்வாயொழிலாயநணுகுகவே. (சௌ)

நின்றவருந்தல்.

[பாங்கிற்கூட்டிப் பதிவயிற்பேயர்வோ
ளிங்கற்கருமை நின்றநினைத்தது.]

பொய்யுடையார்க்கரன்போலகலும்மகன்றற்புணரின்
மெய்யுடையார்க்கவனம்பலம்போலமிகநணுகு
மையுடைவாட்கண்மணியுடைப்பூண்முலைவாணுதல்வான்
பையுடைவாளரவத்தல்குல்காக்கும்பைம்பூம்புனமே. (சு அ)

பொழிலிடைச்சேறல்.

[ஐயரிக்கண்ணியை யாடிடத்தேசேன்
றெய்துவனெனநினைத் தேந்தல்சேன்றது.]

என்னறிவால்வந்ததன்றி துமுன்னுமின் னும்முயன்றான்
மன்னெறி தந்ததிருந்தன்று தெய்வம்வருந்தனெஞ்சே
மின்னெறிசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிரான்வியன்றில்லைமுந்நீர்
பொன்னெறிவார்துறைவாய்ச்சென்றுமின்றோய்பொழிலிடத்தே. ()

இவற்றுட் பொழி லிடைச்சேற லொன்றுமே இடந்
தலைப் பாடாகவைத்து, மற்றைப் பன்னிரண்டினையும் பாங்
கற்கூட்டத்திற் சேர்த்தலுமாம்.

சு. மதியுடம்படுத்தல்.

இது பத்துத் துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

1சேற 2றுணிதல் 3வேழம் வினாத்தல்
4கலைமான் 5வழி 6பதி 7பெயர்வினா தல்லே
8மொழிபெறு துறைத்தல் 9கருத்தறி வித்த
10லிடைவி னாதலோ டிவையீ ரைந்து
மடவரற் றோழிக்கு மதியுடம் படுத்தல்.

பாங்கியிடைச்சேறல்.

[காந்துறைகளவியிற் காதற்றோழியை
இரந்துதறையுறுவலென் றேந்தல்சென்றது.]

எளிதன்றினிக்கனிவாய்வல்லிபுல்லலெழின் மதிக்கீற்
றொளிசென்றசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிரானையுன்னொரினென்கட்
டெளிசென்றவேற்கண்வருவித்தசெல்லலெல்லார்தெளிவித்
தளிசென்றபூங்குழற்றோழிக்குவாழியறிவிப்பனே. (௩௦)

குறையுறத் துணிதல்.

[ஓரிடத்தவரை யொருங்குந் துன்
பேரிடர்பெருந்தகை பேசத்துணிந்தது.]

சூவளைக்கருங்கட்கொடியேரிடையிக்குகைக்க
ஊவளைத்தனதுயிரென்றதுதன்னோடுவமையிலா
தவளைத்தன்பால்வைத்தசிற்பம்பலத்தானருளிலர்போற்
றுவளத்தலைவந்தவிண்ணலின்னையினிச்சொல்லுவனே. (௬௧)

வேழம்வினாதல்.

[ஏழையிருவரு மிருந்தசேவ்விதுள்
வேழம்வினாய் வெற்பன்சேன்றது.]

இருங்கனியாயின்றியானிறுமாப்பவின்பம்பணிவோர்
மருங்கனியாவனலாடவல்லோன்றில்லையான்மலையிங்
கொருங்கனியார்ப்பவுமிழ்மும்தத்திருகோட்டொருநீள்
கருங்கனியார்மதயானையுண்டோவரக்கண்டதுவே. (௬௨)

கலைமான்வினாதல்.

[சிலமானண்ணல் கலைமான் வினாயது.]

கருங்கண்ணனையறியாமலின்றோன்றில்லைக்கார்ப்பொழில்
வருங்கண்ணனையவண்டாடும்வளரிளவல்லியன் [வாய்
ரிருங்கண்ணனையகணைபொருபுண்புணரிப்புனத்தின்
மருங்கண்ணனையதுண்டோவந்ததீங்கொருவான்கலையே. ()

வழிவினாதல்.

[கலைமான்வினாயகருத்துவேறிய மலைமானண்ணல் வழிவினாயது.]

சிலம்பணிகொண்டசெஞ்சீறடிபங்கன்றன்சீரடிபார்
சுலம்பணிகொள்ளவெனைக்கொடுத்தோன்கொண்டுதானணிபுங்

கலம்பணிகொண்டிடம்பலங்கொண்டவன்கார்கயிலைச்
சிலம்பணிகொண்டதுஞ்சீறூர்க்குரைமின்கள்சென்னெறியே.

பதிவினாதல்.

[பதியோடுபிறவியு மொழிபலமொழிந்து
மதியுடம்படுக்க மன்னன்வலிந்தது.]

ஒருங்கடமூவெயிலொற்றைக்கணைகொள்சிற்றம்பலவன்
கருங்கடமூன்றுகுநால்வாய்க்கரியுரித்தேதான்கயிலை
யிருங்கடமூடும்பொழிலெழிற்கொம்பரன்னீர்களின்னை
வருங்கடம்மூர்பகர்தாற்பழியோவின்குவாழ்பவர்க்கே.(௫௫)

பெயர்வினாதல்.

[பேரமைத் தோளியர் பேர்வியுயது.]

தாரென்னவோங்குஞ்சடைமுடிமேற்றனித்திங்கள்வைத்த
காரென்னவாருங்கரைமிடற்றம்பலவன்கயிலை
யூரென்னவென்னவும்வாய்திறவீரொழிவீர்பழியேற்
பேரென்னவோவுரையீர்விரையீர்க்குழற்பேதையரே.(௫௬)

மொழிபெறுதுகறல்.

[தேமொழியவர் வாய்மொழிபெறுது
மட்டவிழ்தாரோன் கட்டுரைத்தது.]

இரதமுடையநடமரட்டுடையவரெம்முடையர்
வரதமுடையவணிதில்லையன்னவரிப்புனத்தார்
விரதமுடையர்விருந்தொடுபேச்சின்மைமீட்டதன்றேற்
சரதமுடையர்மணிவாய்திறக்கிற்சலக்கென்பவே. (௫௭)

கருத் தறிவித்தல்.

[உரைத்த துவாயாது கருத்தறிவித்தது.]

வின் னிறவாணு தல்வேனிற் க்கண்மெல்லியலைமல்லற்
றன் னிறமொன்றிலிருத்திரின் றோன்றனதம்பலம்போன் [யீர்
மின்னிற துண்ணிடைப்பேரெழில்வெண்ணகைப்பைந்தொடி
பொன்னிறவல்குலுக்காமோமணிநிறப்பூந்தழையே. (ருஅ)

இடைவினாதல்.

[வழிபதி பிறவினாய் மோழிபல மோழிந்தது.]

கலைக்கீழகலல்குற்பாரமதாரங்கண்ணார்ந்திலங்கு
முலைக்கீழ்ச்சிறிதின்றிறிற்றன்முற்றாதன்றிலங்கையர்கோன்
மலைக்கீழ்விழ்ச்செற்றசிறற்றம்பலவர்வண்பூங்கயிலைச்
சிலைக்கீழ்க்கணையன்னகண்ணீரெதுதுங்கள்சிறிதையே. (1)

ரு. இருவருமுள் வழியவன் வரவுணர்தல்.

—(0)—

இஃது இரண்டுதுறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹ஐய ²நாடலாங்கவை யிரண்டு

மையறு தேர்ழி யவன்வர வுணர்தல்.

ஐயுறுதல்.

[அடங்கதிர்வேலோன் றோடர்ச்சிநோக்கித்
தையற்பாங்கி யையழற்றது.]

பல்லிவனாகப்பகலைவென்றோன்றில்லைபாடலர்போ
வெல்லிவனாகத்தொடேனம்வினாவிவன்யாவன்கொலாம்

வில்லிலனாகத்தழைக்கவில்வேட்டைகொண்டாட்டமெய்யோர்
சொல்லிலனாகற்றவாகடவானிச்சுனைப்புனமே. (சூ0)

அறிவுநாடல்.

[வேற்பன்வினாய சொற்பதநோக்கி

நேறிதழற்பாங்கி யறிவுநாடியது.]

ஆழமன்னோவுடைத்திவ்வையர்வார்த்தையனங்கனைந்து
விழமுன்னோக்கியவம்பலத்தான்வெற்பினிப்புனத்தே
வேழமுன்னாய்க்கலையாய்ப்பிறவாய்ப் பின்னுமென்றழையாய்
மாழைமென்னோக்கியிடையாய்க்கழிந்ததுவந்துவந்தே. (சூக)

சூ. முன்னுறவுணர்தல்.

—(0)—

இஃது ஒரு துறையுடைத்து. அது வருமாறு:—

வாட்டம் வினாதன் முன்னுற வுணர்தல்
கூட்டி யுணருங் குறிப்புரை யாகும்.

வாட்டம்வினாதல்.

[மீள்விடைமடந்தை தன்னியனோக்கி

விங்குமேள்முலைப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

நிருத்தம்பயின்றவன்சிற்றம்பலத்துநெற்றித்தனிக்க
னெருத்தன்பயி லுங்கயிலைமலையினுயர்குடுமித்
நிருத்தம்பயி லுஞ்சுனைகுடைந்தாடிச்சிலம்பெதிரகூய்
வருத்தம்பயின் றுகொல்லோவல்லிமெல்லியல்வாடியதே. (0)

எ. குறையுறவுணர்தல்.

இது நான்கு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு :—

¹குறையுற்று நிற்ற ²லவன்குறிப் பறித
³லவன்குறிப் பறிதலோ ⁴டவர்கினை வெண்ணல்
 கூறிய நான்குங் குறையுற வுணர்வெனத்
 தேறிய பொருளிற் றெளிந்திசி னேரே.

குறையுற்றுநிற்றல்.

[குறையுற்ற வேலவன் குறையுற்றது.]

மடுக்கோகடலின்விடுதிமிலன்றிமறிதிராமீன்
 படுக்கோபணிலம்பலகுளிக்கோபரன்நில்லைமுன்றிற்
 கொடுக்கோவளைமற்றுதும்மையர்க்காயகுற்றேவல்செய்கோ
 தொடுக்கோபணியீரணியீர்மலர்துஞ்சரிசுழற்கே. (கூட)

அவன்குறிப்பறிதல்.

[பொற்றெடித்தோள்தன் சிற்றிடைப்பாங்கி
 வெறிப்பூஞ்சிலம்பன் குறிப்பறிந்தது.]

அளியமன்னும்மொன்றுடைத்தண்ணலெண்ணரன்நில்லையன்
 கிளியையமன்னுங்கடியச்செல்லநிற்பிற்கிளரளகத் [ஊள்
 தளியமர்ந்தேறின்வறிதேயிருப்பிற்பளிங்கடுத்த [முகத்தே.
 வெளியமர்த்தாங்கொன்றுபோன்றொன்றுதோன்றுமொளி

அவள்குறிப்பறிதல்.

[ஆங்கவன் குறிப்புப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

பிழைகொண்டொருவிக்கெடாதன்புசெய்யிற்பிறவியென்னு
 முழைகொண்டொருவன்செல்லமைநின் மம்பலத்தாடுமுன்னே

னுழைகொண்டொருங்கிருநோக்கம்பயின் றவெம்மொண் ணுதன்மார்
தழைகொண்டொருவனென் னொமுன்னமுள்ளந்தழைத்திடுமே. (சுதி)

இருவர்நினைவு மொருவழியுணர் தல்.

[அன்புறுநோக் காங்கறிந் தீன்புறுதோழி யெண்ணியது.]

மெய்யேயிவற்கில்லவேட்டையின்மேன்மன மீட்டிவளும்
பொய்யேயுனத்தினைகாப்பதிதைபுலியூரனையான்
மையேர்குவளைக்கண்வண்டினம்வாழுஞ்செந்தாமரைவா
யெய்யேமெனினுங்குடைந்தின்பத்தேனுண்டெழிறருமே ()

அ. நாணநாட்டம்.

—0—

இஃது ஐந்துதுறைபுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹பிறைதொழு கென்றல் பின்னு மவளை
²யுறவென வேறு படுத்தி யுரைத்தல்
³சுனையாடல் கூற ⁴ரோற்றங்கண்டு
புணர்ச்சி யுரைத்தல் ⁵பொதுவெனக் கூறி
மதியுடம் படுதல் வழிநாண னடுங்கல்
⁶புலிமிசை வைத்தல் புகலுங் காலே.

பிறைதொழுகென்றல்.

[பிறைதொழுகென்று பேதைமாதரை
நறுநுதற்பாங்கி நாணநாட்டியது.]

மைவார்கருங்கண்ணிசெங்கரங்கூப்புமறந்துமற்றப்
பொய்வானவரிற்புகாதுதன்பொற்கழற்கேயடியே
னுய்வான்புகவொளிர்தில்லைநின்றோன்சடைமேலதொத்துச்
செவ்வானடைந்தபசுங்கதிர்வெள்ளைச்சிறுபிறைக்கே. ()

வேறுபடுத்துக்கூறல்.

[வேய்வளைத்தோளியை வேறுபாடுகண்
டாய்வளைத்தோழி யணங்கென்றது.]

அக்கின்றவாமணிசேர்கண்டனம்பலவன்மலயத்
திக்குன்றவாணர்கொழுந்திச்செழுந்தண்புனமுடையா
ளக்குன்றவாறமர்தாடச்சென்றாளங்கமவ்வவையே
யொக்கின்றவாறணங்கேயிணங்காகுமுனக்கவளே. (௬௮)

சுனையாடல் கூறி நகைத்தல்.

[மாணநாட்டிய வார்துழற்பேதையை
நாணநாட்டி நகைசெய்தது.]

செந்நிறமேனிவெண்ணீறணிவோன்றில்லையம்பலம்போ
லந்நிறமேனிரின்கொங்கையிலங்கழிக்குங்குமமு
மைந்நிறவார்குழன்மாலையுந்தா தும்வளாய்மதஞ்சே
ரிந்நிறமும்பெறின்யாணங்குடைவனிருஞ்சுனையே. (௬௯)

புணர்ச்சியுரைத்தல்.

[மணக்குறி நோக்கிப் புணர்ச்சி யுரைத்தது.]

பருங்கண்கவர்கொலைவேழப்படையோன்படப்படர்தீத்
தருங்கண்னுதற் றில்லையம்பலத்தோன்றடமால்வரைவாய்க்
கருங்கண்சிவப்பக்கனிவாய்விளர்ப்பக்கண்ணுரளிபின்
வருங்கண்மலைமலர்கூட்டவற்றோ மற்றவ்வான்சுனையே. (௭௦)

மதியுடம்படுதல்.

[அயிலவேற்கண்ணியோ டாடவன்றனக்தயிரோன்றென்
மயிலியற்றேழி மதியுடம்பட்டது.]

காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணிகலந்தாங்கிருவ
ராகத்துளோருயிர்கண்டனம்பாமின்றியாவையுமா
மேகத்தொருவனிரும்பொழிலம்பலவன்மலையிற்
றேகைக்குந்தோன் றற்குமொன்றாய்வுருமின்பத்துன்பங்களே. (எக)

கூ. நடுங்க நாட்டம்.

இஃது ஒரு துறையுடைத்து. அது வருமாறு:—மேல் “நடுங்
கல், புலிமிசை வைத்தல் புகலுங் காலே.”

புலிமிசைவைத்தல்.

[நுடங்கிடைப் பாங்கி நடுங்க நாடியது.]

ஆவானிருவரறியாவடி தில்லையம்பலத்து
மூவாயிரவர்வணங்கரின்றோனையுன்னுரினமுன்னித்
தீவாயுழுவைகிழித்ததந்தோசிறிதேபிழைப்பித்
தாவாமணிவேல்பணிகொண்டவாறின்றொராண்டகையே.()

க௦. மடற்றிறம்.

இஃது ஒன்பது துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹ஆற்ற துரைத்த ²லுவகின்மேல் வைத்த
³மன்றுணி புரைத்தலொடு ⁴வகை யுரைத்த
⁵லருளர லரிதென ⁶னடையா லரிதென

7லவயவ மெழுத லரிதென விலக்க
 3லுடம்படாது விலக்க 9லுடம்பட்டு விலக்க
 றிடம்பட வொன்பதுஞ் செப்புங் காலை
 வடம்படு முலைமேன் மடலா கும்மே.

ஆற்றாதுரைத்தல்.

[மல்லந்நிர் வரைத்தோளவன் சோல்லாற்றது சோல்லியது.]

பொருளாவெனைப்புகுந்தாண்டுபுரந்தரன் மாலயன்பா
 லிருளாயிருக்குமொளிரின் மசிற்றம்பலமெனலாஞ்
 சுருளார்கருங்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்துடியிடையீ
 ரருளாதொழியினொழியாதழியுமென்னொருயிரே. (எந்)

உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்.

[புலவேலண்ணல் புனைமடலேந்
 றுலகின்மேல்வைத் துயித்துரைத்தது.]

காய்சினவேலன்னமின்னியல்கண்ணின் வலைகலந்து
 விசினபோதுள்ளமீனிழந்தார்வியன்றென்புலியூ
 ரீசனசாந்துமெருக்குமணிந்தோர்கிழிபிடித்துப்
 பாய்சினமாவெனவேறுவர்சீ றூர்ப்பனைமடலே. (எசு)

தன்னுணிபுரைத்தல்.

[மானவேலவன் மடன்மாமீசை
 யானுமேறுவ னென்னவுரைத்தது.]

விண்ணை மடங்கவிரிநீர்ப்பரந்துவெற்புக்கரப்ப
 மண்ணை மடங்கவருமொருகாலத்துமன்னிநிற் கு
 மண்ணன்மடங்கலதளம்பலவனருளிலர்போற் [யே
 ண்ணை மடன் மிசையான்வரப்பண்ணிற்றொர்பெண்கொடி.

மடலேறும் வகையுரைத்தல்.

[அடல்வேலவ னழிவுற்று மடலேறும் வகையுரைத்தது.]

கழிகின்றவென்னையுநின் றநின்கார்மயிற்னை யும்யான்
கிழியொன்றநாடியெழுதிக்கைக்கொண்டென்பிறவிடுகட்டின்
றழிகின்றதாக்கியதாளம்பலவன்கயிலையந்தேன்
பொழிகின்றசாரனுஞ்சீறூர்த்தெருவிடைப்போதுவனே. ()

அருளாலரிதெனவிலக்கல்.

[அடல்வேலண்ண லநுளுடைமையின்
மடலேற்றுனக் கரிதேன்றது.]

நடனும்வணங்குந்தொல்லோனெல்லேநான்முகன்மாலறியாக்
கடனமுருவத்தரன்றில்லைமல்லற்கண்ணுர்த்தபெண்ணை
யுடனும்பெடையொடொண்டேசவலுமுட்டையுங்கட்டழித்து
மடனும்புனைதரின்யார்கண்ணதோமன்னவின்னருளே. (எஎ)

மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

[அவயவமரிதி னண்ணீட்டினும்
இவையிவைத்தீட்ட லியலாதேன்றது.]

அடிச்சந்தமால்கண்டிலாதனகாட்டிவந்தாண்டுகொண்டென்
முடிச்சந்தமாமலராக்குமுன்னேன்புலியூர்புரையுங்
கடிச்சந்தயாழ்கற்றமென்மொழிக்கன்னியனநடைக்குப்
படிச்சந்தமாக்கும்படமுளவோதும்பரிசுகத்தே. (எஅ)

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

[அவயவ மானவை யிவையிவை யென்றது.]

யாமுமெழுதியெழின்முத்தெழுதியிருளின்மென்பூச்
சூமுமெழுதியொர்தொண்டையுந்தீட்டியென்றொல்பிறவி

யேழுமெழுதாவகைசிதைத்தோன்புலியூரிளமாம்
போழுமெழுதிற்பொருள்கொம்பருண்டேற்கொண்டுபோகவே.

உடம்படாதுவிலக்கல்.

[அடுபடையண்ண லழ்துயரோழிகேள்
மடநடைத்தோழி மடல்விலக்கியது.]

ஊர்வாயொழிவாயுயர்பெண்ணைத்திண்மடனின்குறிப்புச்
சீர்வாய்சிலம்பதிருத்தவிருந்திலம்சர்தில்லைக்
கார்வாய்குழலிக்குன்னாதரவோதிக்கற்பித்துக்கண்டா
லார்வாய்தரினறிவார்பின்னைச்செய்கவறிந்தனவே. (அ௦)

உடம்பட்டுவிலக்கல்.

[அரவநுண்ணிடைக் குரவநகந்தலேன்
னுள்ளக்கருத்து விள்ளா னென்றது.]

பைந்நாணரவன்படுகடல்வாய்ப்படுநஞ்சமுதா
மைந்நாண்மணிகண்டன்மன்னும்புலியூர்மணந்தபொன்னிம்
மொய்ந்நாண்முதுதிரைவாயானமுந்தினுமென்னின்முன்னு
மிந்நாளிதுமதுவார்குழலாட்கென்கணின்னருளே. (அ௧).

கக. குறைநயப்புக்கூறல்.

இஃது எட்டுத்துறையுடைத்து. அவை வருமாறு :—

¹குறிப்பறிதலோடு ²மென்மொழி கூறல்

³விரவிக் கூற ⁴லறியாள் போறல்

⁵வஞ்சித் துரைத்தல் ⁶புலந்து கூறல்

7வன்மொழி கூறன் 8மனத்தொடு நேர்தல்
சொன்னஐரு நான்குந் துறைநுறை வயப்பென
மன்னிய பொருளில் வகுத்திசி னேரே.

குறிப்பறிதல்.

[நறைவளர்கோதையைக் துறையயப்பித்தந்
துள்ளறிதற்ற லொள்ளிழை யுரைத்தது.]

தாதேய்மலர்க்குஞ்சியஞ்சிறைவண்டுதண்டேன்பருகித்
தேதேயெனுந்தில்லையோன்செயெனச்சினவேலொருவ
மாதேபுனத்திடைவாளாவருவர்வந்தியா துஞ் சொல்லார்
யாதேசெயத்தக்கதுமதுவார்குழுவேந்திழையே. (அஉ)

மென்மொழியார்கூறல்.

[ஒளிநறுவேலவன் றவர்வுறுகின்றமை
இன்மொழியவட்து மென்மொழிமொழிந்தது.]

வரிசேர்தடங்கண்ணிமம்மர்கைம்மிக்கென்னமாயற்கொலோ
வெரிசேர்தளிரன்னமேனியனீர்ந்தழையன்புலியூர்ப் [ன்னத்
புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல்பூங்கணைவேள்கொலெ
தெரியேமுரையான்பிரியாஞ்ஞெருவனித்தேம்புனமே. (அங)

விரவிக்கூறல்.

[வன்மொழியின்மன மெலிவதஞ்சி
மென்மொழிவிரவி மீதுத்துரைத்தது.]

நீகண்டனையெனின்வாழலைநேரிழையம்பலத்தான்
சேய்கண்டனையன்சென்றாங்கோரலவன்றன்சீர்ப்பெடையின்
வாய்வண்டனையதொர்நாவற்கனிரனிரல்கக்கண்டு
பேய்கண்டனையதொன்றாகின்றனப்பெருந்தகையே (அச)

திருக்கோவையார்.

௩௬

அறியாள் போறல்.

[அறியாள் போன்று தறியாள் கூறியது.]

சங்கந்தருமுத்தியாம்பெறவான்கழிதான்கெழுமிப்
பொங்கும்புனற்கங்கைதாங்கிப்பொலிகலிப்பாறுலவு
துங்கமலிதலையேந்தலினேந்திழைதொல்லேப்பன்மா
வங்கமலிகலிநீர்தில்லைவானவனோர்வருமே. (அரு)

வஞ்சித்துரைத்தல்.

[நெஞ்சநெகிழ்வகை வஞ்சித்திவையீவை
செஞ்சடையோன்புகழ் வஞ்சித்துரைத்தது.]

புரங்கடந்தானடிகாண்பான்புவிவிண்டுபுக்கறியா
திரங்கிடெந்தாயென்றிரப்பத்தன் ஸீரடிக்கென்னிரண்டு
கரங்கடந்தானென்றுகாட்டமற்றாங்கதுங்காட்டிடென்று
வரங்கிடந்தானில்லை யம்பலமுன்றிலம்மாயவனே. (அரு)

புலந்துகூறல்.

[தீருந்தியசோல்லிற் செவ்விபெறுது
வருந்தியசோல்லின் வதத்துரைத்தது.]

உள்ளப்படுவனவுள்ளியுரைத்தக்கவர்க்குரைத்து
மெள்ளப்படிதுணரிதுணரியேலிதுவேண்டுவல்யான்
கள்ளப்படிநர்க்கருளாவரனில்லைகாணலர்போற்
கொள்ளப்படாதுமறப்பதறிவினென்கூற்றுக்களே. (அரு)

வன்மொழியாற்கூறல்.

[கடலுலகறியக் கமழலநீதுறைவன்
மடலேறும்மென வன்மொழிமொழிந்தது.]

மேவியந்தோலுக்குந்தில்லையான்பொழிமெய்யிற்கையி
லோவியந்தோன்றுங்கிழிநின்னெழிலென்றுரையுளதாற்
றாவியந்தோகையன்னையென்னபாவஞ்செல்லாடல்செய்யா
பாவியந்தோபனைமாமடலேறக்கொல்பாவித்தகே. [ன் ()]

மனத்தொடுநர்தல்.

[அடல்வேலவ னுற்றனெனக் கடலமிழ்தன்னவன் காணலுற்றது.]

பொன்னூர்சடையோன்புலியூர்புகழாரெனப்புரிநோ
யென்னுலறிவில்லையானென்றுரைக்கிலன் வந்தயலார்
சொன்னாரெனுமித்தாரிசுதுன்னுமைத்துணைமனனே
யென்னுழ்துயர் வல்லையேற் சொல்லுநீர்மையினியவர்க்கே.

கஉ. சேட்படை.

இஃது இருபத்தாறு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

- ¹தழைகொண்டு சேற ²மகாதென்று மறுத்த
- ³னிலத்தின்மை கூற ⁴னினைவறிவு கூறல்
- ⁵படைத்து மொழிதலொடு ⁶பனிமதி துதலியை
- யெடுத்தநா ணுரைத்த ⁷லிசையாமை கூறல்
- ⁸செவ்வியில ளென்றல் ⁹சேட்பட நிறுத்த
- ¹⁰லவ்வினிய மொழிநீ யவட்குரை யென்றல்
- ¹¹குலமுறை கிளத்தல் ¹²கோதண் டத்தொழில்
- வலிசொல்லி மறுத்தன் ¹³மற்றவற் கிரங்கல்
- ¹⁴சிறப்பின்மை கூறல் ¹⁵சிறியனென் றுரைத்தன்
- ¹⁶மறைத்தமை கூறி நகைத்துரை செய்த
- ¹⁷னகைகண்டு மகிழ்த ¹⁸னனவடனனை
- யறியே னென்ற ¹⁹லவயவங் கூறல்
- ²⁰கண்ணயந் துரைத்தல் ²¹கையுறை யெதிர்தன்

22 முகம்புக வுரைத்தன் 23 முகங்கண்டு கூறல்
24 வகுத்து ரைத்தலொடு 25 வண்டழை யவட்டு
மிகுத்துரை செய்து விரும்பிக் கொடுத்த
26 றழைவிருப் புரைத்த ஞானிரு பத்தா
றிழைவளர் முலையா யிவைசேட் படையே.

தழைகொண்டுசேறல்.

[கோய்ம்மலர்கீழலி துறைநயந்தபின்
கையுறையோடு காளைசேன்றது.]

தேமென்கிளவி தன்பங்கத்திறையுறைதில்லையன் னீர்
பூமென்றழையுமம்போ துங்கொன் னீர் தமியேன்புலம்ப
வாமென்றருங்கொடும்பாடுகள்செப் துங்கண்மலராங்
காமன்கலைகொண்டலைகொள்ளவோ முற்றக்கற்றதுவே.

சந்தனத்தழை தகாடுதென்று மறுத்தல்.

[பிறைநுதற்பேதையைக் துறைநயப்பித்தபின்
வாட்படையண்ணலைச் சேட்படுத்தது.]

ஆரத்தழையராப்பூண்டம்பலத்தனலாடியன்பர்க்
காரத்தழையன்பருளினின்றோ ன்சென்றமாமலயத்
தாரத்தழையண்ணறந்தாலிவையவள ல்குற்கண்டா
லாரத்தழைகொடுவந்தாரென வருமையுறவே.

(கூக)

நிலத்தின்மைகூறி மறுத்தல்.

[கோங்கலந்தாரோய் கோணந்தகோய்தழை
எங்குலத்தாருக் கேலாதென்றது.]

முன்றகர்த்தெல்லாவிமையோரையும் பின்னைத்தக்கன்முத்தி
சென்றகத்தில்லாவகைகிதைத்தோன்றிருந்தம்பலவன் [ச]

குன்றகத்தில்லாத்தழையண்ணறந்தாற்கொடிச்சியருக்
கின்றகத்தில்லாப்பழிவந்துமுடுமென்றென்குதுமே. (கூஉ)

நினைவறிவு கூறி மறுத்தல்.

[மைதழைக்கண்ண மனமறிந்தல்லது
கொய்தழைத்தநாற் கொள்ளேமென்றது.]

யாழார்மொழிமங்கைபங்கத்திறைவனெறிதிரைநீ
ரேழாயெழுபொழிலாயிருந்தோன்னின்றதில்லையன்ன [ம்
சூழார்குழலெழிற்றொண்டைச்செவ்வாய்நவ்விசொல்லறிந்தா
றாழாதெதிர்வந்துகோடுஞ்சிலம்பதருந்தழையே. (கூ௩)

படைத்துமொழியான் மறுத்தல்.

[அருந்தழைமேன்மேற் பெருந்தகைகொணரப்
படைத்துமொழிகிவலியிற் றடுத்தவண்மொழிந்தது.]

எழில்வாயினவஞ்சியும்விரும்பும்மற்றிறைகுறையுண்
டழல்வாயவிரொளியம்பலத்தாடுமஞ்சோதியந்திங்
குழல்வாய்மொழிமங்கைபங்கன்குற்றாலத்துக்கோலப்பிண்
பொழில்வாய்தடவரைவாயல்லதில்லையிப்பூந்தழையே [டிப் .

நாணுரைத்து மறுத்தல்.

[வாணுதற் பேரையை நாணுத லுரைத்தது.]

உறுங்கண்ணிவந்தகணையுரவோன்பொடியாயொடுங்கத்
தெறுங்கண்ணிவந்தகிற்றம்பலவன்மலைச்சிற்றிலின்வாய்
நறுங்கண்ணிசூட்டி னுநாணுமென்வாணுதனாகத்தொண்பூங்
குறுங்கண்ணிவேயந்திளமந்திகணனுபிக்குன்றிடத்தே. ()

இசையாமைகூறி மறுத்தல்.

[வசைதீர் குலத்தீர் கிசையா தேன்றது.]

நறமனைவேங்கையின்பூப்பயில்பாறையைநாகநண்ணி
மறமனைவேங்கையெனநனியஞ்சுமஞ்சார்சிலம்பா
குறமனைவேங்கைச்சுணங்கொடணங்கலர்கூட்டுபேவா
கிறமனைவேங்கையதளம்பலவனெடுவரையே. (கூகூ)

செவ்வியிலொன்று மறுத்தல்.

[நவ்வி நோக்கி செவ்வியில னென்றது.]

கற்றிலகண்டன்னமென்னடைகண்மலர்நோக்கருளப்
பெற்றிலமென்பிணைபேச்சப்பெருகிள்ளேபிள்ளையின்றொன்
றுற்றிலனாற்றதறிந்திலளாகத்தொளிமிளிரும்
புற்றிலவாளரவன்புலியூரன்னபூங்கொடியே. (கூஎ)

காப்புடைத்தென்று மறுத்தல்.

[காப்புடைத்தென்று சேட்படுத்தது.]

முனிதருமன்னையுமென்னையர்சாலவுமுர்க்கரின்னே
தனிதருமிந்நிலத்தன்றையகுன்றமுந்தாழ்சடைமேற்
பனிதருதிங்களணியம்பலவர்பகைசெகுக்குங்
குனிதருதிண்சிலைக்கோடுசென்றான்சுடர்க்கொற்றவனே. (ஈ)

நீயேகூறென்று மறுத்தல்.

[அஞ்சுதும்பெரும பஞ்சின்மெல்லடியைக்
கூறுவநீயே கூறுகென்றது.]

அந்தியின்வாயெழிலம்பலத்தெம்பரனம்பொன்வெற்பிற்
பந்தியின்வாய்ப்பலவின்சுளைபைந்தேதெனெடுங்கடுவன்
மந்தியின்வாய்க்கொடுத்தோம்புஞ்சிலம்பமனங்கனிய
முந்தியின்வாய்மொழிநீயேமொழிசென்றம்மொய்குழற்கே.

குலமுறைகூறி மறுத்தல்.

[தொழுதலத்தீர் சொற்காகேம் இழிதலத்தே மெனவுரைத்தது.]

தெங்கம்பழங்கமுகிள்குலைசாடிக்கநதலிசெற்றுக்
கொங்கம்பழனத்தொளிர்குளிர்தாட்டினைநீயுமைகூர்
பங்கம்பலவன்பரங்குன்றிற்குன்றன்னமாபதைப்பச்
சின்கந்திரி,கருசீதூர்ச்சிறுமியெந்தேபொழியே. (௧௦௦)

நகையாடி மறுத்தல்.

[வாட்டையேதிராது கேட்படுத்தந்த
மென்னகைத்தோயின்னகைசெய்தது.]

சிலையொன்றுவாணுதல்பங்கன்சிறுமப்பலவன்கயிலை
மலையொன்றுமாழுகத்தெம்மையெய்கலைமண்குளிக்குங்
கலையொன்றுவெங்கலையோடுகடுகிட்டதென்னிற்கெட்டேன்
கொலையொன்றுதிண்ணியவாறையர்கையிற்கொடுஞ்சிலையே.

இரக்கத்தொடு மறுத்தல்.

[கையுறையேதிராது காந்தறேழ்
யையநீளரிநயர்த்தனையேன்றது.]

மைத்தழையாநின்றமாமிடற்றம்பலவன்கழற்கே
மெய்த்தழையாநின்றவன்பினர்போலவிதிர்விதிர்ந்துக்
கைத்தழையேந்திக்கடமாவினாய்க்கையிலவிலின்றியே
கைத்தழையாநிற்பாலென்னபாவம்பெரியவரே. (௧௦௨)

சிறப்பின்மைகூறி மறுத்தல்.

[மாத்தளிநு மலர்நீலழி ஏந்தலிம்மலை யிலையென்றது.]

அக்குமாவுமணிமணிக்கூத்தன்சிற்றம்பலமே
யொக்குமிவளதொளிருருவஞ்சிமஞ்சார்சிவம்பா
கொக்குஞ்சுனையுங்குளிர்தளிருங்கொழும்போதுகளு
மிக்குன்றிலென்றுமலர்ந்தறியாதவியல்பினவே. (௧௦௩)

இளமைகூறி மறுத்தல்.

[முனையெயிற் றரிவை வினைவில னென்றது.]

உருகுதலைச்சென்றவுள்ளத்துமம்பலத்தும்மொளியே
பெருகுதலைச்சென்றுநின்றோன்பெருந்துறைப்பின்னைகளா
முருகுதலைச்சென்றகூழைமுடியாமுலைபொடியா
வொருகுதலைச்சின்மழலைக்கென்னோவையவோதுவதே.

மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தல்.

[என்னைமறைத்தபி னெண்ணியதரிதேன
நன்னுதற்றேழி நகைசெய்தது.]

பண்டாலியலுமிலைவளர்பாலகன்பார்கிழித்துத்
தொண்டாலியலுஞ்சுடர்க்கழுவொன்றெல்லைத்தில்லையின்
வண்டாலியலும்வளர்பூந்துறைவமறைக்கினென்னைக் [வாய்
கண்டாலியலுங்கடனில்லைகொல்லோகருதியதே. (௧௦௪)]

நகைகண்டு மகிழ்தல்.

[இன்னகைத்தோழி மென்னகைகண்டு
வண்ணக்கதிர்வே லண்ணலுடைத்தது.]

மத்தகஞ்சேர்தனினோக்கினன் வாக்கிறந்து றமுதே [சு
யொத்தகஞ்சேர்தென்னையுய்யநின்றேன் றில்லையொத்திலங்
முத்தகஞ்சேர்மென்னகைப்பெருந்தோளிமுகமதியின்
வித்தகஞ்சேர்மெல்லேனாக்கமன்றே வென்விழுத்துணையே.

அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டல்.

[வேந்தன்சொன்ன மாந்தளிர்மேனியை
வெறியார்கோதை யறியேனென்றது.]

விண்ணிறந்தார்நிலம்விண்டவரென்றுமிக்காரிருவர்
கண்ணிறந்தாந்தில்லையம்பலத்தார்கழுக்குன்றினின்று
தண்ணறுந்தாதிவார்சந்தனச்சோலைப்பந்தாடுகின்றா
ரெண்ணிறந்தாரவர்பார்கண்ணதோமன்னநின்னருளே. (௧)

அவயவங்கூறல்.

[அவயவ மவளாக் கிவையிவை யென்றது.]

சுவவினகொங்கைகுரும்பைகுழல்கொன்றகொவ்வைசெவ்வா
கவவினவாணகைவெண்முத்தங்கண்மலர்செங்கழுநீர் [ய்
தவவினை தீர்ப்பவன்றூழ்பொழிற்சிற்றம்பலமனையாட்
சுவவினநாண்மதிபோன்றொளிர்கின்றதொளிமுகமே. (௧)

கண்ணயந்துரைத்தல்.

[கண்ணிணைபிறழ்வன வண்ணமுரைத்தது.]

ஈசற்கியான்வைத்தவன்பினகன்றவன்வாங்கியவென்
பாசத்திற்காரென்றவன்றில்லையின்னொளிபோன்றவன்றோள்
பூசத்திருநீறெனவெருத்தாங்கவன்பூங்கழல்யாம்
பேசத்திருவார்த்தையிற்பெருநீளம்பெருங்கண்களே. (௧௦௯).

திருக்கோவையார்.

௩௬

தழையெதிர்தல்.

[அகன்றவிடத் தூற்றுமைகண்டு
கவன்றதோழி கையுறையெதிர்த்தது.]

தோலாக்கரிவென்றதற்குந் துவன்விற்குமில்லின்றொன்மைக்
கேலர்ப்பரிசுளவேயன்றியேலமிருஞ்சிலம்ப
மாலார்க்கரியமலர்க்கழலம்பலவன்மலையிற்
கோலாப்பிரசமன்னாட்கையநீ தந்தகொய்தழையே. (கக௦)

குறிப்பறிதல்.

[தழையெதிரா தோழிவதற்கோர்
கோல்லறியேனெனப் பல்வனைக்குரைத்தது.]

கழைகாண்டலுஞ்சுளியுங்களியாணையன்னாண்கரத்திற்
றழைகாண்டலும்பொய்தழைப்பமுன்காண்பனின்மம்பலத்தா
னுழைகாண்டலுரினைப்பாகுமென்னோக்கிமன்னோக்கங்கண்டா
லிழைகாண்பனைமுலையாயறியேன்சொல்லுமீடவற்கே. ()

குறிப்பறிந்து கூறல்.

[ஏழைக் கிருந்தழை தோழிகொண்டுரைத்தது.]

தவளத்தநீ றணியுந்தடந்தோளண்ணறன்னொருபா
லவளத்தனாமகனாந்தில்லையானன்றுரித்ததன்ன
கவளத்தயானைகடிந்தார்கரத்தகண்ணூர்தழையுந்
துவளத்தகுவனவோசரும்பார்குழற்றாமொழியே. (கக௨)

வகுத்துரைத்தல்.

[கடித்தழைகொணர்ந்த காதற்றேழி
மடக்கொடிமாதர்க்கு வகுத்துரைத்தது.]

ஏறும்பழிதழையேற்பின்மற்றேலாவிடின்மடன்மா
வேறுமவனிடபங்கொடியேற்றிவந்தம்பலத்து
ளேறுமான்மன்னுமீங்கோய்மலைநம்மிரும்புனங்காய்ந்
தேறுமலைதொலைத்தாற்கென்னையாஞ்செய்வதேந்திழையே.

தழையேற்பித்தல்.

[கருங்குழன்மடந்தைக் கரும்பெற்றேழ்
இருந்தழைகொள்கென விருப்பிக்கொடுத்தது.]

தெவ்வரைமெய்யெரிசாய்கிலையாண்டென்னையாண்டுகொண்
செவ்வரைமேனியன்சிற்றம்பலவன்செழுங்கயிலை [ட
யவ்வரைமேலன்றியில்லைகண்டாயுள்ளவாறருளா
னவ்வரைமேற்சிலம்பன்னெளிதிற்றந்தவிர்த்தழையே. (1)

தழைவிருப்புரைத்தல்.

[விருப்பவ டோழ் பொருப்பம் துரைத்தது.]

பாசத்தனையறுத்தாண்டுகொண்டோன்றில்லையம்பலஞ்சூழ்
தேசத்தனசெம்மனீ தந்தனசென்றியான்கொடுத்தேன்
பேசிற்பெருகுஞ்சுருங்குமருங்குல் பெயர்ந்தரைத்துப்
பூசிற்றிலளன்றிச் செய்பாதனவில்லைபூந்தழையே. (ககரு)

கங். ப க ற் கு றி.

இது முப்பத்திரண்டு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹குறியிடங் கூற ²லாடிடம் படர்தல்

³குறியிடைச் சேற ⁴லிடத்துய்த்து ⁵நீங்க

⁶லுவந்துரைத் தலொடு ⁷மருங்கனை தவ்வே

⁷பறிவறி வித்த ⁸வவனுண் மகிழ்த
⁹லாயத் துய்த்த ¹⁰ரோழிவந்து கூட
¹¹லாடிடம் புகுத ¹²றனிகண் டிரைத்த
¹³றடமென் முலையாள் பருவங் கூறி
 வரவு விலக்கல் ¹⁴வரைவுடம் படாது
 மிகுத்துரைத் தலொடு ¹⁵மெய்ம்மை யுரைத்தல்
¹⁶வருத்தங் கூற ¹⁷ரூயச்சங் கூற
¹⁸லிற்செறி வறிவித்த ¹⁹றமர்நினை வுரைத்த
²⁰லெதிர்கோள் கூற ²¹லேறுகோள் கூற
²²லேதிலார் தம்முரை கூற ²³வவளொடு
 கூறுவாள் போன்று தினைமுதிர் வுரைத்தல்
²⁴பகல்வரல் விலக்கல் ²⁵பையு ளெய்தித்
 தினையொடு வெறுத்தல் ²⁶சிறைப்புற மாக
 வேங்கையொடு வெறுத்தல் ²⁷வெற்பமர் நாடற்குக்
 கழுமலுற் றிரங்கல் ²⁸கடிப்புனங் கையறக்
 கொய்தமை கூறல் ²⁹பிரிவருமை கூறன்
³⁰மயிலொடு கூறல் ³¹வறும்புனங் காண்டல்
³²பயில்பதி நோக்கிப் பதிமிக வாடல்
 சொன்னநா லெட்டுந் தோன்று மியற்கை
 மன்னிய பகற்குறி வகையா கும்மே.

குறியிடங் கூறல்.

[வாடிடத்தண்ணல் வண்டழையெதிர்ந்தவள்
 ஆடிடத்தின்னியல் பறியவுரைத்தது.]

வாணுழைவாளம்பலத்தரன்குன்றென்றுவட்கிவெய்யோன்
 ருணுழையாவீருளாய்ப்புறநாப்பண்வண்டாரகைபோற்
 ரேணுழைநாகமலர்ந்து திகழ்பளிங்கான்மதியோன் [லே
 காணுழைவாழ்வுபெற்றுகெழில்காட்டுமொர்கார்ப்பொழி

திருக்கோவையார்.

ஆடிடம்படர்தல்.

[வண்டழையெதிர்த்த வோண்டொடிப்பாங்கி
நீடமைத்தோளியொடாடிடம்படர்ந்தது.]

புயல்வளநுசன்முன்னாடிப்பொன்னே பின்னைப்போய்ப்பொ
மயல்வளர்குன்றினின்றேற்றுமருவிதிருவுருவிற் [வியு
கயல்வளர்வாட்கண்ணிபோதருகாதரந்தீர்த்தருளுந்
தயல்வளர்மேனியனம்பலத்தான்வரைத்தண்புனத்தே. (1)

குறியிடத்துக் கொண்டுசேறல்.

[அணிவளராடித் தாயவேள்ள
மணிவளர்கோங்கையை மருங்குகன்றது.]

தினைவளங்காத்துச்சிலம்பெதிர்கூஉய்ச் சிற்றின்முற்றிழைத்
சுனைவளம்பாயந்து துணைமலர்கொய்துதொழுதெழுவார்[துச்
வினைவளநீறெழநீறணியம்பலவன்றன்வெற்பிற்
புனைவளர்கொம்பரன்னாயன்னகாண்டும்புனமயிலே. (ககஅ).

இடத்துய்த்து நீங்கல்.

[மடத்தகைமாதரை யிடத்தகத்துய்த்து
நீங்கலுற்ற பாங்கி பகர்ந்தது.]

நரல்வேயினினதோட்குடைந்துக்கநன்முத்தஞ்சிந்திப்
பரல்வேயறையுறைக்கும்பஞ்சடிப்பரன்றில்லையன்னாய்
வரல்வேய்தருவணிங்கேரி லுங்கேசென்றுன்வார்குழற்கீர்ந்
குரல்வேயளிமுரல்கொங்கார்தடமலர்கொண்டுவந்தே(ககக).

திருக்கோவையார்.

சுங்

உவந்துரைத்தல்.

[களிமயிற்சாயலை யொருசிறைக்கண்ட
ஒளிமலர்த்தாரோ னுவந்துரைத்தது.]

படமாசுணப்பள்ளியிக்குவடாக்கியப்பங்கயக்க
ணெடுமாவெனவெண்ணீ நினைந்தோநெஞ்சத்தாமரையே
யிடமாவிருக்க லுற்றோ தில்லைநின்றவனீர்ங்கயிலை
வடமார்முலைமடவாய்வந்துவைகிற்றிவ்வார்பொழிற்கே. (1)

மருங்கணைத்தல்.

[வாணுதலரிவை நாணுதல்கண்ட
கோதைவேலவ னுதரவுரைத்தது.]

தொத்தின்மலர்ப்பொழிற்றில்லைத்தொல்லோனருளென்னமுன்னி
முத்திண்குவளாமென்காந்தளின்மூடித்தன்னேர ளப்பா
ளொத்தீர்க்கொடியினொதுங்குகின்றாண்மருங்குன்னெருங்கப்
பித்தீர்ப்பணைமுலைகாளென்னுக்கின் னும்பெருக்கின்றதே. (2)

பாங்கியறிவுரைத்தல்.

[நெறிதழற்பாங்கி அறிவறிவித்தது.]

அளிநீடளகத்தினட்டியதா துமணியணியு
மொளிநீ ள்சுரிசூழற்சூழ்ந்தவொண்மாலையுந்தண்ணறவுண்
களிநீயெனச்செய்தவன்கடற்றில்லையன்னுய்கலங்க
றெளிநீயனையபொன்னேபன்னுகோலந்திருநுதலே. (கஉஉ)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

[தண்மலர்க்கோதையை யுண்மகிழ்ந்துரைத்தது.]

செழுநீர்மதிக்கண்ணிச்சிற்றம்பலவன் திருக்கழலே
 கெழுநீர்மையிற்சென்றுகிண்கிணியாய்க்கொள்ளுங்கள் எனகத்
 கழுநீர்மலரிவள்யானதன்கண்மருவிப்பிரியாக் [த
 கொழுநீர்நறப்பருதும்பெருநீர்மையளிகுலமே. (கஉங)

ஆயத் துய்த்தல்.

[கனைகடலன்ன கார்மயிற்கணத்துப் புனைமடமானைப் புகவிட்டது.]
 கொழுந்தாரகைமுகைகொண்டலம்பாசடைவிண்மடுவி
 லெழுந்தார்மதிக்கமலம்மெழிநந்தெனவிப்பிறப்பி
 லழுந்தாவகையெனையாண்டவன்சிற்றம்பலமனையாப்
 செழுந்தாதவிழ்பொழிலாயத்துச்சேர்கதிருத்தகவே. (கஉச)

தோழிவந்து கூடல்.

[நெறியுறுதழலியை நின்றிடத்துய்த்துப்
 பிறைதுதற்பாங்கி பெயர்ந்தவட்துரைத்தது.]

பொன்னனையான்நில்லைப்பொங்கரவம்புன்சடைமிடைந்த
 மின்னனையானருண்மேவலர்போன்மெல்விரல்வருந்த
 மென்னனையாய்மறியேபறியேல்வெறியார்மலர்க
 ளின்னனயான்கொணர்ந்தேன்மணந்தாழ்குழற்கேய்வனவே.

ஆடிடம்புகுதல்.

[தனிவினையாடிய நாழ்தழற்றேழ்
 பனிமதிதுதலியோடாடிடம்படர்ந்தது.]

அறுகானிறைமலரைம்பானிறையணிந்தேதனணியார்
 துறுகான்மலர்த்தொத்துத்தோகைதொல்லாயமெல்வப்புகு
 சிறுகான்மருங்குல்வருந்தாவகைமிகவென்சிரத்தி
 னுறுகால்பிறக்கரியோன்புலியூரன்னவொண்ணுதலே. ()

தனிகண்டுரைத்தல்.

[வேயொத்ததோளியை யாயத்துயித்துக்
துனிசிலையண்ணலைத்தனிகண்டுரைத்தது.]

தழங்குமருவியெஞ்சீ றூர்பெருமவி துமதுவுந்
கிழங்குமருந்தியிருந்தெம்மொடி ன்றுகிளர்ந்துகுன்றர்
முழங்குங்குரவையிரவிற் கண்டேகுசமுத்தன்முத்தி
வழங்கும்பிரானெரியாடி தென்றில்லைமணிநகர்க்கே. (கஉஎ).

பருவங்கூறி வரவுவிலக்கல்.

[மாந்தளிர்மேனியைவரைந்தெய்தாதேந்தலிவ்வாறியங்கலென்றது.]

தள்ளிமணிசந்தமுந்தித்தறுகட்கரிமருப்புத்
தெள்ளிநறவந்திசை திசைபாயுமலைச்சிலம்பா
வெள்ளிமலையன்னமால்விடைபோன்புலியூர்விளங்கும்
வள்ளிமருங்குல்வருத்துவபோன்றவனமுலையே. (கஉஅ).

வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறல்.

[வரைவுடாயா வாணுதற்றேழ்க்து
விரைமலர்த்தாரோன் மிகுத்துரைத்தது.]

மாடஞ்செய்பொன்னகருந்நிகரில்லையிம்மாதர்க்கென்னப்
பீடஞ்செய்தாமரையோன்பெற்றபிள்ளையுள்ளலரைக்
கீடஞ்செய்தென்பிறப்புக்கெடத்தில்லைநின்றோன்கயிலைக்
கூடஞ்செய்சாரற்கொடிச்சியென்றோநின்னுகூறுவதே. (கஉஅ).

உண்மைகூறி வரைவுகடாதல்.

[கல்வரைநாட னில்லதுரைப்ப ஆங்கவளுண்மை
பாங்கி பகர்ந்தது.]

வேய்தந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துபைங்கார்வரைமீன்பரப்பிச்
சேய்தந்தவானகமானுஞ்சிலம்பதன்சேவடிக்கே
யாய்தந்தவன்புதந்தாட்கொண்டவம்பலவன்மலையிற்
ரூய்தந்தைதகானவரேனலெங்காவலித்தாழ்வரையே. (கந௦)

வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல்.

[கனங்குழைமுகத்தவண் மனங்குழைவுணர்ந்தி
நினைவளைத்தோளி வரைவுகடாயது.]

மன்னுந்திருவருந்தும்வரையாவிடினர்வரைவென்
றுன்னுமதற்குத்தளர்ந்தொளிவாதி திரும்பரெலாம்
பன்னும்புகழ்ப்பரமன்பரஞ்சோதிசிறந்தம்பலத்தான்
பொன்னங்கழல்வழுத்தார்புலனென்னப்புலம்புவனே. (1)

தாயச்சங்கூறி வரைவுகடாதல்.

[மடத்தகைமாதர்க் கடுப்பளவறியா வேற்கட்பாங்கி
யேற்கவுரைத்தது.]

பணித்துண்டஞ்சுடும்படர்சடையம்பலவன்னுலகந்
தனித்துண்டவன்றொழுந்தாளோன்கயிலைப்பயில்சிலம்பா
கனித்தொண்டைவாய்ச்சிகதிர்முலைப்பாரிப்புக்கண்டழிவுந்
றினிக்கண்டிலம்பற்றுச்சிற்றிடைக்கென்றஞ்சுமெம்மனையே. (1)

இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதல்.

[விந்நேறி நுதலியை இந்நேறி வரைத்தது.]

ஈனினையாடநறினையோர்ந்தெமர்மால்பியற்றும்
வேய்வினையாடும்வெற்பாவுற்றநோக்கியெம்மெல்லியலைப்

போய்வினையாடலென்றான்னையம்பலத்தான்புரத்திற்
நீவினையாடநின்றேவினையாடி திருமலைக்கே. (கநக)

தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[விந்சேறிநுதலியை யிந்சேறிவிப்பரென்
றெளவேலவந்த வெளியேயுரைத்தது.]

சுற்றுஞ்சடைக்கற்றைச்சிற்றம்பலவற்றொழாதுதொல்சீர்
கற்றுமறியலரிற்சிலம்பாவிடைவைதுகண்
டெற்றுந்திரையின்னமிர்தையினித்தமரிற்செறிப்பார்
மற்றுஞ்சிலபலசீறுர்பகர்பெருவார்த்தைகளே. (கநச)

ஏதிர்கோள்கூறி வரைவுகடாதல்.

[ஏந்திழைத்தோழி யேந்தலைழன்னிக் கடியாமாறு நொடிகென்றது.]

வழியுமதுவன்னையென்னின்மகிழும்வந்தெந்தையுநின்
மொழியின்வழிநிற்குஞ்சுற்றமுன்னேவயமம்பலத்துக்
குழியும்பரேத்துமெங்குத்தன்குற்றாலமுற்றுமம்மறியக்
கெழியும்மவேபனைத்தோன்பலவென்னேகிளக்கின்றதே. ()

ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாதல்.

[என்னையிதுணி வின்னதென்றது.]

படையார்கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப்பாரமுதுண்
ணிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டர்க ளீர்முல்லைவேலியெம்முர்
விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார்வியன்றென்புலியு
ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே. (கநசு)

அயலுரையுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[கயல்புரை கண்ணியை யயலுரை யுரைத்தது.]

உருப்பனையன்னகைக்குன்றொன்றுரித்துரலுரொரித்த
நெருப்பனையம்பலத்தாதுயையும்பர்சென்றேத்திநிற்குந்
துருப்பனையூரனையானைப்பொன்னானைப்புனைதல்செப்பிற்
பொருப்பனைமுன்னின்றென்னோவினையென்யான்புகல்வதுவே. ()

தினையுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[ஏனல்வினையாட டினியில்லையென

யானற்றேழி மடந்தைக்குரைத்தது.]

மாதிடங்கொண்டம்பலத்துரின்றோன்வடவான்கயிலைப்[ன்று
போதிடங்கொண்டபொன்வேங்கைதினைப்புனங்கொய்கவெ
தாதிடங்கொண்டுபொன்விசித்தன்கள்வாய்சொரியரின்று
சோதிடங்கொண்டிதெம்மைக்கெடுவித்ததுதூமொழியே. ()

பகல்வரல்விலக்கி வரைவுகடாதல்.

[அகல்வரை நாடனைப் பகல்வரலென்றது.]

வடிவார்வயற்றில்லையோன்மலயத்துரின்றும்வருதேன்
கடிவார்களிவண்டுநின் றலர்தூற்றப்பெருங்கணியார்
நொடிவார்நமக்கினினோதகயானுமக்கென்னுரைக்கேன்
றடிவார்தினையெமர்காலேம்பெருமவித்தண்புனமே. (கக கூ)

தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல்.

[தண்புனத்தோடு தளர்வுற்றுப்

பண்புனைமொழிப் பாங்கிபகர்ந்தது.]

நினைவித் துத்தன்னையென்னெஞ்சத்திருந்தம்பலத்துநின்று
புனைவித்தவீசன்பொதியின்மலைப்பொருப்பன்விருப்பிற்
றினைவித்திக்காததுச்சிறந்துநின்றேழுக்குச்சென்றுசென்று
வினைவித்திக்காததுவினைவுண்டதாகிவினைந்ததுவே. (கச0)

வேங்கையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல்.

[நீங்குகவின் நெடுந்தகையென
வேங்கைமேல்வைத்து விளம்பியது.]

கனைகடற்செய்தநஞ்சன்கெண்டார்க்கம்பலத்தமிழ்தாய்
வினைகெடச்செய்தவன்விண்டோய்கயிலேயிலையாய்
நனைகெடச்செய்தனமாயினமைக்கெடச்செய்திடுவான்
றினைகெடச்செய்திடுமாறுமுண்டோவித்திருக்கணியே. ()

இரக்கமுற்று வரைவுகடாதல்.

[செழுமலை நாடந்தக் கழமலுந் நிரங்கியது.]

வழுவாவியலெம்மலையர்விதைப்பமற்றியாம்வளர்த்த
கொழுவார்தினையின்குழாங்கெனல்லாமென்குழாம்வணங்குஞ்
செழுவார்கழற்றில்லைச்சிறம்பலவரைச்சென்றுநின்று
தொழுவார்வினைநிற்கிலேநிற்பதாவதித்தொல்புனத்தே. ()

கொய்தமைகூறி வரைவுகடாதல்

[நீடிநுழைத்திந் யாடேமென்று
வரைவுதோன்ற வுரைசேய்தது.]

பொருப்பர்க்கியாமொன்றுமாட்டேம்புகலப்புகலெமக்காம்
விருப்பர்க்கியாவர்க்குமேலர்க்குமேல்வருமுரெரித்த
நெருப்பர்க்குநீடம்பலவளுக்கன்பர்குவநிலத்துக்
கருப்பற்றுவிட்டெனக்கொய்தற்றதின்றிக்கடிப்புனமே. ()

பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாதல்.

[மறைப்புறக் கிளவியிற் சிறைப்புறத் துரைத்தது.]

பரிவுசெய்தாண்டம்பலத்துப்பயில்வோன்பரங்குன்றின்வா
யருவிசெய்தாழ்புனத்தைவனங்கொய்யவுமில்வனத்தே
பிரிவுசெய்தாலரிதேகொள்கபேயொடுமென்னும்பெற்றி
யிருவிசெய்தாளினிருந்தின்றுகாட்டுமிளங்கிளியே. (கசச)

மயிலொடுகூறி வரைவுகடாதல்.

[நீங்கரும்புனம்விடு நீன்பேருந்துயரம்
பாங்கிபகர்ந்து பருவாலுற்றது.]

கணியார்கருத்தின்றுமுற்றிற்றியாஞ்சென்றுங்கார்ப்புனமே
மணியார்பொழில்காண்மறத்திர்கண்டிர்மன்னுமம்பலத்தோ
னணியார்கயிலேமயில்காளயில்வேலொருவரவந்தாற்
றுணியாதனதுணிந்தாரென்னுநீர்மைகள்ளசொல்லுமினே. (.)

வறும்புனங்கண்டு வருந்தல்.

[மென்புனம்விடுத்து மெல்லியல்செல்ல
மீன்பொலிவேலோன் மெலிவுற்றது.]

பொதுவினிற்றீர்த்தென்னையாண்டோன்புலியூரன்பொருப்பே
யிதுவெனிலென்னின்றிருக்கின்றவாறெம்மிரும்பொழிலே
யெதுதுமக்கெய்தியதென்னுற்றனிரையீண்டருவி
மதுவினிற்கைப்புலைத்தாலொத்தவாமற்றிவ்வான்புனமே.

பதிநோக்கி வருந்தல்.

[மதிநுதலரிவை பதிபுகலரிதேன
மதிநன்கலங்கிப் பதிமிகவாடியது.]

ஆனந்தமாக்கடலாடுகிற்றம்பலமன்னபொன்னின்
 தேனுந்துமாமலைச்சீறூரிதுசெய்யலாவதில்லை
 வானுந்துமாமதிவேண்டியமுமழப்போலுமன்னோ
 நானுந்தளர்ந்தன்னீயுந்தளர்ந்தனைநன்னெஞ்சமே. (கசௌ)

கச. இரவுக்குறி.

இது முப்பத்துமூன்று துறையுடைத்து. அவை வரு
 மாறு:—

- ¹இரவுக்குறி வேண்ட ²லாற்றருமை கூற
- ³னின்னுநெஞ் சுடைத ⁴னிலைகண்டு நேர்த
- ⁵லுட்கோள் வினாத ⁶லுட்கொண்டு வினாதல்
- ⁷குறியிடங் கூறல் ⁸குறியேற் பித்த
- ⁹விரவர வுரைத்த ¹⁰லேதங் கூறல்
- ¹¹குறைநேர்த லோடு ¹²குறைநயப் புரைத்தன்
- ¹³மயின்மே லிசைத்து வரவுணர்ந் துரைத்த
- ¹⁴ரூய்துயி லறித ¹⁵றலைவிதுயி லெடுத்த
- ¹⁶லிடத்துய்த்து நீங்க ¹⁷றளர்வகன் றுரைத்தன்
- ¹⁸மருங்கனைத லோடு ¹⁹முகங்கண்டு மகிழ்தல்
- ²⁰பள்ளியிடத் துய்த்தல் ²¹பள்ளியிடத் துய்த்து
- வரைவு கடாவி வரவு விலக்கல்
- ²²வரைவு டம்படா தாற்றா துரைத்த
- ²³லதரிடைச் செலவிற் கிரக்கங் கூற
- ²⁴லிருளற நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்
- ²⁵வேற்றுக் குறிகூறல் ²⁶கடலிடை வைத்துத்
- துயரறிவித்த ²⁷ரோழியு மின்றித்
- தானே கிடந்து தனிமையுற் றுற்றுங்
- காம மிக்க கழிபடர் கிளவி
- ²⁸காப்புச் சிறைமிக்க கைபறு கிளவி

²⁹யாறுபார்த் துற்ற வச்சக் கிளவி
³⁰தன்னுட்கையா மெய்திடு கிளவி
³¹நிலைசண் டிரைத்த ³²னெடுங்கடர் சேர்த்த
³³வலரறி வித்தலோ டாறைம் மூன்று
 மிரவுக் குறியிவை யென்றிசி னேரே.

இரவுக்குறி வேண்டல்.

[நள்ளிநட்துறியை வள்ளனினந்து
 வீங்குமென்ழலைப் பாங்கிக்குரைத்தது.]

மருந்துநம்மல்லற்பி றவிப்பிணிக்கம்பலத்தமிர்தா
 யிருந்தனர்குன்றி னின்றேற்குமருவிசென்றேர்திகழப்
 பொருந்தினமேகம்புதைந்திருநீங்கும்புனையி றும்பின்
 விருந்தினன்யானுங்கள்சீ றார தனுக்குவெள்வனையே. (கச அ)

வழியருமைகூறி மறுத்தல்.

[இரவாலேந்தல் கருதியுரைப்பப் பருவாற்பாங்கியருமையுரைத்தது.]

விசம்பினுக்கேணிரெறியன்னசின்னெறிமேன்மழைதூங்
 கசம்பினிற்றுன்னியனே னுழைந்தாலொக்குமையமெய்யே
 யிசம்பினிற்சிறதைக்குமேறற்கரிதெழிலம்பலத்துப்
 பசம்பனிக்கோடுமிலைந்தான்மலயத்தெம்வாழ்பதியே. (கச கூ)

நின்று நெஞ்சடைதல்.

[பாங்கிவிலங்கப் பருவரைநாட னீங்கிவிலங்காது நெஞ்சடைந்தது.]

மாற்றேனெனவந்தகாலனையோலமிடவடர்த்த
 கோற்றேன்குளிர்தில்லைக்கூ த்தன்கொடுங்குன்றி னீள்குடுமி
 மேற்றேன்விரும்புமுடவனைப்போலமெலியுநெஞ்சே
 யாற்றேனரியவரிவைக்குநீவைத்தவன்பினுக்கே. (கடு 0)

இரவுக்குறிநேர்தல்.

[தடவரைநாடன் றளர்வுதீர மடநடைப்பாங்கி வகுத்துரைத்தது.]

கூளிரிரைக்கநின்றம்பலத்தாடிசுரைகழற்கீழ்த்
தூளிரிரைத்தசுடர்முடியோயிவடோணசையா
லாளிரிரைத்தடலானைகடேருமிரவில்வந்து
மீளியுரைத்திவினையேனுரைப்பதென்மெல்லியற்கே. (கருக)

உட்கோள் வினாதல்.

[நெறிவிலக்தற்றவ னுறுதுயர்நோக்கி
யாங்கொருதழல் பாங்கிபகர்ந்தது.]

வரையன்றொருகாலிருகால்வளையரிமிர்த்துவட்கார்
நிரையன்றழலெழுவெய்துநின்றோன்றில்லையன்னநின்னார்
விரையென்னமென்னிழுவென்னவெறியுறுதாதிவர்போ
துரையென்னவோசிலம்பாநலம்பாவினொளிர்வனவே. (கருஉ)

உட்கொண்டு வினாதல்.

[தண்ணிவினவத் தானவந்தறிப்பறிந்
தெண்ணநின்னுட்டியலணியேன்றது.]

செம்மலராயிரந்தாய்க்கருமாறிருக்கண்ணணியு
மொய்ம்மலரீங்கழலம்பலத்தோன்மன்னுதென்மலயத்
தெம்மலர்குடிநின்றெறச்சாந்தணிந்தென்னநன்னிழல்வா
யம்மலர்வாட்கணல்லாயெல்லிவாய்துமராடுவதே. (கருங்)

குறியிடங் கூறல்.

[இரவுக்குறியிவ னேன்றுபாங்கி
அரவக்கழலவற் கறியவுரைத்தது.]

௫௪

திருக்கோவையார்.

பனைவளர்கைம்மாப்படாத்தம்பலத்தான்பா தம்விண்ணோர்
புனைவளர்சாரற்பொதியின்மலைப்பொலிசந்தணிந்து
சுனைவளர்காவிகள்சூழிப்பைந்தேதாகை துயில்பயிலுஞ்
சினைவளர்வேங்கைகள் யாங்கணின்றாடுஞ்செழும்பொழிலே.

இரவுக்குறி யேற்பித்தல்.

[அவக்கழலவ ஹற்றனேன இரவுக்குறி யேற்பித்தது.]

மலவன்குரம்பையைமாற்றியம்மான்முதல்வானர்க்கப்பாற்
செலவன்பர்க்கோக்குஞ்சிவன்றில்லைக்கானலிற்சீர்ப்பெடை
டலவன்பயில்வ துகண்டஞர்கூர்ந்தயில்வே லுரவோன் [யோ
செலவந்திவாய்க்கண்டனென்னதாங்கொன்மன்சேர் துயிலே. ()

இரவரவுரைத்தல்.

[தாவநு தழலிக் கிரவர வுரைத்தது.]

மோட்டங்கதிர்முலைப்பங்குடைத்தில்லைமுன்னோன்கழற்கே
கோட்டந்தருநங்குருமுடிவெற்பன்மழைகுழுமி
நாட்டம்புதைத்தன்னநள்ளிருணுகநடுங்கச்சிங்கம்
வேட்டந்திரிசரிவாய்வருவான்சொல்லுமெல்லியலே. (கருக)

ஏதங்கூறி மறுத்தல்.

[இழுக்கம்பெரி திரவரினேன அழுக்கமெய்தி யரிவையுரைத்தது.]

செழுங்கார்முழுவ திர்சிற்றம்பலத்துப்பெருந்திருமால்
கொழுங்கான்மலரிடக்கூத்தயர்வோன்கழலேத்தலர்போன்
முழங்காரரிமுரண்வாரணவேட்டைசெய்மொய்யிருள்வாய்
வழங்காவதரின்வழங்கென்றுமோவின்றெம்வள்ளலேயே. ()

குறை நேர்தல்.

[அலைவேலண்ண னிலைமைகேட்டுக்
கோலைவேற்கண் ணிதழைநயந்தது.]

ஓங்குமொருவிடமுண்டம்பலத்தும்பருய்யவன்று
தாங்குமொருவன் நடவரைவாய்த்தழங்கும்மருவி
வீங்குஞ்சனைப்புனல்வீழ்ந்தன்றமுங்கப்பிடித்தெடுத்து
வாங்குமவர்க்கறியேன்சிறியேன்சொல்லும்வாசகமே(கருஅ)

குறைநேர்த்தமைகூறல்.

[குறைநயந்தன னெறிதழலியேன
எறிவேலண்ணற் கறியவுடைத்தது.]

ஏனற்பசங்கதிரென்றுழக்கழியவெழிலியுன்னிக்
கானக்குறவர்கன்கம்பலைசெய்யும்வம்பார்சிலம்பா
யானிற்றையாமத்துநின்னருண்மேனிந்கலுற்றுச்சென்றேன்
மேனக்கொன்றையன்றில்லையுஞ்செல்லுஞ்செல்லல்களே.

வரவுணர்ந் துரைத்தல்.

[வளமயிலேடுப்ப விளமயிற்பாங்கி
சேருவேலண்ணல் வரவுடைத்தது.]

முன்னுமொருவரிரும்பொழின்முன்றற்குமுற்றுமிற்றூற்
பின்னுமொருவர்கின்றம்பலத்தார்தரும்பேரருள்போற்
றுன்னுமொரின்பமென்றோகைத்தோகைக்குச்சொல்லுவபோன்
மன்னுமாவத்தவாய்த்துயில்பேருமயிலினமே. (கக௦)

தாய் துயிலறிதல்.

[ஊசன்மீசைவைத் தோள்ளமளியிற் றுயதுதுயி றுளறிந்தது.]

கூடாரரணெரிசூடக்கொடுஞ்சிலைகொண்டவண்டன்
சேடார்மதினமல்லற்றில்லையன்னாய்சிறுகட்பெருவெண்
கோடார்கரிசுருமாமணியூசலைக்கோப்பழித்துத்
தோடார்மதுமலர்நாகத்தைநாக்குநஞ்சுழ்பொழிற்கே. (௧)

துயிலெடுத்துச் சேறல்.

[தாய்துயிலறிந் தாய்தருபவண் மெல்லியந்தூச் சொல்லியது.]
விண்ணுக்குமேல்வியன்பாதலக்கீழ்விரிநீருடித்த
மண்ணுக்குநாப்பணயந்துதென்றில்லைநின்றோன்மிடற்றின்
வண்ணக்குவளைமலர்கின்றனசினவாண்மிளிரின்
கண்ணுக்குமேற்கண்டுகாண்வண்டிவாழங்கருங்குழலே. (௨)

இடத்துய்த்து நீங்கல்.

[மைத்தடங்கண்ணியை யுய்த்தீடத்தோநபா
னீங்கலுற்ற பாங்க்பகர்த்தது.]

நந்தீவரமென்னுநாரணனாண்மலர்க்கண்ணிற்கெஃகந்
தந்தீவரன்புலியூரனையாய்தடங்கண்கடந்த
விந்தீவரமவைகாணின்னிருள்சேர்குழற்கெழில்சேர்
சந்தீவரமுறியும்வெறிவீயுந்தருகுவனே. (௧௬௩)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

[வடுவகிரையை வரிநெடுங்கண்ணியைத்
தடுவரியன்போடு தளர்வகன்றுரைத்தது.]

காமரைவென்றகண்ணோன்றில்லைப்பல்கதிரோனடைத்த
தாமரையில்லினிதழ்க்கதவந்திறந்தோதமியே
பாமரைமேகலைபற்றிச்சிலம்பொதுக்கிப்பையவே
நாமரையாமத்தென்னோவந்துவைகிரயந்ததுவே. (௧௬௪)

திருக்கோவையார்.

௫௪

மருங்கணை தல்.

[அன்புமீதுதீயி னளவளாயவனைப்
பொன்புனைவேலோன் புகழ்ந்துரைத்தது.]

அகிலின்புகைவிம்மியாய்மலர்வேய்ந்தஞ்சனமெழுதத்
தகிலுந்தனிவடம்பூட்டத்தகாள்சங்கரன்புலியூ
ரிகலுமவரிற்றளருமித்தேதம்பலிடைஞெமியப்
புகிலுமிகவிங்நனையி றுமாக்கும்புணர்முலையே. (கசு௫)

முகங்கண்டு மகிழ்தல்.

[முகையவிழ்துழலி முகமதிகண்டு
திகழ்வேலண்ணன் மகிழ்வுறறுது.]

அமுந்தேனரகத்தியானென்றிருப்பவந்தாண்டுகொண்ட
செழுந்தேன்றிகழ்பொழிற்றில்லைப்புறவிற்செறுவகத்த [ண்
கொழுந்தேன்மலர்வாய்க்குமுதமிவளயான்குருஉச்சுடர்கொ
டெழுந்தாங்கதுமலர்த்தும்முயர்வானத்திளமதியே. (கசு௬)

பள்ளியிடத் துய்த்தல்.

[பிரிவதுகருதிய பேருவரைநாட
னெள்ளிழைப்பாங்கியோடு பள்ளிகொள்கேற்றது.]

சுரும்புறுநீலங்கொய்யற்றமிரின்று துயில்பயின்மோ
வரும்பெறற்றோழியொடாயத்துநாப்பணமாரொன்ன
ரிரும்புறுமாமதில்பொன்னிஞ்சிவெள்ளிப்புரிசையன்றோர்
துரும்புறச்செற்றகொற்றத்தெம்பிரான்நில்லைச்சூழ்பொழிற்கே.

வரவு விலக்கல்.

[தேய்வமன்னுனைத் திருந்தமளிகேர்த்தி
மைவரைநாடனை வரவுவிலக்கியது.]

நற்பகற்சோமனெரி தருநாட்டத்தன்றில்லையன்ன
 விற்பகைத்தோங்கும்புருவத்திவளின்மெய்யேயெளிதே
 வெற்பகச்சோலையின்வேய்வளர்தீச்சென்றுவிண்ணினின்ற
 கற்பகச்சோலைகதுவுங்கன்னாடவிக்கல்லதரே. (க௬௮)

ஆற்றாதுரைத்தல்.

[வரைவுகடாய வானுதற்றேழிக் கருவரைநாடனுற்றுரைத்தது.]
 பைவாயரவரையம்பலத்தெம்பரன்பைங்கயிலைச் [யை
 செவ்வாய்க்கருங்கட்பெரும்பணைத்தோட்சிற்றிடைக்கொடி
 மொய்வார்கமலத்துமுற்றிழையின்றென்முன்னைத்த்வத்தா
 லிவ்வாறிருக்குமென்றேறிப்பதென்றுமென்னின்னுயிரோ. ()

இரக்கங்கூறி வரைவுகடாதல்.

[அதிர்கழலவ எனன்றவழி யெதிர்வதறியா திரங்கியுரைத்தது.]
 பைவாயரவுமறியுமழுவும்பயின்மலர்க்கை
 மொய்வாரசடைமுடிமுன்னவன்றில்லையின்முன்னினக்காற்
 செவ்வாய்கருவயிர்ச்சேர்த்திச்சிறியாள்பெருமலர்க்கண்
 மைவார்குவளைவிடுமன்னநீண்முத்தமலைகளே. (க௭௦)

நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்.

[தனிவேலவர்கீதத் தந்தவாஃவறியப்
 பனிமதிவிளக்கம் பாங்கி பகர்ந்தது.]

நாகந்தொழுவெழிலம்பலநண்ணிநடநவிலவே
 னாகமிதுமதியேமதியேநவிலவேற்கையெங்க
 னாகம்வரவெதிர்நாங்கொள்ளுநள்ளிருள்வாய்நறவார்
 நாகமலிபொழில்வாயெழில்வாய்த்தநின்னாயகமே. (க௭௧)

அல்லகுறி யறிவித்தல்.

[வல்லியன்னவ ளல்லதறிப்பா
டறைப்புனற்றுறைவந்தூச் சிறைப்புறத்துரைத்தது.]

மின்னங்கலருஞ்சடைமுடியோன்வியன்றில்லையன்னு
யென்னங்கலமரலெய்தியதோவெழின்முத்தந்தொத்திப் [று
பொன்னங்கலர்புன்னைச் சேக்கையின்வாய்ப்புலம்புற்றுமுற்
மன்னம்புலருமளவுந்துயிலாதமுங்கினவே. (கௌஉ)

கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தல்.

[எறிகடன்மேல்வைத் தீரவருதுயாம்
அறைகழலவந் கறியவுரைத்தது.]

சோத்துன்னடியவென்றோரைக்குழுமித்தொல்வானவர்கூழ்ந்
தேத்தும்படிநிற்பவன்றில்லையன்னுளியடுவள
வார்த்துன்னமிழ்ந்துந்திருவுமதியுமிழந்தவநீ
பேர்த்துமிரைப்பொழியாய்ப்பழிநோக்காய்ப்பெருங்கடலே. ()

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

[தாமமிக்க தாழ்த்துழைழை காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.]

மாதுற்றமேனிவரையுற்றவில்லிதில்லைநகர்கூழ்
போதுற்றபூம்பொழில்காள்வழிகாளெழிற்புள்ளினங்கா
ளேதுற்றழிதியென் னீர்மன்னுமீர்ந்துறைவர்க்கிவளோ
திதுற்றதென்னுக்கென்னீரிதுவோநன்மைசெப்புமினே. ()

காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி.

[மேய்ப்புறு காவலிற் கையறு கிளவி.]

இன்னறவார்பொழிற்றில்லைநகரிதைசீர்விழவிற்
பன்னிறமலைத்தொகைபகலாம்பல்விளக்கிருளின்

ஹன்னறவுய்க்குமில்லோருந் துயிலுற்றுறைவர்மிக்க
கொன்னிறவேலொடுவந்திடினஞாஸிகுரைதருமே. (௧௭௫)

ஆறுபார்த் துற்றவச்சக்கிளவி.

[நாறுவார்தழ னவ்விநோக்கி யாறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி.]

தாருறுகொன்றையன்றில்லைச்சடைமுடியோன்கயிலை
நீருறுகான்யாறளவிலநீந்திவந்தானினது
போருறுவேல்வயப்பொங்குருமஞ்சுகமஞ்சிவருஞ்
சூருறுசோலையின்வாய்வரற்பாற்றன்று தூங்கிருளே. (௧௭௬)

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி.

[மீன்னுப்புரையு மந்நுண்மநங்கு நன்னுட்கையா றெய்திடுகிளவி.]

விண்டலையாவர்க்கும்வேந்தர்வண்டில்லைமெல்லங்கழிசூழ்
கண்டலையேகரியாகன்னிப்புண்ணைக்கலந்தகள்வர்
கண்டிலையேவரக்கங்குலெல்லாமங்குல்வாய்விளக்கு
மண்டலமேபணியாய்தமியேற்கொருவாசகமே. (௧௭௭)

நிலைகண்டுரைத்தல்.

[நீன்னிழந்தனண் மீன்னிடை மாநேன
வரைவுதோன்ற வுரைசேய்தது.]

பற்றொன்றிலார்பற்றுந்தில்லைப்பரன்பரங்குன்றினின்ற
பற்றொன்றரவுன்புதல்வனெனநீபுகுந்துநின்றான்
மற்றுன்றுமாமலரிட்டுண்ணைவாழ்த்திவந்தித்தலன்றி
மற்றொன்றுசிந்திப்பரேல்வல்லோமங்கைவாழ்வகையே.()

இரவுறுதுயரங் கடலொடுசேர்த்தல்.

[எறிவேற்கண்ணி யிரவநதுயரத்
சேற்கடலிடைச் சேர்த்தியுரைத்தது.]

பூங்கணைவேளைப்பொடியாய்விழவிழித்தோன்புலியூ
ரோங்கணைமேவிப்புரண்டுவிழுந்தெழுந்தோலமிட்டுத்
தீங்கணைந்தோரல்லுந்தேறாய்கலங்கிச்செறிகடலே
யாங்கணைநீர்நீர்நீனையும்முளரோசென்றகன்றவரே(களக)

அலரறிவுறுத்தல்.

[அலைவேலண்ணன் மனமகிழநன் பலராலறியப் பட்டதேன்றது.]

அலராயிரந்தந்துவந்தித்துமாலாயிரங்கரத்தா
லலரார்கழல்வழிபாடுசெய்தாற்களவில்லொளிக
ளலராவிருக்கும்படைகொடுத்தோன்றில்லையானருள்போன்
றலராய்வினாகின்றதம்பல்கைம்மிக்கையமெய்யருளே. ()

கரு. ஒருவழித்தணித்தல்.

—0—

இது பதின்மூன்று துறையுடைத்து. அவைவருமாறு:—

- ¹அசன்றணைவு கூற ²லாழியொடு கேட்ட
 - ³லாழியொடு புலத்த ⁴லன்னமோ டாய்த
 - ⁵லாழிக் குரைத்த ⁶லாழி யிழைத்தல்
 - ⁷சுடரொடு புலம்பல் ⁸பொழுதுகண்டு மயங்கல்
 - ⁹பையு னெய்தல் ¹⁰பரிவுற்று ரைத்த
 - ¹¹லன்னமோ டுழிதல் ¹²வரவுணர்ந் துரைத்தல்
 - ¹³வருத்தங் கூறல் வருபதின் மூன்றும்
- திருத்திய வொருவழித் திறனா கும்மே.

அகன்றனைவு கூறல்.

[வழிவேறு படமன்னும் பழிவேறு படுமென்றது.]

புகழும்பழியும்பெருக்கிற்பெருகும்பெருகின்ற
நிகழுகழாநிகழ்த்தினல்லாலிதுநீநினைப்பி
னகழமதிலுமணிதில்லையோனடிப்போதுசென்னித்
திகழமவர்செல்லல்போலில்லையாம்பழிசின்மொழிக்கே. ()

கடலொடு வரவுகேட்டல்.

[மணந்தவரொருவழித் தணந்ததற்கிரங்கி
மறிதிரைசேநு மெறிகடற்கியம்பியது.]

ஆரம்பரந்துதிரைபொருநீர்முகின்மீன்பரப்பிச்
சீரம்பரத்திறிகழ்ந்தொளிதோன்றாந்துறைவர்சென்றார்
போரும்பரிசுபுகன்றனரோபுலியூர்ப்புனிதன்
சீரம்பர்சுற்றியெற்றிச்சிறந்தார்க்குஞ்செறிகடலே. (கஅ௨)

கடலொடு புலத்தல்.

[சேறிவளைச் சின்மொழி யெறிகடற் கியம்பியது.]

பாணிகர்வண்டினம்பாட்ப்பைம்பொன்றருவெண்கிழிதஞ்
சேணிகர்காவின்வழங்கும்புன்னைத்துறைச்சேர்ப்பர்திங்கள்
வாணிகர்வெள்வளைகொண்டகன்றார்திரும்வாய்திறவாய்
பூணிகர்வாளரவன்புலியூர்சுற்றும்போர்க்கடலே. (கஅ௩)

அன்னமோடாய்தல்.

[மீன்நிடை மடந்தை யன்னமோ டாய்ந்தது.]

பகன்றாமரைக்கண்கெடக்கடந்தோன்புலியூர்ப்பழனத்
தகன்றாமரையன்னமேவண்டுநீலமணியணிந்து [ரையா

திருக்கோவையார்.

சுரு.

முகன்றாழ்குழைச்செம்பொன்முத்தணிபுன்னையின்னும்மு
தகன்றாகன்றேயொழிவர்கொல்லோநம்மகன்றுறையே. (1)

தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறல்.

[மீன்றேயுதுறைவர் மீளமுளவு
மான்றேர்வழியை யழியேலென்றது.]

உள்ளமுருகியுரோமஞ்சிலிர்ப்பவுடையவனாட்
கொள்ளுமவரிலொர்கூட்டந்தந்தான்குனிக்கும்புலியூர்
விள்ளும்பரிசுசென்றார்வியன்றேர்வழி தூரற்கண்டாய்
புள்ளுந்திரையும்பொரச்சங்கமார்க்கும்பொருகடலே. (2)

கூடலிழைத்தல்.

[நீடலந் துறையிற் கூட லிழைத்தது.]

ஆழிதிருத்தும்புலியூருடையானருளினளித்
தாழிதிருத்துமணற்குன்றி னீத்தகன்றார்வருகென்
ருழிதிருத்திச்சுழிக்கணக்கோதிரையாமலைய
வாழிதிருத்தித்தரக்கிற்றியோவுள்ளம்வள்ளலேயே. (க அ கூ)

கூடரொடு புலம்பல்.

[குணகடலெழுகடர் குடகடந்தளிப்ப
மணமலிதழலி மனம்புலம்பியது.]

கார்த்தரங்கந்திரைதோணிசுருக்கடன்மீனெறிவோர்
போர்த்தரங்கந்துறைமானுந்துறைவர்தம்போக்குமிக்க
தீர்த்தரங்கன்றில்லைப்பல்பூம்பொழிற்செப்பும்வஞ்சினமு
மார்த்தரங்கஞ்செய்யுமா லுய்யுமாறென்கொலாழ்கூடரே. (3)

பொழுதுகண்டு மயங்கல்.

[மயறநுமாலே வருவதுகண்டு கயறநுகண்ணி கவலையுற்றது.]

பகலோன்கரந்தனன்காப்பவர்சேயர்பற்றற்றவர்க்குப்
புகலோன்புகுநர்க்குப்போக்கரியோனெவரும்புகலத்
தகலோன்பயிற் றில்லைப்பைம்பொழிற்சேக்கைகணோக்கினவா
லகலோங்கிருங்கழிவாப்க்கொழுமீனுண்டவன்னங்களே. ()

பறவையொடு வருந்தல்.

[சேநிபிணிகைமீகச் சிற்றிடைப்பேதை
பறவைமேல்வைத்துப் பையுளைய்தியது.]

பொன்னுமணியும்பவளமும்போன்றுபொலிந்திலங்கி
மின்னுஞ்சடையோன்புலியூர்விரவாதவரினுண்ணோ
யின்னுமறிகிலவாலென்னேபாவமிருங்கழிவாய்
மன்னும்பகலேமகிழ்ந்திரைதேரும்வண்டானங்களே(கஅக)

பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தல்.

[முருகவிழ் கானலோடு பரிவுற்றது.]

கருங்கழிகாதற்பைங்கானலிற்றில்லைபெங்கண்டர்விண்டா
ரொருங்கழிகாதரமூவெயில்செற்றவொற்றைச்சிலைசூழ்ந்
தருங்கழிகாதமகலுமென்றுமென்றலந்துகண்ணீர்
வருங்கழிகாதல்வனசங்கள்கூப்புமலர்க்கைகளே. (கக௦)

அன்னமோடழிதல்.

[இன்னகையவ ளிரவருதுயா மன்னத்தோ டழிந்துரைத்தது.]

மூவறழீஇயவருண்முதலோன்றில்லைச்செல்வன்முந்நீர்
நாவறழீஇயவிந்நானிலந்துஞ்சநயந்தவின்பச்

சேவறழீ இச்சென்று தான்றுஞ்சும்யான்றுயி லாச்செயிரெங்
காவறழீ இயவர்க்கோதாதளியகளியன்னமே. (ககக)

வரவுணர்ந்துரைத்தல்.

[சேன்றவர்வரவுணர்ந்து நின்றவணலைமை
சிறப்புடைப்பாங்கி சிறைப்புறத்துரைத்தது.]

நில்லாவனெஞ்சநெக்குருகுந்நெடுங்கண்டியிலக்
கல்லாகதிர்முத்தங்காற்றுமெனக்கட்டுரைக்கதில்லைத் [டா
தொல்லோனருள்களில்லாரிற்சென்றார்சென்ற செல்லல்கண்
மெல்லார்மதியேயிதுநின்னையானின்றிரக்கின்றதே. (ககஉ)

வருத்தமிகுதி கூறல்.

[நீங்கி யணைந்தவந்தப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

வளருங்கறியறியாமந்திதின்றுமம்மார்க்கிடமாய்த்
தனருந்தடவரைத்தண்சிலம்பாதன தங்கமெங்கும்
விளரும்விழுமெழும்விம்முமெலியும்வெண்மாமதிரின்
றொளிருஞ்சடைமுடியோன்புலியூரன்னவொண்ணுதலே. ()

ககா. உடன்போக்கு.

இஃது ஐம்பத்தாறு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

- ¹பருவங் கூறல் படைத்துமொழி தல்லொடு
- ²மருவமர் கோதையை மகட்பேச் சுரைத்தல்
- ³பொன்னணி வுரைத்தல் ⁴பொருள்விலை கூற
- ⁵லன்னமென் னடையா ளருமைகேட்டழித
- ⁶மளர்வறிந் துரைத்த ⁷முக்குழ லாட

னுளநினை வுரைத்த ⁸லுடன்கொண்டு சேறற்
 கருமை யுரைத்த ⁹லாதரங் கூறன்
¹⁰மருவிய தடங்கயல் வாழா னென்றல்
¹¹பொருவரு கற்பின் புனைநல னுரைத்த
¹²றுணிந்தமை கூற ¹³துணிவு கேட்ட
¹⁴றுணிவறி வித்த ¹⁵றொல்லே நாண்விட
¹⁶றுணிவெடுத் துரைத்தல் ¹⁷கொண்டக லெனவுரைத்த
¹⁸லடிவழி நினைந்துநின் நவனுளம் வாடல்
¹⁹கொடியிடை யானைக் கொண்டுசென் றுய்த்த
²⁰லோம்படுத் துரைத்தல் ²¹வழிப்படுத் துரைத்த
²²றேம்படு கோதையைத் திறலடு வேலோன்
 பையக்கொண் டேகல் ²³பயங்கெட வுரைத்தன்
²⁴மையமர் கண்ணியை வழியயர் வகற்ற
²⁵னெறிவிலக் கல்லொடு ²⁶நெறியிடைக் கண்டவர்
 செறிவெடுத் துரைத்தல் ²⁷சேயிழை யாளுடன்
 வழிவினை யாடல் ²⁸வழியெதிர் வருவோ
 ரெழினக ரணிமை யிதுவென வுரைத்த
²⁹னகர்காட் டல்லொடு ³⁰நகரிடைப் புக்குப்
 பதிபரி சுரைத்தல் ³¹பாங்கியைக் கிட்டி
 மதிதுத லானை வளர்த்தவன் கேட்ட
³²லறத்தொடு நின்ற ³³லதுகேட் டழுங்க
³⁴நிறப்பா டின்னிச் செவிலிகவன் றுரைத்த
³⁵லடிநினைந் திரங்க ³⁶லதுதாய்க் குரைத்தன்
³⁷மடவரல் போக வாடி யுரைத்தல்
³⁸கிளிமொழிக் கிரங்கல் ³⁹கிளர்சுடர்ப் பராய்த
⁴⁰லளிபெறு பருவத்திற் கவள்கவன் றுரைத்த
⁴¹னாடத் துணித ⁴²னற்றாய் நயந்தவர்
 கூடக் கரையெனக் கொடிக்குறி பார்த்தல்

⁴³சோதிடங் கேட்டல் ⁴⁴சுவடுகண் டறித
⁴⁵லேதமுற் றவைகண் டிரங்கி யுரைத்தல்
⁴⁶வேட்ட மாதரைக் கண்டு வினாவல்
⁴⁷புறவொடு புலத்தல் ⁴⁸குரவொடு வருந்த
⁴⁹றிறலருந் தவத்தொடு செல்லா நின்ற
 மாவிர தியரை வழியிடை வினாவல்
⁵⁰வேதியர் தம்மை விரும்பி வினாவல்
⁵¹புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவன்
⁵²மணந்தரு குழலாண் மன்னிய நிலையொடு
 வேங்கை பட்டது கண்டு வியத்த
⁵³லாங்கவ ரியைபணி யவட்கெடுத் துரைத்தன்
⁵⁴மீள வுரைத்தன் ⁵⁵மீளா தவளுக்
 கூழ்முறை யிதுவென வுலகியல் புரைத்த
⁵⁶லழுங்குதாய்க் குரைத்த லைம்பதோ டாறு
 முழுங்கொலை வேலோ னுடன்போக் காகும்.

பருவங் கூறல்

[உருவது கண்டவ வருமை யுரைத்தது.]

ஓராகமிரண்டெழிலாயொளிர்வோன்றில்லையொண்ணுதலங்
 கராகம்பயின்றமிழ்தம்பொ திந்தீர்ஞ்சுணங்காடகத்தின்
 பராகஞ்சிதார்த்தயோ தரமிப்பரிசேபணைத்த
 விராகங்கண்டால்வள்ளலேயில்லையெயெமரெண்ணுவதே.()

மகட்பேச்சுரைத்தல்.

[படைத்துமொழிகளவியிற் பணிமொழிப்பாங்கி
 யடற்கதீர்வேலோந் கறியவுரைத்தது.]

மணியக்கணியுமரனஞ்சமஞ்சிமறுகிவிண்ணோர்
 பணியக்கருணை தரும்பரன்றில்லையன்னொ டுறத்துத்

சா அ

திருக்கோவையார்.

துணியக்கருதுவதின்மேதுணிதுறைவாநிறைபொன்
னணியக்கருதுகின்றார்பலர்மேன்மேலயலவரே. (ககரு)

பொன்னணிவுரைத்தல்.

[பலபரிசிலுலு மலர்நெடுங்கண்ணியை
நன்னுதற்பாங்கி பொன்னணிவரொன்றது.]

பாப்பணியோன்றில்லைப்பல்பூமருவுசில்லேர்துயைநற்
காப்பணிந்தார்பொன்னணிவாரினிக்கமழ்பூந்துறைவ
கோப்பணிவான்றோய்கொடிமுன்றினின்நிவையேர்குழுழி
மாப்பணிலங்கண்முழங்கத்தழங்குமணமுரசே. (கககூ)

அருவிலையுரைத்தல்.

[பேதையாறிவு பேதைமையுடைத்தேன
வாதாத்தோழி யருவிலையுரைத்தது.]

எலும்பாலணியிறையம்பலத்தோனெல்லேசெல்குறுவோர்
நலம்பாவியமுற்றுநல்கினுங்கல்வரைநாடரம்ம
சிலம்பாவடிக்கண்ணிசிற்ப்படைக்கேவிலைசெப்பலொட்டார்
கலம்பாவியமுலையின்விலையென்னிகருதுவதே. (ககௌ)

அருமைகேட்டழிதல்.

[பேருமை நாட்டத்தவன் அருமைகேட்டழிந்தது.]

விசம்புற்றதிங்கட்கழுமழப்போன்றினிவிம்மிவிம்மி
யசம்புற்றகண்ணோடலருய்கிடந்தரன்றில்லையன்னாள்
குயம்புற்றாவிடைகூரெயிற்றுறல்குழன்மொழியி
னயம்பற்றிரின்றுநடுங்கித்தளர்கின்ற நன்னெஞ்சமே. (ககௌ)

தளர்வறிந்துரைத்தல்.

[தண்ணிறைவன் றளர்வறிந்து
கொண்டுநீங்கேனக் குறித்துரைத்தது.]

மைதயங்குந்திரைவாரியைநோக்கிமடலவிழ்ப்புங் [லைப்
கைதையங்கானலைநோக்கிக்கண்ணீர்கொண்டெங்கண்டர்தில்
பொய்தயங்குந்துண்மருங்குனல்லாரையெல்லாம்புல்லினுள்
பைதயங்கும்மரவம்புரையும்மல்குற்பைந்தொடியே. (ககக)

குறிப்புரைத்தல்.

[நறைக்குழலி குறிப்புரைத்தது.]

மாவைவந்தாண்டமென்றோக்கிதன்பங்கர்வண்டில்லைமல்லற்
கோவைவந்தாண்டசெவ்வாய்க்கருங்கண்ணிகுறிப்பறியேன்
பூவைதந்தாள்பொன்னம்பந் துதந்தாளென்னப்பல்லிக்கொண்டு
பாவைதந்தாள்பைங்கிளியளித்தாளின்றென்பைந்தொடியே.

அருமையுரைத்தல்.

[கானின்கடுமையு மானின் மென்மையும்
பதியின்சேட்சியு மிதுவேனவுரைத்தது.]

மெல்லியல்கொங்கைபெரியமின்னேரிடைமெல்லடிபூக்
கல்லியல்வெம்மைக்கடங்குந்தீக்கற்றுவானமெல்லாஞ்
சொல்லியசீர்ச்சுடர்த்திங்களங்கண்ணித்தொல்லோன்புலியு
ரல்லியங்கோதைநல்லாயெல்லேசேய்த்தெம்மகனகரே. ()

ஆதரங்குறல்.

[அழற்றடம்புரையு மநஞ்சாமதுவு
நிழற்றடமவட்து நீன்னோடேக்கேன்றது.]

பிணையுங்கலையும்வன்பேய்த்தேரினைப்பெருநீர்நசையா
லணையுமுரம்புநிரம்பியவத்தமுமையமெம்பே
யிணையுமளவுமில்லாவிறையோனுறைதில்லைத்தண்பூம்
பணையுந்தடமுமன்றே நின்னொடேகினெம்பைந்தொடிக்கே.

இறந்துபாடுரைத்தல்.

[கார்த்தடழங் கயலும் போன்றிர்
வார்த்தடழலையு மன்னனுமென்றது.]

இங்கயலென்னீபணிக்கின்றதேந்தலினைப்பதில்லாக்
கங்கையஞ்செஞ்சடைக்கண்ணுதலண்ணல்கடிகொடிவலைப்
பங்கயப்பாசடைப்பாய்தடீயப்படர்தடத்துச்
செங்கயலன்றேகருங்கயற்கண்ணித்திருநுதலே. (௨௦௩)

கற்புநலனுரைத்தல்.

[பொய்யோத்தவிடை போக்தத்துணிய
வையத்திடை வழக்குரைத்தது.]

தாயிற்சிற்றந்தன் றுநாண்டையலாருக்கந்நாண்டகைசால்
வேயிற்சிற்றந்தமென்றோளிதிண்கற்பின்விழுமிதன்றிங்
கோயிற்சிற்றந்துசிற்றம்பலத்தாடுமென்கூத்தப்பிரான்
வாயிற்சிற்றந்தமதியிற்சிற்றந்தமதிநுதலே. (௨௦௪)

துணிந்தமைகூறல்.

[பொருவெண்ணல் போக்தத்துணிந்தமை
சேருவேற் கண்ணிக்குச் சென்றுசெப்பியது.]

குறப்பாவைநின் குழல்வேங்கையம் போதொடுகோங்கம்விரா
நறப்பாடலம்புனைவாரரினைவார்தம்பிரான்புலியூர் [ம்]

மறப்பானடுப்பதொர்தீவினே வந்திடிற்சென்றுசென்று
பிறப்பானடுப்பினும்பின்னுந்துன்னத்தகும்பெற்றியரே. ()

துணிவொடுவினாவல்.

[சிலம்பன்றுணிவொடு செல்காநீனந்து
கலம்புனுகோம்பர் கலக்கழற்றது.]

நிழற்றலேதீநெறிநீரில்லேகானகமோரிகத்து
மழற்றலேவெம்பரற்றென்பரென்னோதில்லையம்பலத்தான்
கழற்றலைவத்துக்கைப்போதுகள்கூப்பக்கல்லாதவர்போற்
குழற்றலேச்சொல்லிசெல்லக்குறிப்பாகுநங்கொற்றவர்க்கே. ()

போக்கறிவித்தல்.

[பொருகடர்வேலவன் போக்குத்துணிந்தமை
யரிவைக்கவ ளறியவுரைத்தது.]

காயமுமாவியுநீங்கள்சிற்றம்பலவன்கயிலைச்
சீயமுமாவும்வெரீஇவரலென்பல்செறிதிரைநீர்த்
தேயமுமயாவும்பெறினுங்கொடார்நமரின்னசெப்பிற்
ரோயமுநாடுமில்லாச்சுரம்போக்குத்துணிவித்தவே. (௨௦௭)

நாணிழந்துவருந்தல்.

[கற்புநாணினுழந்திறந்தமையிற்
சேனேறிசெல்ல வாணுதறுணிந்தது.]

மற்பாய்விடையோன்மகிழ்புலியூரென்னொடும்வளர்ந்த
பொற்பார்திருநாண்பொருப்பர்விருப்புப்புருந்துநந்தக்
கற்பார்கடுங்காஸ்கலக்கிப்பறித்தெறியக்கழிக
விற்பாற்பிறவற்கவேழையர்வாழியெழுமையுமே. (௨௦௮)

துணிவெடுத்ததுரைத்தல்.

[செல்வமாதர் செல்லத்துணிந்தமை
தோல்வரைநாடந்தத் தோழ்சொல்லியது.]

கம்பஞ்சிவந்தசலந்தரனாகங்கறுத்ததில்லை
நம்பன்சிவநகர்நற்றளிர்கற்குரமாகுநம்பா
வம்பஞ்சியாவம்புகமிகநீண்டரிசிருகண்ணாள்
செம்பஞ்சியின்மிதிக்கிற்பதைக்கும்மலர்ச்சிறழக்கே. (௨௦௯)

குறியிடங்கூறல்.

[மன்னியவிருளிற் றுன்னியதறியிற்
கோங்கீவர்கோங்கையை நீங்குகோண்டென்றது.]

முன்னோன்மணிகண்டமொத்தவனம்பலந்தம்முடிதாழ்த்
துன்னாதவர்வினைபோற்பரந்தோங்குமெனதுயிரே
யன்னாளரும்பெறலாவியன்னாயருளாசையினாற்
பொன்னார்மணிமகிழ்ப்பூவிழயாம்விழைபொங்கிருளே (௨௧௦)

அடியொடுவழிநினைந்தவனுளம் வாடல்.

[நெறியுறுதழலியோடு நீங்கத்துணிந்த
உறுகடர்வேலோ னுள்ளம்வாடியது.]

பனிச்சந்திரனொடுபாய்புனல்குடும்பரன்புலியூ
ரனிச்சந்திகழும்ஞ்சீறடியாவவழல்பழுத்த
கனிச்செந்திரளன்னகற்கடம்போந்துகடக்குமென்ற
வினிச்சந்தமேகலையாட்கென்கொலாம்புகுந்தெய்துவதே. ()

கொண்டுசென்றுய்த்தல்.

[வண்டமர் தழலியைக் கண்டுகோள் கென்றது.]

வைவந்தவேலவர்குழ்வரத்தேர்வரும்வள்ளலுள்ளந்
தெய்வந்தருமிருநேங்குமுழுதுஞ்செழுமிடற்றின் [ன்
மைவந்தகோன்றில்லை வாழ்த்தார்மனத்தின் வழத்துநர்போ
மொய்வந்தவாவிதெளியுந்துயிலுமிம்முதெயிலே. (௨௧௨)

ஓம்படுத் துரைத்தல்.

[தேம்படு கோதையை ஓம்படுத்தது.]

பறந்திருந்தும்பர்பதைப்பப்படரும்புரங்கரப்பச்
சிறந்தெரியாடிதென்றில்லையன்னாடிதத்துச்சிவம்பா
வறந்திருந்துன்னருளும்பிறிதாயினருமறையின்
நிறந்திரிந்தார்கலியும்முற்றும்வற்றுமிச்சேணிலத்தே. ()

வழிப்படுத்துரைத்தல்.

[மதிநுதலியை வழிபடுத்துப் பதிவயிற்பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.]

ஈண்டொல்லையாயமுமெளவையுநீங்கவிவ்வூர்க்கவ்வைதீர்த்
தாண்டொல்லைகண்டுகூடுகதும்மையெம்மைப்பிடித்தின்
ருண்டெல்லைதீரின்பந்தந்தவன்சிற்றம்பலநிலவு
சேண்டில்லைமாநகர்வாய்ச்சென்றுசேர்கதிருத்தகவே. (௨௧௪)

மெல்லக்கொண்டேகல்.

[பஞ்சின்மெல்லடிப் பணைத்தோளியை

வெஞ்சுரத்திடை மெலிவகற்றியது.]

பேணத்திருத்தியசீறடிமெல்லச்செல்பேராவம்
பூணத்திருத்தியபொங்கொளியோன்புலியூர்புரையு
மாணத்திருத்தியவான்பதிசேருமிருமருங்குங்
காணத்திருத்தியபோலுமுன்னுமன்னுகானங்களே. (௨௧௫)

அடலெடுத்துரைத்தல்.

[வரிசீலையவர் வருதலுனைப் புரிநுதழலிக் கருவானுரைத்தது.]
கொடித்தேர்மறவர்குழாம்வெங்கரிநிரைகூடினென்கை
வடித்தேரிலங்கெஃகின்வாய்க்குதவாமன்னுமம்பலத்தோ
னடித்தேரலரென்னவஞ்சுவனின்னையரென்னின்மன்னுங்
கடித்தேர்குழன்மங்கைகண்டிடிவ்விண்டோய்கனவரையே.)

அயர்வகற்றல்.

[இன்னல்வெங்கடத் தேறிவேலவ
என்னமன்னவ ளயர்வகற்றியது.]

முன்னோனருண்முன்னுமுன்னாவினையின்முனகர் துன்னு
மின்னுக்கடறிதிப்பேர்ழீதகடந்தின்னுகாண்டிஞ்சென்று
பொன்னாரணிமணிமாளிகைத்தென்புலியூர்ப்புகழ்வார்
தென்னுவெனவுடையானடமாடுசிற்றம்பலமே. (உகஎ)

நெறிவிலக்கிக் கூறல்.

[சுரத்திடைக்கண்டவர் கடர்க்குழைமாதோடு
சுரத்தணிவிலலோய் தங்குகென்றது.]

விடலையுற்றாரில்லைவெம்முனைவேடர்தமியைமென்பூ
மடலையுற்றார்குழல்வாடினன்மன்னுசிற்றம்பலவற்
கடலையுற்றாரினெறிப்பொழிந்தாங்கருக்கன்கருக்கிக்
கடலையுற்றான்கடப்பாரில்லையின்றிக்கடுஞ்சரமே. (உகஅ).

கண்டவர் மகிழ்தல்.

[மண்டழற் கடத்துக் கண்டவ ருரைத்தது.]

அன்பனை த்தஞ்சொல்லிபின்செல்லுமாடவனீடவன் றன்
பின்பனை த்தோளிவருமிப்பெருஞ்சுரஞ்செல்வதன் று
பொன்பனை த்தன்னவிறையுறைதில்லைப்பொலிமலர்மே
னன்பனை த்தண்ணறவுண்ணளிபோன்றொளிர்நாடகமே. (1)

வழிவிளையாடல்.

[வன்றழங்கடத்து வடிவேலண்ணல்
மின்றங்கிடையோடு விளையாடியது.]

கண்கடம்மாற்பயன்கொண்டனங்கண்டினிக்காரிகைநின்
பண்கடமென்மொழியாரப்பருகவருகவின்தேன
விண்கடநாயகன்றில்லையின்மெல்லியல்பங்கனெங்கோன்
றண்கடம்பைத்தடம்போற்குங்கானகந்தண்ணெனவே. (2)

நகரணிமை கூறல்.

[வண்டமீதுழலியோடு கண்டவருரைத்தது.]

மின்றங்கிடையோடுநீனியன்றில்லைச்சிற்றம்பலவர்
குன்றங்கடந்துசென்றானின்னுதோன்றுங்குருஉக்கமலர்
துன்றங்கிடங்குந்துறைதுறைவள்ளைவெள்ளைநகையார்
சென்றங்கடைதடமும்புடைசூழ்தருசேணகரே. (உஉக)

நகர் காட்டல்

[கோடுங்கடங்கடந்த துழைழகமாதர்க்குத்
தடங்கிடங்குதுழ தன்னகர்காட்டியது.]

மின்போல்கொடிநெடுவானக்கடலுட்டிரைவிரிப்பப்
பொன்போல்புரிசைவடவரைகாட்டப்பொலிபுலியூர்
மன்போற்பிறையணிமாளிகைசூலத்தவாய்மடவாய்
மின்போனடையன்னந்துன்னிமுன்றோன்றுநன்னகரே. (3)

திருக்கோவையார்.

பதிபரிசுரைத்தல்.

[கண்ணிவர்வளநகர் கண்டுசேன்றடைந்து
பண்ணிவர்மொழிக்குப் பதிபரிசுரைத்தது.]

செய்குன்றுவையிவைசீர்மலர்வாவிவிசும்பியங்கி
நைகின்றதிங்களெய்ப்பாறும்பொழிலவைஞாங்கரெங்கும்
பொய்குன்றவேதியரோதிடமுந்திடமிந்திடமு
மெய்குன்றவார்சிலையம்பலவற்கிடமேந்திழையே. (உஉ௩)

செவிலிதேடல்.

[கவலையுற்ற காதற்றேழியைச் செவிலியுற்றுத் தேரிந்துவீனாயது.]
மயிலெனப்பேர்ந்திளவல்லியினொல்கிமென்மான்விழித்துக்
குயிலெனப்பேசுமெங்குட்டனெங்குற்றதென்னெஞ்சுகத்தே
பயிலெனப்பேர்ந்தறியாதவன்றில்லைப்பல்பூங்குழலா
யயிலெனப்பேருங்கண்ணுபென்கொலாமின்றயர்கின்றதே ()

அறத்தொடுநிற்றல்.

[சுடர்கீழைப்பாங்கி படைத்துமொழிகளவியிற்
சிறப்புடைச்செவிலிக் கறத்தொடுநின்றது.]

ஆளரிக்கும்மரிதாய்த்தில்லையாவருக்கும்மெளிதாந்
தாளரிக்குன்றிற்றன்பாவைக்குமேவித்தழறிகழ்வேற்
கோளரிக்குந்நிகரன்னொரொருவர்குருஉமலர்த்தார்
வாளரிக்கண்ணிகொண்டாள்வண்டலாயத்தெம்வாணுதலே.

கற்புநிலைக்கிரங்கல்

[விற்புரைநுதலி கற்புநிலை கேட்டுக்
கோடாயுள்ள நீடாயழங்கியது.]

வடுத்தான்வகிர்மலர்கண்ணிக்குத்தக்கின்ற தக்கன்முத்திக்
கெடுத்தான்கெடலிற்றொல்லோன்றில்லைப்பன்மலர்கேழ்கிளர
மடுத்தான்குடைந்தன்மழுங்கவழுங்கித்தழீஇமகிழ்வுற்
றெடுத்தாற்கினியனவேயினியாவனவெம்மனைக்கே. (௨௨௬)

கவன்றுரைத்தல்.

[அவணிலைநீனைந்துசேவிலிகவன்றுது.]

முறுவலக்காறந்துவந்தென்முலைமுழுவித்தழுவிச்
சிறுவலக்காரங்கள்செய்தவெல்லாமுழுதுஞ்சிதையத்
தெறுவலக்காலனைச்செற்றவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தியா
ருறுவலக்கானகந்தான்படர்வானொமொளியிழையே. (௨௨௭)

அடிநினைந்திரங்கல்.

[வேஞ்சாழம்மவள்பஞ்சிமெல்லடியுந்
சேவிலிநீனைந்துகவலையுற்றது.]

தாமேதமக்கொப்புமற்றில்லவர்தில்லைத்தண்ணனிச்சப்
பூமேன்மிதிக்கிற்பதைத்தடிபொங்குநங்காயொரியுந்
திமேலயில்போற்செறிபரற்கான்றிசிலம்படிபா
யாமேநீடக்கவருவினேபேன்பெற்றவம்மனைக்கே. (௨௨௮)

நற்றாய்க்குரைத்தல்.

[முகிழ்முலைமடந்தைக்குமுன்னியதறியத்
திகழ்மனைக்கிழத்திக்துச்சேவிலிசெப்பியது.]

தழுவினகையிறைசோரிற்றமியமென்றேதளர்வுற்
றழுவினைசெய்யுநையாவஞ்சொற்பேதையறிவுவிண்ணோர்
குழுவினையுய்யநஞ்சுண்டம்பலத்துக்குனிக்கும்பிரான்
செழுவினதாள்பணியார்பிணியாலுற்றுத்தேய்வித்ததே. (௨௨௯)

நற்றாய்வருந்தல்.

[கோடாய் கூற நீடாய் வாடியது.]

யாழியன்மென்மொழிவன்மனப்பேதையொரே திலன்பின்
 ரோழியைநீத்தென்னைமுன்னே துறந்து துன்னார்கண்முன்னே
 வாழியிம்மூ தார்மறுகச்சென்றாளன் துமால்வணங்க
 வாழி தந்தானம்பலம்பணியாரினருஞ்சுரமே. (௨௩௦)

கிளிமொழிக்கிரங்கல்.

[மேய்த்தகைமாது வேஞ்சுரஞ்சேல்லத்
 தத்தையை நோக்கித் தாய்புலம்பியது.]

கொன்னுனேவேலம்பலவற்றொழாரிற்ருன் தங்கொடியோ
 ளென்னணஞ்சென்றனென்னணஞ்சேருமெனவயரா
 வென்னனேபோயினன் யாண்டையென்னேப்பருந்திமென்
 றென்னனேபோக்கன் றிக்கிள்ளையென்னுள்ளத்தைநீர்கின்றதே. ()

சுடரோடிரத்தல்.

[வேஞ்சுரந்தணிக்கெனச் செஞ்சுடாவந்த
 வேயமர்தோளி தாய்ப்பராயது.]

பெற்றேனெடுகிள்ளைவாடமுதுக்குறைபெற்றிமிக்கு
 நற்றேன்மொழியழற்கானடந்தாண்முகநானணுகப்
 பெற்றேன்பிறவிபெருமற்செய்தோன் றில்லைத்தேன்பிறங்கு
 மற்றேன்மலரின்மலர்த்திரந்தேன்கடர்வானவனே. (௨௩௨)

பருவநினைந்து கவறல்.

[முற்ற முலைத்த நற்றய் கவன்றது.]

வைம்மலர்வாட்படையூரற்குச்செய்யுங்குற்றேவன் மற்றென்
 மைம்மலர்வாட்கண்ணிவல்லன்கொல்லாந்தில்லையான்மலைவாய் [துக்

மொய்ம்மலர்க்காந்தளைப்பாந்தளென்றெண்ணித் துண்ணென்றொளித்
கைம்மலராற்கண்புதைத்துப்பதைக்குமெங்கார்மயிலே. [துக்

நாடத் துணிதல்.

[கோடாய் மடந்தையை நாடத் துணிந்தது.]

வேயினதோளிமெலியல்விண்ணோர் தக்கன்வேள்வியின்வாய்
பாயினசீர்த்தியனம்பலத்தானைப்பழித்துமும்மைத் [ப்
தியினதாற்றல்சிரங்கண்ணிழந்துதிசைதிசைதாம்
போயினவெல்லையெல்லாம்புக்குநாடுவன்பொன்னினையே. ()

கொடிக்குறிபார்த்தல்.

[நற்றய் நயந்து சொற்புட் பராயது.]

பணங்களைஞ்சாலும்பருவரவார்த்தவன்றில்லையன்ன
மணங்கொளஞ்சாயலுமன்னனுமின்னேவரக்கரைந்தா [மாக்
லுணங்கலஞ்சா துண்ணலாமொண்ணிணப்பலியொக்குவன்
குணங்களைஞ்சாற்பொலியுந்நலசேட்டைக்குலக்கொடியே. ()

சோதிடங் கேட்டல்

[சித்தந்தவர்த்து தேடுங்கோடாய்

உய்த்துணர்வோரை யுரையினேன்றது.]

முன்னுங்கடுவிடமுண்டதென்றில்லைமுன்னோனருளா
லின்னுங்கடியிக்கடிமனைக்கேமற்றியாமயர
மன்னுங்கடிமலர்க்கூந்தலைத்தான்பெறுமாறுமுண்டே
லுன்னுங்கடதின்றியோ துங்கணன்மறையுத்தமரே. (உருசு)

சுவடுகண்டறிதல்.

[சுவடுபடு கடத்துச் செவிலிகண் டறிந்தது.]

தெள்வன்புனற்சென்னியோனம்பலஞ்சிந்துயாரினஞ்சேர்
முள்வன்பாண்முரம்பத்தின் முன்செய்வினையேனெடுத்த
வொள்வன்படைக்கண்ணிசீறடியிங்கிவையுங்குவையக்
கள்வன்பகட்டுரவோனடியென்றுகருதுவனே. (உங௭)

சுவடுகண்டிரங்கல்.

[கடத்திடைக்காரிகை யடித்தலங்கண்டு
மன்னநட்கோடா யின்னலெய்தியது.]

பாலொத்தநீற்றம்பலவன்கழல்பணியார்பிணிவாய்க்
கோலத்தவிசின்மிதிக்கிற்பதைத்தடிக்கொப்புள்கொள்ளும்
வேலொத்தவெம்பரற்கானத்தினின்றோர்விடலைபின்போங்
காலொத்தனவினையேன்பெற்றமாணிழைகான்மலரே. (உ)

வேட்டமாதரைக்கேட்டல்.

[மென்மலர்கொய்யும் வேட்டமாதரைப்
பின்வருசேவிலி பெற்றிவியுயது.]

பேதைப்பருவம்பின்சென்றதுமுன்றிலெனைப்பிரிந்தா
லுதைக்கலமரும்வல்லியொப்பாண்முத்தன்றில்லையன்னா
ளேதிற்குரத்தயலாநொடின்றேகினள்கண்டனையே
போதிற்பொலியுந்தொழிற்புலிப்பற்குரற்பொற்றொடியே. (1)

புறவொடுபுலத்தல்.

[காட்டுப் புறவோடு வாட்ட முறைத்தது.]

புயலன்றலர்சடையேற்றவன்றில்லைப்பொருப்பரசி
பயலன்றனைப்பணியாதவர்போன்மிசூபாவஞ்செய்தேற்
கயலன்றமியனஞ்சொற்றுணைவெஞ்சுரமாதர்சென்றா
லியலன்றெனக்கிற்றிலைமற்றுவாழியெழிற்புறவே. (உச௦)

திருக்கோவையார்.

அக

குரவொடு வருந்தல்.

[தேடிச்சென்ற செவிலித்தாயர்
ஆடந்தரவோடு வாடியுரைத்தது.]

பாயும்விடையோன்புலியூரனையவென்பாவைமுன்னே
காயுங்கடத்திடையாடிக்கடப்பவுங்கண்டுநின்று
வாயுந்திறவாய்குழையெழில்வீசவண்டோலுறுத்த
நீயுநின்பாவையுநின்றுநிலாவிடுநீள்குரவே. (உசக)

விரதியரை வினாவல்.

[வழிவருகின்ற மாவிரதியரை
மொழிமீன்களென்று முன்னமொழிந்தது.]

சுத்தியபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சுழ்சடைவெண்
பொத்தியகோலத்தினீர்புலியூரம்பலவர்க்குற்ற
பத்தியர்போலப்பிணைத்திறுமாந்தபயோதரத்தோர்
பித்திதற்பின்வரமுன்வருமோவொர்பெருந்தகையே (உசஉ)

வேதியரைவினாவல்.

[மாதீன்பின் வந்தசெவிலி வேதியரை விரும்பிவியுது.]

வெதிரேய்கரத்துமென்றோலேய்சவல்வெள்ளைநூலிற்கொண்மூ
வதிரேய்மறையினிவ்வாறுசெல்வீர்தில்லையம்பலத்துக்
கதிரேய்சடையோன்கரமானெனவொருமான்மயில்போ
லெதிரேவருமேசுரமேவெறுப்பவொரேந்தலொடே. (உசங)

புணர்ந்துடன் வருவோரைப்பொருந்திவினாவல்.

[புணர்ந்துடன்வரும் புரவலனொருபால்
அணங்கமர்கோதையை யாராய்ந்தது.]

மீண்டாரெனவுவந்தேதன்கண்டுதும்மையிம்மேதகவே
பூண்டாரிருவர்முன்போயினரேபுலியூரெனேநின்
றூண்டானருவரையா வியன்னோனேக்கண்டேனயவே
தூண்டாவிளக்கனையாயென்னையோவன்னேசொல்லியதே. ()

வியந்துரைத்தல்.

[வேங்கைப்பட்டதும் பூங்கோடிநிலையும்
நாடாவநங் கோடாய்கூறியது.]

பூங்கயிலாயப்பொருப்பன்றிருப்புலியூரதென்னத்
திங்கையிலாச்சிறியாணின்றதிவ்விடஞ்சென்மெதிரந்த
வேங்கையின்வாயின்வியன்கைம்மித்துக்கிடந்தவற
வாங்கயிலாற்பணிகொண்டதுதிண்டிறலாண்டகையே. ()

இயைபெடுத்துரைத்தல்.

[சேயிழையோடு செம்மல்போதா
ஆயிழைபங்கனென் றயிர்த்தேமென்றது.]

மின்றொத்திடுகழனாபுரம்வெள்ளைசெம்பட்டிமின்ன
வொன்றொத்திடவுடையாளொடொன்றும்புலியூரென்னே
நன்றொத்தெழிலைத்தொழவுற்றனமென்னதோர்நன்மைதான்
குன்றத்திடைக்கண்டனமன்னேநீசொன்னகொள்கையரே. ()

மீள்வரைத்தல்.

[கடுங்கடங்கடந்தமை கைத்தாய்க் துரைத்து
நடுங்கன்மீன்மீண்டு நடமினென்றது.]

மீள்வதுசெல்வதன்றன்னையிவ்வெங்கடத்தக்கடமாக்
கீழ்வதுசெய்தகிழுவோனெடுங்கிளர்கெண்டையன்ன
நீள்வதுசெய்தகண்ணுளிர்நெடுஞ்சுரநீந்தியெம்மை
யாள்வதுசெய்தவன்றில்லையினல்லையனுசுவரே. (உசள)

உலகியல் புரைத்தல்.

[சேவிலியது கவலேதீர மன்னியவுலகியன் முன்னியுரைத்தது.]

சுரும்பிவர்சந்துந்தொடுகடன்முத்துமெவண்சங்குமெங்கும்
 விரும்பிண்பாற்சென்றுமெய்க்கணியாம் வியன்கங்கையென்
 பெரும்புனல்குடும்பிரான்சிவன்சிற்றம்பலமனைய [னும்
 சுரும்பனமென்மொழியாருமநீர்மையர்காணுநர்க்கே. ()

அழுங்குதாய்க் குரைத்தல்.

[சேழம்பணை யணைந்தமை அழுங்குதாய்க் குரைத்தது.]

ஆண்டிலெடுத்தவராமிவர்தாமவரல்குவர்போய்த்
 தீண்டிலெடுத்தவர்தீவினேதீர்ப்பவன்றில்லையின்வாய்த்
 தூண்டிலெடுத்தவராறெங்கொடெற்றப்பழம்விழுந்து
 பாண்டிலெடுத்தபொருமரைகீழும்பழனங்களே. (உசக)

கள. வரைவுமுடுக்கம்.

இது பதினாறு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹வருத்தங் கூற ²லவன்மறுத் துரைத்த

³லுள்ளது கூற ⁴லேதங் கூறல்

⁵பகல்வர லென்ற ⁶ரொழுதிரந் துரைத்தல்

⁷சிறைப்புறங் கூறன் ⁸மந்திமேல் வைத்தல்

⁹கண்டியி லாமை கண்டா ருரைத்தல்

¹⁰பகலுடம் பட்டாள்போன் றிரவர லென்ற

¹¹லிரவுடம்பட் டாள்போன்று பகல்வர லென்ற

¹²லிரவும் பகலும் வரவொழி கென்றல்

¹³காலங் கூறல் ¹⁴கூறுவிக் குற்றல்

¹⁵செலவு கூறல் ¹⁶பொலிவழி வுரைத்தலென்

நீரெண் கிளவியு மியம்புங் காலை
வாரணி முலையாய் வரைவு முடுக்கம்.

வருத்தமிகுதுகூறி வரைவுகடாதல்.

[இரவுக்தறியீடத் தேந்திழைப்பாங்கி
வரைவுவேண்டுதல் வரவுரைத்தது.]

எழுங்குலைவாழையினின்கனிதின் றிளமந்தியந்தண்
செழுங்குலைவாழையிழலிற்றுயில்சிலம்பாழுனைமே
லுழுங்கொலைவேற்றிருச்சிற்றம்பலவரையுன்னலர்போ
லழுங்குலைவேலன்னகண்ணிக்கென்னோநின்னருள்வகையே.

பெரும்பான்மைகூறி மறுத்தல்.

[தலம்பர் கோம்பர்கீதச் சிலம்பன் சேப்பியது.]

பரம்பயன்றன்னடியேனுக்குப்பார்விகம்பூடுருவி
வரம்பயன்மாலறியாத்தில்லைவானவன்வானகஞ்சே
ரரம்பையர்தம்மிடமோவன்றிவேழத்தினென்புநட்ட
சூரம்பையர்தம்மிடமோவிடந்தோன்றுமிக்குன்றிடத்தே.

உள்ளதுகூறி வரைவுகடாதல்.

[இன்மையுரைத்த மன்னனுக்கு
மாழைநோக்கி தோழியுரைத்தது.]

சுறர்கவண்வாய்த்தமணியிற்சிதைபெருந்தேனழுமென்
றிரூல்கழிவுற்றெஞ்சிறுகுடி லுந்துமிடமிதெந்தை
யுருவரையுற்றார்குறவர்பெற்றாளுங்கொடிச்சியும்பர்
பெருவருளம்பலவன்மலைக்காத்தும்பெரும்புனமே.

ஏதங்கூறி யிரவரவு விலக்கல்.

[இரவருதுயர் மேந்தலுக்கேண்ணிப்
பநவரலெய்திப் பாங்கிபகர்ந்தது.]

கடந்தொறும்வாரணவல்சியினாடிப்பல்சீயங்கங்கு
விடந்தொறும்பார்க்குமியவொருநீயெழில்வேலின்வந்தாற்
படந்தொறுந்தீயரவன்னம்பலம்பணியாரினெம்மைத்
தொடர்ந்தொறுந்துன்பென்பதேயன்பநின்னருடோன்றுவதே

பழிவரவுரைத்துப் பகல்வரவு விலக்கல்.

[ஆங்குனமொழித மடல்வேலண்ணலைப்
பாங்கியை பகல்வரவுலென்றது.]

களிறுற்றசெல்லல்களைவயிற் பெண்மரங்கைஞ்ஞெமிர்த்துப்
பிளிறுற்றவானப்பெருவரைநாடபெடைநடையோ
டொளிறுற்றமேனியன் சிற்றம்பல நெஞ்சுறா தவர்போல்
வெளிறுற்றவான்பழியாம்பகன்செய்யுமெய்யருளே. (௨௫௪)

தொழுதிரந்து கூறல்.

[ஓரவாவி னேதமஞ்சிச் சுர்தருதழற்றேழி சொல்லியது.]

கழிகட்டலைமலைவொன்புலியூர்கருதாதவர்போற்
குழிகட்களிறுவெரீஇயரியாளிகுழீஇவழங்காக்
கழிகட்டிரவின்வரல்கழல்கைதொழுதேயிரந்தேன்
பொழிகட்டியலின்மயிலிற்றுவஞ்ஞெமிவன்பொருட்டே. (௨௫௫)

தாயறிவு கூறல்.

[சிறைப்புறத்துச் செம்மல்கேட்ப
வேறிக்குழற்பாங்கி மெல்லியற் தரைத்தது.]

விண்ணுஞ்செலவறியாவெறியார்கழல்விழ்சடைத்தீ
வண்ணன்சிவன்றில்லைமல்லெழிற்கானலரையிரவி
னண்ணன்மணிரெடுந்தேர்வந்ததுண்டாமெனச்சிறிது
கண்ணுஞ்சிவந்தன்னையென்னையுநோக்கினன்கார்மயிலே.

மந்திமேல்வைத்து வரைவுகடாதல்.

[வரிவளையை வரைவுகடாவி யரிவைதோழி யுரைபகர்ந்தது.]
வான்றோய்ப்பொழிலெழின்மாங்கனிமந்தியின்வாய்க்கடுவன்
றேன்றோய்த்தருத்திமகிழ்வகண்டாடிருநீண்முடிமேன்
மீன்றோய்புனற்பெண்ணைவைத்துடையாளையுமேனவைத்தான்
வான்றோய்ப்மதிற்றில்லைமாநகர்போலும்வரிவளையே. (௧௧)

காவன்மேல்வைத்துக் கண்டுயிலாமை கூறல்.

[நகர் காவலின் மீதுகழி காதல்.]

நறைக்கண்மலிகொன்றையோனின் றுநாடகமாடுதில்லைச்
சிறைக்கண்மலிபுனற்சீர்நகர்காக்குஞ்செவ்வேலினைஞர்
பறைக்கண்படும்படுந்தோறும்படாழுலைப்பைந் தொடியாள்
கறைக்கண்மலிகுதிர்வேற்கண்படாதுகலங்கினவே.

பகலுடம்பட்டாள் போன்றிரவரவு விலக்கல்.

[விழைநு தானோ யிரவா லேன்றது.]

கலராயினர்நினைபாத்தில்லைபம்பலத்தான்கழற்கன்
பிலராயினர்வினைபோலிருடுங்கிழுழங்கிமின்னிப்
புலராவிரவும்பொழியாமழையும்புண்ணின்னுழைவேன்
மலராவருமருந்தும்மில்லையோதும் வரையிடத்தே. (௨௫௯)

இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்
வரவு விலக்கல்.

[இதலடு வேலோய் பகல்வாலேன்றது.]

இறவரையும்பர்க்கடவுட்பராய்நின்றெழிலியுன்னிக்
குறவரையார்க்குங்குளர்வரைநாடகொழும்பவள
நிறவரைமேனியன்சிற்றம்பலநெஞ்சுருதவர்போ
லுறவரைமேகலையாட்கலராம்பகலுன்னருளே. (௨௬௦)

இரவும்பகலும்வரவு விலக்கல்.

[இரவும் பகலும் வரவோழ் கேன்றது.]

சுழியாவருபெருநீர்சென்னிவைத்தென்னைத்தன்றெழும்பிற
கழியாவருள்வைத்தசிற்றம்பலவன்கரந்தருமான்
விழியாவரும்புரிமென்குழலாடித்தையமெய்யே
பழியாம்பகல்வரினீயிரவேதும்பயனில்லையே. (௨௬௧)

காலங்கூறிவரைவுகடாதல்.

[முந்தியபொருளைச் சீந்தையிலவைத்து
வரைதருக்களவியிற் றெரியவுரைத்தது.]

மையார்கதலிவனத்துவருக்கைப்பழம்விழுதே
னெய்யாதயின்றினமந்திகன்சோருமிருஞ்சிலம்பா
மெய்யாவரியதெனம்பலத்தான்மதியூர்கொள்வெற்பின்
மொய்யார்வளரிளவேங்கைபொன்மாலையின்முன்னினவே. ()

கூறுவிக்குற்றல்.

[ஓத்ததோவ்வா துரைத்ததோழ்
கோத்தவிழ்கோதையாற் கூறுவிக்குற்றது.]

தேமாம்பொழிற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்துவிண்ணோர்வணங்க
நாமாதரிக்கநடம்பயில்வோனைநண்ணுதவரின்
வாமாண்கலைசெல்லநின்றூர்கிடந்தநம்மல்லல்கண்டாற்
ஈமாவறிகிலராயினென்னாஞ்சொல்லுந்தன்மைகளே. ()

செலவு நினைந்துரைத்தல்.

[பாங்கிநெருங்கப் பண்மொழிமொழிந்து
தேங்கமழ்சீலம்பந்திச் சிறைப்புறக்களவி.]

வல்சியினெண்குவளர்புற்றகழமல்கும்மிருள்வாய்ச்
செல்வரிதன் துமன்சிற்றம்பலவரைச்சேரலர்போற்
கொல்கரிசீயங்குறுகாவகைபிடிதானிடைச்செல்
கல்லதரென்வந்தவாறென்பவர்ப்பெறிற்கார்மயிலே. (௨௬௪)

பொலிவழிவுரைத்து வரைவுகடாதல்.

[வரைவுவிநம்பு மன்னுயிர்ப்பாங்கி
விரைநதமுலி மேலிவுரைத்தது.]

வாரிக்களிற்றின்மருப்புமுத்தம்வரைமகளிர்
வேரிக்களிக்கும்விழுமலைநாடவிரிதிரையி
னாரிக்களிக்கமர்நன்மாச்சடைமுடிநம்பர்தில்லை
யேரிக்களிக்கருமஞ்ஞையிநீர்மையென்னெய்துவதே. ()

க௮. வரைபொருட் பிரிதல்.

—(௦)—

இது முப்பத்து மூன்று துறையுடைத்தது. அவை
வருமாறு:—

- ¹முலைவிலை கூறல் ²வரைவுடம் படுத்தல்
- ³வரைபொருட் கேகலை யுரையவட் கென்ற
- ⁴னீகூ றென்றல் ⁵சொல்லா தேகல்
- ⁶பிரிந்தமை கூற ⁷னெஞ்சொடு கூற
- ⁸னெஞ்சொடு வருந்தல் ⁹வருத்தங்கண் டிறைத்தல்
- ¹⁰வற்புறுத் தல்லொடு ¹¹வன்புறை யழிதல்
- ¹²வாய்மை கூறன் ¹³மன்னவன் மெய்யுரை
- தேறாது புலம்பல் ¹⁴காலமறைத் துரைத்த
- ¹⁵றாதுவா வுரைத்த ¹⁶றாதுகண் டமுங்கன்
- ¹⁷மெலிவு கண்டு செவிலி யுரைத்தன்

18மேவிய செவிலி கட்டுவைப் பித்தல்
 19கலக்குற்று நிறற்ல் 20கட்டுவித் திகூறல்
 21வேலனை யழைத்த 22லின்ன லெய்தல்
 23விலக்க நினைத்த 24னிலைமை யுரைத்த
 25லறத்தொடு நிறற் 26லையந் தீர்த்த
 27லவன்வெறி விலக்கல் 28செவிலிக்குத் தோழி
 யறத்தொடு நிறற் 29னற்றாய்க்குச் செவிலி
 யறத்தொடு நிறற் 30றேர்வர வுரைத்தன்
 31மணமுரசு கேட்டு மகிழ்ந்து ரைத்த
 32லையுற்றுக் கலங்க 33லவனிதி காட்ட
 லாறைந் துடனே கூறிய மூன்றும்
 விரைமலர்க் குழலாய் வரைபொருட் பிரிதல்.

முலைவிலை கூறல்.

[கோலைவேழ் கண்ணிக்கு விலையிலை யென்றது.]

குறைவிற்குங்கல்விக்குஞ்செல்விற்குநின்குலத்திற்கும்வந்தோர்
 நிறைவிற்குமேதகுநீ திக்குமேற்பினல்லானினையி
 னிறைவிற்குலாவரையேந்திவண்டில்லையனேழ்பொழிவு
 முறைவிற்குலாதுதலாள்விலையோமெய்ம்மையோ துநர்க்கே.

வரும துகூறி வரைவுடம்படுத்தல்.

[தோடுத்தனவிடுத்துத் தோகைதோளைய்
 திடுக்கண்பெரி தீரவரினேன்றது.]

வடுத்தனநீள்வகிர்க்கண்ணிவெண்ணித்திலவாணகைக்குத்
 தொடுத்தனநீவிடுத்தெய்தத்துணியென்னைத்தன்றொழும்பி
 படுத்தனன்னைகழலீசர்சிறம்பலந்தாம்பணியார்க் [ற்
 கடுத்தனதாம்பவிற்பொல்லாதிரவினின்றொருளே. (உசுஎ)

வரைபொருட்பிரிவையுரையெனக் கூறல்.

[ஆங்கவன்வழி வீங்கலுற்றவன்
இன்னுயிர்த்தோழிக்கு முன்னமொழிந்தது.]

குன்றங்கிடையுங்கடந்துமர்கூறுநிதிகொணர்ந்து
மின்றங்கிடையும்மையும்வந்துமேவுவனம்பலஞ்சேர்
மன்றங்கிடையருடேகம்பம்வாஞ்சியமன்னபொன்னைச்
சென்றங்கிடையொண்டுவாடாவகைசெப்புதேமொழியே. (1)

நீயே கூறென்றல்.

[காய்கதிர்வேலோய் கனங்குழையவட்து
நீயையுரை நின்செலவேன்றது.]

கேழேவரையுமில்லோன்புலியூர்ப்பயில்கின்னையன்ன
யாழேர்மொழியாளிரவரினும்பகற்சேறியென்று
வாழேனெனவிருக்கும்வரிக்கண்ணியைநீவருட்டித்
தாழேனெனவிடைக்கட்சொல்லியேகுதனிவள்ளலே. (2)

சொல்லாதேகல்.

[நிராவணை வாட வுரையா துகன்றது.]

வருட்டிற்றிகைக்கும்வசிக்கிற்றுளங்குமனமகிழ்ந்து
தெருட்டிற்றெளியலன்செப்பும்வகையில்லைசீரருக்கன்
குருட்டிற்புகச்செற்றகோன்புலியூர்குறுகார்மனம்போன்
றிருட்டிற்புரிசுமுலாட்கெங்ஙனேசொல்லியேகுவனே. (3)

பிரிந்தமை கூறல்.

[தேங்கமழ் தழலிக்குப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

நல்லாய்நமக்குற்றதென்னென்றுரைக்கேனமர்தொடுத்த
வெல்லாநிதியுமுடன்விடுப்பானிமையோரிறைஞ்சு

மல்லார்கழல்வண்ணர்வண்டில்லைதொழார்களல்லாற்
செல்லாவழற்கடமின்றுசென்றாநஞ்சிறந்தவரே. (௨௭௧)

நெஞ்சொடுகூறல்.

[கல்வரைநாடன் சொல்லாதகல
மீன்ஹோளிமருங்கு றன்ஹோளிதளர்ந்தது.]

அருந்தும்விடமணியாமணிகண்டன்மற்றண்டர்க்கெல்லா
மருந்துமமிர்தமுமாகுமுன்னேன்றில்லைவாழ்த்தும்வள்ள
றிருந்துங்கடநெறிசெல்லுமீவ்வாறுசிறைக்குமென்றால்
வருந்தும்மடநெஞ்சமேயென்னயாமினிவாழ்வகையே. (௨௭௨)

நெஞ்சொடு வருந்தல்.

[வேற்ப லீங்கப் பொற்பு வாடியது.]

ஏர்ப்பின்னைதோண்முன்மணந்தவனேத்தவெழிறிகழுஞ்
சீர்ப்பொன்னவென்றசெறிகழலோன்றில்லைச்சூழ்பொழில்வாய்க்
கார்ப்புன்னபொன்னவிழ்முத்தமணலீற்கலந்தகன்றார் [தே.
தேர்ப்பின்னைச்சென்றவென்னெஞ்சென்கொலாமின்றசெய்கின்ற

வருத்தங்கண்டுரைத்தல்.

[அழலுறுகோதையின் விழுறுபேதையை
நீங்கலரெனப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

கானமர்குன்றர்செவியுறவாங்குகளைதுணையா
மானமர்நோக்கியர்நோக்கெனமாநற்றொடைமடக்கும்
வானமர்வெற்பர்வண்டில்லையின்மன்னவணங்கலர்போற்
றேனமர்சொல்லிசெல்லார்செல்லல்செல்லறிருதுதலே. (௨௭௩)

வழியொழுகி வற்புறுத்தல்.

[சூழநங் கூந்தலைத் தோழி தெருட்டியது.]

மதுமலர்ச்சோலையும்வாய்மையும்புமருவிவெங்கான்
கதுமெனப்போக்குரிதியினருக்குமுன்னிக்கலுழந்தா [போ
னொதுமலர்நோக்கமொர்முன்றுடையோன்றில்லைநோக்கலர்
லிதுமலர்ப்பாவைக்கென்றோ வந்தவாறென்பரேந்திழையே.

வன்புறை யெதிரழிந்திரங்கல்.

[வன்கறையேலோன் வரைவுநீட

வன்புறையழிந்தவண் மனமழுங்கியது.]

வந்தாய்பவரையிலலாமயின்முட்டையிலையமந்தி
பந்தாடிரும்பொழிற்பல்வரைநாடன்பண்போலினிதே
கொந்தார்நறுங்கொன்றைக் கூத்தன்றென்றில்லைதொழார்முழப்போற்
சுந்தாகுலமுற்றுப்பற்றின்றிறையுந்திருவினர்க்கே. (௨௭௯)

வாய்மைகூறிவருத்தந்தணித்தல்.

[வேற்றடங்கண்ணியை யாற்றுவித்தது.]

மெய்யென்பதேயிழைகொண்டவனென்னைத்தன்மொய்கழற்காட்
செய்யென்பதேசெய்தவன்றில்லைச்சூழ்கடற்சேர்ப்பர்சொல்லும்
பொய்யென்பதேகருத்தாயிற்புரிசுமுற்பொற்றொடியாய்
மெய்யென்பதேதுமற்றில்லைகொலாமிவ்வியலிடத்தே. (௨௮௦)

தேறாது புலம்பல்.

[கீதறுகண்ணி தேற்றத்தேறாது போதுறுதழலி புலம்பியது.]

மன்செய்தமுன்னொன்மொழிவழியேயன்னவாய்மைகண்டு
மென்செய்தநெஞ்சுநிறையுநிலாவெனதின்னுயிரும்
பொன்செய்தமேனியன்றில்லையுருநிற்பொறையரிதா
முன்செய்ததீங்குகொல்காலத்துநீர்மைகொன்மொய்குழலே.

காலமறைத்துரைத்தல்.

[காந்தஸ்கருவுறக் கடவுண்மழைக்கேள்
மேந்திழைப்பாங்கி யின்தியம்பியது.]

கருந்தினையோம்பக்கடவுட்பராவிநமர்கலிப்பச்
சொரிந்தனகொண்மூச்சுரந்ததன்பேரருளாற்றொழும்பிற்
பரிந்தேனயாண்டசிற்றம்பலத்தான்பாங்குன்றிற்றுன்றி
விரிந்தனகாந்தன்வெருவரல்காரெனவென்வளையே. (௨௭௯)

தூதுவரவுரைத்தல்.

[ஆங்கோநு தூதுவரப் பாங்கிகண் ணேர்த்தது.]

வென்றவர்ப்புரஞ்சிற்றம்பலத்துணின்ருடும்வெள்ளிக்
குன்றவர்குன்றருடரக்கூடினரந்மமகன்று
சென்றவர்தூதுகொல்லோவிருந்தேமையஞ்செல்லல்செப்பா
நின்றவர்தூதுகொல்லோவந்துதோன்றுநிரைவளையே. (௨௮௦)

தூதுகண்டமுங்கல்.

[அயலுற்ற தூதுவரக் கயலுற்றகண்ணி மயலுற்றது.]

வருவனசெல்வன தூதுகளேதிலவான்புலியூ
ரொருவனதன்பரினின்பக்கலவிகளுள்ளருகத்
தருவனசெய்தெனதாவிக்கொண்டேகி யென்னெஞ்சிற்றம்மை
யிருவினகாதலரேதுசெய்வானின்றிருக்கின்றதே. (௨௮௧)

மெல்லுகண்டுசெவிலி கூறல்.

[வண்டமர்புரிதழ லோண்டொடிமெலிய
வாடாநின்ற கோடாய் கூறியது.]

வேயினமென்றோண்மெலிந்தொளிவாடிவிழிபிறிதாய்ப்
பாயினமேகலைபண்டையளவ்லள்பவளச்செவ்வி

யாயினவிசனமரர்க்கமரன்சிற்றம்பலத்தான்
சேயினதாட்சியிற்பட்டனளாமித்திருந்திழையே. (௨௮௨)

கட்டுவைப்பித்தல்.

[மால்கோண்ட கட்டுக் கால்கோண்டது.]

சுணங்குற்றகொங்கைகளுக்குதுற்றிலசொற்றெளிவுற்றில
குணங்குற்றங்கொள்ளும்பருவமுறான்குறுகாவசுரர்
நிணங்குற்றவேற்சிவன்சிற்றம்பலநெஞ்சுறுதவர்போ
லணங்குற்றநோயறிவுற்றுரையாடுமினன்னையரே. (௨௮௩)

கலக்கமுற்று நின்றல்.

[தேய்வத்திற் றெரியுமென எவ்வத்தின் மேலிஅற்றது.]

மாட்டியன்றேயெய்வயிற்பெருநாணிநிமாக்குடிமா
சூட்டியன்றேநிற்பதோடியவாறிவளுள்ளமெல்லாந் [போல்
காட்டியன்றேநின் ததில்லைத்தொல்லோனைக்கல்லாதவர்
வாட்டியன்றேர்குழலார்மொழியாதனவாய்திறந்தே. (௨௮௪)]

கட்டுவித்தி கூறல்.

[கட்டுவித்தி விட்டுரைத்தது.]

குயிலிதன்றேயென்னலாஞ்சொல்லிகூறன்சிற்றம்பலத்தா
னிலிதன்றேயென்னலாகாவிதைவிறற்சேய்கடவு
மயிலிதன்றேகொடிவாரணங்காண்கவன்சூர்தடிந்த
வயிலிதன்றேயிதன்றேநெல்லிற்றோன்றுமவன்வடிவே. ()

வேலனையழைத்தல்.

[வெறியாடிய வேலனைக்கூஉய்
நெறியார்தழலி தாயநின்றது.]

வேலன்புகுந்துவெறியாடுகவெண்மறியறுக்க
காலன்புகுந்தவியக்கழல்வைத்தெழிற்றில்லைநின்ற
மேலன்புகுந்தென்கணின்னாநிநுந்தவெண்காடனைய
பாலன்புகுந்திப்பரிசினினிற்றித்தபண்பினுக்கே. (உஅ௬)

இன்னலெய்தல்.

[ஆடியவெறியிற் கூடுவதறியாது
நன்னலங்கோதை யின்னலெய்தியது.]

அயர்ந்தும்வெறிமறியாவிசெகுத்தும்விளர்ப்பயலார்
பெயர்ந்துமொழியாவிடினென்னேபேசுவபேர்ந்திருவ
ருயர்ந்தும்பணிந்துமுணரானதம்பலமுன்னலரிற்
றுயர்ந்தும்பிறிதினொழியினென்னுதுந்துறைவனுக்கே. (1)

வெறிவிலக்குவிக்கநினைதல்.

[அயறநுவெறியின் மயறநுமேன
விலக்கலுற்ற துலக்கோடிநனைந்தது.]

சென்றூர்திருத்தியசெல்லனின்றூர்கள்கிதைப்பொன்றா
னன்றாவழகிதென்றேயிறைதில்லைதொழாரினைந்து
மொன்னாமிவட்குமொழிதல்கில்லைன்மொழியாதுமுய்யேன்
குன்றூர்துறைவர்க்குறுவேனுரைப்பனிக்கூர்மறையே. (2)

அறத்தொடுநிற்றலையுரைத்தல்.

[வேறித்தலைவோடு வேநவநதோழிக்
கறத்தொடுநின்ற வாயிழையுரைத்தது.]

யாயுந்தெறுகவயலவரேசுககூர்நகுத
நீயுமுனிகநிகழ்ந்ததுகூறுவலென்னுடைய
வாயுமனமும்பிரியாவிறைதில்லைவாழ்த்துநர்போற்
றுயனினக்குக்கடுஞ்சுடருவன்சுடர்க்குழையே. (உஅ௭)

அறத்தொடுநிற்றல்.

[செய்தவெறியீ னெய்துவதறியாது
நிறத்தோடித்தோழிக் கறத்தோடுநின்றது.]

வண்டலுற்றேமெங்கண்வந்தொருதோன்றல்வரிவளையீ
ருண்டலுற்றேமென்றுநின்றதொர்போழ்துடையான்புலியூர்
கொண்டலுற்றேறுங்கடல்வரவெம்முயிர்கொண்டுதந்து [க்
கண்டலுற்றேர்நின்றசேரிச்சென்றனொர்கழலவனே. (௨௯௦)

ஐயந்தீரக் கூறல்.

[விலங்குதல்விநம்பு மேதநுதோழி
யலங்கந்தழலிக் கறியவுரைத்தது.]

குடிக்கலர்கூறினுங்கூறுவியன்றில்லைக்கூத்தனதாண்
முடிக்கலராக்குமொய்ப்பூந்துறைவற்குமுரிபுருவ
வடிக்கலர்வேற்கண்ணிவந்தனசென்றுநம்பாயறியும்
படிக்கலராமிவையென்னுமறைக்கும்பரிசுகளே. (௨௯௧)

வெறிவிலக்கல்.

[அறத்தோடுநின்ற திறத்தின்பாங்கி
வெறிவிலக்கிப் பிறிதுரைத்தது.]

விதியுடையாருண்கவேரிவிலக்கலமம்பலத்துப்
பதியுடையான்பாங்குன்றினிற்பாய்புனல்யாமொழுகக்
கதியுடையான்கதிர்த்தேதாணிற்கவேறுகருதுநின்றின்
மதியுடையார்தெய்வமேயில்லைகொல்லினிவையகத்தே. (௨௯௨)

செவிலிக்குத்தோழியறத்தொடுநிற்றல்.

[சீறப்புடைச் செவிலிக் கறத்தோடு நின்றது.]

மனக்களியாயின்றியான்மகிழ்தூங்கத்தன்வார்கழல்க
ளெனக்களியாநிற்குமம்பலத்தேதாணிருந்தண்கயிலைச்

திருக்கோவையார்.

கூஎ

சினக்களியானை கடிந்தாரொருவர் செவ்வாய்ப்பசிய
புனக்கிளியாங்கடியும்வரைச்சாரற்பொருப்பிடத்தே. (உகூ௩)

நற்றாய்க்குச் செவிலி யறத்தொடுநிற்றல்.

[கற்பினிவ்வழாமை நிற்பித்தேடுத்தோள்
துலக்கோடிநாயர்க் கறத்தோடுநின்றது.]

இளையாளிவளையென்சொல்லிப்பரவு துமீரெயிறு
முளையாவளவின்முதுக்குறைந்தாண்முடிசாய்த்திமையோர்
வளையாவழுத்தாவருதிருச்சிற்றம்பலத்துமன்னன்
றிளையாவருமருவிக்கயிலைப்பயில்செல்வியையே. (உகூ௪)

தேர்வரவு கூறல்.

[மணிநெடுத்தேரோ னணிதின்வநுமேன
யாழியன்மோழிக்குத் தோழ்சோல்லியது.]

களளினமார்த்துண்ணும்வண் கொன்றையோன்றில்லைக்கார்க்
புள்ளினமார்ப்பப்பொருதிரையார்ப்பப்புவலவர்கடம் [கடல்வாய்ப்
வள்ளினமார்ப்பமதுகரமார்ப்பவலம்புரியின்
வெள்ளினமார்ப்பவருன்பெருந்தேரின்றுமெல்லியலே.

மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்.

[நிலங்காவலர் நீண்மணத்தி னலங்கண்டவர் நயந்துரைத்தது.]

பூரணபொற்குடம்வைக்கமணிமுத்தம்பொன்பொதிந்த
தோரணநீடுக தூரியமார்க்கதான் மாலயற்குங்
காரணனேரணிகண்ணுதலோன்கடற்றில்லையன்ன
வாரணவும்முலைமன்றலென்றேங்குமணமுரசே. (உகூ௫)

ஐயுற்றுக் கலங்கல்.

[நல்லவரீழாகமந் நல்லவரீழரசேனத்
தேரீவரீதேன வரீவைகலங்கியது.]

அடக்களியாவற்குமன்பர்க்களிப்பவன் னுன்பவிற்பம்
படக்களியாவண்டறைபொழிற்றில்லைப்பரமன்வெற்பிற்
கடக்களியானைகடிந்தவர்க்கோவன்றிறின்றவர்க்கோ
விடக்களியாரம்விழுநகரர்க்கும்வியன்முரசே. (உகௌ)

நிதிவரவு கூறாநிற்றல்.

[மகிழ்தருமனத்தோடு வண்புகழ்த்தோழ்
திருநிதி மடத்தைத்ததி தேரீயவுரைத்தது.]

என்கடைக்கண்ணினும்யான்பிறவேத்தாவகையிரங்கித்
தன்கடைக்கண்வைத்ததண்டில்லைச்சங்கரன்றாழ்கயிலைக்
கொன்கடைக்கண்டருமயானைகடிந்தார்கொணர்ந்திறுத்தார்
முன்கடைக்கண்ணிதுகாண்வந்துதோன்றுமுழுநிதியே. (1)

ககூ. மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

இஃது ஒன்பது துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

- ¹மணமுரசு கூறன் ²மகிழ்ந்துரைத் தல்லொடு
- ³வழிபாடு கூறல் ⁴வாழ்க்கைநலங் கூறல்
- ⁵காதல்கட் டிரைத்தல் ⁶கற்பறி வித்தல்
- ⁷கற்புப் பயப்புரைத்தல் ⁸காதன் மருவுரைத்தல்
- ⁹கவலி யுரைத்தல் கருதிய வொன்பது
- நலமிகு மணமவை நாடுங் காலே.

மணமுரசு கூறல்.

[வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோழ்
நிரைவளைக்கு நீன்றுரைத்தது.]

பிரசந்திகமும்வரைபுரையானையின் பீடழித்தார்
முரசந்திகமுமுருகிய நீங்குமெவர்க்குமுன்ன
மரசம்பலத்துநின்றும்பிரானருள்பெற்றவரிற்
புரைசந்தமேகலையாய் துயர் தீரப்புகுந்துநின்றே. (உகக)

மகிழ்ந்துரைத்தல்.

[மன்னியகடியிற் பொன்னருங்கோதையை
நன்னுதற்றேழ் நன்னின் மகிழ்ந்தது.]

இருந்துதியென்பயிற் கொண்டவன்யானெப்பொழுதுமுன்ன
மருந்துதிசைமுகன்மாற்கரியோன்றில்லைவாழ்த்தினர்போ
லிருந்துதிவண்டனவாலெரிமுன்வலஞ்செய்திடப்பா
லருந்துதிகாணுமளவுஞ்சிலம்பனருந்தழையே. (௩௦௦)

வழிபாடு கூறல்.

[மணமனைகாண வந்தசேவிலிக்குத்
துணையலர்க்குழலி தோழ்சோல்லியது.]

சீரியலாவியும்யாக்கையுமென்னச்சிறந்தமையாற்
காரியல்வாட்கண்ணியெண்ணகலார்கமலங்கலந்த
வேரியுஞ்சந்தும்விபீற்றந்தெனக்கற்பினிற்பரன்னே
காரியல்கண்டர்வண்டில்லைவணங்குமெங்காவலரே. (௩௦௧)

வாழ்க்கைநலங் கூறல்.

[மணமனைச்சேன்று மகிழ்ந்தசேவிலி
யணிமனைக்கிழத்திக் கதன்சிறப்புரைத்தது.]

தொண்டினமேவுஞ்சுடர்க்கழலோன்றில்லைத்தொன்னகரிற்
கண்டினமேவுமியவணின்கொழுநன்செழுமென்
றண்டினமேவுதிண்டோளவன்யானவடற்பணியோள்
வண்டினமேவுங்குழலாளபன்மன்னுமீவ்வயலே. (௩௦௨)

காதல் கட்டுரைத்தல்.

[சோதி வேலவன் காதல் கட்டுரைத்தது.]

பொட்டணியானுதல்போயிதும்பொய்போலிடையெனப்பூ
ணிட்டணியான்றவிசின்மலரன்றிமிதிப்பக்கொடான்
மட்டணியவார்குழல்வையான்மலர்வண்டுறுதலஞ்சிக்
கட்டணியவார்கடையோன்றில்லைபோலிதன்காதலனே (௩௦௩)

கற்பறிவித்தல்.

[விற்பொலிநுதல் கற்பறிவித்தது.]

தெய்வம்பணிகழலோன்றில்லைச்சிறம்பலமனையா
தெய்வம்பணிந்தறியாளென்றுநின்றிதிறைவழங்காத்
தெய்வம்பணியச்சென்ற லுமன்வந்தன்றிச்சேர்ந்தறியான்
பெளவம்பணிமணியன்னார்பரிசின்னபான்மைகளே. (௩௦௪)

கற்புப் பயப்புரைத்தல்.

[கற்புப் பயந்த அற்புத முரைத்தது.]

சிற்பந்திகழ்தருதிண்மதிற்றில்லைச்சிறம்பலத்துப்
பொற்பந்தியன்னசடையவன்பூவணமன்னபொன்னின்
கற்பந்திவாய்வடமீனுங்கடக்கும்படி கடந்து
மிற்பந்திவாயன்றிவைகல்செல்லாதவனீர்ங்களிறே. (௩௦௫)

மருவுத லுரைத்தல்.

[இருவர் காதலுமருவுத லுரைத்தது.]

மன்னவன்றெம்முனைமேற்செல்லுமாயினுமாலரியே
 றன்னவன்றேர்புறத்தல்கல்செல்லாதுவாகுணனாந்
 தென்னவனைத்துசிற்தம்பலத்தான்மற்றைத்தேவர்க்கெல்லா
 முன்னவன்முவலன்னாளுமற்றோர்தெய்வமுன்னவனே. ()

கலவி யின்பங்கூறல்.

[நன்னுதன்மடந்தை தன்னலங்கண்டு
 மகிழ்தூங்குளத்தோ டிதுளைகூறியது.]

ஆனந்தவெள்ளத்தழுந்துமொராருயிரீருருக்கொண்
 டானந்தவெள்ளத்திடைதினைத்தாலொக்குமம்பலஞ்சே
 ரானந்தவெள்ளத்தறைகழலோனருள்பெற்றவரி
 னானந்தவெள்ளம்வற்றாதுமுற்றாதிவ்வணிரவமே. (க0௭)

உ0. ஒதற்பிரிவு,

—0—

இது நான்குதுறையுடைத்து. அவைவருமாறு:—

¹கல்விநலங் கூறல் ²பிரிவுநினை வுரைத்தல்

³கலக்கங்கண் டுரைத்தல் ⁴காதலர் தமது

வரீய்மொழி கூறல் வருவன நான்குந்

திமையில் கல்வி தேருங் காலே.

கல்வி நலங்கூறல்.

[கல்வீக்ககல்வர் சேல்வத்தவரெனச்

சேறிதுழற்பாங்கிக் கறிவறிவித்தது.]

சீரளவில்லாத்திகழ்தருகல்விச்செம்பொன்வரையி

னாரளவில்லாவளவுசென்றாரம்பலத்துணின்ற

வோரளவில்லாவொருவனிருங்கழலுன்னினர்போ

லோரளவில்லாவளவினராகுவரேந்திழையே.

(க0௮)

பிரிவுநினை வுரைத்தல்.

[கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவரெனப்
பூங்குழன் மடத்தைக்குப் பாங்கி பகர்ந்தது.]

வீதலுற்றார்தலைமாலையன் றில்லைமிக்கோன் கழற்கே
காதலுற்றார்நன்மைகல்விசெல்வி தருமென்பதுகொண்
டோதலுற்றாருற்றுணர் தலுற்றார்செல்லன்மல்லழற்கான்
போதலுற்றார்நின்புணர்முலையுற்றபுரவலரோ. (௩௦௯)

கலக்கங்கண்டுரைத்தல்.

[ஐதற்ககல்வர் மேதக்கவரெனப்
பூங்கோடிகலக்கம் பாங்கிதண்டுரைத்தது.]

கற்பாமதிற்றில்லைச்சிற்றம்பலமதுகாதல்செய்த
விற்பாவிலங்கலெங்கோனைவிரும்பலர்போலவன்பர்
சொற்பாவிரும்பினரென்னமெல்லோதிசெவிப்புறத்துக்
கொற்பாவிலங்கிலேவெல்குளித்தாங்குக்குறுகியதே. (௩௧௦)

வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தல்.

[தீதறுகல்விக்குச் செல்வன்செல்லுமெனப்
போதுறுதழல் புலம்பியது.]

பிரியாமையுமுயிரொன்றுவதும்பிரியிற்பெரிதுந்
தரியாமையுமொருங்கேநின்றசாற்றினர்ஐயன்மெய்யிற்
பிரியாமையெதுநின்றோன்றில்லைப்பேரியலுரரன்ன
பிரியாமையுமிதுவேயினியென்னாம்புகல்வதுவே.

உக. காவற்பிரிவு.

—(0)—

இஃது இரண்டு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹பிரிவறிவித்தல் ²பிரிவுகேட்டிரங்கல்

வருபவை பிரண்டும் வையங் காவல்.

பிரிவறிவித்தல்.

[இருநிலங்காவற் கேதுவர்நமரெனப்
பொருகடர்வேலோன் போக்கறிவித்தது.]

மூப்பானினையவன்முன்னவன்பின்னவன்முப்புரங்கள்
வீப்பான்வியன்றில்லையானருளால்விரிநீருலகங்
காப்பான்பிரியக்கருதுகின்றார்நமர்கார்க்கயற்கட்
பூப்பானலமொளிரும்புரிதாழ்குழற்பூங்கொடியே. (நகஉ)

பிரிவு கேட்டிரங்கல்.

[மன்னவன்பிரிவு நன்னுதலறிந்து
பழங்கணையிற் யழங்கல் சென்றது.]

சிறுகட்பெருங்கைத்திண்கோட்டுக்குழைசெவிச்செம்முகமா
தெறுகட்டழியமுன்னுய்யச்செய்தோர்கருப்புச்சிலையோ [த்
னுறுகட்டழலுடையோனுறையம்பலமுன்னலரிற்
றுறுகட்புரிசுழலாயிதுவேவாவின்றுசூழ்கின்றதே.

உஉ. பகைதணிவினைப் பிரிவு.

—0—

இஃது இரண்டு துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹பிரிவு கூறல் ²வருத்தந் தணித்த

விருபகை தணித்தற் கேக லென்ப.

பிரிவு கூறல்.

[துன்னுபகைதணிப்ப மன்னவன் பிரிவு
நன்னறுங்கோதைக்த முன்னமொழிந்தது.]

மிகைதணித்தற்கரிதாமிருவேந்தர்வெம்போர்மிடைந்த
பகைதணித்தற்குப்படர்தலுற்றார்நம்பல்பிறவித் [வாய்
தொகைதணித்தற்கென்னையாண்டுகொண்டோன்றில்லைச்சூழ்பொழில்
முகைதணித்தற்கரிதாம்புரிதாழ்தருமொய்குழலே. (௩௧௪)

வருத்தந்தணித்தல்.

[மணிப்பூண்மன்னவன் றணப்பதில்லை
அஞ்சல்பொய்யென் வஞ்சியைத் தணித்தது]

நெருப்புறுவெண்ணெயுநீருறுமுப்புமெனவிந்நனே
பொருப்புறுதோகைபுலம்புறல்பொய்யன்பர்போக்குமிக்க
விருப்புறுவோரைவிண்ணோரின் மிகுத்துநண்ணர்கழியத்
திருப்புறுசூலத்தினோன்றில்லை. ஈலுந்திருநாதலே. (௩௧௫)

உரு. வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு.

இது பதினாறு துறையுடைத்து. அவைவருமாறு:—

¹பிரிந்தமை கூறல் ²பிரிவாற்றாமை
³கார்மிசை வைத்தல் ⁴காரை நோக்கி
வருந்தி யுரைத்தன் ⁵மலர்க்குழ லரிவை
கூதிர்கண்டு கவறல் ⁶குளிர்முன் பனிக்கவ
ணெந்து கூற ⁷னோக்கிப் பின்பனிக்
கிரங்கி யுரைத்த ⁸லினவேனில் கண்ட. எ
ளின்ன லெய்த லிதுவவர் குறித்த
பருவ மாடுமென வரவு கூறல்

⁹பருவமறைத் துரைத்தன் ¹⁰மறுத்துரைத்தல்லொடு
¹¹தேர்வரவு கூறல் ¹²வினைமுற்றி நினைத
¹³னிலைமைநினைந் துரைத்தன் ¹⁴முகிலொடு கூறல்
¹⁵வரவெடுத் துரைத்தன் ¹⁶மறவாமை கூறன்
 மற்றிவை யீரெட்டு முற்றுழிப் பிரிவாம்.

பிரிந்தமை கூறல்.

[விறல்வேந்தர் வெம்முனைக்கட்
 டிறல்வேந்தர் செல்வரென்றது.]

போதுகுலாயபுனைமுடிவேந்தர்தம்போர்முனைமேன்
 மாதுகுலாயமென்னோக்கிசென்றார்நமர்வண்புலியூர்க்
 காதுகுலாயகுழையெழிலோனைக்கருதலர்போ
 லேதுகொலாய்வினைகின்றதின்றொன்றரிடுமதிலே. (௩௧௬)

பிரிவாற்றாமை கார்மிசை வைத்தல்.

[வேந்தந்தும்புழி விறலோன்பிரிய
 ஏந்திழைபாங்கிக் கெடுத்துரைத்தது.]

பொன்னிவளைத்தபுனல்குழ்நிலவிப்பொலிபுலியூர்
 வன்னிவளைத்தவளர்சடையோனைவணங்கலர்போற் [லோ
 றுன்னிவளைத்தநந்தோன்றற்குப்பாசறைத்தோன்றுங்கொ
 மின்னிவளைத்துவிரிநீர்கவரும்வியன்முகிலே. (௩௧௭)

வானோக்கி வருந்தல்.

[வானோக்கி வடிவுநினைந்தோன் வானோக்கி வருந்தியது.]

கோலித்திகழ்சிறகொன்றினெடுக்கிப்பெடைக்குருகு
 பாலித்திரும்பனிபார்ப்பொடுசேவல்பயிலிரவின்
 மாலித்தனையறியாமறையோனுறையம்பலமே
 போலித்திருதுதலாட்கென்னதாங்கொலென்போதரவே. ()

கூதூர்கண்டுகவறல்.

[இருங்கூதி ரெதீர்வுகண்டு கருங்குழலி கவலையுற்றது.]

கருப்பினமேவும்பொழிற்றில்லைமன்னன்கண்ணாரருளால்
விருப்பினமேவச்சென்றார்க்குஞ்சென்றல்குங்கொல்வீழ்பனிவாய்
நெருப்பினமேநெடுமாலெழிளோன்றச்சென்றாங்குநின்ற
பொருப்பினமேறித்தமியரைப்பார்க்கும்புயலினமே. (௩௧௯)

முன்பனிக்கு நொந்துரைத்தல்.

[ஆன்றபனிக் காற்றநழிந் தீன்றவளை யேழை நொந்தது.]

சுற்றினவிழ்பனிதூங்கத்துவண்டு துயர்கவென்று
பெற்றவளையெனைப்பெற்றாள்பெடைசிறகானெடுக்கிப்
புற்றிலவாளாவன்றில்லைப்புள்ளுந்தம்பிள்ளைதழீஇ
மற்றினஞ்சூழ்ந்து துயிலப்பெறுமிம்மயங்கிருளே. (௩௨௦)

பின்பனிநினைந் திரங்கல்.

[இரும்பனியி னெதீர்வுகண்டு கரும்பிவர்துழலி துயரநினைந்தது.]

புரமன்றயரப்பொருப்புனில்லைந்திப்புத்தேளிர்நாப்பட்
சிரமன்றயனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையாள்
பரமன்றிரும்பனிபாரித்தவாபரந்தெங்கும்வையஞ்
சரமன்றிவான்றருமேலொக்குமிக்கதமியருக்கே. (௩௨௧)

இளவேனில்கண் டின்னலெய்தல்.

[இன்னிளவேனின் முன்னுவதுகண்டு

மென்னகைப்பேதை யின்னலெய்தியது.]

வாழும்படியொன்றுங்கண்டிலம்வாழியிம்மாம்பொழிற்றேன்
சூழ்முகச்சுற்றும்பற்றினவாற்றொண்டையங்கனிவா

யாழின்மொழிமங்கைபங்கன்சிற்றம்பலமாதரியாக்
கூழின்மலிமனம்போன்றிருளாநின்றகோகிலமே. (௩௨௨)

பருவங்காட்டி வற்புறுத்தல்.

[கார்வநுமேனக் கலங்குமாதரைத்
தேர்வநுமேனத் தெளிவித்தது.]

பூண்பதென்றேகொண்டபாம்பன்புலியூரரன்மிடற்றின்
மாண்பதென்றேயெணவானின்மலருமணந்தவாதேர்
காண்பதன்றேயின்னுநானையிங்கேவரக்கார்மலர்த்தேன்
பாண்பதன்றேர்குழலாயெழில்வாய்த்தபனிமுகிலே. (௩௨௩)

பருவமன்றென்று கூறல்.

[காரோனக்கலங்கு மேரெழிற்கண்ணிக்
கிள்ளுணைத்தோழி யன்றென்றுமறுத்தது.]

தெளிதரற்காரெனச்சீரனஞ்சிற்றம்பலத்தடியேன்
களிதரக்கார்மிடற்றேனடமாடக்கண்ணார்முழுவந்
துளிதரற்காரெனவார்த்தனவார்ப்பத்தொக்குன்குழல்போன்
றளிதரக்கார்தனும்பார்தனோப்பாரித்தலரந்தனவே. (௩௨௪)

மறுத்துக்கூறல்.

[பருவமன்றென்று பாங்கிபகா
மருவமர்கோதை மறுத்துரைத்தது.]

தேன்றிக்கிலங்குகழலழல்வண்ணன்சிற்றம்பலத்தென்
கோன்றிக்கிலங்குதிண்டோட்கொண்டற்கண்டன்குழையெழினான்
போன்றிக்கடிமலர்க்கார்தனும்போந்தவன்கையன்ல்போற்
றோன்றிக்கடிமலரும்பொய்ம்மையோமெய்யிற்றோன்றுவதே.

தேர்வரவு கூறல்.

[பூங்கோடி மருளப் பாங்கி தேநட்டியது.]

திருமாலறியாச்செறிகழற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தெங்
கருமால்விடையுடையோன்கண்டம்போற்கொண்டலெண்டி
வருமாலுடன்மன்பொருந்தறிருந்தமணந்தவர்தேர் [சையும்
பொருமாலயிற்கணல்லாயின்னுதோன் னுநம்பொன்னகர்க்கே

வினைமுற்றி நினைதல்.

[பாசறைமுற்றிப் படைப்போர் வேந்தன்
மாசறுபூண்மலை மதிழக நினைந்தது.]

புயலோங்கவாரசடையேற்றவன்சிற்றம்பலம்புகழு
மயலோங்கிருங்கரியானைவாகுணன்வெற்பின்வைத்த
கயலோங்கிருஞ்சிலைகொண்டுமன்கோபமுங்காட்டிவருஞ்
செயலோங்கெயிலெரிசெய்தபினின்றோர்திருமுகமே. ()

நிலைமை நினைந்து கூறல்.

[பொற்றேடிநிலைமை மற்றவனினந்து
திருந்துதேர்ப்பாகந்த வநந்துபு புகன்றது.]

சிறப்பிற்றிகழ்சிவன்சிற்றம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவர்தங்
பிறப்பிற்றுநைந்துபெருகுகதேர்பிறங்கும்மொளியார்
நிறப்பொற்புரிசைமறுகினிற்றுன்னிமடநடைப்புள்
ளிறப்பிற்றாயின்னுமுற்றத்திரைதேருமெழினகர்க்கே. ()

முகிலொடு கூறல்.

[முனைவந்தூற்றுழி வினைமுற்றிவருவோன்
கழமலையதிச் செழுமுகிற் துரைத்தது.]

அருந்தோழிந்தனமாலமென்றோலமிடுமிமையோர்
மருந்தோணியம்பலத்தோன்மலர்த்தாள்வணங்கலர்போற்

நிருந்தேரழிந்துபழங்கண்டருஞ்செல்விசீர்நகர்க்கென்
வருந்தேரிதன்முன்வழங்கென் முழங்கேல்வனமுகிலே. (1)

வரவெடுத் துரைத்தல்.

[வினைழன்றிய வேந்தன்வாவு
புனையிழைத்தோழி பொற்றோடித் துரைத்தது].

பணிவார்குழையெழிலோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனைய
மணிவார்குழன்மடமாதேபொலிகநம்மன்னர்முன்னுப்
பணிவார்திறையும்பகைத்தவாரசின்னமுங்கொண்டுவண்டே
ரணிவார்முரசினொடாலிக்குமாவோடனுகினரே. (௩௩௦)

மறவாமை கூறல்.

[பாசறைழன்றிப் பைந்தோடியோடிநந்து
மாசறுதோழிக்கு வள்ளலுரைத்தது].

கருங்குவளைக்கடிமாமலர்முத்தங்கலந்திலங்க
நெருங்குவளைக்கிள்ளைநீங்கிற்றிலணின்றுநான்முகனே
டொருங்குவளைக்கரத்தாணுணராதவன்றில்லையொப்பாய்
மருங்குவளைத்துமன்பாசறைநீடியவைகலுமே. (௩௩௧)

உசு. பொருள்வயிற் பிரிவு.

இஃது இருபது துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

¹வாட்டங் கூறல் ²பிரிவுநினைவுரைத்த

³லாற்றாது புலம்ப ⁴லாற்றாமை கூற

⁵நினைபெயர்த் துரைத்தல் ⁶பொருத்தமறிந்துரைத்தல்

⁷பிரிந்தமை கூறல் ⁸பிரிவாற்றாமைபா

னிரவுறு துயரத்திற் கிரங்கி யுரைத்த

⁹லிகழ்ச்சி நினைந்தழித ¹⁰லுருவு வெளிப்படுத
¹¹னெஞ்சொடு நோத ¹²னெஞ்சொடு புலத்த
¹³னெஞ்சொடு மறுத்த ¹⁴னெண்ணி வருந்த
¹⁵லேறு வரவுகண் டிரங்கி யுரைத்தல்
¹⁶பருவங்கண் டிரங்கன் ¹⁷முகிலொடு கூற
¹⁸நேர்வரவு கூற ¹⁹லினையரெதிர் கோட
²⁰லுண்மகிழ்ந் துரைத்த லோதிய விருபது
 மாமதி துதலாய் வான்பொருட் பிரிதல்.

வாட்டங் கூறல்.

[பிரிவுகேட்ட வரிவைவாட்டம்
 நீங்கலுற்றவன் பாங்கிக்குரைத்தது.]

முனிவருமன்னருமுன் னுவபொன்னுமுடியுமெனப்
 பனிவருங்கண்பரமன்றிருச்சிற்றம்பலமனையாய்
 துனிவருநீர்மையிதென்னென்று தூநீர்தெளித்தளிப்ப
 நனிவருநாளி துவோவென்று வந்திக்குநன்னுதலே. (௩௩௨)

பிரிவு நினைவுரைத்தல்.

[பொருள்வயிற்றிரியும் பொருவேலவனெனச்
 சுருளுறுதழலிக்குத் தோழ்சோல்லியது.]

வறியாரிருமையறியாரெனமன்னுமாநிதிக்கு
 நெறியாரருஞ்சரஞ்செல்லலுற்றார்நமர்நீண்டிருவ
 ரறியாவன்வுரின்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனைய
 செறிவார்கருங்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்திருதுதலே.

ஆற்றாது புலம்பல்.

[பொருடரப்பிரியு மருடநபவனெனப்
 பாங்கிபகரப் பூங்கோடிபுலம்பியது.]

சிறுவாளுகிருற்றுமுன்னஞ்சின்னப்படுங்குவளைக்
கெறிவாள்கழித்தனடோழியெழுதிற்கரப்பதற்கே
யறிவாளொழிசுவதஞ்சனமம்பலவற்பணியார்
குறிவாழ்நெறிசெல்வரன்பரென்றம்மகொடியவளே. (௩௩௪)

ஆற்றாமை கூறல்.

[ஏழை யழங்கத் தோழி சோல்லியது.]

வானக்கடிமதிற்றில்லைபெங்கூத்தனையேத்தலர்போற்
கானக்கடஞ்செல்வர்காதலரென்னக்கதிர்முலைகண்
மானக்கனகந்தருமலர்க்கண்கண்முத்தம்வளர்க்குந்
தேனக்கதார்மன்னனென்னோவினிச்சென்றுதேர்பொருளே.

திணைபெயர்த் துரைத்தல்.

[துணைவன்பிரியத் துயநுறுமனத்தோடு
திணைபெயர்த்தீட்டுத் தேமொழி மொழிந்தது.]

சுருடருசெஞ்சடைவெண்கடரம்பலவன்மலயத்
திருடருபூம்பொழிலின்னுயிர்போலக்கலந்திசைத்த
வருடருமின்சொற்களத்தனையும்மறத்தத்தஞ்சென்றோ
பொருடரக்கிற்கின்றதுவினையேற்குப்புரவலரே. (௩௩௫)

பொருத்தமறிந் துரைத்தல்.

[பொருள்வயிப்பிரிவோன் பொருத்தநினைந்து
சுருளுறுதழலிக்குத் தோழிசோல்லியது.]

மூவர்நின்றேத்தமுதலவனாடமுப்பத்துமும்மைத்
தேவர்சென்றேத்துஞ்சிவன்றில்லையம்பலஞ்சீர்வழுத்தாப்
பாவர்சென்றல்குநாகமனையபுனையழற்கான்
போவர்நங்காதலரென்னமுரைப்பதுபூங்கொடியே (௩௩௬)

பிரிந்தமை கூறல்.

[எதிர்நீன்றுபிரியிற் கதிர்நீவாடுதம்
துணர்த்தாதகன்றுன் மணித்தேரோனென்றது.]

தென்மாத்திசைவசைத்தீர்தரத்தில்லைச்சிற்றம்பலத்து
ளென்மாத்தலைக்கழல்வைத்தெரியாடுமிறைதிகழும்
பொன்மாப்புரிசைப்பொழிற்றிருப்புவணமன்னபொன்னே
வன்மாக்களிறொடுசென்றனரின் துநம்மன்னவரே. (௩௩.அ)

இரவுறு துயரத்திற் கிரங்கியுரைத்தல்.

[அயிற்றுகண்ணியைப் பயிற்றமீர்வினுட்
டாங்குவதரிதேனப் பாங்கிபகர்ந்தது.]

ஆழியொன்றீரடியும்மில்ன்பாகன்முக்கட்டில்லையோ
ஊழியொன்றா தனநான்குமைம்பூதமுமாறொடுங்கு
மேழியன்றாழ்கடலும்மெண்டிசையுந்திரிந்தினைத்து
வாழியன்றோவருக்கன்பெருந்தேர்வந்துவைகுவதே. (௩௩.ஆ)

இகழ்ச்சிநினைந் தழிதல்.

[உணர்த்தாது பிரிந்தாரென மணித்தாழ்த்துழி வாடியது.]

பிரியாரெனவிகழ்ந்தேன்முன்னமயானபின்னையெற்பிரியிற்
றரியாளெனவிகழ்ந்தார்மன்னர்தாந்தக்கன்வேள்விமிக்க
வெரியாரெழிலழிக்கும்மெழிலம்பலத்தோனெவர்க்கு
மரியானருளிலர்போலன்னவென்னையழிவித்ததே (௩௪.அ)

உருவு வெளிப்பட்டு நின்றல்.

[பொருள்வயிற்பிரிந்த வொளியுறுவேலவன்
ஓங்கழங்கடத்துப் பூங்கொடியை நினைந்தது.]

சேணுந்திகழ்மதிற்சிற்றம்பலவன்றெண்ணீர்க்கடனஞ்
சுணுந்திருத்துமொருவன்றிருத்துமுலகினெல்லாங்

காணுந்திசைதொறுங்கார்க்கபலுஞ்செங்கனியொடுபைம்
பூணும்புணர்முலையுங்கொண்டுதோன்றுமொர்பூங்கொடியே.

நெஞ்சொடு நோதல்.

[வல்லழற்கடத்து மெல்லியலைநீனைந்து
வேஞ்சுடர்வேலோ னெஞ்சோடு நோந்தது.]

பொன்னணியீட்டியவோட்டருநெஞ்சமிப்பொங்குவெங்கா
னின்னணியிற்சுமிதென்னென்பதேயிமையோரிதைஞ்சு
மன்னணிதில்லைவளநகரன்னவன்னநடையான்
மின்னணிநுண்ணிடைக்கோ பொருட்கோநீவிரைகின்றதே.

நெஞ்சொடு புலத்தல்.

[அழற்கடத் தழக்கமிக்கு நிழற்கதீர்வோலோ வீடுவாடியது.]

நாய்வயினுள்ளகுணமுமில்லேனைநற்றொண்டுகொண்ட
தீவயின்மேனியன்சிற்றம்பலமன்னசின்மொழியைப்
பேய்வயினும்மரிதாசும்பிரிவெளிதாக்குவித்துச்
சேய்வயிற்போந்தநெஞ்சேயஞ்சத்தக்கதுன்சிக்கனவே. (1)

நெஞ்சொடு மறுத்தல்.

[நீணேறிசேன்ற நாறிணர்த்தாரோன்
சேணேறியஞ்சி மீணேறிசேன்றது.]

தீமேவியநிருத்தன்றிருச்சிற்றம்பலமனைய
பூமேவியபொன்னேவிட்டுப்பொன்றேடியிப்பொங்குவெங்கா
னமேநடக்கவொழிந்தனம்யாநெஞ்சம்வஞ்சியன்ன
வாமேகலையைவிட்டோபொருடேர்ந்தெம்மைவாழ்விப்பதே.

நாளொண்ணிவருந்தல்.

[சேன்றவர்திறத்துநின்றுநனிவாடுஞ்
சூழ்நங்குந்தந்தத் தோழநனிவாடியது.]

தெண்ணீரணிசிவன்சிற்றம்பலஞ்சிந்தியாதவரிற்
பண்ணீர்மொழியிவளைப்பையுளெய்தப்பணித்தடங்க
ணுண்ணீருகவொளிவாடிடநீடுசென்றார்சென்றநா
ளெண்ணீர்மையினிலனுங்குழியும்விரலிட்டறவே. (ஙசரு)

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்.

[நீடியபோள்ளி னெஞ்சநெகிழ்ந்து வாடியவன் வரவுற்றது.]
சுற்றம்பலமின்மைகாட்டித்தன்றொல் கழறந்ததொல்லோன்
சிற்றம்பலமனையான்பரமன்று திண்கோட்டின்வண்ணப்
புற்றங்குதர்ந்துநன்கொடும்பொன்றார்மணிபுலம்பக்
கொற்றமருவுகொல்லேறுசெல்வாரின் நகர்ஞ்செக்கரே. ()

பருவங்கண்டிரங்கல்.

[மன்னியபருவ முன்னியசேலவின்
இன்னலெய்தி மன்னனேகியது.]

கண்ணுழையாதுவிண்மேகங்கலந்துகணமயிரொக்
கெண்ணுழையாத்தழைக்கோலினின்ற லுமினமலர்வாய்
மண்ணுழையாவுமறிதில்லைமன்னன தின்னருள்போற் [கே.
பண்ணுழையாமொழியாளென்னளங்கொன்மன்பாவியற்

முகிலொடு கூறல்.

[எனைப்பலதுயாமோ டேகாநின்றவன்
துணைக்காரதந்தந் துணிந்து சொல்லியது.]

அற்படுகாட்டினின்றாடிசிற்றம்பலத்தான்மிடற்றின்
முற்படுநீண்முகிலென்னின்முன்னேன்முதுவோர்குழியி
விற்படுவாணுதலாள்செல்லநீர்ப்பான்விரைமலர்தூய்
நெற்படுவான்பலிசெய்தயராநிற்குநீணகர்க்கே. (ஙசஅ)

திருக்கோவையார்.

ககரு

தேர்வரவு கூறல்.

[வேந்தன்போருளோடு விரும்பிவருமென
ஏந்திழைப்பாங்கி யினிதியம்பியது.]

பாவியைவெல்லும்பரிசில்லையேமுகில்பாவையஞ்சி
ராவியைவெல்லக்கறுக்கின் றபோழ்தத்தினம்பலத்துக்
காவியைவெல்லுமிடற்றோனருளிற்கதுமெனப்போய்
மேவியமாரிதியோடன்பர்தேர்வந்துமேவினதே. (நசக)

இளைய ரெதிர்கோடல்.

[செற்கழலவன் றிநநகர்புதுநா
எறிவேலிளைநு ரெதிர்கோண்டது.]

யாழின்மொழிமங்கைபங்கன்சிற்றம்பலத்தானமைத்த
ஆழின்வலியதொன்றென்னையொளியேகலையுளும்
வீழும்வரிவளைமெல்லியலாவிசெல்லாதமுன்னே
சூழந்தொகுநிதியோடன்பர்தேர்வந்துதோன்றியதே(நரு)

உண்மகிழ்ந் துரைத்தல்.

[பெருந்தியோடு திருமனைபுதுந்தவன்
வளமனைக்கிழத்தியோ டுண்மகிழ்ந்துரைத்தது.]

மாயின்மன் னுசாயலிம்மா னைப்பிரிந்துபொருள்வளர்ப்பான்
வெயின்மன் னுவெஞ்சாஞ்சென்றதெல்லாம்விடையோன்புலியூர்க்
குயின்மன் னுசொல்லிமென்கொங்கையென்னக்கத்திடைக்குளிப்பத்
துயின்மன் னுபூவளைமேலணையாமுன்றுவளுற்றதே.(நருக)

உரு. பரத்தையிற் பிரிவு.

—0—

அது நாற்பத்தொன்பது துறையுடைத்து. அவை வருமாறு:—

- ¹கண்டவர் கூறல் ²காதற் றோழி
- பொறையுவந் துரைத்தல் ³பொதுப்படக் கூறி
- வாடி யழுங்கண் ⁴மாறுகொண் டவனெடு
- கனவிழந் துரைத்தல் ⁵விளக்கொடு வெறுத்தல்
- ⁶வாரம் பகர்ந்து வாயின் மறுத்தல்
- ⁷பள்ளியிடத் தூடல் ⁸பணிமொழி யாடன்
- செவ்வணி விடுக்க வில்லோர் கூற
- ⁹லயலறி வுரைத்தவ ளழுக்க மெய்தல்
- ¹⁰செவ்வணி கண்ட வாயிலவர் கூறன்
- ¹¹மனைபுகல் கண்ட வாயிலவர் கூறன்
- ¹²முகமலர்ச்சி கூறன் ¹³முனிவதென் னெனக்
- காலநிகழ் வுரைத்தல் ¹⁴கலவி யெய்தலை
- யெடுத்துரைத் தல்லொடு ¹⁵கலவி கருதிப்
- புலத்தல் ¹⁶குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல்
- ¹⁷வாயிலவர் வாழ்த்தல் ¹⁸புனல்வர வுரைத்த
- ¹⁹நேர்கண்டு மகிழ்தல் ²⁰சேடியர் விழவிற்
- றம்மு னுரைத்த ²¹றன்னை வியத்த
- ²²னகைத்துரைத் தல்லொடு ²³நாண்கண் டிரைத்தல்
- ²⁴பாணன்வர வுரைத்தல் ²⁵பாங்கியியற் பழித்த
- ²⁶லுழையரியற் பழித்த ²⁷லொண்ணுந் லாளவற்
- கியற்பட மொழித ²⁸லியல்புனைந் துரைத்தல்
- ²⁹வாயில் பெருது மகன்றிற நினைதல்
- ³⁰வாயிற்க ணின்று தோழிக் குரைத்தல்
- ³¹வாயில் வேண்டத் தோழி கூறன்

³ மன்னிய தோழி வாயில் வேண்டன்
³³மனையவர் மகிழ்தல் ³⁴வாயின் மறுத்தல்
³⁵பாணனொடு வெகுடல் ³⁶பாணன் புலத்தல்
³⁷விருந்தொடு செல்லத் துணிந்தமை கூற
³⁸லூடறணி வித்த ³⁹லணைந்தவழி யூடல்
⁴⁰புனலாட்டு வித்தமை கூறிப் புலத்தல்
⁴¹கலவி கருதிப் புலவி புகறன்
⁴²மிகுத்துரைத் தூடல் ⁴³விறல்வேற் காளை
 யூட னீட வாடி யுரைத்த
⁴⁴றுனியொழிந் துரைத்த ⁴⁵றுகளொன் றில்லாப்
 புதல்வன்மேல் வைத்துப் புலவி தீர்தல்
⁴⁶கலவியிடத் தூடன் ⁴⁷முன்னிகழ் வுரைத்தல்
 பரத்தையைக் கண்டமை பயன்படக் கூற
⁴⁸லூதியமெடுத்த துரைத் தூட நீர்த்த
 லெண்ணு றென்றிவை பரத்தையிற் பிரிவெனப்
 பண்ணார் மொழியாய் பகர்ந்திசி னோரே.

கண்டவர் கூறல்.

[உரத்ததவேலோன் பரத்தையின்பிரியத்
 தண்டேர் வீதியிற் கண்டோருரைத்தது.]

உடுத்தணிவாளரவன் றில்லையூரன்வரவொருங்கே
 பெடுத்தணிகையேறினவனையார்ப்பவினமயிலேர்
 கடுத்தணிகாமர்கரும்புருவச்சிலைகண்மலரம்
 படுத்தணிவாளினையோர்குற்றம்பற்றினர்மாதிரமே. (௩௫௨)

பொறை யுவந் துரைத்தல்.

[கள்ளவிழ் கோதையைக் காதற்றேழ்
 உள்ளவிழ் பொறைகண் டுவந்துரைத்தது.]

கரும்புருகொன்றையன்றொல்புலியூர்ச்சுருங்கும்மருங்குற்
பெரும்பொறையாட்டியையென்னின்னுபேசுவபேரொலிநீர்க்
கரும்புறையூரன்கலந்தகன்றொனென்றுகண்மணியு
மரும்பொறையாகுமென்னாவிபுந்தேய்வுற்றழிகின்றதே. ()

பொதுப்படக்கூறி வாடியமுங்கல்.

[பொற்றிகழாவன் மற்றிகழ்தில்லைப்

பிரிந்தவானே டிருந்துவாடியது.]

ஆப்புற்றசென்னியன் தில்லையுறரின வருறுநோ
யொப்புற்றெழினவழான்கவரவுள்ளும்புறம்பும்
வெப்புற்றுவெய்துயிர்ப்புற்றுத்தம்மெல்லணையேதுணையாச்
செப்புற்றகொங்கையர்யாவர்கொலாருயிர்தேய்பவனே ()

கனவிழந்துரைத்தல்.

[சினவிற்புடக்கைத் தீம்புனலூரணைக்

கனவிற்கண்ட காரிகையுரைத்தது.]

தேவரசாரிறைஞ்சுங்கழலோன்றில்லைசேரலர்போ
லாவாகனவுமிழந்தேனனவென்றமளியின்மேற்
பூவாரகலம்வந்துரன்றரப்புலம்பாய்நலம்பாய்
பாவாய்தழுவிற்றிலேன்விழித்தேனரும்பாவியனே. (௩௫௫)

விளக்கொடு வெறுத்தல்.

[பஞ்சணத்துயின்ற பஞ்சின்னெல்லடி

அன்பனோடழங்கிச் செஞ்சுடர்க்குரைத்தது.]

செய்ம்முகநீலமலர்தில்லைச்சிறம்பலத்தாற்குச்
கைம்முகங்கூம்பக்கழல்பணியாரிற் கலந்தவர்க்குப்
பொய்ம்முகங்காட்டிக்கரத்தல்பொருத்தமன்றென்றிலையே
நெய்ம்முகமாந்தியிருண்முகங்கீழுநெடுஞ்சுடரே. (௩௫௬)

வாரம்பகர்ந்து வாயின் மறுத்துரைத்தல்.

[வார்புனலூர னேர்திகழ்தோள்வயிற்

கார்புரைதழலி வாரம்பகர்ந்தது.]

பூங்குவளைப்பொலிமாலையுமுரன்பொற்றோ ளிணையு
மாங்குவளைத்துவைத்தாரே னுங்கொள்கள்ளாரரணந்
தீங்குவளைத்தவிலலோன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தயல்வா
யோங்குவளைக்கரத்தார்க்கடுத்தோமன் னுறாவரையே. ()

பள்ளியிடத்தூடல்.

[பீடிவர்கற்பிற் றேடிவர்கோதை ஆடவன்றன்னே டீடியுரைத்தது.]

தவஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையெம்புன்மைத்தன்மைக்கெள்ளா
தெவஞ்செய்துநின்றினியின் றுணைநோவதெனத்தன்முத்தன்
சிவன்செய்தசீரருளார்தில்லையூரநின்சேயிழையார்
நவஞ்செய்தபுல்லங்கண்மாட்டேந்'தொடல்விடுநற்கலையே. ()

செவ்வணிவிடுக்க வில்லோர்கூறல்.

[பாற்சேலுமொழியார் மேற்சேலவிநம்பல்

போல்லாதென்ன வில்லோர்புகன்றது.]

தணியுறப்பொங்குமிக்கொங்கைகடாங்கித்தளர்மருங்குல்
பிணியுறப்பேதைசென்றின்றெய்துமாலரவும்பிறையு [னே
மணியுறக்கொண்டவன்றில்லைத்தொல்லாயநல்லார்கண்முன்
பணியுறத்தோன் றுதுடங்கிடையார்கள்பயின்மனைக்கே. ()

அயலறிவுரைத்தவள முக்கமெய்தல்.

[உலகியலறியச் சேலவிடலுற்ற

விழுத்தகைமாதர்க் கழுக்கஞ்சென்றது.]

இரவணையும்மதியேர்துதலார்துதிக்கோலஞ்செய்து
குரவணையுங்குழலிங்கிவளாலிக்குறியறிவித்

தரவணையுஞ்சடையோன்றில்லையுரனையாங்கொருத்தி
தரவணையும்பரிசாயினவாறுநந்தன்மைகளே. (நகூ௦)

செவ்வணிகண்டவாயிலவர் கூறல்.

[மணிக்தழைபூப்பிய லுணர்த்தவந்த
ஆயிழையெக்கண்ட வாயிலவநுரைத்தது.]

சிவந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
சிவந்தவந்தாளணியூரற்குலகியலாறுரைப்பான்
சிவந்தபைம்போதுமஞ்செம்மலர்ப்பட்டுங்கட்டார்முலைமேற்
சிவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே. (நகூ௧)

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர் கூறல்.

[கடனறிந்தூரன் கடிமனைபுதர
வாய்ந்தவாயிலவ ராய்ந்துரைத்தது.]

குராப்பயில்கூழையிவளின்மிக்கம்பலத்தான்குழையா
மாரப்பயினுண்ணிடையாரடங்காரெவரேயினிப்பண்
முராப்பகனின்னுணங்கீர்ங்கடையித்துணைப்போழ்திற்சென்று
கராப்பயில்பூம்புனலூரன்புகுமிக்கடிமனைக்கே. (நகூ௨)

முகமலர்ச்சி கூறல்.

[பூம்புனலூரன் புகழகமலர்ந்த
தேம்புனைகோதை தீறம்பிறநுரைத்தது.]

வந்தான்வயலணியூரனெனச்சினவாண்மலர்க்கண்
செந்தாமரைச்செவ்விசென்றிசிற்றம்பலவன்னருளான்
முந்தாயினவியனோக்கெதிர்நோக்கமுகமடுவிற்
பைந்தாட் குவளைகள்பூத்திருள்குழந்துபயின்றனவே. ()

காலநிகழ்வுரைத்தல்.

[இகழ்வதேவன்கோ னிகழ்வதிவ்வாறெனச்

சேழமலர்க்கோதை யுழையநரைத்தது.]

வில்லிகைப்போ தின்விரும்பாவரும்பாவியர்களன்பிற்
செல்லிகைப்போ தினெரியுடையோன் றில்லையம்பலஞ்சூழ்
மல்லிகைப்போ தின்வெண்சங்கமவண்டே தவிண்டோய்பிறையோ
டெல்லிகைப்போ தியல்வேவ்வயலூ ரற்கெதூர்கொண்டதே.

எய்தலெடுத்துரைத்தல்.

[சீரியலுலகிற் நிகழ்நரக்கூடி வார்புனலூரன் மகிழ்வுற்றது.]

புலவித்திரை பொரச்சீறடிப்பூங்கலஞ்சென்னியுப்ப்பக்
கலவிக்கடலுட்கலிங்கஞ்சென்றெய்துக்கதூர்கொண்முத்த
நிலவிநிறைமதுவார்ந்தம்பலத்துநின்றோனருள்போன்
றுலவியலாத்தனஞ்சென்றெய்தலாயினவூரனுக்கே. (௩௬௩)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

[மன்னியவுலகிற் றுன்னியவன்போடு

கலவிகருதிப் புலவியெய்தியது.]

செவ்வரீய் துடிப்பக்கருங்கண்பிறழ்ச்சிற்றம்பலத்தெம்
மொய்வார்சடையோனருளின்முயங்கிமயங்குகின்றான்
வெவ்வாயுயிச்பொடுவிம்மிக்கலுழந்துபுலந்துரைந்தா
ளிவ்வாறருள்பிறர்க்காகுமெனநினைந்தின்னகையே. (௩௬௪)

குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறல்.

[குறிப்பினிந்துறிப்பு நேறிப்படநோக்கி

மலர்நெடுங்கண்ணி புலவியுற்றது.]

மலரைப்பொருவடிமா னுந்தமியண்மன்னன்னொருவன்
பலரைப்பொருதென்றிழிந்துநின்றான் பள்ளிகாமனெய்த

வலரைப்பொருதன் றழல்விழித்தோனம்பலம்வணங்காக்
கலரைப்பொருச்சிறியாளென்னைகொல்லோகருதியதே. (1)

வாயிலவர்வாழ்த்தல்.

[தலைமகனது தகவுடைமை நிலைததுவாயி னின்றோருரைத்தது.]
வில்லைப்பொலிதுதல்வேற்பொலிகண்ணிமெலிவறிந்து
வல்லைப்பொலிவொடுவந்தமையானின் றுவான்வழுத்துந்
தில்லைப்பொலிசிவன்,சிற்பம்பலஞ்சிந்தைசெய்பவரின்
மல்லைப்பொலிவய லூரன்மெய்யேதக்கவாய்மையனே. (2)

புனல்வரவுரைத்தல்.

[புனலாடுகவேனப் புனைந்துகொண்டு
மனைபுதுந்தவனை வையழரைத்தது.]
சூன்முதிர் துள்ளுநடைப்பெடைக்கிற்றுணைச்சேவல்செய்வான்
தேன்முதிர்வேழத்தின்மென்பூக்குதர்செம்மலூரன் றிண்டோண்
மான்முதிர்நோக்கினல்லார்மகிழத்தில்லையானருளே
போன்முதிர்பொய்கையிற்பாய்ந்ததுவாய்ந்தபுதுப்புனலே. (3)

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல்.

[பயிள்மணித்தேர்செலப் பரத்தையர்சேரிக்
கயன்மணிக்கண்ணியர் கட்டுரைத்தது.]
சேயேயெனமன்னுதிம்புனலூரன் றிண்டோளினைக
டோயிர்புணர்தவந்தொன்மைசெய்தீர்சுடர்கின்றகொலந்
தீயேயெனமன்னுசிற்பம்பலவர்தில்லைந்நகர்வாய்
வீயேயெனவடியிர்நெடுந்தேர்வந்துமேவினதே. (4௭0)

புனல்விளையாட்டிற்றம்முருரைத்தல்.

[தீம்புனல்வாயிற் சேயிழைவருமேனக்
காம்பனதோளியர் கலந்துகட்டுரைத்தது.]

அரமங்கையரெனவந்துவிழாப்புமவ்வவர்வா
 னரமங்கையரெனவந்தனுகும்மவளன்றுகிராற்
 சிரமங்கையனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலம்வழுத்தாப்
 புரமங்கையரினையாதையகாத்துநம்பொற்பரையே. (௩௭௧)

தன்னைவியந்துரைத்தல்.

[அரத்தத்துவரவாய்ப் பரத்தைத்தலைவி
 முனிவுதோன்ற நனிபுகன்றது.]

கனலூர்களை துணையூர்கெடச்செற்றசிற்றம்பலத்தெம்
 மனலூர்சடையோனருள்பெற்றவரினமரப்புல்லு
 மினலூர்நகையவர்தம்பாலருள்விலக்காவிடின்யான்
 புனலூரனைப்பிரியும்புனலூர்கணப்பூங்கொடியே. (௩௭௨)

நகைத்துரைத்தல்.

[வேந்தன்பிரிய வேந்திழைமடந்தை
 பரத்தையைநோக்கி விரித்துரைத்தது.]

இறுமாப்பொழியுமென்றேதங்கைதோன்றினென்னெங்கையங்கைச்
 சிறுமான்மரித்தசிற்றம்பலத்தான்றில்லையூரன்றிண்டோள்
 பெறுமாத்தொடுத்தன்னபேரணுக்குப்பெற்றபெற்றியிளே
 டிறுமாப்பொழியவிறுமாப்பொழிந்தவினைமுலையே. (௩௭௩)

நாணுதல்கண்டு மிகுத்துரைத்தல்.

[மன்னவன்பிரிய நன்மனைக்கிழத்தியை
 நாணுதல்கண்ட வாணுதலுரைத்தது.]

வேயாதுசெப்பினடைத்துத்தமிவையுமவியின்ன
 தியாடிசிற்றம்பலமனையாடில்லையூரனுக்கின்
 தேயாப்பழியெனநாணியென்கண்ணிங்நனைமறைத்தாள்
 யாயாமியல்பிவள்கற்புநற்பாலவியல்புகளே. (௩௭௪)

பாணன்வரவுரைத்தல்.

[இகல்வேலவனகல்வறியாப்பாணனைப்
பூங்குழன்மாதர்க்குப் பாங்க்பகர்ந்தது.]

விறலியும்பாணனும்வேந்தற்குத்தில்லையிறையமைத்த
திறலியல்வாழ்கொண்டுவந்துநின்றார்சென்றிராத்திசைபோம்
பறலியல்வாவல்பகலுரைமாமரம்போலுமன்றோ
வறலியல்குழைநல்லாப்தமியோமையறிந்திலரே. (௭௩௫)

தோழியியற்பழித்தல்.

[தலைமகனைத் தகவிலனெனச்
சிலைநுதற்பாங்கி தீங்குசெப்பியது.]

திக்கினிலங்குதிண்டோளிறைதில்லைச்சிற்றம்பலத்துக்
கொக்கினிறகதணிந்துநின்றாடிதென்கூடலன்ன
வக்கின்னகையிவணையவயல்வயினல்குதலாற்
றக்கின்றிருந்திலனின்றசெவ்வேலெந்தனிவள்ளலே. (௭௩௬)

உழையரியற்பழித்தல்.

[அரத்தவேலண்ணல் பரத்தையின்பிரியக்
குழைமுகத்தவனாக் குழையநுரைத்தது.]

அன்புடைநெஞ்சத்திவள்பேதுறவம்பலத்தடியா
ரென்பிடைவந்தமிழ்தூறநின்றாடியிருஞ்சுழியற்
றன்பெடைநையத்தகவழிந்தன்னஞ்சலஞ்சலத்தின்
வன்பெடைமேற்றாயிலும்வயலூரன்வாம்பிலனே. (௭௩௭)

இயற்படமொழிதல்.

[வரிசிலையுள் பரிசுபழித்த
உழையர்கேட்ப வெழினகையுரைத்தது.]

அஞ்சார்புரஞ்செற்றசிற்றம்பலவரந்தண்கயிலை
மஞ்சார்புனத்தன்றுமாந்தழையேந்திவந்தாசவரென்
னெஞ்சார்விலக்கி னுநீங்கார்நனவுகனவுமுண்டேற்
பஞ்சாரமளிப்பிரிதலுண்டோவெம்பயோதரமே. (௩௭௮)

நினைந்து வியந்துரைத்தல்.

[மேல்லியற்பாத்தையை விரும்பிமேவினோன்
அல்லியங்கோதையை யகனமீந்துரைத்தது.]

தெள்ளம்புனற்கங்கைதங்குஞ்சடையன்சிற்றம்பலத்தான்
கள்ளம்புகுநெஞ்சர்காணுவிறையுறைகாழியன்ன
ஞள்ளம்புகுமொருகாற்பிரியாதுள்ளியுள்ளுதொறும்
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றகத்தேவரும்பான்மையளே. (௧)

வாயில்பெறுதுமகன்றிற நினைதல்.

[பொற்றேடிமாதர் நற்கடைதறுக
நீடியவாயிலின் வாடினன்மொழிந்தது.]

தேன்வண்டுறைதருகொன்றையன்சிற்றம்பலம்வழுத்தும்
வான்வண்டுறைதருவாய்மையன்மன்னுகுதலையின்வா
யான்வண்டுறைதருமாலமுதன்னவன்வந்தனையா
னான்வண்டுறைதருகொங்கையெவ்வாறுகொன்னணுவதே. (௨)

வாயிற்கணின் றுதோழிக்குரைத்தல்.

[பேருந்தகைவாயில் பேறுதுநின்
றருந்தகைப்பாங்கிக் கறியவுரைத்தது.]

கயல்வந்தகண்ணியர்கண்ணிணையான்மிசுகாதரத்தான்
மயல்வந்தவாட்டமகற்றுவிரதமென்மாமதியி
னயல்வந்தவாடரவாடவைத்தோனம்பலநிலவு
புயல்வந்தமாமதிற்றில்லைநன்னாட்டுப்பொலிபவரே. (௩௮௧)

வாயில்வேண்டத் தோழிகுறல்.

[வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்டப்
பையரவல்துந் பாங்கிபகர்ந்தது.]

கூற்றாயினசினவாளியெண்ணீர்கண்கள்கோரிழித்தாற்
போற்றான்செறியிருட்பொக்கமெண்ணீர்கன்றகன்றபுனிற்
நீற்றுவெனநீர்வருவதுபண்டின்மெம்மீசர்தில்லைத்
தேற்றார்கொடிநெடுவிதியிற்போதிரத்தேர்மிசையே. ()

தோழிவாயில் வேண்டல்.

[வாயில்பெறுது மன்னவனிப்ப
ஆயிழையவட்துந் தோழ்சொல்லியது.]

வியந்தலைநீர்வையமெய்யேயிறைஞ்சவிண்டோய்குடைக்கீழ்
வயந்தலைகூர்ந்தொன்றும்வாய்திறவார்வந்தவாளரக்கன்
புயந்தலைதீரப்புவியூரானிருக்கும்பொருப்பிற்
கயந்தலையானைகடிந்தவிருந்தினர்கார்மயிலே. (௩௮௩)

மனையவர் மகிழ்தல்.

[கன்னிமாணோக்கி கன்னுநோக்க
மன்னியமனையவர் மகிழ்ந்துரைத்தது.]

தேவியங்கண்டுகழ்மேனியன்சிற்றம்பலத்தெழுது [ன்
மோவியங்கண்டன்னவொண்ணுதலாடனக்கோகையுப்பா
மேவியங்கண்டனையோவந்தனனெனவெய்துயிர்த்துக்
காவியங்கண்டமுநீர்ச்செவ்வெவளவுதல்கற்றனவே. (௩௮௪)

வாயின் மறுத்துரைத்தல்.

[மடவரற்றேழி வாயில்வேண்ட
அடல்வேலவனு ராளுரைத்தது.]

உடைமணிகட்டிச்சிறுதேருருட்டியுலாத்தருமிந்
நடைமணியைத்தந்தபின்னர்முன்னுன்முகன்மாலறியா
விடைமணிகண்டர்வண்டில்லைமென்றேகையன்றார்கண்முன்னங்
கடைமணிவாணகையாயின்றுகண்டனர்காதலரே. (௩௮௫)

பாணனொடு வெகுளுதல்.

[மன்னியாழிப்பாணன் வாயில்வேண்ட
மன்னிடைமடந்தை வெகுண்டுரைத்தது.]

மைகொண்டகண்டர்வயல்கொண்டதில்லைமல்கூர்நின்வாய்
மெய்கொண்டவன்பினரென்பதென்விள்ளாவருள்பெரியர்
வைகொண்டவூசிகொற்சேரியின்விற்தெம்மிவண்ணவண்ணப்
பொய்கொண்டுநிற்கலுற்றோ புலையாத்தின்னிபோந்ததுவே.

பாணன் புலந்துரைத்தல்.

[கருமலர்க்கண்ணி கன்னறுகட்டுரைப்பப்
புரியாழிப்பாணன் புறப்பட்டது.]

கொல்லாண்டிலங்குமழுப்படையோன் குளிர்தில்லையன்னாய்
வில்லாண்டிலங்குபுருவநெரியச்செவ்வாய்துடிப்பக்
கல்லாண்டெடேல்கருங்கண்சிவப்பாற்றுகறுப்பதன்று
பல்லாண்டடியேனடிவலங்கொள்வன்பணிமொழியே. ()

விருந்தொடுசெல்லத் துணிந்தமை கூறல்.

[பல்வளை பரிசுகண் டில்லோ ரியம்பியது.]

மத்தக்கரியுரியோன்றில்லையூன்வரவென லுந்
தத்தைக்கிளவிமுகத்தாமரைத்தழல்வேன்மிளிரந்து
முத்தம்பயக்குங்கழுநீர்விருந்தொடென்னதமுன்னங்
கித்தக்கருங்குவளைச்செவ்வியோடிக்கெழுமினவே. (௩௮௮)

ஊடறணிவித்தல்.

[தோன்றலைத் துணையோடு தோழிகண்டு
வான்றகை மடந்தையை வருத்தத்தணித்தது.]

கவலங்கொள்பேய்த்தொகையாய்தரக்காட்டிடையாட்டுவந்த
தவலங்கிலாச்சிவன்றில்லையன்னாய்தழுவிம்முழுவிச்
சுவலங்கிருந்தநந்தோன்றற்றுணையெனத்தோன்றாதலா
லவலங்களைந்துபணிசெயற்பாலையரசனுக்கே. (ஈ அக)

அணைந்தவழி யூடல்.

[தேளிபுனலாரன் சேன்றணைந்தவழி
ஒளிமதிதுதலி யுடியுரைத்தது.]

சேருன்றிகழ்வயற்சிற்றம்பலவர்தில்லைநகர்வாய்
வேருன்றிகழ்கண்ணினையார்வெஞ்ஞவர்மெய்ப்பாலன்செய்த
பாருன்றிகழும்பரிசினமேவும்படினுவவேங்
காருன்றொடரொடரேல்விடுதீண்டலெங்கைத்தலமே. (ஈ)

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்.

[ஆங்கதனுக் கழக்கமேய்த்
வீங்குமேன்முலை வீட்டுரைத்தது.]

செந்தார்நறுங்கொன்றைச்சிற்றம்பலவர்தில்லைநகரோர்
பந்தார்விரலியைப்பாய்புனலாட்டிமன்பாவியெற்கு
வந்தார்பரிசுமன்றாய்நிற்குமாறென்வளமனையிற்
கொந்தார்தடந்தோள்விடங்காலயிற்படைக்கொற்றவரே. (ஈ)

கலவி கருதிப் புலத்தல்.

[கலைவனலரது றலைமகன்றன்னோடு
கலவிகருதிப் புலவிபுகன்றது.]

மின் னுன்னிய செஞ்சடைவெண்மதியன்விதியுடையோர்
சென்னுன்னியகழற்சிற்றம்பலவந்தென்னம்பொதியி
னன்னுஞ்சிறியவரில்லெமதில்லநல்லுரமன்னே
வின் னுன்றிருவருளித்துணைசாலுமன்னெங்களுக்கே. (நகூஉ)

மிகுத்துரைத்தூடல்.

[நாடுழந மில்லுஞ்சுட்டி ஆடம்பூங்கோடி யுடியுரைத்தது.]

செழுமியமாளிகைச்சிற்றம்பலவர்சென்றன்பர்சிந்தைக்
கழுமியகூத்தர்க்கடிபொழிலேழினும்வாழியரோ
விழுமியநாட்டுவிழுமியநல்லுர்விழுக்குடியீர்
விழுமியவல்லகொல்லோவின்னவாறுவிரும்புவதே. (நகூங)

ஊடனீடவாடியுரைத்தல்.

[வாடா ஆட னீடா வாடியது.]

திருந்தேனுயரின்றசிற்றம்பலவந்தென்னம்பொதியி
லிருந்தேனுயவந்தினை மலர்க்கண்ணினின்னோக்கருளிப்
பெருந்தேனைநெஞ்சுகப்பிடித்தாண்டரம்பெண்ணமிழ்தம்
வருந்தேலதுவன்றிதுவாவருவதொர்வஞ்சனையே. (நகூச)

ஊனியொழிந் துரைத்தல்.

[தகுதியினான் மீதுபதனோக்கிப்
பனிமலர்க்கோதை ஊனியொழிந்தது.]

இயன்மன்னுமன்புதந்தார்க்கென்னிலையிமையோரிறைஞ்சஞ்
செயன்மன்னுஞ்சீர்க்கழற்சிற்றம்பலவந்தென்னம்பொதியிற்
புயன்மன்னுகுன்றிற்பொருவேறுணையாப்பொம்மென்னிருள்வா
யபன்மன்னும்பானை துரந்தரிதேருமதரகத்தே. (நகூந)

புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவிதீர் தல்.

[புதல்வனது தீற்றிபுகன்று
மதாரிக்கண்ணி வாட்டந்தவிர்ந்தது.]

கதிர்த்தநகைமன் னுஞ்சிற்றவ்வைமார்களைக்கண்பிழைப்பித்
தெதிர்த்தெங்குநின்றெப்பரிசளித்தானிமையோரிதைஞ்சு
மதுத்தங்கியகொன்றைவார்சடையீசர்வண்டில்லைநல்லார்
பொதுத்தம்பலங்கொணர்ந்தோபுதல்வாவெம்மைப்பூசிப்பதே. (௩௧௬)

கலவியிடத்தூடல்.

[சீறடிக்குடைந்த நூழினர்த்தாரவன்
றன்மைகண்டு பின்னுந்தவர்த்தது.]

சிலைமலிவாணுதலென்கையதாகமெனச்செழும்ப்பூண்
மலைமலிமார்பினுதைப்பத்தந்தான்மலைமன்னர்தில்லை
யுலைமலிவேற்படையூரனிற்கள்வரிலென்னவுன்னிக்
கலைமலிகாரிகைகண்முத்தமலைகலுழந்தனவே. (௩௧௭)

முன்னிகழ்வுரைத்தூடறீர்த்தல்.

[முன்னிகழ்ந்தது நன்னுதந்தரைத்து
மன்னுபுளவாரன் மகிழ்வுற்றது.]

ஆலூர்சடைமுடியம்பலத்தண்டரண்டம்பெறினு
மாலூர்மழவிடையாய்கண்டிலம்வண்கதிர்வெதுப்பு
நீலூர்கொடுநெறிசென்றிச்செறிமென்முலைநெருங்கச்
சீலூர்மரையதனிற்றங்குகங்குற்சிறுதுயிலே. (௩௧௮)

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல்.

[பரத்தையைக்கண்ட பவனவாய்மாதர்
வரத்தடுவே லண்ணிற்றரைத்தது.]

திருக்கோவையார்.

கடக

ஐயுறவாய்நம்மகன்கடைக்கண்டுவண்டேருருட்டு
மையுறுவாட்கண்மழவைத்தழுவமற்றுன்மகனே
மெய்யுறவாமிதுன்னில்லவருகெனவெள்கிச்சென்றாள்
கையுறுமான்மறியோன்புலியூரன்னகாரிகையே. (௩௯௯)

ஊதியமெடுத்துரைத் தூடறீர்த்தல்.

[இரும்பரிசி லேற்றவர்க்குநளி
விரும்பிள்மகிழ் மேவுதலுரைத்தது.]

காரணிகற்பகங்கற்றவர்கற்றுணைபாணரொக்கல்
சீரணிசிந்தாமணியணிதில்லைச்சிவனடிக்குத்
தாரணிகொன்றையன்றக்கோர்தஞ்சங்கநிதிவிதிசே
ருருணியுற்றவர்க்குரன்மற்றியாவர்க்குமுதியமே. (௪௦௦)

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அனுபந்தம்—1.

திருக்கோவையார்

க ள வி க் கெ ர த் து

அல்லது

அதிகார அட்டவணை.

(* விளக்கத்துடன்.)

பக்கம்.

சு. இயற்கைப் புணர்ச்சி. ... 2.

என்பது, பொருளதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட தலைமகளும், தலைமகளும் அவ்வாறொரு பொழிவிடத் தெதிர்ப்பட்டுத் தெய்வம் இடைநிற்பப் பான்மை வழியேயாடி ஓராவிற்கிருகோடு தோன்றி னாற் போலத் தம்முள் ஒத்த அன்பினராய் அவ்விருவரொத்தார் தம்முட் கூடுங்கூட்டம்.

உ. பாங்கற் கூட்டம். ...

என்பது, தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் தெருண்டு வரைதலைத் தெருளாலாயின், பாங்கனானதல் இடந்தலைப்பாட்டானதல் இரண்டினுள் ஒன்றாற் சென்றெய்தல் முறைமையென்ப, (அவற்றுள் பாங்கனாற் சென்றெய்தல்.)

* இவ்விளக்கம், திருக்கோவையார்க்குப் பேராசிரியர் இயற்றிய உரையினின்று எடுத்துச் சேர்க்கப்பெற்றது.

௩. இடந்தலைப்பாடு.

...

... ௧௩௦.

[என்பது, தலைமகன் தலைமகளைக்குறித்தவிடத்தில் தலைப்படுதல்.] பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு நிகழும். இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்கூட்டம் நிகழும்.

௪. மதியுடம்படுத்தல்.

...

... ௧௩௧.

என்பது, (பாங்கற்கூட்டம், இடந்தலைப்பாடு என்னும்) இரண்டனுள் ஒன்றாகச் சென்றெய்திய பின்னர்த் தெருண்டு வரைதலைத்தெருளானாயின் அவள் கண்ணாற் காட்டப்பட்ட காதற்றோழியை வழிப்பட்டுச் சென்றெய்துதல் முறைமையென்ப. வழிப்படுமாறு :-தெற்றெனத் தன் குறைகூறுது இரந்து வைத்துக் கரந்தமொழியால் தன் கருத்தறிவித்து அவளை ஐய உணர்வினளாக்கி அது வழியாகநின்று தன் குறை கூறுதல்.

௫. இருவருமுள்வழி யவன் வரவுணர்தல். ௨௧.

என்பது, தலைமகளுந் தோழியும் உள்வழிச்சென்று, தலைமகன் கரந்தமொழியால் தன் கருத்து அறிவிக்க, தோழி அவன்நினைவு அறியாநின்றல்.

௬. முன்னுறவுணர்தல்.

...

... ௨௨.

என்பது, வாட்டம் வினாதல். அஃதாவது (கரந்த மொழியால் தன் கருத்து அறிவித்து) வினையதற்கெல்லாம் தோழி மறுமொழி கொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான். வாடவே தலைமகனும் அதுகண்டு வாடினான். ஆதலால் இருவரது

பக்கம்.

வாட்டமும் வினாவப்படுதல். அன்றியும் முன்னர்த் தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாயது போலத் தலைவியது வாட்டத்தையும் பாங்கி வினாதலாம். முன்னுற்றதனை யுணர்தலானே இதற்கு முன்னுறவுணர்த லென்னும் பெயராயிற்று. அஃதாவது தலைமகனைப் பாங்கன் வினாவாறுபோலத் தலைமகளையும் யாதனானே இவள் வாடியதென ஐயுற்றுணர்தல். இவள் தலைமகளை வினாவுவது, இயற்கை யிறுதி இடந் தலையிறுதியின் எனக்கொள்க. என்னை? தோழியும் பாங்கனைப் போலப் பிற்தைனான்தே தலைமகளை வினாவப் பெறானோவெனின், வினாள். ஏற்றிற்கு? தலைமகளை ஒரு பொழுதும் விடாத தோழி இவளை இத்தினங்காறும் காணானோ வெனின், காணும். காணின், இயற்கைப் புணர்ச்சியது நீக்கத்து இவளது வாட்டம் தோழி காணுதொழிவானேன் எனின், இவரைக் கூட்டி முடித்த விதி தோழிக்குத் தலைமகனது வாட்டம் புலனாகாமை மறைக்கும். என்னை? பாங்கற் கூட்டமும் இடந்தலைப்பாடும் நடக்கவேண்டி. அல்லதூஉம், தலைமனுக்குந் தலைமகளுக்கும் வாட்டம் ஒக்க நிகழினும், இயற்கைப் புணர்ச்சியது இறுதிக்கண் தலைமகனைப் பாங்கன் கூடியும் தலைமகளைப் பாங்கி கூடியுஞ் செய்தாராயினும், தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாவுதல் தலைமையாதலான் முன் வினாவப்படும். பாங்கன் வினாவியபின்னர்ப் பாங்கி வினாவப்படும்.

பக்கம்.

ஆதலால் இடந்தலைப்பாட்டினிறுதியேதோழிக்கு
வாட்டம் வினாதற்கு இடமாயிற்றென அறிக.

எ. குறையற யுணர்தல். ௨௩.

என்பது தலைமகன் குறையறத்தோழி அதனைத்
துணிந்துணரா நின்றல்.

அ. நாண நாட்டம். ௨௪.

என்பது, இருவர் நினைவும் ஐயமறத் துணிந்த
தோழி அவரதுகூட்டமுண்மை அறிவது காரண
மாகத் தலைமகளை நாணநாடாநின்றல்.

க. நடுங்க நாட்டம். ௨௫.

என்பது, கூட்டமுண்மை யுணர்ந்தனளாயினும்,
தலைமகள் பெருநாணிள்ளாகலானும் தான் அவள்
குற்றேவன் மகளாகலானும் பின்னும் தான்சொல்
லாடாது அவடன்னைக் கொண்டே கேட்பது
காரணமாக நெருங்கிரின்று, ஒரு புலி ஒருவனை
ஏதிர்ப்பட்டதெனத் தோழி அவளை நடுங்க நாடா
நின்றல்.

க௦. மடற்றிறம். ௨௬.

என்பது, நடுங்க நாடவும் பெருநாணிள்ளாதலின்
தலைமகள் தன் குறை சொல்லமாட்டாது நிற்ப,
இனி இவள் இறந்துபடவும் கூடுமென உட்கொ
ண்டு தலைமகனுடன் சொல்லாதத் தொடங்கா
கின்ற தோழி, தானும் பெருநாணிள்ளாதலிற்
பின்னுந் தலைமகன் குறையற வேண்டிநிற்ப, அந்

நிலைமக்கண் தலைமகன் சென்று, இந்நாளெல்லாம்
என் குறை நின்னான் முடியுமென்று நின்னை
வந்திரந்தேன். இது நின்னான் முடியாமையின்
யான் மடலூர்ந்தாயினும் இக்குறை முடித்துக்
கொள்வேன் எனத் தோழிக்குக் கூறாநின்றல்.

௧௧. குறை நயப்புக் கூறல். ௨௧

என்பது, தலைமகனை மடல்விலக்கிக் குறை நேர்
ந்த தோழி தலைமகளைக் குறைநயப்பிக்க அவன்
குறை கூறா நின்றல்.

௧௨. சேட்படை. ௩௨

என்பது, தலைமகளைக் குறை நயப்பித்துத் தன்னி
னைய கூட்டங் கூட்டலுறுந் தோழி தலைமகனது
பெருமையும் தனது முயற்சிய தருமையும்
தோன்றுதல் காரணமாகவும், இத்துணையருமை
யுடையாள் இனி நமக்கு எய்துதற்கு அருமை
யுடையனென இதுவே புணர்ச்சியாக நீட்டி
யாது விரைய வரைந்து கோடல் காரணமாகவுட்
தலைமகனுக்கு இயைய மறுத்துக் கூறா நின்றல்.

௧௩. பகற்குறி. ௪௦

என்பது தலைமகளைத் தழையேற்பித்த தோழி
தலைமகனுடன் அவனைப் பகற்குறிக்கண் தலைப்பெ
ய்வியாநின்றல்.

௧௪. இரவுக்குறி. ௫௧

பகற்குறி புணர்ந்து விலக்கப்பட்ட தலைமகன்
தெருண்டு வரைதல் தலை. தெருளானாயின்

பக்கம்.

பின்னையுந் தோழியைத் தலைப்பட்டு இரவுக்குறி
வேண்டிச் சென்று எய்துதன் முறைமையென்ப.

௧௫. ஒருவழித் தணத்தல். ... ௧௬.

இரவுக்குறி புணர்ந்து, அலரெழுந்ததென்று
விலக்கப்பட்டபின்னர்த் தெருண்டுவரைதல் தலை.
தெருளானாயின் அவ்வலரடங்கச், சிலநான் ஒரு
வழித் தணந் துறைதல், உடன்கொண்டு போதல்,
தோழியான் வரைவு முடுக்கப்பட்டு அருங்கலம்
விடுத்து வரைந்து கோடல் இம்முன்றனு னொ
ன்று முறைமை யென்ப.

௧௬. உடன் போக்கு. ... ௧௭.

மேற்கூறிய முன்றனுள் ஒருவழித்தணத்தல்
நிகழாதாயின் உடன்போக்கு நிகழும்.

௧௭. வரைவு முடுக்கம். ... ௧௮.

மேற் கூறியவாறு உடன்போக்கு நிகழாதாயின்,
வரைந்து கோடல் நிகழும். அது நிகழுமிடத்துத்
தோழியான் வரைவு முடுக்கப்பட்டும், வரை
பொருட் பிரிந்து வந்தும் நிகழுமென்ப.

௧௮. வரைபொருட் பிரிதல். ... ௧௯.

[மேல் வரைந்து கோடல் இருவகையான் நிக
ழும் என்றதனுள் ஒருவகை.]

௧௯. மணஞ்சிறைப்புரைத்தல். ... ௨௦.

என்பது, வரைந்த பின்னர் மணஞ்சிறப்புக் கூறு
நிற்றல்.

பக்கம்.

உ௦. ஒதற் பிரிவு. ௧௦௧.

என்பது, வரைந்துகொண்ட பின்னர்த் தலை மகனுக்கு முதற்பிரிவு ஒதலாதலாற் கல்வியின் மிகுதி கூறி நீங்கா நின்றல். என்னை? முன்னர் ஒதலின்றி இவளை வரைந்த பின்னர் ஒத நின்றானே வெனின், அல்லன். முன்னர் இவளைப் பொருவிற்றநானென்று கூறப்படுதலால் ஒதி முடித்தானென்பது. இவன் தானேதிய புருடார்த்தமாகிய தருமார்த்த காமங்களை யொழிய வேறும் புருடார்த்தமாகக் கூறப்படுவன உளவோ என்பதனை ஆராயவேண்டும் கருத்தினதை லானும், கல்வியால் தன்னிற் ரூழ்ந்தாரை தனது கல்வி மிகுதிகாட்டி அவர்களை அறிவித்தல் தருமனால் விதியாதலானும் பிரியும் என்ப.

உ௧. காவற் பிரிவு. ௧௦௨

என்பது, எல்லாவுயிர்களையும் அரசன் பாதுகாக்க என்னும் தருமனால் விதியான் அக்காவற்குப் பிரிதல்.

உ௨. பகைதணிவினைப்பிரிவு. ௧௦௩.

என்பது, தம்மிற் பகைத்த வேந்தரைப் பகையைத் தணித்து இருவரையும் பொருந்தப் பண்ணுதல்.

உ௩. வேந்தற் குற்றிழிப் பிரிவு. ௧௦௪.

என்பது ஒரு வேந்தனுக்கு ஒரு வேந்தன் தொலைந்து வந்தடைந்தால் அவனுக்கு உதவிசெய்யப் பிரியா நின்றல்.

பக்கம்.

௨௪. பொருள்வயிற் பிரிவு. ... ௧௩௯.

என்பது, குரவர்களாற் படைக்கப்பட்ட பொருள் கொண்டு இல்லறஞ்செய்தால் அதனால் வரும் பயன் அவர்க்காம் அத்துணை யல்லது தமக்காகா மையால் தமது பொருள்கொண்டு இல்லறஞ் செய்தற்குப் பொருள்தேடப் பிரியா நின்றல்.

௨௫. பரத்தையிற் பிரிவு. ... ௧௪௦.

என்பது, தலைமகளை வரைந்தெய்திய பின்னர், வைகலும் பாலே துகர்வானொருவன் இடையே புளிங்காடியு துகர்ந்து அதனின் இனிமையறிந் தாற்போல, அவனுக்கர்ச்சி யினிமையறிதற்குப் புறப் பெண்ணிர் மாட்டுப் பிரியா நின்றல்.* அல் லது உம், பண்ணும் பாடலு முதலாயின காட்

* வைகலும் பாலே துய்த்துச் செல்வான் ஒரு மகன் இடையிடை புளிங்கறியும் உண்டக்காலாம் பாவின் விசேடம் அறிவானாவது. அது போலத் தலை மகள் குணங்களைத் துய்த்துச் செல்லா நின்றான் இடையிடையே சிறுகுணத்தாராகிய பரத்தையர் மாட்டுப் பிரிந்துவரத் தலை மகள் மாட்டுக் காதல் மிகும். அல்லாவிட்டால் இவள்குணம் ஒரு வழிய தென்பது அறியாலாகாது. என்னை? இன்னதது ஒன்று உண்மை யான் இனியதன் இன்பம் அறியப்படும் என்றவாறு. இவ்வுரையும் பொருந்தாதென்ப. என்னோ காரணமெனின், அவர் ஒதியொடு சார்த் திக்கொண்டன்றே இவள் குணங்களைப் பெரிய என்றறியுமெனின், அவர்மாட்டுப் பிரியாத காலத்து இவள் குணங்களை மிக்கனகொல்லோ மிக்கிலகொல்லோவென ஐயத்தனும் நின்றனாதல் வேண்டும். இங்ஙன மாகில் தான் அவன் என்னும் வேற்றுமையிலன் என்பதனொடு மாறு கொள்ளும். என்னை? தங்குணங்களை ஐயப்படுவார் இன்மையானென் பது.—குறையனாகப் பொருள் ௪௦-ஆவது குத்திரம், நக்கிரர் உரை.

டிப் புறப்பெண்டிர் தன்னை காதலித்தால் தான்
எல்லார்க்குந் தலைவனாகலின் அவர்க்கும் இன்பஞ்
செய்யப் பிரியா நின்றல் என்றுமாம். அல்ல
தூஉம், தலைமகளை ஊடலறிவித்தற்குப் பிரிதல்
என்றுமாம். இவ்வாறொழிந்து தனக்கு இன்பம்
வேண்டிப் பிரிவானாயின், “கண்டிகேட்டுண்
டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு—மொண்டொடி
கண்ணே யுள” என்பதனால் இவளுக்குத் தலை
மகளென்னும் பெயரோடு மாறுபட்டித் தனது
பெருமையோடு மாறுபடா நிற்கும்.

அனுபந்தம்—
திருக்கோவையார்
* துறைவிளக்கம்.

க. காட்சி—என்பது தலைமகளைத் தலைமகன் கண்ணுற்று இஃது ஒரு வியப்பென்னென்றல்.

உ. ஐயம்—என்பது கண்ணுற்ற பின்னர், இங்ஙனத் தோன்றுகின்ற இம்மாது திருமகள் முதலாகிய தெய்வமோ அன்றி மக்களுள்ளாள் கொல்லோ என்று ஐயுறு நின்றல்.

ங. தெளிதல்—என்பது ஐயுற்ற பின்னர் அவயவம் இயங்கக்கண்டு இவள் தெய்வமல்லள் என்று தெளியா நின்றல்.

ச. நயப்பு—என்பது தெய்வமல்லள் என்று தெளிந்த பின்னர் மக்களுள்ளாளென்று நயந்து இடையில்லை கொலென்ற நெஞ்சிற் கல்குலும் முழையும் காட்டி இடை உண்டென்று சென்றெய்த நினையா நின்றல்.

ரு. உட்கோள்—என்பது மக்களுள்ளாள் என்று நயந்து சென்றெய்த நினையா நின்றவன் தன்னிடத்து அவளுக் குண்டாகிய காதல் அவள் கண்ணிற் கண்டு தன்னுட்கொள்ளா நின்றல்.

சூ. தெய்வத்தை மகிழ்தல்—என்பது உட்கொண்டு நின்று என்னிடத்து விருப்பத்தையுடைய இவளைத் தந்த தெய்வத்தையல்லது வேறொரு தெய்வத்தை யான் வியவேனெனத் தெய்வத்தை மகிழ்ந்து கூறுநின்றல்.

* இது திருக்கோவையார்க்குப் பேராசிரியர் இயற்றிய உரையினின்றெடுத்துச் சேர்க்கப்பெற்றது.

எ. புணர்ச்சி துணிதல்—என்பது தெய்வத்தை மகிழ்நின்றவன் இது நமக்குத் தெய்வப் புணர்ச்சியெனத் தன்னெஞ்சிற் குச்சொல்லி அவளோடு புணர்த்துணியா நின்றல்.

அ. கலவி யுரைத்தல்—என்பது தெய்வப் புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் புணர்ச்சியின்பத்தியல்பு கூறா நின்றல்.

கா. இருவயினோத்தல்—என்பது புணராத முன்னின்ற வேட்கையன்பு புணர்ந்தபின்னும் அப்பெற்றியே நின்று வளர்ந்து சேறவால் தலைமகளை மகிழ்ந்து கூறா நின்றல்.

கஃ. கிளவி வேட்டல்—என்பது இருவயினோத்து இன்புறா நின்ற தலைமகன் உறுதன் முதலாகிய நான்கு புணர்ச்சியும் பெற்றுச் செவிப்புணர்ச்சி பெறாமையின் ஒரு சொல் வேட்டு வருந்தாநின்றல்.

கக. நலம்புனைந் துரைத்தல்—என்பது கிளவிவேட்டு வருந்தக்கண்ட தலைமகள் மூரன்முறுவல் செய்ய, தலைமகன் அதுபெற்றுச் சொல்லாடாமையானுண்டாகிய வருத்தநீங்கி, துமதகன்ற மருதநிலத்துக் குறிஞ்சி நிலத்து இவள் வாய் போல நானும் ஆம்பற்பூக்க ளுளவோ வென அந்நிலத்து வண்டோடு வினவாநின்றல்.

கஉ. பிரிவுணர்த்தல்—என்பது ஐவகைப் புணர்ச்சியும் பெற்றுப் புணர்வதன்முன்னும் புணர்ந்த பின்னும் ஒத்தவன்பினனாய் நின்ற தலைமகன் பிரியுமாறென்னையெனின், இப்புணர்ச்சி நெடுங்காலம் செல்லக்கடவதாக இருவரையுங் கூட்டிய தெய்வந்தானே பிரியாமற் பிரிவிக்கும். அது பிரிவிக்குமாறு:—தலைமகன் தனதாதரவினா னலம் பாராட்டக் கேட்டு, எம்பெருமான் முன்னின்று வாய்திறந்து பெரிய

தோர் நாணின்மை செய்தேனெனத் தலைமகள் நாணி வருந்தா நிற்ப், அதுகண்டு இவள் வருந்துகின்றது யான் பிரிவேனாக நினைந்தாக வேண்டுமென் றுட்கொண்டு அவளுக்குத் தான் பிரிவின்மை கூறாநின்றல்.

கங். பருவரலறிதல் — என்பது பிரிவின்மை கூறக் கேட்ட தலைமகள் பிரிவென்பது மொன்றுண்டு போலுமென வுட்கொண்டு முன்னாணிநற் சென்றெய்திய வருத்த நீங்கிப்பெரியதோர் வருத்தமெய்த அதுகண்டு, இவள்மேலுமேலும் வருந்துகின்றது பிரிந்தாற் கூடுதலரிதென்று நினைந்தோ, நெடும்பொழு திவ்வாறிருந்தால் அவ்விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ அறிகிலேனென அவள் வருத்த மறியா நின்றல்.

கசு. அருட்குண முரைத்தல்—என்பது இப்பழியாமென்று நினைந்தோவென்று கூறக்கேட்ட தலைமகள் இது நந்தோழியறியின் என்னுங்கொல்லோ வென்று பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாற்றாது வருந்தாநிற்ப், அக்குறிப்பறிந்து அவள் பிரிவுடம்படுவது காரணமாகத் தலைமகன் யாம் பிரிந்தே மாயினும் பிரிவில்லையெனத் தெய்வத்தினருள் கூறாநின்றல்.

கரு. இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல் — என்பது அருட்குணமுரைத்து வற்புறுத்தவும் ஆற்றாமை நீங்காத தலைமகட்கு, தும்முரிடத்திற்கு எம்முரிடம் இத்தன்மைத் தெனத் தன்னாரின் அணிமைகூறி வற்புறுத்தாநின்றல்.

கக. ஆடிடத்துய்த்தல்—என்பது அணிமைகூறி யகலாநின்றவன், இனி நீ முற்பட்டு விளையாடு; யான் இங்ஙனம் போய் அங்ஙனம் வாரா நின்றேனென அவளை ஆடிடத்துச் செலுத்தாநின்றல்.

கஎ. அருமை யறிதல் — என்பது ஆடிடத்துய்த்து அகலா நின்றவன் ஆயவெள்ளத்தையும் அவ்விடத்தையும் நோக்கி, இவளை யானெய்தினே னென்பது மாயமோ கனவோ இன்னதென்று அறிபேன். இனி யிவள் நமக்கு எய்தற்கு அரியவனென அவளது அருமையறிந்து வருந்தா நின்றல்.

கஅ. பாங்கியையறிதல் — என்பது அருமையறிந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் ஆயத்தோடு செல்லாநின்ற தலைமகளை நோக்க, அந்நிலைமைக்கண் அவளும் இப்புணர்ச்சி இவளுக்குப் புலனாந் தொல்லோவென உட்கொண்டு எல்லாரையும் போலன்றித் தன் காதற்றோழியைப் பலகாத் கடைக்கண்ணாற் பார்க்கக்கண்டு, இவள் போலும் இவட்குச் சிறந்தாள் ; இதுவும் எனக்கோர் சார்பாமெனவுட்கொண்டு அவள் காதற்றோழியை அறியாநின்றல்.

கசு. பாங்கனை நினைதல்—என்பது தெய்வப் புணர்ச்சிய திறுதிக்கண் சென்றெய்து தற்கருமை நினைந்துவருந்தாநின்ற தலைமகன் அவள் கண்ணு லறியப்பட்ட காதற்றோழியை நயந்து இவள் அவட்குச் சிறந்த துணையன்றே அத்துணை எனக்குச் சிறந்தாளல்லள் ; எனக்குச் சிறந்தானைக் கண்டு இப்பரிசுரைத்தாற் பின்னிவளைச் சென்றெய்தக் குறையில்லை யெனத் தன் காதற்பாங்களை நினைபாநின்றல்.

உ.௦. பாங்கன் வினாதல் — என்பது தன்னை நினைந்து வாராநின்ற தலைமகளைத் தானெதிர்ப்பட்டு அடியிற்கொண்டு முடிசாறு நோக்கி, நின்னுடைய தோள்கள்மெலிந்து நீ யிவ்வாறுதற்குக் காரணமென்றோ வென்று பாங்கன் முந்துற்று வினாவா நின்றல்.

உக. உற்றதுரைத்தல்—என்பது, எதிர்ப்பட்டு வினா வாரின்ற பாங்கனுக்கு, 'நெருநலை நாள் கைலைப் பொழிற்கட் சென்றேன். அவ்விடத்து ஒரு சிற்றிடைச் சிறுமான் விழிக் குறத்தியால் இவ்வாறாயினேன்' எனத் தனக்குற்றது கூறா நின்றல்.

உஉ. கழறியுரைத்தல்—என்பது, உற்றதுரைப்பக் கேட்ட பாங்கன், இஃது இவன் தலைமைப் பாட்டிற்குப் போதாதென உட்கொண்டு 'நீ ஒரு சிறுமான் விழிக்கு யான் இவ்வாறாயினே னென்றல் நின் கற்பனைக்குப் போதா து' எனக் கழறிக் கூறாநின்றல்.

உங. கழற்றேதீர்மறுத்தல்—என்பது, காதற்பாங்கன் கழறவும் கேளானுய்ப் பின்னும் வேட்கை வயத்தனாய் நின்று, 'என்னாற் காணப்பட்ட வடிவை நீ கண்டிலை; கண்டனையாயிற் கழறாய்' என்று அவனோடு மறுத்துரைத்து வருந்தாநின்றல்.

உச. கவன்றுரைத்தல்—என்பது, மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்பக் கண்ட பாங்கன் 'ஒருகாலத்தும் கலங்காத உள்ளம், இவ்வாறு கலங்குவதற்குக் காரணமென்னோ?' எனத் தலைவனுடன் கூறாநின்றல்.

உரு. வலியழிவுரைத்தல்—என்பது, பாங்கன் கவன் றுரையாரிற்ப, 'முன்பு இத்தன்மையேனாகிய யான் இன்று ஒரு சிறுமான் விழிக்கு இவ்வாறாயினேன்' எனத் தலைமகன் தன் வலியழிந்தமை கூறி வருந்தாநின்றல்.

உசு. விதியோடுவேறுத்தல்—என்பது, வலியழிந்த மை கூறி வருந்தாநின்ற தலைமகன் பாங்கனோடு புலந்து

வெள்கி, 'யான் செய்த நல்வினையும் வந்து பயன் தந்ததில்லை' எனத் தன் விதியோடு வெறுத்துக் கூறாநின்றல்.

உஎ. பாங்கனெந்துரைத்தல்—என்பது, விதியோடு வெறுத்து வருந்தாநிற்பக் கண்ட பாங்கன், 'அமிர்தமும் மழையும் தம் குணங்கெழினும் நின்குணங் கெடாத நீ ஒரு த்தி காரணமாக நின் சீலத்தை நினையாதவாறு இவ்வாறாகிய எனது தீவினையின் பயனும் இத்தனையன்றோ' எனத் தானும் அவனோடுகூட வருந்த நின்றல்.

உஅ. இயலிடங்கேட்டல்—என்பது, தலைமகனுடன் கூட வருந்தாநின்ற பாங்கன் யானும் இவனுடன் கூட வருந்தினால் இவனை ஆற்றுவிப்பாரில்லையென அது பற்றுக் கோடாகத் தானாற்றி நின்று, 'அது கிடக்க. நின்னாற் காணப் பட்ட வடிவுக்கு இயல் யாது? இடம் யாது? கூறுவாயாக' என அவளுடைய இயலும் இடமுங் கேளாநின்றல்.

உக. இயலிடங்கூறல்—என்பது, இயலிடங்கேட்ட பாங்கனுக்குத் தான் அவளை யெய்தினாற்போலப் பெரியதோர் ஆற்றாதலையுடையனும் நின்று, 'என்னாற் காணப் பட்ட வடிவுக்கு இயல் இவை; இடம் இது' என்று (தலைமகன்) இயலும் இடமுங் கூறாநின்றல்.

உஊ. வற்புறுத்தல்—என்பது, இயலிடங் கூறக்கேட்ட பாங்கன் 'நீ சொன்ன கைலையிடத்தே சென்று இப்பெற்றி யானைக் கண்டு இப்பொழுதே வருவன்; அவ் வளவும் நீ ஆற்றுவாயாதல் வேண்டும்' எனத் தலைமகனை வற்புறுத்தா நின்றல்.

உக. குறிவழிச்சேறல்—என்பது, தலைமகனை வற்புறுத்தி அவன் குறிவழிச் செல்லாநின்ற பாங்கன் 'இக்

தன்மையானே யான் அவ்விடத்துக் காணலாங் கொல்லோ ?' என அந்நினைவோடு செல்லாநின்றல்.

௩௨. குறிவழிக்காண்டல்—என்பது, குறிவழிச் சென்ற பாங்கன் தன்னை அவன் காணாமல் தான் அவனைக் காண்பதோர் அணிமைக்கண் நின்று 'அவன் சொன்ன இடமும் இதுவே, இயலும் இவையே, இவளும் அவளே' என்று ஐயமறத் தெளியக் காணு நின்றல்.

௩௩. தலைவனை வியந்துரைத்தல்—என்பது, குறிவழிக்கண்ட பாங்கன் 'இவ்வுறுப்புக்களையுடைய இவனைக் கண்டு பிரிந்து இங்குநின்று அங்குவந்து யான் கழறவும் ஆற்றி, அத்தனையுந் தப்பாமற் சொன்ன அண்ணலே திண்ணியான்' எனத் தலைமகனை வியந்து கூறுநின்றல்.

௩௪. கண்டமைகூறல்—என்பது, தலைமகனை வியந்துரைத்த பாங்கன் விரைந்து சென்று, தானவனைக் கண்டமை தலைமகனுக்குப் பிடிமிசைவைத்துக் கூறுநின்றல்.

௩௫. செவ்விசேப்பல்—என்பது, பிடிமிசைவைத்துக் கூறக்கேட்ட தலைமகன் அது தனக்குச் செவ்வி போதா மையிற் பின்னும் ஆற்றாமை நீங்கானாயினான். அதுகண்டு அவனை ஆற்றாவிப்பது காரணமாக அவனுக்கு அவன் அவயவங் கூறுநின்றல்.

௩௬. அவ்விடத்தேகல்—என்பது, செவ்வி செப்பக்கேட்ட தலைமகன் 'இவ்வாறு காணப்பட்டதுண்டாயின் அது என் உயிர்' எனத் தான் அவ்விடம் நோக்கிச் செல்லாநின்றல்.

௩௭. மின்னிடைமேலிதல்—என்பது, நெருநலை நாளில் தலையளிசெய்து நின்னிற் பிரியேன் பிரியினும் ஆற்

தேனென்று கூறிப் பிரிந்தவர் வேட்கை மிகுதியால் இடமறியாது ஆயத்திடை வருவார் கொல்லோ என்னும் பெருநாணினுனும், ஆற்றுமையான் இறந்துபட்டார் கொல்லோவென்னும் பேரச்சத்தினுனும், யாருமில் ஒருசிறைத் தனியே நின்று, தலைமகளை நினைந்து தலைமகள் மெலியாநின்றல்.

௩௮. பொழில்கண்டுமகிழ்தல்—என்பது, தலைமகளை நோக்கிச் செல்லாநின்ற தலைமகன் முன்னேருான்று அவளைக் கண்ணுற்ற பொழிலைச் சென்றனைந்து, அப்பொழிலிடை அவளுறுப்புக்களைக் கண்டு, 'இப்பொழில் என் சிந்தனைக்கு அவள்தானே யெனத் தோன்றா நின்றது' என்று இன்புறு நின்றல்.

௩௯. உயிரெனவியத்தல்—என்பது, பொழில்கண்டு மகிழ்ந்து அப்பொழிலிடைச் சென்றுபுக்கு, அவளைக் கண்டதுணையான் 'என்னுயிர் இவ்வாறு செய்தோ நிற்பது' என வியந்து கூறாநின்றல்.

௪௦. தளர்வகன் றரைத்தல்—என்பது, உயிரென வியந்து சென்று, பூக்கொய்தன் முதலிய வினையாட்டை யொழிந்து யாருமில் ஒருசிறைத் தனியேநின்று 'இவர் செய்யாநின்ற பெரியதவம் யாதோ?' என அவளைப் பெரும்பான்மை கூறித் தளர்வு நீங்காநின்றல்.

௪௧. மொழிபெறவருந்தல்—என்பது, தளர்வு நீங்கிய பின்னர்ச் சார்தலுறாநின்றவன் ஒருசொற் பெறுமுறைபாற் சென்று சாரவேண்டிப் பின்னும் அவளைப் பெரும்பான்மை கூறி ஒரு சொல்வேண்டி வருந்தாநின்றல்.

சஉ. நாணிக்கண்புதைத்தல்—என்பது, தலைமகன் தன் முன்னின்று பெரும்பான்மை கூறக்கேட்ட தலைமகள் பெரு நாணின்னராதலின் அவன் முன் நிற்கலாகாது. நாணி, ஒரு கொடியினொதுங்கித் தன் கண்புதைத்து வருந்தாநின்றல்.

சங. கண்புதைக்கவருந்தல்—என்பது, தலைமகள் நாணிக் கண்புதைப்பாநிற்ப, இவள் கண்புதைப்பாநின்றது தன்னுடைய கண்கள் என்னை வருத்தத்தைச் செய்யுமென்றாகாதேயென உட்கொண்டு 'யான் வருந்தாதொழிய வேண்டுவையாயின் நின்மேனி முழுதும் புதைப்பாயாக' எனத் தலைமகன் தன் வருத்தமிகுதி கூறாநின்றல்.

சச. நாண்விடவருந்தல்—என்பது, தலைமகன் தனது ஆற்றாமை மிகுதி கூறக் கேட்டு ஒரு ஞான்றுத் தன்னை விட்டு நீங்காத நாண் அழலைச் சேர்ந்த மெழுகுபோலத் தன்னைவிட்டு நீங்காநிற்ப, தலைமகள் அதற்குப் பிரிவாற்றாது வருந்தா நின்றல்.

சரு. மருங்கணைதல்—என்பது, தலைமகள் நாண் இழந்து வருந்தா நிற்ப, சென்று சார்தலாகாமையின், தலைமகன் தன் ஆதரவினால் அவ்வருத்தந் தணிப்பான் போன்று மார்பொடு முனிந்து, ஒரு கையால் இறுமருங்குல் தாங்கியும், ஒரு கையால் அளிகுலம் விலக்கி அளகந்தொட்டிம் சென்று அணைய நின்றல்.

சசு. இன்றியமையாமை கூறல்—என்பது, கூட்டத்திறுதிக்கண் 'விசம்பும் நிலனும் ஒருங்கு பெறவரினும் இம் மார்பத்தை மறந்து, அதன்கண் முயலேன்' எனப் பிரிவுதோன்றத் தலைமகன் தனது இன்றியமையாமை கூறா நின்றல்.

சஎ. ஆயத்துய்த்தல்—என்பது, இன்றியமையாமை கூறிப் பிரியலுருநின்றவன், 'இனிப் பல சொல்லி யென்னை?' என்னுயிர் நினக்கடிமையாயிற்று. இனிச் சென்று நின் ஆயத்திடைச் சேர்வாயாக' எனத் தன் பிரிவின்மை கூறித் தலைமகளை ஆயத்துச் செலுத்தா நின்றல்.

சஅ. நின்னு வருந்தல்—என்பது, தலைமகளை ஆயத்துய்த்துத் தானவ்விடத்தே நின்று அப்புனத் தியல்பு கூறித் தலைமகன் பிரிவாற்றாது வருந்தா நின்றல்.

சக. பொழிலிடைச் சேறல்—என்பது, இயற்கைப் புணர்ச்சிய திறுதிக்கட் சென்றெய்துகற்கருமை நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் 'இக்கூட்டம் நெருநலும் என்னறிவோடு கூடிய முயற்சியான் வந்ததன்று, தெய்வந்தர வந்தது. இன்னும் அத்தெய்வந்தானே தரும். யாம் அப் பொழிலிடைச் செல்வேம்' எனத் தன் நெஞ்சொடு கூறா நின்றல்.

ரு0. பாங்கியிடைச் சேறல்—என்பது, (பாங்கற் கூட்டம், இடந்தலைப்பாடு என்னும்) இரண்டனுள், ஒன்றாற் சென்றெய்திப் புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகன் 'இனி இவளைச் சென்றெய்துதல் எளிதன்று. யாம் அவள் கண்ணாற் காட்டப்பட்ட காதற்றோழிக்கு நங்குறை யுள்ளது சொல்வேம்' என்று அவளை நோக்கிச் செல்லாநின்றல்.

ருக. குறையுறத் துணிதல்—என்பது, பாங்கியை நினைந்து செல்லாநின்றவன் தெய்வத்தினருளால் அவ்விருவரும் ஓரிடத் தெதிர்ப்பக்கண்டு, 'இவள் இவட்குச் சிறந்தாள். இனி யென் குறையுள்ளது சொல்லுவேன்' எனத் தன் குறைகூறத் துணியாநின்றல்.

ருஉ. வேழம் வினாதல்—என்பது, குறை கூறத் துணியாரின்றவன் என் குறை யின்னதென்று இவனுக்கு வெளிப்படக் கூறுவேனாயின் இவன் மறுக்கவும் கூடுமென உட்கொண்டு, என்குறை இன்னதென்று இவடானே யுணரு மளவும் கரந்தமொழியாற் சில சொல்லிப் பின் குறையுறு வதே காரியமென, வேட்டைகருதிச் சென்றானாக அவ்விரு வருழைச் சென்று நின்று, தன் காதல் தோன்ற, 'இவ்விடத் தொரு மதயானே வரக் கண்டிரோ?' என வேழம் வினாவா ரிற்றல்.

ருங். கலைமான் வினாதல்—என்பது, வேழம் வினாவி உட்புகுந்த பின்னர், தான் கண்ணாஸிடர்ப்பட்டமை தோன்ற நின்று, 'தும்முடைய கண்கள் போலுங் கண்பொருதலான் உண்டாகிய புண்ணோடி இப் புனத்தின் கண் ஒரு கலைமான் வரக் கண்டிரோ?' என்று கலைமான்வினாவாரிற்றல்.

ருச. வழி வினாதல்—என்பது, கலைமான் வினாவா ரின்றவன், இவன் கருத்து வேறென்று தோழியறிய, அத னோடி மாறுபட நின்று, 'அது கூறீராயின் தும்முர்க்குச் செல்லுநெறி கூறுமின்' என்று வழிவினாவாரிற்றல்.

ருரு. பதிவினாதல்—என்பது, மாறுபடநின்று வழி வினாவவும் அதற்கு மறுமொழி கொடாதாரை எதிர்முக மாக நின்று, 'வழி கூறீராயின் தும் பதி கூறுதல் பழி யன்றே. அது கூறுவீராயின்' என்று அவர் பதி வினாவா ரிற்றல்.

ருகூ. பெயர்வினாதல்—என்பது, பதிவினாவவும் அதற் கொன்றுங் கூறுதாரை, 'தும் பதி கூறுதல் பழியாயின் அதனை யொழியின். தும் பெயர் கூறுதல் பழியன்றே? இத னைக் கூறுவீராயின்' என்று அவரதுபெயர் வினாவா ரிற்றல்.

௫௭. மொழிபெருது கூறல்—என்பது, பெயர் வினாவும் வாய்திறவாமையின் ‘இப்புனத்தார்’ எதிர் கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு வாய்திறவாமையை விரதமாகவுடைய ராதல், அதுவன்றி வாய்திறக்கின் மணிசிந்துமென்பதனைச் சரதமாகவுடையராதல் இவ்விரண்டனுள்ளொன்று தப்பாது என்று கூறாநின்றல்.

௫௮. கருத்தறிவித்தல்—என்பது, ‘நீயிர் வாய்திறவாமைக்குக் காரணமுடையீர். அது கிடக்க இத்தழை தும் * * * குத் தகுமாயின் அணிநீராமின்’ எனத் தழைகாட்டி நின்று தன் கருத்தை அறிவிப்பாநின்றல்.

௫௯. இடை வினாதல்—என்பது, தழை காட்டித் தன் கருத்தறிவித்து அது வழியாக நின்று ‘தும் * * * லும் மார்பும்’ அதிபாரமாயிராநின்றன. இவை இவ்வாறு நின்றற்குக் காரணம் யாதோ?’ என்று அவரிடை வினாவா நின்றல்.

௬௦. ஐயுறுதல்—என்பது, தலைமகன் தழை கொண்டு நின்று கரந்தமொழியால் தன் கருத்தறிவிக்க, ‘மேனியொளியிலனாய் இப்புனத்தினின்றும்’ போகாது யானையோடு ஏனம் வினாவி இவ்வாறு பொய் கூறாநின்ற இவன் யாவனோ?’ எனத் தோழி அவனை ஐயற்றுக் கூறாநின்றல்.

௬௧. அறிவு நாடல்—என்பது, இவன் யாவனோ என்று ஐயுறாநின்ற தோழி பேராசாய்ச்சியளாதலின், அவன் கூறியவழியே நாடாது வந்து தங்களிடைக்கே முடிதலின், இவ்வையர் வார்த்தை இருந்தவாற்றான் ஆழமுடைத்தாயிருந்த தென்று அவன் நினைவறியா நின்றல்.

௬௨. வாட்டம் வினாதல்—என்பது, தலைமகன் மதியுடம்படுத்தி வருந்தா நிற்பக் கண்டு எம்பெருமான் என்

பொருட்டான் இவ்வாறு இடர்ப்படாரின்றானெனத் தலைமகள் தன்னுள்ளே கவன்று வருந்தாநிற்க, அது கண்டு, ‘சுனையாடிச் சிலம்பெதிரழைத்தோ? பிறிதொன்றினோ? வாடிய தென்னோ?’ எனத் தோழி தலைமகனது வாட்டம் வினாவா நின்றல்.

சுரு. குறையுற்று நின்றல்—என்பது, தலைமகனது வாட்டங் கண்டு ஐயுறுகின்ற தோழியிடைச் சென்று, ‘யான் உங்களுக்கெல்லாத் தொழிலுக்கும் வல்லேன். நீயிர் வேண்டிவ தொன்று சொல்லுமின்; யான் அது செய்யக் குறையில்லை’ என இழிந்த சொல்லால் தலைமகன் தன்நினைவு தோன்ற ஐயுறக் கூறு நின்றல்.

சுரு. அவன் குறிப்பறிதல்—என்பது, குறையுறு நின்றவன் முகத்தே தலைமகனது செயல் புலப்படக்கண்டு, ‘இவ்வண்ணல் குறிப்பு இவளிடத்தது’ எனத் தோழி தலைமகனது நினைவு துணிந்துணரா நின்றல்.

சுரு. அவள் குறிப்பறிதல்—என்பது, தலைமகனது நினைவறிந்த தோழி இவளிடத்து இவன் நினைவேயன்றி இவளிடத்து இவள் நினைவு முண்டோவெனத் தலைமகளை நோக்க, அவள் முகத்தேயும் அவன் செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வொண்ணுதல் குறிப்பு மொன்றுடைத்தென அவண்ணேவுந் துணிந்துணராநின்றல்.

சுரு. இருவர் நினைவு மொருவழி யுணர்தல்—என்பது இருவர் நினைவுங் கண்டு இன்புறுகின்ற தோழி ‘இவ்விருவரும் இவ்விடத்து வந்த காரியம் இவன் முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள் கண்ணாகிய வண்டு இன்பத் தேனை புண்டி எழில் பெறவந்த இத்துணையல்லது பிறிதில்லை’ என அவ்விருவரது நினைவுந் துணிந்துணரா நின்றல்.

கௌ. பிறைதொழுகேன்றல்—என்பது, பிறையைக் காட்டித் தான் தொழுதுநின்று, 'நீயும் இதனைத் தொழுவாயாக' எனத் தோழி தலைமகளது கூட்ட நினைவறியா நின்றல்.

கூ.அ. வேறுபடுத்துக்கூறல்—என்பது, பிறைதொழாது தலைசாய்த்து நாணி நிலங்கினையா நிற்பக்கண்டு, பின்னும் இவள் வழியே யொழுகி இதனை யறிவோமென உட்கொண்டு, நீ போய்ச் சுனையாடி வாவென்ன, அவளும் அதற்கிசைந்து போய் அவனோடு தலைப்பெய்து வர, அக்குறியறிந்து அவளை வரையணங்காகப் புனைந்து வேறுபடுத்துக் கூறாநின்றல்.

கூ.கூ. சுனையாடல் கூறி நகைத்தல்—என்பது, வேறுபடுத்துக்கூற நாணல்கண்டு, 'சுனையாடினால் இவ்வாறு அழிந்தழியாத குங்குமமும் அளகத்து அப்பிய தாதும் இந்நிறமுந் தருமாயின் யானுஞ் சுனையாடிக் காண்பேன்' எனத் தோழி தலைமகளோடு நகையாடா நின்றல்.

எ௦. புணர்ச்சியுரைத்தல்—என்பது, சுனையாடல் கூறி நகையாடாரின்றதோழி 'அதுகிடக்க; நீ யாடிய அப்பெரிய சுனைதான் கண்சிவப்ப, வாய் விளர்ப்ப, அளிதொடரும் வரைமலரைச் சூட்ட வற்றோ' சொல்வாயாக' எனக் கூட்டம் உரையா நின்றல்.

எக. மதியுடன்படுத்தல்—என்பது, பலபடியும் நாண நாடிக் கூட்ட முண்மை யுணர்ந்த தோழி 'இம்மலையிடத்து இவ்விருவர்க்கும் இன்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாரா நின்றன. அதனால் இவ்விருவர்க்கும் உயிரொன்றே' என வியந்து கூறாநின்றல்.

எஉ. நடுங்கநாட்டம்—என்பது, கூட்டமுண்மையுண்
ர்ந்தனளாயினும், தலைமகள் பெருநாணினைளாகலானும் தான்
அவள் குற்றேவன் மகளாகலானும் பின்னும் தான் சொல்
லாடாது, அவள்தன்னைக்கொண்டே கேட்பது காரணமாக
நெருங்கி நின்று, ஒரு புலி ஒருவனை யெதிர்ப்பட்டதெனத்
தோழி அவளை நடுங்க நாடாகிற்றல்.*

எங. ஆற்றுதுரைத்தல்—என்பது, தலைமகன்மேன்
மடற்றிறன் கூறுகின்றானாகலின் அதற்கியைவுபட அவ்விரு
வருழைச் சென்று நின்று, 'நீயிர் அருளாமையின் என்னு
யிர் அழியாநின்றது; இதனை அறிமின்' எனத் தலைமகன்
தனது ஆற்றாமை மிகுதிகூறுநின்றல்.

எச. உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்—என்பது, ஆற்
ருமைகூறி அதுவழியாக நின்று, 'ஆடவர்தம் உள்ளமாகிய
மீன், மகளிரது கண்வலைப்பட்டால் அதனைப் பெறுதற்கு.
வேறு உபாயமில்லாகனிடத்து மடலூர்ந்தும் அதனைப்
பெறுவர்' என உலகின்மேல் வைத்துக் கூறுநின்றல்.

*இத்துறையுடைய செய்யுளில் 'தலைமகளை நடுங்க நாடியது எவ்
வாறெனின், தன் கொடியவாயைப் புலி அங்காந்தது, உழுவையினது
தீவாயை வேறொன்று கிழித்தது, உழுவையினது தீவாய் பிறிதொன்
றனைக் கிழித்தது என இம்மூன்று பொருளும் படுகையான் இது நடு
ங்கநாட்டமாயிற்று. என்னை? தலைமகள் இங்ஙனம் நடுங்கி யாராயும்
வண்ணம் தோழி நாகுகையால். தீவாயுழுவை கிழித்தது என்ற இம்
மூன்று பொருளும் வினா. இங்ஙனம் தோழியுரைப்பத் தலைமகள் நாடி
நடுங்காநிற்கக்கண்டு, ஓராண்டகை வேலைப் பணிகொண்டவாறு என்
னென நடுக்கத் தீர்த்ததாயிற்று. இது காவு நாடுதல். அஃதாவது வெளி
ப்படச் சொல்லுஞ் சொல்லன்றிப் பிறிதொன்றின் மேல்வைத்துச்
சொல்லுதல்.

எடு. தன்னுணிபுரைத்தல்—என்பது, முன் உலகின் மேல் வைத்துணர்த்தி அதுவழியாகநின்று, 'என்னையும் ஒரு பெண்கொடி பிறரிகழ மடலேறப் பண்ணு நின்றது' என முன்னிலைப் புறமொழியாகத் தன் துணிபு கூறாநின்றல்.

எசு. மடலேறும் வகையுரைத்தல்—என்பது, துணிபு கூறவும் பெருநாணிள்ளாதலிற் சொல்லாடாத தோழிக்கு வெளிப்படத் தான் நாணிழந்தமை தோன்ற நின்று, 'யான் நாளை நின்னுர்த் தெருவே மடலுங் கொண்டுவருவேன். பின்வருவது காண்' எனத் தலைமகன் தான் மடலேறும் வகை கூறாநின்றல்.

எஎ. அருளாலரிதேனவிலக்கல்—என்பது, தலைமகன் வெளிப்பட நின்று மடலேறுவேனென்று கூறக்கேட்ட தோழி இனி யிவன் மடலேறவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினைவிட்டுவந்து, எதிர் நின்று, 'நீர் மடலேறினால் உம்முடைய அருள் யாரிடத்ததாம்' என்று அவனதருளை யெடுத்துக்கூறி விலக்காநின்றல்.

எஅ. மொழிநடையெழுதல் அரிதேன விலக்கல்—என்பது, அருளெடுத்து விலக்கவும் தன்வழியில்லாமை கண்டு அவன் வழியொழுதி விலக்குவாளாக, 'துமதருள் கிடக்க; மடலேறுவார் மடலேறுதல், மடலேறப்படுவார் உரு வெழுதிக்கொண்டன்றே? துமக்கு அவள் மொழி நடை யெழுதல் முடியாதாகலின் நீயிர் மடலேறுமாறென்னே?' என விலக்காநின்றல்.

எசு. அவயவமெழுதல் அரிதேனவிலக்கல்—என்பது, 'அவளது மொழி நடை கிடக்க; இவைதாம் எழுத முடியுமோ? முடியுமாயின் யான் சொன்னபடியே தப்பாமல்

எழுதிக்கொண்டுவந்து ஏறும்' என்று அவளது அவயவங் கூறா நின்றல்.

அ௦. உடம்படாது விலக்கல்—என்பது, எழுதலாகாமை கூறிக்காட்டி, 'அது கிடக்க; தும்மை யாம் விலக்குகின் றே மல்லேம். யான் சென்று அவள் நினைவறிந்து வந்தாற் பின்னை நீயிர் வேண்டிற்றைச் செய்யும். அவ்வளவும் நீயிர் வருந்தாதொழியும்' எனத் தான் உடம்படாது விலக்கா நின்றல்.

அக. உடம்பட்டு விலக்கல்—என்பது, உடம்படாது முன் பொதுப்பட விலக்கி முகங்கொண்டு, பின்னர்த் தன்னோடு அவளிடையே வேற்றுமையின்மைகூறி, 'யான் நின்குறை முடித்துத் தருவேன்; நீ வருந்தவேண்டாம்' எனத் தோழி தானுடம்பட்டு விலக்கா நின்றல்.

அஉ. குறிப்பறிதல்—என்பது, தலைமகனது குறைகூறத் துணியாபின்ற தோழி தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள் இதனை மறுக்கவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, 'நம்புனத்தின்கட் சேயினது வடிவையுடையராய்ச் சினவேல் எந்தி ஒருவர் பலகாலும் வாராநின்றார். வந்து நின்று ஒன்று சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலர். அவரிடத்து யாம் செய்யத் தக்கது யாது?' எனத் தான் அறியாதான் போலத் தலைமகளோடு உசாவி, அவள் நினைவறியாநின்றல்.

அங. மென்மொழியாற்கூறல்—என்பது, நினைவறிந்து முகங்கண்டு, அதுவழியாகநின்ற, 'ஒரு பெரியோன் வாடிய மேனியனும் வாடாத தழையனுமாய் நம் புனத்தைவிட்டுப் பேர்வதுஞ் செய்கின்றிலன்; தன் குறை இன்னதென்று வெளிப்படச் சொல்லுவதுஞ் செய்கின்றிலன். இஃதென்ன

மாயங்கொல்வோ? அறிகின்றிலேன்' எனத் தோழிதான் அதற்கு நொந்து கூறாநின்றல்.

அச. வீரவிக் கூறல்—என்பது, வன்மொழியாற் கூறின் மனமெலியுமென்றஞ்சி, 'ஓரலவன் தன் பெடைக்கு நாவற்கனியை நல்கக்கண்டு ஒரு பெருந்தகை பேய்கண்டாற் போல நின்றான். அந்நிலைமையை நீ கண்டாயாயின் உயிர் வாழமாட்டாய்; யான் வன்கண்மையேனாதலான் ஆற்றியு ளேனாய்ப் போந்தேன்' என மென்மொழியோடு சிறிது வன் மொழிபடக் கூறாநின்றல்.

அரு. அறியாள் போறல்—என்பது, பேய் கண்டாற் போல நின்றானெனத் தலைமகள் நிலைமையேட்ட தலைமகள் பெருநாணினைளாதலின் இதனையறியாதானைப் போல, 'இஃ தொரு கடல்வடிவிருந்தவாறு காணாய்' எனத் தானொன்று கூறாநின்றல்.

அசு. வஞ்சித்துரைத்தல்—என்பது, நாணினாற் குறை நேரமாட்டாது வருந்தாநின்ற தலைமகள் இவளும் பெரு நாணினைளாதலின் என்னைக்கொண்டே சொல்லுவித்துப் பின் முடிப்பாளாயிராநின்றாள்; இதற்கு யான் ஒன்றுஞ் சொல்லாதொழிந்தால் எம்பெருமான் இறந்துபடுவனென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணினைவிட்டு, பாங்கற்கூட்டம் பெற்றுத் தோழியிற் கூட்டத்திற்குத் துவளாநின்றான் என்பது தோன்ற, பின்னும் வெளிப்படக் கூறமாட்டாது, மாய வன்மேல் வைத்து வஞ்சித்துக் கூறாநின்றல்.

அஎ. புலந்துகூறல்—என்பது, வெளிப்படக்கூறாது வஞ்சித்துக் கூறுதலான் 'என்றோடு இதனை வெளிப்படக் கூறாயாயின் நின்காதற்றோழியர்க்கு வெளிப்படச்சொல்லி

அவரோடு சூழ்ந்து நினக்குற்றது செய்வாய்; யான் சொன்ன அறியாமையை நின் உள்ளத்துக்கொள்ளாது மறப்பாயாக. யான்வேண்டிவது இதுவே' எனத் தோழி தலைமகளோடு புலந்து கூறாநின்றல்.

அ.அ. வன்மொழியாற்கூறல்—என்பது, புலந்து கூறாநின்றதோழி 'அக்கொடியேன் அருளுறமையான் மெய்யிற் பொடியுங் கையிற் கிழியுமாய் மடலேறத்துணியா நின்றான். அக்கிழிதான் நின்னுடைய வடிவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது. இனி நீயும் நினக்குற்றது செய்வாயாக; யானறியேன்' என வன்மொழியாற் கூறாநின்றல்.

அ.கூ. மனத்தோடு நோர்தல்—என்பது, ஆற்றாமையான் மடலேறத்துணியாநின்றான் எனத் தோழியால் வன்மொழி கூறக் கேட்ட தலைமகள் அதற்குத் தான் ஆற்றாளாய், தலைமகனைக் காணவேண்டித் தன்மனத்தொடு கூறி நோராநின்றல்.

கூ.0. தழைகொண்டு சேறல்—என்பது, மேல் சேட்படை கூறத் துணியா நின்ற தோழியிடைச்சென்று, அவளது சூறிப்பறிந்து, பின்னுங் குறையுறவு தோன்ற நின்றது 'தும்மா லருளத் தக்காரை அலையாதே இத்தழை வாங்கிக் கொண்டு என்குறை முடித்கருளுவீரா' மென்று, மறுத்தற்கிடமற, சந்தனத்தழைகொண்டு தலைமகன் செல்லாநின்றல்.

கூ.க. சந்தனத்தழை தகாதென்று மறுத்தல்—என்பது, தலைமகன் சந்தனத்தழைகொண்டு செல்ல அது வழியாக நின்றது, 'சந்தனத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்றோ என்று ஆராயப்படுதலான், இத்தழை ஆகாது' எனத் தோழி மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

கூ.உ. நிலத்தின்மைகூறி மறுத்தல்—என்பது, சந்தனத்தழை தகாதென்றதல்லது மறுத்துக் கூறியவாறன்

நென மற்றொரு தழைகொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, 'இக்குன்றில் இல்லாத தழையை எமக்கு நீர்தந்தால் எங்குடிக்கு இப்பொழுதே பழியாம். ஆதலான் அத்தழை எமக்காகாது' என்று மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

கூங. நினைவு கூறி மறுத்தல்—என்பது, இத்தழை தந்நிலத்துக் குரித்தன்று என்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென உட்கொண்டு அந்நிலத்திற்குரிய தழைகொண்டு செல்ல, அதுகண்டு தானுடம்பட்டாளாய், 'யான் சென்று அவள் நினைவறிந்தால் நின்னெதிர்வந்துகொள்வேன். அது வல்லது கொள்ள அஞ்சுகேவன்' என மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

கசு. படைத்து மொழியான் மறுத்தல்—என்பது, நினைவறிந்தல்லது ஏலேமென்றது மறுத்துக் கூறியவாறன்று, நினைவறிந்தால் ஏற்பேமென்றவாறுமென உட்கொண்டு நிற்ப, சிறிது புடைபெயர்ந்து அவள் நினைவறிந்தாளாகச் சென்று, 'இத்தழை யானேயன்றி அவளும் விருட்புமாயினும், இது குற்றாலத்துத் தழைபாதலான் இத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறு என்னோவென்று ஆராயப்படுமரிதலான் இத்தழை யெமக்காகாது' என்று மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

கூரு. நாணுரைத்து மறுத்தல்—என்பது, பலபடியும் தழைகொண்டு செல்ல மறுத்துக் கூறியவழி, இனித் தழை யொழிந்து கண்ணியைக் கையுறையாகக் கொண்டுசென்றால் அவள் மறுக்கும் வகையிலல்லையெனக் கழுநீர் மலரைக் கண்ணியாகப் புனைந்துகொண்டு செல்ல, அதுகண்டு, 'செவிலியர் சூட்டிய கண்ணியின்மேல் யானொன்று சூட்டினும் நாணுநிற்பள்; நீர் கொணர்ந்த இந்தக்கண்ணியை யாங்குனம்

சூடும்' எனத் தலைமகள் நானுரைத்து மறுத்துக் கூறா நின்றல்.

ககா. இசையாமை கூறி மறுத்தல்—என்பது, தலை மகள் நானுரைத்து மறுத்த தோழி 'அவள் நாணம் கிடக்க. யாங்கள் வேங்கைமலரல்லது தெய்வத்திற்குரிய வெறிமலர் சூட அஞ்சுதும். ஆதலான் இக் கண்ணி எம் குலத்திற்கு இசையாது' என மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

ககா. செவ்வியிலுள்ளென்று மறுத்தல்—என்பது, அணங்கலர் தங்குலத்திற்கிசையாதென்ற தல்லது மறுத்துக் கூறியவாறன்றென மாந்தழையோடு மலர்கொண்டு செல்ல, அவைகண்டு உடம்படாளாய், 'அன்னம் பிணை கிள்ளை தம் தொழில் பயில இன்று செவ்விபெற்றன வில்லை. அது கிடக்க. என்னுழை நீர் வந்தவாறும் யான் துமக்குக் குறை நேர்ந்தவாறும் இன்னும் அறிந்திலன். அதனைச் செவ்வி பெற்றாற் கொணரும்' என மறுத்துக் கூறா நின்றல்.

ககா. காப்புடைத்தேன்று மறுத்தல்—என்பது, செவ்வியிலன் என்றது செவ்விபெற்றாற் குறையில்லை யென்ற னாமென உட்கொண்டு நிற்ப, 'கதிரவன் மறைந்தான். இவ் விடம் காவலுடைத்து; தும்மிடமுஞ் சேய்த்து; எம் ஐயன்மாருங் கடையர்; யாம் தாழ்ப்பின் அன்னையும் முனியும்; நீரும் போய் நாளேவாரும்' என இசைய மறுத்துக்கூறாநின்றல்.

ககா. நீயே கூறென்று மறுத்தல்—என்பது இவள் இவ்விடத்து நிலைமையை மறையாது எனக்கு உரைப்பா னாயது என்கட்கிடந்த பரிவினைன்றே? இத்துணைப் பரி வுடையாள் எனக்கிது முடியாமையில்லையெனத் தலைவன்

உட்கொண்டிபோய்ப் பிறறைஞான்று செல்ல, தோழி 'யான் குற்றேவன் மகளாகலிற் றுணிந்துசொல்ல மாட்டுகின்றி லேன். இனி நீயே சென்று நின் குறையுள்ளது சொல்' எனத் தானுடம்படாது மறுத்துக்கூறுநிற்றல்.

க00. குலமுறை கூறி மறுத்தல்—என்பது, நீயே கூறெனச் சொல்லக்கேட்டு, உலகத்து ஒருவர்கண் ஒருவர் ஒரு குறைவேண்டிச் சென்றால் அக்குறை நீயே முடித்துக் கொள் என்பாரில்லை. அவ்வாறன்றி இவள் இந்நாளெல் லாம் என்குறை முடித்துத் தருவேனென்று என்னை யவமே யுழற்றி இன்று நின்குறை நீயே முடித்துக்கொள் என்னு நின்றாள் எனத் தலைமகன் ஆற்றாது நிற்ப, அவனையாற்று விட்பது காரணமாக, 'நீர் பெரியீர்; யாம் சிறியேம்: ஆத லான் எம்மோடு துமக்குச் சொல்லாதிதல் தகாது' எனக் குலமுறைகூறி மறுத்துரையா நின்றல்.

க0க. நகையாடிமறுத்தல்—என்பது, இவள் குல முறை கிளத்தலான் மறுத்துக் கூறியவாறன்று என மன மகிழ்ந்து நிற்ப, இனி இவன் ஆற்றுவான் என உட் கொண்டு, பின்னுந் தழைத்திராது, 'எம் ஐயன்மார் ஏவுங் கண்டறிலேம் இவ் வையர் கையிலேப் போலக் கொலையால் திண்ணியது கண்டறியேம்' என அவனை வாடல்சொல்லி நகையொடு மறுத்துக் கூறுநிற்றல்.

க0உ. இரக்கத்தோடு மறுத்தல்—என்பது, இவள் என் னுடனே நகையாடுகின்றது தழைவாங்குதற் பொருட்டுடன உட்கொண்டு நிற்ப, பின்னையும் தழை ஏலாது, 'இவ்வையர் இவ்வாறு மயங்கிப் பித்தழையா நின்றற்குக் காரண மென் னோ?' என்று அதற்கு இரங்கி மறுத்துக் கூறுநிற்றல்.

க௦௩. சிறப்பின்மை கூறி மறுத்தல்—என்பது, என் வருத்தத்திற்குக் கவலாநின்றனன் இவன்; ஆதலின் எனக்கு இது முடியாமை யில்லை என உட்கொண்டு நிற்ப, தோழி “இக்குன்றிடத்து மாவும் சுனையும் இவள் வடிவுக்கு அஞ்சி, மலர்ந்தறியா வாதலான் ஈண்டில்லாதனவற்றை யாம் அணியில், கண்டார் ஐயுறுவர்” என மறுத்துக் கூறா நின்றல்.

க௦௪. இளமைகூறி மறுத்தல்—என்பது, அவளது வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறியா என்றதல்லது மறுத்துக் கூறிய வாறன்று சிறப்பின்மை கூறியவாறென உட்கொண்டு, சிறப்புடைத் தழை கொண்டு செல்ல, அதுகண்டு, ‘குழலும் மார்புங் குவியாத குதலைச் சொல்லிக்கு நீ சொல்லுகின்ற காரியம் சிறிதும் இயைபுடைத் தன்று’ என அவளது இளமை கூறி மறுத்துரையா நின்றல்.

க௦௫. மறைத்தமைகூறி நகைத்துரைத்தல்—என்பது, இவளது இளமை கூறுகின்றது தழைவாங்குதற் பொருட்டன்றாகவேண்டும்; அதுவன்றி இந்நாளெல்லாம் இயைய மறுத்து, இப்பொழுது இவள் இளையளென்று இயையாமை கூறி மறுக்கவேண்டிய தென்னை? இனி இவ்வொழுக்கம் இவளை யொழிய ஒழுகக் கடவேன் என உட்கொண்டு நிற்ப, ‘நீ என்னை மறைத்தகாரியம் இனி நினக்கு முடியாது’ என அவளோடு நகைத்துக் கூறா நின்றல்.

க௦௬. நகைகண்டு மகிழ்தல்—என்பது, இவள் தன்னை மறைத்தாள் முடியாதென்றது, மறையாதொழிந்தால் முடியும் என்றாளாம் எனத் தலைமகன் உட்கொண்டு நின்று, ‘உன்னுடைய சதுரப்பாட்டைச் சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்த துணை? அல்லது வேறு துணையுண்டோ?’ என அவளது நகைகண்டு மகிழா நின்றல்.

க௦௭. அறியாள்போன்று நினைவுகேட்டல்—என்பது, தலைமகனது மகிழ்ச்சிகண்டு இவன் வாடாமல், தழைவாங்கு வேன் என உட்கொண்டு, ‘என்னுடைய தோழியர் எண்ணிறந்தாருளர்; அவருள் நின்னுடைய நினைவு யார் கண்ணதோ?’ எனத் தான் அறியாதான் போன்று அவன் நினைவு கேளாநிற்றல்.

க௦௮. அவயவங்கூறல்—என்பது, இன்னும் அவளை இவன் அறிந்திலன்; அறிந்தாளாயின் தழைவாங்குவாளென உட்கொண்டு நின்று, ‘என்னுள் கருதப்பட்டாளுக்கு அவயவம் இவை’ யெனத் தோழிக்குத் தலைமகன் அவளுடைய அவயவங் கூறாநிற்றல்.

க௦௯. கண்ணயந்துரைத்தல்—என்பது, அவயவங் கூறியவழிக் கூறியும் அமையாது, தனக்கு அன்று தோழியைக் காட்டினமை நினைந்து, பின்னுங் கண்ணயந்து கூறாநிற்றல்.

க௧௦. தழையெதிர்த்தல்—என்பது, கண்ணயந்துரைப்பக்கேட்ட தோழி ‘இவ்வாறு ஏற்றல் எங்குடிக்கு ஏலாவாயினும், நீ செய்த உதவிக்கும் நின் பேரன்புக்கும் ஏலாநின் றேன்’ எனக்கூறித் தலைமகன் மாட்டித் தழை யெதிராநிற்றல்.

க௧௧. குறிப்பறிதல்—என்பது, தலைமகன் மாட்டித் தழையெதிர்த்த தோழி இவளுக்குத் தெற்றெனக் கூறுவேனாயின் இவள் மறுக்கவுங் கூடுமென உட்கொண்டு, ‘இந்நான் காறுந் தழை ஏலாமைக்குத் தக்க பொய்சொல்லி மறுத் தேன். இன்று அவனது நோக்கங் கண்டபின் பொய்சொல்லு நெறி அறிந்திலேன்; இனி அவனுக்குச் சொல்லுமாறென்றோ?’ எனத் தழையேற்பித்தற்குத் தலைமகனது குறிப்பறியாநிற்றல்.

ககஉ. குறிப்பறிந்துகூறல்—என்பது, குறிப்பறிந்து முகங்கண்டு, அதுவழியாகநின்று, ‘யானைகடிந்த பேருதவியார் கையிற் றழையுந் துவளத் தகுமோ? அது துவளாமல் யாம் அவரது குறைமுடிக்க வேண்டாவோ?’ எனத் தோழி நயப்பக் கூறாநின்றல்.

ககங. வகுத்துரைத்தல்—என்பது, உதவிகூறவும் பெருநாணினை ஆதலின் தழைவாங்கமாட்டாது நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, ‘இருவகையானும் நமக்குப் பழியேறும். அது கிடக்க, நமக்கு உதவிசெய்தாற்கு நாமும் உதவிசெய்யுமாறு என்னே?’ எனத் தலைமகள் தழை ஏற்குமாறு வகுத்துக் கூறாநின்றல்.

ககச. தழைஏற்பித்தல்—என்பது, தழை ஏலாதொழியினும் பழியேறுமாயிற் றழையேற்பதே காரியமென உட்கொண்டு நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, ‘இத்தழை நமக்கு எரியதொன்றன்று; இதனை ஏற்றுக்கொள்வாயாக’ எனத் தோழி தலைமகளைத் தழையேற்பியாநின்றல்.

ககரு. தழைவிருப்புரைத்தல்—என்பது, தலைமகளைத் தழையேற்பித்துத் தலைமகனுழைச் சென்று, ‘நீ தந்த தழையை யான் சென்று கொடுத்தேன். அதுகொண்டு அவன் செய்தது சொல்லிற் பெருகும்’ எனத் தலைமகளது விருப்பங் கூறாநின்றல்.

ககசு. குறியிடங்கூறல்—என்பது, தழைவிருப்புரைத்த தோழி ஆங்கவள் வினையாடுமிடத்து ‘ஒரு கரியபொழில் கதிரவன் தழையாவிருளாய் நடுவண் ஓர் பளிக்குப்பாறையை உடைத்தாயிருக்கும்; அவ்விடத்து வருவாயாக’ என்று தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறாநின்றல்.

கக௭. ஆடிடம் பட்டர்தல்—என்பது, தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறின தோழி 'யாம் புனத்தின்கட்போய் ஊசலாடி அருவியேற்று விளையாடுவேம் போதுவாயாக' எனத் தலைமகளை ஆயத்தொடுங்கொண்டு சென்று ஆடிடம் படரா நின்றல்.

கக௮. குறியிடத்துக் கொண்டேசேறல்—என்பது, ஆடிடம் பட்டர்ந்த தோழி தலைமகனுக்குத் தான் சொன்ன குறியிடத்து இவளைக் கொண்டு சென்று உய்க்கும் பொழுது, ஆயத்தாரைத் தம்மிடத்து நின்று நீக்கவேண்டிதலின் தினை காத்தல் முதலாகிய விளையாட்டுக்களைத் தான் கூறலே அவ்வவ் விளையாட்டிற் குரியார் தலைமகன் அவ்வவ் விடங் கூறிலே வருவனென்று கருதித் தோழி சொன்னவகையே அவ்வவ் விளையாட்டு விருப்பினான் எல்லாரும் பிரிவர். அவ்வகை ஆயவெள்ளத்தைப் பிரிவித்து, தமிழளாய் நின்ற தலைமகளையுங் கொண்டு, 'பாமும்போய் மயிலாடல் காண்பேம்' என அக்குறியிடத்துச் செல்லாநின்றல்.

கக௯. இடத்துய்த்து நீங்கல்—என்பது, குறியிடைக் கொண்டு சென்ற தோழி 'யான் அவ்விடத்துச்சென்று நின் குழற்குப் பூக்கொய்து வருவேன். அவ்விடம் வேய்முத்து திர்தலான் நினது மெல்லடிக்குத் தகாதாதலான் நீ என்னோடு வாராது இங்கேநின்று பூக்கொய்வாயாக' எனத் தலைமகளைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தான் நீங்காநின்றல்.

க௨௦. உவந்துரைத்தல்—என்பது, தோழி தலைமகளைக் குறியிடை நிறுத்தி நீங்காநிற்பத் தலைமகன் சென்று எதிர்ப்பட்டு, 'இக்குவட்டை மாசுணப் பள்ளியாகவும் எனனைத் திருமாலாகவும் நினைந்தோ நீ இப்பொழிற்கண் வந்து நின்றது!' எனத் தலைமகளை உவந்து கூறாநின்றல்.

கஉக. மருங்கணைத்தல்—என்பது, உவந்துரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் பெரு நாணிணளாதலிற் கண்புதைத்து ஒரு கொடியினொதுங்கி வருந்தாநிற்ப, சென்று சார்தலா காமையிற் தலைமகன் அவ்வருத்தந் தணிப்பான் போன்று, மார்பொடு முனிந்து அவன் இறுமருங்குல் தாங்கியணையா நின்றல்.

கஉஉ. பாங்கியறிவுரைத்தல் — என்பது, மருங்கணை விறுதிக்கண் தலைமகளது ஐயந்தீர, அவளைக் கோலஞ் செய்து, 'இது நின் தோழி செய்த கோலமே; நீ கலங்கா தொழிக்' எனத் தலைமகன், தான் தோழியோடு தலைப்பெய்தமை தோன்றக் கூறாநின்றல்.

கஉங. உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, பாங்கியறிவுரைப்பக் கேட்ட தலைமகள், இனி நமக்கு ஒரு குறையில்லை என உட்கொண்டு முகமலராரிற்ப, அம்முகமலர்ச்சிகண்டு, அவளைக் கழுநீர்மலராகவும், தான் அதனின் நறவைப் பருகும் வண்டாகவும் புனைந்து, தலைமகன் தன்னுண்மகிழ்ந்து கூறாநின்றல்.

கஉச. ஆயத்துய்த்தல்—என்பது, மலரளிமேல் வைத்து மகிழ்வுற்றுப் பிரியலுறாநின்ற தலைமகன், 'யாம் இத்தன்மையே மாதலின், நமக்குப் பிரிவில்லை. இனி, அழகிய பொழிவிடத்து வினையாடும் ஆயம் பொலிவுபெறச் சென்று, அவரோடு சேர்ந்து வினையாடுவாய்' எனத் தலைமகளை ஆயத்துச் செலுத்தா நின்றல்.

கஉரு. தோழிவந்துகூடல் — என்பது, தலைமகனைப் பிரிந்த தலைமகள் தானும் பூக்கொய்யா நின்றாளாகப் பிரிவாற்றாமையானும் பெருநாணிணையும் தடுமாறி மொட்டுக்

களைப் பறியாரிற்ப, 'யான் நின் குழற்காம் பூக்கொண்டு வந்தேன், நீ விரல் வருந்த மொட்டுக்களைப் பறிக்கவேண்டா' எனத் தோழிவந்து கூடாரிற்றல்.

கஉக: ஆடிடம்புதல்—என்பது, கொய்து வந்த மலருங் குழற்கு அணிந்து, இனி நின் சிறுமருங்குல் வருந்தாமல் மெல்லச் செல்வாயாக எனத் தோழி தலைமகனையுங் கொண்டு ஆடிடம் புகாரிற்றல்.

கஉஎ. தனிகண்ணுரைத்தல் — என்பது, தலைமகளை ஆயத்து உய்த்துத் தலைமகனுழைச் சென்று, 'இஃது எம்மூர், இதன் கண் யாம் அருந்துந் தேனையுங் கிழங்கையும் நீயும் அருந்தி, இன்று எம்மோடு தங்கி, நாளை நின் ஊருக்குப் போவாயாக' என உலகியல் கூறுவாள் போன்று, வரைவுபயப்பக் கூறாநின்றல்.

கஉஅ: பருவங்கூறி வரவு விலக்கல்—என்பது, உலகியல் கூறுவாள்போன்றுகுறிப்பால் வரைவு கடாவி, 'இனி இவ்வாறு ஒழுகாது வரைவொடு வருவாயாக' எனத் தலைமகனது பருவங்கூறி, தலைமகனைத் தோழி வரவு விலக்காநின்றல்.

கஉக. வரைவுடம் படாது மிகுத்துக்கூறல்—என்பது, பருவங்கூறி வரைவுகடாய தோழிக்கு, 'அமராவதிக்கண் ணும் இம்மாதர்க்கு ஒப்பில்லை என நான்முகன் பயந்த பிள்ளையை யான் வரையுந்துணை எளியனாக நீ கூறுகின்றது என்னை' எனத் தலைமகன் வரைவுடம்படாது தலைமகளை மிகுத்துக் கூறாநின்றல்.

கஉ௦. உண்மைகூறி வரைவு கடாதல் — என்பது, வரைவுடம் படாது மிகுத்துக் கூறிய தலைமகனுக்கு, 'எங்க

னாக்குத் தாயுந் தந்தையுந் கானவர்; யாங்கள் புனங்காப் போம் சிலர்: நீர் வரைவு வேண்டாமையின் எம்மைப் புனைந்து கூறல் வேண்டிவதில்லை' எனத் தோழி தங்கள் உண்மை கூறி வரைவு கடாவா நின்றல்.

ககக. வருத்தங் கூறி வரைவு கடாதல் — என்பது உண்மை உரைத்து வரைவுகடாப தோழி, 'வரைபாமை நினைந்து அவள் வருந்தாநின்றாள்; வரைவென்று நினைக்க நீயிர் வருந்தாநின்றீர்; இவ்வாறு தும்முள்ளம் மாறுபட நிகழ்தலின் இருவர்க்கு மிடையே யான் வருந்தாநின்றேன்' எனத் தலைமகனுக்கு வருத்தங்கூறி வரைவுகடாவாநின்றல்.

ககஉ. தாயச்சங் கூறி வரைவு கடாதல் — என்பது, வருத்தங் கூறி வரைவுகடாப தோழி, 'எம்முடைய அன்னை அவள் மார்பு முதிர்வுகண்டு, இவள் சிற்றிடைக்கு ஒரு பற்றுக்கண்டிலே மென்று அஞ்சாநின்றாள். இனி மகட்பேச வார்க்கு மறுது கொடுக்கவுங் கூறும்' எனத் தாயச்சங் கூறி வரைவு கடாவாநின்றல்.

ககங. இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாதல்—என்பது, தாயச்சங் கூறி வரைவு கடாப தோழி, 'எம் அன்னை அவளை உற்றுநோக்கி, திருமலைக்கட் புறம்போய் விளையாடவேண்டாவெனக் கூறினாள்; இனி இற்செறிப்பாள்போலும்' என இற்செறிவறிவித்து வரைவு கடாவா நின்றல்.

ககச. தமர் நினைவுரைத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, இற்செறிவறிவித்து வரைவுகடாபதோழி, 'அவண் மார்பு தாங்கமாட்டாது இடைவருந்துவதனைக் கண்டு, எமர் இற்செறிப்பாராக நினையாநின்றார்; அயலவரும் மகட்பேச நினையாநின்றார்' எனத் தமர் நினைவுரைத்து வரைவுகடாவா நின்றல்.

கநரு. எதிர்கோள் கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, தமர்நினைவுரைத்து வரைவுகடாயதோழி, ‘ நீ வரைவொடு வரின், அன்னையும் ஐயன்மாரும் அயலவரும் நின்வரவெதிர் கொள்ளாநிற்பர்; இனிப் பல நினையாது பலரும் அறிய வரைவொடு வருவாயாக’ என எதிர்கோள் கூறி வரைவு கடாவாநின்றல்.

கநசு. ஏறகோள் கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, எதிர்கோள் கூறி வரைவுகடாய தோழி, எம்முடைய ஐயன்மார் அவளுடைய மார்பின் பெருமையும் இடையின் சிறுமையும் கண்டு ‘ எம்முர்க்கண் விடையின் மருப்பைத் திருத்திவிட்டார். இனி அடுப்பன அறியேன்’ என ஏறகோள் கூறி வரைவு கடாவாநின்றல்.*

கந௭. அயலுரை யுரைத்து வரைவு கடாதல் — என்பது, ஏறகோள் கூறி வரைவுகடாய தோழி, ‘ அயலவர் நாளைப் பொன் புனையப் புகுதாரின்றார்; இதற்குத் தீவினையேன் சொல்லுவதென்றோ’ எனத் தான் முன்னிலைப் புற மொழியாக அயலுரையுரைத்து வரைவு கடாவா நின்றல்.

கநஅ. தினைமுதிர் வுரைத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, அயலுரையுரைத்து வரைவு கடாய தோழி, ‘ இவ்வேங்கை தினைப்புனங்கொய்க என்று சோதிடஞ் சொல்லுதலைப் பொருந்தி எம்மைக் கெடுவித்தது; இனி நமக்கு

* “ஈண்டுக் கூறுவான் நுதலுகின்றது முல்லைத்திணை யாகலின் அந்த முல்லைத்திணைக்கு மரபாவது, ஓரிடத்து ஒரு பெண்பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழுவில் அன்று பிறந்த சேங்கண் றுள்ளன எல்லாம் தன்னுட்டியாகவிட்டு வளர்த்து, அப்பரிசினால் வளர்ந்த ஏற்றைத் தழுவினான் ஒருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல் மரபென்ப.”

ஏனல் வினையாட்டு இல்லை' எனச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகனோடு கூறுவான் போன்று, திணைமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாவாநின்றல்.

க௯௬. பகல் வரல் விலக்கி வரைவு கடாதல்—என்பது, சிறைப்புறமாகத் திணைமுதிர்வுரைத்து வரைவு கடாயதோழி, எதிர்ப்பட்டு நின்று, 'இப்பெருங்கணியார் நமக்கு நோவுதகப் பருவஞ் சொல்லுவாராயிருந்தார், எம் ஐயன்மார் இவர் சொற்கேட்டு இத்திணையைத் தடிவாராயிருந்தார். எமக்கும் இனித் திணைப்புனங் காவலில்லை. நீர் இனிப் பகல்வரல் வேண்டா' எனப் பகல்வரல் விலக்கி வரைவு கடாவாநின்றல்.

க௯௭. திணையோடு வெறுத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, பகல்வரல் விலக்கி வரைவு கடாயதோழி, 'இத்திணைக் காவல் தலைக்கீடாக நாம் அவனை எதிர்ப்படலாம் என்று நினைந்து திணையை வித்திக் காத்தோம்; அதுபோய்த் திணையை வித்திக் காத்து அதன் விளைவையும் உண்டாக்கி முடிந்தது' எனச் சிறைப்புறமாகத் திணையோடு வெறுத்து வரைவு கடாவாநின்றல்.

க௯௮. வேங்கையோடு வெறுத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, திணையோடு வெறுத்து வரைவு கடாயதோழி 'இவ்வேங்கை அரும்பியனான்றே அரும்பறக் கொய்தேமாயின், இவர் இன்று நம்மைக் கெடுப்பான் வேண்டி இத்திணைகெட முயலுமாறு முண்டோ? யாம் அது செய்யப் பெற்றிலேம்' என வேங்கையோடு வெறுத்து வரைவு கடாவாநின்றல்.

க௯௯. இரக்கமுற்று வரைவு கடாதல்—என்பது, வேங்கையோடு வெறுத்து வரைவு கடாயதோழி, 'யாம்

அவனை எதிர்ப்படலாமென்று இன்புற்று வளர்த்த தினைத் திரள் இப்புனத்தின்க ணில்லாவாயிருந்தன. இனி நாம் அவனை எதிர்ப்படுமாறு என்னோ?' எனச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கு இரக்கமுற்று வரைவு கடாவாநிற்றல்.

கசுந. கோய்தமை கூறி வரைவுகடாதல்—என்பது, இரக்கமுற்று வரைவு கடாய தோழி எதிர்ப்பட்டு நின்று, 'இப்புனத்துத் தினையுள்ளது இன்று தொடர்பறக் கொய்தம் றது. எமக்கும் இனிப் புனங்காவலில்லை. யாம் உமக்கு அறிவு சொல்லுகின்றேமல்லேம். நீரே அறிவீர்' எனத் தினை கொய்தமைகூறி வரைவு கடாவாநிற்றல்.

கசுச. பிரிவருமை கூறி வரைவுகடாதல்—என்பது, கொய்தமை கூறி வரைவு கடாய தோழி, 'இப்புனத்துப்ப யின்ற கிளிகள், தமக்குத் துப்பாகாக்காலத்தூர் தினைத்தானே விடாதிரா நின்றன, நாம் போனால் நம் காதலர் இவ்விடத் தேவந்துநின்று நம்மைத் தேடுவர்கொல்லோ?' எனச் சிறைப் புறமாகப் பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாவாநிற்றல்.

கசுரு. மயிலோடு கூறி வரைவுகடாதல்—என்பது, பிரி வருமைகூறி வரைவு கடாய தோழி, பிரிவாற்றாமையோடு தலைமகளையுங் கொண்டு புனங்காவல் ஏறிப்போகாநின்றாள், 'கணியார் நினைவு இன்று முடிந்தது, யாங்கள் போகாநின் றோம், இப்புனத்து ஒருவர் வந்தால் இங்கு நின்றும் போ னவர்கள் துணியாதன துணிந்துபோனா' என்று அவர்க் குச் சொல்லுமின்' என மயிலொடுகூறி வரைவு கடாவாநிற் றல்.

கசுசு. வறுப்புனங் கண்டு வருந்தல்—என்பது, தலை மகளும் தோழியும் புனங்காவலேறிப் போகாநிற்ப, தலை மகன் புனத்திடைச் சென்று நின்று, 'இப்புனம் யாம் முன்

பயின்றதன்றோ, இஃது இன்று இருக்கின்றவாறென்றோ என்று அதன் பொலிவழிவு கூறிக் தலைமகளைத் தேடி வருந்தாநின்றல்.

௧௪௭. பதினோக்கி வருந்தல்—என்பது, வறும் புனத்திடை வருந்தாநின்ற தலைமகன், 'இவ்வாறு அணித்தாயினும் நம்மாற் செய்யலாவது ஒன்றில்லை' என அவளிருந்த பதியை நோக்கித் தன் நெஞ்சோடு உசாவி வருந்தா நின்றல்.

௧௪௮. இரவுக்குறிவேண்டல்—என்பது, பதினோக்கி வருந்தாநின்ற தலைமகன் 'இற்றையிரவிற்கு யான் துங்கள் சீறார்க்கு விருந்து. என்னை ஏற்றுக்கொள்வாயாக' எனத் தோழியை இரவுக்குறி வேண்டாநின்றல்.

௧௪௯. வழியருமை கூறி மறுத்தல்—என்பது, தலைமகன் இரவுக்குறி வேண்டிநிற்ப, 'யாங்கள் வாழும் பதி ஏற்றிழிவுடைத்து. ஆகலின், அவ்விடத்து நினக்குச் சிந்தைக்கும் ஏறற்கு அரிது' எனத் தோழி வழியருமைகூறி மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

௧௫௦. நின்ற நெஞ்சுடைதல்—என்பது, வழியருமை கூறக்கேட்ட தலைமகன் 'எய்துதற்கு அரியானே விரும்பி நீ மெலியாநின்ற இதற்கு யான் ஆற்றேன்' என (தன் நெஞ்சிற்குக்) கூறி, தனது இறந்துபாடு தோன்ற நின்று நெஞ்சுடைந்து வருந்தாநின்றல்.

௧௫௧. இரவுக்குறி நேர்தல்—என்பது தலைமகன் நெஞ்சு உடைந்து வருந்தாநிற்பக்கண்டு, இவன் இறந்து படவுங் கூடுமென உட்கொண்டு 'நீ யாளிகள் நிரைத்து நின்று யானைகளைத் தேடும் இராவழியின் கண் வந்து மீள் வேனென்னு நின்றுய். இதற்குத் தீவினையேன் சொல்லுவ

‘தெவனோ?’ என்று மறுத்த வாய்பாட்டால் தோழி இரவுக்குறி நேரா நிற்பல்.

கருஉ. உட்கோள் வினாதல்—என்பது, இரவுக்குறி நேர்ந்த தோழி, தங்கள் நிலத்து மக்கள் கோலத்தனாய் வருதற்கு அவன் உட்கொள்வது காரணமாக, ‘நின்னா ரிடத்தார் எம் மலர்கூடி, எச்சாந்து அணிந்து, எம்மரநிழ லின் கீழ் விளையாடுப’ எனத் தலைமகனை வினாவாநிற்பல்.

கருங். உட்கொண்டு வினாதல்—என்பது, கேட்ட வினாவை உட்கொண்டு அந்நிலத்து மக்கள் கோலத்தனாய்ச் செல்வானாக, ‘நின் ஊரிடத்து இராப்பொழுது துமர் எம் மலரைச்சூடி எச்சாந்தை அணிந்து என்ன மர நிழலின் கீழ்விளையாடுப’ எனத் தலைமகன் தோழியை வினாவாநிற்பல்.

கருசு. குறியிடங் கூறல்—என்பது, உட்கொண்டு வினாவிய தலைமகனுக்கு, ‘யாங்கள் சந்தனச் சாந்தணிந்து, சுனைக்காவிகள் சூடி, தோகைகள் துயில் செய்யும் வேங்கைப் பொழிற்சுண் விளையாடுவேம். அவ்விடத்து நின் வர வறிய மயிலெழுப்புவாயாக’ எனத் தோழி குறியிடங் கூறா நிற்பல்.

கருரு. இரவுக்குறி யேற்பித்தல்—என்பது, தலைமகனுக்குக் குறியிடங்கூறித் தலைமகளுழைச் சென்று, ‘அந் திக்காலத்து ஓர் அலவன் தன்பெடையோடு பயிலக்கண்டு ஒரு பெரியோன் வருத்தம் மிக்குச் சென்றான். அதற்குப் பின் அவன்சேர் துயில் அறிந்திலேன்’ எனத் தோழி அவனது ஆற்றாமை கூறித் தலைமகளை இரவுக்குறி ஏற்பியா நிற்பல்.

கருசு. இரவரவுரைத்தல்—என்பது, அலவன்மேல் வைத்து இரவுக்குறி ஏற்பித்து முகங்கொண்டு அது வழியாக நின்று, 'வேட்கைமிகவால் யானைகள் நடுங்கச் சிங்கம் திரியும் மலைச்சரியிடத்து வரவேண்டிச் சொல்லாநின்றான். இதற்கு யாம் செய்வது என்னோ?' எனத் தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகன் இரவரவு கூறாநின்றல்.

கருஎ. ஏதங் கூறி மறுத்தல்—என்பது, தலைமகன் இரவரவு கேட்ட தலைமகள், தனக்கு அவன் செய்த தலையளியும் உதவியும் நினையாநின்ற உள்ளத்தளாய், 'அரி திரண்டு நின்று யானை வேட்டஞ் செய்யும் வல்லிருட்கண் வள்ளலை வா என்று சொல்லத் 'தகுமோ?' என ஏதங்கூறி மறுத்துரையாநின்றல்.

கருஅ. குறைநேர்தல்—என்பது, ஏதங்கூறி மறுத்த தலைமகள், அவன் ஆற்றாநுகிய நிலைமைகேட்டு, 'யான் புனலிடை வீழ்ந்து கெட்ப்புக என் உயிர்தந்த பெரியோர்க்குச் சிறியேன் சொல்வதறியேன்' என உடம்பட்டு நேராநின்றல்.

கருகூ. குறை நேர்ந்தமை கூறல்—என்பது, தலைமகனைக் குறை நயப்பித்துத் தலைமகனுழைச் சென்று, 'இற்றை யாமத்தெல்லாம் நின் அருண்மேல் நிற்கவேண்டித் துன்ப முற்றேன். நீ கருதியதூஉம் முடிந்தது' எனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவன் குறைநேர்ந்தமை கூறாநின்றல்.

கசூ0. வரவுணர்ந் துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனுக்குக் குறைநயப்புக் கூறிய தோழி, 'யாம் வினையாடாநின்ற பொழிவிடத்து வேங்கைமேலுண்டாகிய மயிலினம் இன்புற்றுத் துயில் பெயராநின்றன. இதற்குக் காரணம் என்னோ?' என அவன் வரவறிந்து கூறாநின்றல்.

௧௬௧. தாய்துயிலற்தல்—என்பது, தலைமகன் வரவுணர்ந்து தலைவிபைக் கொண்டு செல்லக் கருதா நின்றதோழி, 'யாம் விளையாடாரின்ற பொழிலிடத்து ஓர் யானே நின்று ஊசலேத் தள்ளாரின்றது. அதற்கு யாம் செய்வது என்னோ?' எனத் தாயது துயிலறிபா நின்றல்.

௧௬௨. துயிலேடுத்துச்சேறல்—என்பது, தாய் துயில் அறிந்த தோழி, 'குவிளைப்பூக்கள் மலராரின்றன. அவை நின் கண்ணை ஒக்குமாயின் காண்பாயாக' எனத் துயிலெடுத்துச் செல்லாநின்றல்.

௧௬௩. இடத்துய்த்து நீங்கல்—என்பது, துயிலெடுத்துக்கொண்டு சென்று, அக்குறியிடத்து நிறுத்தி, 'இவை நின் கண்கள் வென்ற குவிளைமலர். இவற்றைக் காண்பாயாக. யான் நின் குழற்குச் சந்தனத்தகழை கொய்யாரின் மேன்' எனத் தான் சிறிது அகலா நின்றல்.

௧௬௪. தளர்வகன்றரைத்தல்—என்பது, தோழி குறியிடை நிறுத்தி நீங்காநிற்ப, தலைமகன் எதிர்பட்டு, 'தும் முடைய கமலக் கோயில் கதிரவன் வருவதன் முன் நீரே திறந்துகொண்டோ போந்தது? இப்பொழிலிடை' வந்து நயந்தது என்னோ?' எனத் தலைமகளைப் பெரும்பான்மை கூறித் தன் தளர்வு நீங்கா நின்றல்.

௧௬௫. மருங்கனைதல்—என்பது, பெரும்பான்மை கூறக்கேட்ட தலைமகள் பெருநாணின் ளாதலின், தன் முன் நிற்கலாது, நாணித் தலையிறைஞ்சி வருந்தா நிற்ப, சென்று சார்தலாகாமையின் தனது ஆதரவு மிகவால், அவ்வருத்தம், தணிப்பான்போன்று, மார்பொடு முனிந்து, அவள் இறுமருங்குல் தாக்கிச்சென்று அணையாநின்றல்.

கககூ. முகங்கண்டு மகிழ்தல்—என்பது, மருங்கணைவு இறுதிக்கண், தலைமகளது முகமகிழ்ச்சி கண்டு, 'இவளும் யானும் மலரும் மதியும்' எனத் தலைமகன் தன் நயப்பு உணர்த்தி மகிழாரிற்றல்.

ககௌ. பள்ளியிடத்துய்த்தல்—என்பது, மலர் மதிமேல் வைத்துக் கூறி மகிழ்வுற்றுப் பிரியலுறா நின்றவன் 'இப்பொழிலிடை இனித் தனியே நின்று நீலப்பூக்களைக் கொய்யாது, நின் அரிய தோழியோடு, ஆயத்திடைச்சென்று துயில் பயில்வாய்' எனத் தலைமகளைப் பள்ளியிடத்துச் செலுத்தாரிற்றல்.

ககஅ. வரவுவிலக்கல்—என்பது, தோழி தலைமகளைப் பள்ளியிடத்துச் சேர்த்திச் சென்று, 'இக்கல்லதர் இவள் காரணமாக நினக்கு எளிதாயிற்று. ஆயினும், இனி இவ்வாறு ஒழுகற்பாலையல்ல' என வரைவு பயப்பக்கூறித் தலைமகனை வரவு விலக்கா நின்றல்.

கககூ. ஆற்று துறைத்தல்—என்பது, வரைவுகடாவி வரவு விலக்கின தோழிக்கு, வரைவு உடம்படாது, பின்னும் களவொழுக்கம் வேண்டி, 'யான் முன்செய்த தவப்பயலால் எனக்கு எய்தலாம் வண்ணம் திருமகள் இவ்வாறு கொடிச்சியாயிருந்தாள் எனக் கருதியே எனது இன்னுயிர் நிற்பது. இத்தன்மையானே யான் வரையும் துணை எளியளாக நீ கூறுகின்றது என்?' எனத் தலைமகன் தனது ஆற்றுமை தோன்றக் கூறாநின்றல்.

களௌ. இரக்கங் கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, களவு விரும்பி வரைவு உடம்படாத் தலைமகனுக்கு, 'நீ செல்லும் நெறிக்கண் நினக்கு இடையூறு உண்டாம் என்னும் அச்சத்தால் அவள் அழுது இரங்கா நின்றாள்' என்று

‘நீ சென்றமை யறிய நின் குறிகாட்டுவாய்’ எனத் தலைமகளது இரக்கங் கூறி வரைவு கடாவா நின்றல்.

௧௭௧. நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்—என்பது, இரக்கங்கூறி வரைவு கடாய தோழி, பிறறைஞான்று அவன் இரவுக் குறியிடை வந்து நிற்ப, நிலவு வெளிப்பாட்டாற் சென்று எதிர்ப்படமாட்டாமல் தாங்கள் வருந்தா நின்றமை சிறைப்புறமாக மதியொடு புலந்து கூறாநின்றல்.

௧௭௨. அல்லகுறியறிவித்தல்—என்பது, குறியல்லாத குறியெதிர்ப்பட்டு மீண்டமை, பிறறை ஞான்று தலைமகள் சிறைப்புறம் வந்துநிற்ப, தோழி தலைமகளுக்குக் கூறுவாள் போன்று, அன்னத்தின்மேல் வைத்து அறிவியாநின்றல்.

௧௭௩. கடலிடைவைத்துத் துயரறிவித்தல்—என்பது, தலைமகள் இரவுறு துயரம், தலைமகள் சிறைப்புறமாக, ‘இவள் வாட நீ இரையா நின்றாய். இது நினக்கு நன்றோ?’ எனத் தோழி கடலொடு புலந்துகூறாநின்றல்.

௧௭௪. காமமிக்க கழிபடர்கீளவி—என்பது, தலைமகனைக் காணலுற்றுவருந்தாநின்ற தலைமகள், தனது வேட்கை மிகவால், கேளாதனவற்றைக் கேட்பனவாக விளித்து, ‘நீங்கள் என்னை ஏதுற்று அழிகின்றாய் என ஒருகால் வினவுகின்றிலீர். இதுவோ தும் காதன்மை’ என அவற்றோடு புலந்து கூறாநின்றல்.

௧௭௫. காப்புச் சிறைமிக்க கையறுகீளவி—என்பது, காமமிக்கு எதிர்ப்படாநின்ற தலைமகள், ‘இவ்விடையீடெல்லாம் நீந்தி ஒருவழியான் வந்தாராயினும், இஞ் ஞாளி குரைதரா நின்றமையான் யாம் இவரை எதிர்ப்படுதலரிது’ எனக் காப்புச் சிறைமிக்கு வருந்தாநின்றல்.

௧௪௬. ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக் கிளவி—என்பது, சிறைப்புறமாகத் தலைமகள் ஆற்றாமை கூறக்கேட்ட தலைமகள், குறியிடைச் சென்று நிற்ப, தோழி எதிர்ப்பட்டி, 'நீ கான்யாறு பலவும் நீந்துக் கைவேல் துணையாக, அஞ்சாது வந் கால், யாங்கு இச்சோலையிடத்துண்டாகிய தெய்வத்துக்கு அஞ்சுவீயம். அதனால், இவ்விருளிடை வரற்பாலை யல்லே' எனத் தங்கள் அச்சங் கூறி வரவு விலக்காரிற்றல்.

௧௪௭. தன்னுட் கையா நெய்திகேளவி — என்பது, தலைமகனைக் காணலுற்று வருந்தாரின்ற தலைமகள், 'இக் கண்டல் சான்றாகக்கொண்டி இப்புன்னையிடத்துக் கலந்த கள்ளா இவ்விடத்து வரக் கண்டிலையோ? துணையில்லாதேற்து ஒரு சொல் அருளாய்' என்று தன்னுட் கையாற்றை மதியொடு கூறி வினாவாறிற்றல்.

௧௪௮. நிலைகண்ணேரத்தல்—என்பது, தலைமகள் தன்னுட் கையாற்றை மதியொடு கூறி வருந்தாரின்றமை, சிறைப்புறமாகக் கேட்ட தலைமகள், ஆற்றாமையான் இல் வரைப்பின்கட் புகுந்து நிற்ப, தோழி எதிர்ப்பட்டு, 'நீ இவ்வாறு இவ்வரைப்பின்கட் புகுந்து நின்றால், கண்டவர் நின்னைப் பெரும்பான்மை நினையாது மற்றொன்று நினைப்பாராயின் அவள் உயிர்வாழ வல்லனோ? இனி இவ்வாறு ஒழுகற்பாலை யல்லே' என வரைவு தோன்றக் கூறாறிற்றல்.

௧௪௯. இரவுறு துயரம் கடலோடு சேர்த்தல்—என்பது, தலைமகளை எதிர்ப்படமாட்டாது வருந்தாரின்ற தலைமகள், 'இற்றை இரவெல்லாம் என்னைப்போல நீயும் துன்பமுற்றுக் கலங்கித் தெளிகின்றிலை. இவ்விடத்து நின்னையும் அகன்று சென்றார் உளரோ?' எனத் தான் உறுதுயரம் கடலொடு சேர்த்திக் கூறாறிற்றல்.

க-அ0. அலரறிவுறுத்தல்—என்பது, தலைமகள் இரவுறு துயரங் கடலொடு சேர்த்தி வருந்தா நின்றமை சிறைப் புறமாகக் கேட்ட தலைமகள், குறியிடைச் சென்று நிற்ப, தோழி எதிர் பட்டு, 'நின் அருளாய் நின்ற இது, எங்க ளுக்கு அலராகாநின்றது. இனி நீ இவ்வாறு ஒழுகா தொழிய வேண்டும்' என அலரறிவுறுத்தி வரவு விலக்கா நின்றல்.

க-அக. அகன்றணைவு கூறல்—என்பது, அலரறிவுறுத்த தோழி, 'இத்தன்மையை நினைந்து நீ சிலநாள் அகன்று அணைவையாயின் அம்பலும் அலருமடங்கி, இப் பொழுதே அவளுக்குப் பழியில்லையாம்' எனத் தலைமகனுக்கு இசைய அகன்றணைவு கூறாநின்றல்.

க-அஉ. கடலொடு வரவு கேட்டல்—என்பது, ஒரு வழித் தணத்தற்கு ஆற்றாது வருந்தாநின்ற தலைமகள், 'நம்மை விட்டுப் போனவர் மீண்டுவரும் பரிசு உனக்கு உரைத்தாரோ?' எனக் கடலொடு தலைமகன் வரவு கேளா நின்றல்.

க-அங. கடலொடு புலத்தல்—என்பது, கடலொடு வரவுகேட்ட தலைமகள், அது தனக்கு வாய்திறவாமையின் 'என் வளை கொண்டுபோனார் திறம் யான் கேட்க நீ கூறு தொழிகின்றதென்?' எனப் பின்னும் அக்கடலொடு புலந்து கூறாநின்றல்.

க-அச. அன்னமோடாய்தல்—என்பது, கடலொடு புலந்து கூறிய தலைமகள், புன்னையொடு புலந்து, 'அகன்ற வர் அகன்றே ஒழிவாரோ? யான் அறிகின்றிலேன். நீயாயினும் சொல்லுவாயாக' என அன்னமோடு ஆய்ந்து வரவு கேளாநின்றல்.

கஅரு. தேர்வழிநோக்கிக் கடலோடு கூறல்—என்பது, அன்னமொடு வரவுகேட்ட தலைமகள், 'அதுவும் வாய் திறவாமையின், 'இனி அவர் வருகின்றாரல்லர். எம் உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடு இனி இதுவே. இதனை நீ அழியா தொழிவாய்' என அவன் சென்ற தேர்வழி நோக்கிக் கடலொடு கூறாநின்றல்.

கஅசு. கூடலிழைத்தல்—என்பது, தேர்வழி நோக்கிக் கடலொடு கூறாநின்ற தலைமகள், 'இம் மணற்குன்றின் கண் நீத்தகன்ற வள்ளலை உள்ளத்தை நெகிழ்த்து இவ்விடத்தே தரவல்லையோ?' எனக் கூடற்றெய்வத்தைத் தாழ்த்திக் கூடலிழைத்து வருந்தா நின்றல்.

கஅஎ. கடரோடு புலம்பல்—என்பது, கூடலிழைத்து வருந்தாநின்ற தலைமகள், 'துறைவர்போக்கும் அவர் சூளுறவும் என்னை வருத்தாநின்றன. அதன்மேல் நீயும் ஏகாநின்றாய். யான் இனி உய்யுமாறென்னோ?' எனச் செல்லாநின்ற கடரொடு புலம்பாநின்றல்.

கஅஅ. பொழுது கண்டு மயங்கல்—என்பது, கடரோடு புலம்பாநின்றவன், 'கதிரவன் மறைந்தான். காப்பவர் சேயர். அகன்மேல் இவ்விடத்து மீனுண்ட அன்னங்களும் போயத் தம் சேக்கைகளை அடைந்தன. இனி, யான் ஆற்றுமாறு என்னோ?' என மலைப்பொழுது கண்டு மயங்காநின்றல்.

கஅசு. பறவையோடு வருந்தல்—என்பது, பொழுது கண்டு மயங்காநின்ற தலைமகள், 'இந்நிலைமைக்கண்ணும் என்னுண்ணோய் அறிபாது கண்ணோட்டமின்றித் தம் வயிறு ஒம்பாநின்றன. இஃதென்னை பாவம்!' என வண்டானப் பறவைபோடு வருந்திக் கூறாநின்றல்.

கக௮. பங்கயத்தோடு பரிவுற்றரைத்தல்—என்பது, பறவையோடு வருந்தாரின்றவன், 'இவை என் வருத்தங் கண்டு, இவன் வருந்தாமல் விரையவர வேண்டுமென்று ஞாயிற்றை நோக்கித் தம் கைகுவிப்பா நின்றன வாதலால், என்மாட்டு அன்புடையன போலும்' எனப் பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுக் கூறாநின்றல்.

கக௯. அன்னமோடழிதல் — என்பது, பங்கயத்தை நோக்கிப் பரிவுறாநின்றவன், 'உலகமெல்லாம் துயிலும் இந் நிலைமைக் கண்ணும், யான் துயிலாமைக்குக் காரணமாகிய என் வருத்தத்தைச் சென்று அவர்க்குச் சொல்லாது தான் தன் சேவலைப் பொருந்திக் கவற்சியின்றித் துயிலாநின்றது என அன்னத்தோடு அழிந்து கூறாநின்றல்.

கக௯. வரவுணர்ந்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகள் அன்னத்தோடழிந்து வருந்தாநிற்ப, தலைமகன் ஒருவழி தணந்துவந்தமை சிறைப்புறமாக உணர்ந்த தோழி. 'வளைகள் நிறுத்த நிற்கின்றனவில்லை; நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து உருகா நின்றது; கண்கள் துயிலின்றிக் கலுழாநின்றன. இவையெல்லாம் யான் சொல்லவேண்டியதில்லை, நீயே கண்டாய். இதனைச் சென்று அவர்க்குச் சொல்லுவாய்' எனத் தீவிரம் கூறாநின்றல்.

கக௯. வருத்தமிகுதி கூறல்—என்பது, சிறைப்புறமாக மதியோடு வருத்தங் கூறிச் சென்று எதர்ப்பட்டு வலஞ்செய்து நின்று, 'நீ போய், அவன் படாநின்ற வருத்தம் என்னாற் சொல்லுமனவல்ல' என வரைவுகோன்றத் தலைமகனது வருத்தமிகுதி கூறாநின்றல்.

கக௯. பருவங்கூறல் — என்பது, அலாறிவுறுத்த தோழி, 'இவண் முலைமுதிர்வு கண்டமையால் பகட்பேசு

வார்க்கு எமர் மறாது கொடுக்கவுங் கூடும். அது படாமல் நிற்ப நீ முற்பட்டு வரைவாயாக' எனத் தலைமகனுக்குத் தலைமகளது பருவங் கூறாநிற்பல்.

கக௬. மகட்பேச்சுரைத்தல்—என்பது, பருவங் கூறிய தோழி, படைத்து மொழியான் 'அயலவர் பலரும் மேன் மேலும் பொன்னணியக் கருதாநின்றார். நீ விரைய வரைவொடு வருவாயாதல், அன்றி உடன் கொண்டு போவாயாதல், இரண்டினுள் ஒன்று துணிந்து செய்யக் கருதுவாய். அதனை இன்றே செய்வாயாக' எனக் கூறாநிற்பல்.

கக௭. பொன்னணி வுரைத்தல்—என்பது, படைத்து மொழியான் மகட்பேசல் கூறின தோழி, 'அறுதியாக முன்றிற்கண் நின்று முரசொடு பணிலம் முழங்கக், காப்பணிந்து பொன்னணியப் புகுதா நின்றார். இனி நின்கருத்து என்னோ?' எனத் தலைமகனுக்கு அயலவர் பொன்னணி வுரையா நிற்பல்.

கக௮. அருவிலையுரைத்தல் — என்பது, பொன்னணிவு உரைப்பக் கேட்ட தலைமகன், 'யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ முலைப்பரிசங் கூறுவாயாக' என, 'எல்லா உலமுகம் நல்கினும் எமர் அவளுடைய சிறிய இடைக்கு விலையாகச் செப்பலொட்டார். இனிப் பெரிய மார்பினுக்கு நீ விலை கூறுவதென்னோ?' எனத் தோழி, விலை யருமை கூறாநிற்பல்.

கக௯. அருமைகேட்டழிதல்—என்பது, அரு விலை கேட்ட தலைமகன், 'நீ அவளது அருமை கருதாது, அவளது அவயவங்களில் உண்டாகிய நயத்தைப்பற்றி விடாது நடுங்கா நின்றாய். இனி மதியைப் பிடித்துத் தரவேண்டி அழும்

அறியாக் குழுவியைப் போலக் கிடந்து அரற்றுவாயாக” எனத் தன் நெஞ்சோடு அழிந்து கூறாநின்றல்.

ககக. தளர்வறிந் துரைத்தல் — என்பது, வரைவு மாட்சிமைப் பட்டதாயின் நீ அவளை உடன்கொண்டு போ என்பது பயப்ப, ‘கடலையும் கானலையும் நோக்கிக் கண்ணீர் கொண்டு, தன் ஆயத்தாரை யெல்லாம் புல்லிக்கொண்டான். அவன் கருதியது இன்னதென்று தெரியாது’ எனத் தோழி தலைமகளது வருத்தம் கூறாநின்றல்.

உ00. குறிப்புரைத்தல்—என்பது, வருத்தம் கூறிப் போக்குணர்த்தி அதுவழியாக நின்று, ‘என்னைப் புல்லிக் கொண்டு தன்னுடைய பூவையும், பந்தையும், பாவையையும், கிளியையும் இன்று என் கைத்தந்தாள்; அது நின்னோடு உடன்போதலைக் கருதிப் போலும்’ எனத் தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகளது குறிப்புரையா நின்றல்.

உ0க. அருமை யுரைத்தல்—என்பது, குறிப்புரைத்துப் போக்குடம் படுத்திய தோழிக்கு, ‘கொங்கை பொறுது நடுங்காநின்ற இடையினை யுடையாளது, மெல்லிய அடிக்கு யான் செல்லும் வெஞ்சரம் தகாது. அதன்மேலும் எம்பதியும் சேய்த்து. அதனால் நீ கருதுகின்ற காரியம் மிகவும் அருமையுடைத்து’ எனத் தலைமகன் போக்கருமை கூறாநின்றல்.

உ0உ. ஆதரங்கூறல்—என்பது, போக்கருமை கூறிய தலைமகனுக்கு, ‘நின்னோடு போகப் பெறின், அவளுக்கு வெஞ்சரமும் தண்சரமாம். நீ அருமை கூறுது அவளைக் கொண்டுபோ’ எனத் தோழி தலைமகளது ஆதரங் கூறாநின்றல்.

உ௦௩. இறந்துபா றேரத்தல்—என்பது, ஆதரங் கூறிய தோழி, ‘நீ உடன்கொண்டு போகாயாகில், அலரானும், காவன் மிகுதியானும் நின்னை எதிர்ப்படுதல் அரிதாகலின், தடந்துறந்த கயல்போல இறந்துபடும்’ எனத் தலைமக ளது இறந்துபாடி கூறாநின்றல்.

உ௦௪. கற்புநல னுரைத்தல்—என்பது, தலைமகனைப் போக்குடம்படுத்திய தோழி, தலைமகளுழைச் சென்று, ‘மகளிர்க்குப் பாதுகாக்கப் படுவனவற்றுள், நாண்போலச் சிறந்தது பிறிதில்லை. அத்தன்மைத்தாகிய நாணும் கற்புப் போலச் சீரியதன்று’ என உலகியல் கூறுவாள் போன்று, அவள் உடன்போக்குத் துணியக் கற்புநலங் கூறாநின்றல்.

உ௦௫. துணிந்தமை கூறல்—என்பது, உலகியல் கூறு வாள் போன்று கற்புவழி நிறுத்தி, ‘எம்பெருமான் நின்னை நீரில்லாத வெய்யசுரத்தே உடன் கொண்டு போவானாக நினையாரின்றான். இஃதற்கு நின் கருத்தென்னே?’ எனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகன் நினைவு கூறாநின்றல்.

உ௦௬. துணிவோடு வினாவல்—என்பது, தலைமகன் நினைவுகேட்ட தலைமகள் அவன் நினைவின்படியே துணிந்து நின்று, ‘இந்நீரில்லாத வெய்ய சுரத்தே இப்பொழுது இவர் நம்மை உடன்கொண்டு போகைக்குக் காரணம் என்னே?’ எனத் தோழியை வினாவாநின்றல்.

உ௦௭. போக்கறிவித்தல் — என்பது, இப்பொழுது அவர் போகைக்குக் காரணம் என்னே என்று கேட்ட தலை மகளுக்கு, நீங்கள் உடம்பும் உயிரும்போல ஒருவரை யொரு வர் இன்றியமையேராயினீர். இத்தன்மைத் தாகிய துங் காதலை அறிந்துவைத்தும், அவற்கு வரும் ஏதம் நினதென் றஞ்சி யான் அவனை வரவு விலக்குவேன். அவனும் அவ்

வாறு வருதலை யொழிந்து வரைவொடுவரிற் பொன் முதலாகிய எல்லாவற்றையும் நினக்கு ** பரிசம் பெறினும் நமர் நின்னைக் கொடார். சொல்லுமிடத்து இதுவன்றோ நீர் அருஞ்சரம் போகைக்குக் காரணம்' என்று தோழி தலைமகனது போக்கறிவியாநிற்றல்.

௨௦௮. நாணிழந்து வருந்தல்—என்பது, உடன் கொண்டு போகைக்குக் காரணங் கேட்ட தலைமகள், 'ஒரு நாளும் என்னைவிட்டு நீங்காது என்னுடனே வளர்ந்த பொலிவுடைத்தாகிய நாண், கற்பின் எதிர்நிற்கமாட்டாது தன்னை விட்டு நீங்காத என்னைக் கழிவதாக! மகளிர் எழுபிறப்பின் கண்ணும் குடியிற் பிறவாநொழிக!' எனத் தான் அதற்குப் பிரிவாற்றாமையான் வருந்தல்.

௨௦௯. துணிவேதே துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனைக் கற்புவழி நிறுத்திச் சென்று, 'நின்னோடு போதுமிடத்து நீ செல்லும் கற்சரம் அவளது சிற்றடிக்கு நற்றளிசரம் போலும்' எனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவள் துணிவெடுத்தக் கூறாநிற்றல்.

௨௧௦. குறியிடங்கூறல்—என்பது, துணிபெடுத்து உரைத்த தோழி, 'தாழாது இவ்விருட் காலத்துக் கொண்டு போவாயாக, யான் அவளைக் கொண்டிவாராநின்றேன். நீ முன்புவந்து எதிர்ப்பட்ட அக்குறியிடத்து வந்து நில்' எனத் தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறாநிற்றல்.

௨௧௧. அடியொடு வழிநீனைத் தவனுளம் வாடல்—என்பது, தோழி குறியிடை நிறுத்திப் போகாநிற்ப, தலைமகன் அவ்விடத்தே நின்று, 'அனிச்சப் பூப்போலும் அழகிய அடிகள் அழற்கடம் போதுமென்றால், இதற்கென்ன துன்பம் வந்து எய்துங்கொல்லோ?' எனத் தலைமகள் அடியொடு

தான் செல்லாநின்ற வழிநினைந்து, தன் உள்ளம் வாடா நின்றல்.

உகஉ. கொண்டு சென்றுய்த்தல்—என்பது, தலைமகன் குறியிடை நின்று, அடியொடு வழிநினைந்து தன்னுள்ளம் வாடாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கண், 'நின் உள்ளத்துக் கருதிய தனை இப்பொழுது நினக்குத் தெய்வந் தாராநின்றது. என் தோழியையும் கொண்டுவந்தேன். நீ இவளைக் கைக்கொள்' எனத் தோழி தலைமகனைக் கொண்டு சென்று, அவளோடு கூட்டாநின்றல்.

உகங. ஒம்படுத்துரைத்தல் — என்பது, கொண்டு சென்றுய்த்து இருவரையும் வலஞ்செய்து நின்று, 'மறை நிலை திரியினும், கடன்முழுதும் வற்றினும், இவளிடத்து நின் அருள் திரியாமல் பாதுகாப்பாய்' எனத் தோழி தலைமகனைத் தலைமகனுக்கு ஒம்படுத்து உரையாநின்றல்.

உகச. வழிப்படுத்துரைத்தல்—என்பது, ஒம்படுத்து உரைத்த தோழி, 'ஆயமும் அன்னையும் பின்வாராமல், இவ் விடத்தே நிறுத்தி, இவ்வூரிடத்துள்ள அலரையும் ஒருவாற் றூல் நீக்கி, யானும் வந்து நுங்களைக் காண்பேனாக, நீயிருந் திருவொடுசென்று நும் பதியிடைச் சேர்ந்திராயின்' என இரு வரையும் வழிப்படுத்துக் கூறாநின்றல்.

உகரு. மெல்லக்கொண்டேகல்—என்பது, தோழியை விட்டு உடன்கொண்டு போகாநின்ற தலைமகன் 'நின்னொடு சேறலான் இன்று இக்காடு திருந்தச் செய்யப்பட்டாற் போலக் குளிர்ச்சியையுடைத்தாயிருந்து. இனி நின் சீறடி வருந்தாமற் பையச் செல்வாயாக' எனத் தன் ஆயவெள்ளத் தோடும் விளையாடுமாறு போலத் தலைமகளை மெல்லக் கொண்டுசெல்லாநின்றல்.

உக௬. அடலெடுத்துரைத்தல்—என்பது, மெல்லக் கொண்டு செல்லாரின்றவன், சேய்த் தாகச் சிலரை வரக் கண்டு தலைமகள் அஞ்சாநிற்ப, 'நின் ஐயன்மாராயின் அஞ்ச வேன். அல்லது நால்வகைத் தானையும் திரண்டு வரினும், என் கையில் வழத்திலங்காரின்ற எஃகின்வாய்க்கு இரை போதாது. இதனை இவ்விடத்தே காண்பாயாக' என்று அவ னது அச்சந்தீரத் தன் அடலெடுத்துரையாநின்றல்.

உக௭. அயர்வகற்றல்—என்பது, அடலெடுத்து உரை த்து அச்சந்தீர்த்துக் கொண்டபோகா நின்றவன், 'இத்துன் பக் கடறு கடந்து சென்று இப்பொழுதே நாம் இன்பப்பதி காணப் புகாநின்றோம். இனி நமக்கு ஒரு குறைவில்லை' எனத் தலைமகனது வழிவருத்தந்தீரக் கூறாநின்றல்.

உகஅ நெறிவிலக்கிக்கூறல்—என்பது, அயர்வகற்றிக் கொண்டு செல்லாரின்ற தலைமகனை 'இனிச் செல்லு நெறிக் கண் நன்மக்களில்லை. நீ தனியை. இவள் வாடினாள். பொழுதுஞ் சென்றது. ஈண்டுத் தங்கிப் போவாயாக' என அவ்விடத்துள்ளோர் வழிவிலக்கிக் கூறாநின்றல்.

உக௯. கண்டவர் மகிழ்தல்—என்பது, நெறிவிலக்குற்று, வழிவருத்தந் தீர்ந்து, ஒருவரையொருவர் காணலுற்று இன்புற்றுச் செல்லாரின்ற இருவரையுங் கண்டு, 'இவர்கள் செயல் இருந்தவாற்றான் இப்பெருஞ் கூர் செல்வதன்று போலும். அது கிடக்க. இதுதான் இன்புறவுடைத்தாகிய தோர் நாடகச் சுவையுடைத்தாயிருந்தது' என எதிர்வரு வார் இன்புற்று மகிழ்ந்து கூறாநின்றல்.

உஉ௦. வழிவிளையாடல்—என்பது, கண்டவர் மகிழ்க் கொண்டு செல்லா நின்றவன், 'நெறி செல் வருத்தத்தின்

நெகிழ்ந்த மேனியையுடைய நின்னைக்கண்டு கண்கள்தம்
மாற்கொள்ளும் பயன்கொண்டனம். இனிச் சிறிது இருந்து
இக்கடுங் கானகம் தண்ணெனுமளவும் செவிறிறைய நின்
மொழிபருக வருவாயாக' எனத் தலைமகளுடன் விளையாடா
நின்றல்.

உஉக. நகரணிமை கூறல்—என்பது, இருவரும் தம்
முள் இன்புற்றுச் செல்லாநின்றமை கண்டு, 'இனிச் சிறிது
நெறி சென்று, அக்குன்றத்தைக் கடந்தால், தும் பதியாகிய
நகர் விளங்கித் தோன்றாநிற்கும். அத்துணையுங் கடிது செல்
வீராயின்' என எதிர்வருவார் அவர் நகரணிமை கூறாநிற்
றல்.

உஉஉ. நகர்காட்டல்—என்பது, நகரணிமை கூறக்
கேட்டு இன்புறக் கொண்டு செல்லாநின்ற தலைமகன், 'அன்
னந் துன்னிப் பிறையணிந்த சூலத்தையுடைத்தாகிய மாளி
கைமேற் கொடிதுடங்க மதில் தோன்றாநின்ற அப்பெரிய
நகர்காண் நம்முடைய நகராவது' எனத் தலைமகளுக்குத் தன்
னுடைய நகர்காட்டாநின்றல்.

உஉஊ. பதிபரிசுரைத்தல்—என்பது, நகர் காட்டிக்
கொண்டுசென்று, அந்நகரிடைப் புக்கு அவ்விடத்துள்ள
சூன்றுகள், வாழிகள், பொழில்கள், மாளிகைகள், தெய்வப்
பதி, இவையெல்லாம் தனித்தனி காட்டி, 'இதுகாண் நம்
பதியாவது' எனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகன் பதிபரிசு
காட்டல்.

உஉச. செவிலி தேடல்—என்பது, இருவரையும்
வழிப்படுத்திவந்து பிரிவாற்றாது கவலாநின்ற தோழியை,
'எம் பிள்ளை எங்குற்றது? நீ கவலாநின்றாய். இதற்குக்

காரணமென்னோ ?' என்று வினாவிச் செவிலி தலைமகளைத் தேடாரிற்றல்.

உஉரு. அறத்தோடு நிக்றல்—என்பது, தேடாரின்ற செவிலிக்கு 'நீ போய் விளையாடச் சொல்ல, யாங்கள் போய்த் தெய்வக் குன்றிடத்தே எல்லாரும் ஒருங்கே விளையாடா நின்றேமாக, அவ்விடத்து ஒரு பெரியோன் வழியே தார்குடிப் போயினான். அதனைக் கண்டு நின்மகள் "இத் தானா என்பாவைக்குத் தாரும்" என்றாள். அவனும் வேண்டியது மறந்து கொடுப்பானாதவின் பிறிதொன்று சிந்தியாது கொடுத்து நீங்கினான். அன்று அறியப் பருவத்து நிகழ்ந்த தனை "உற்றார்க் குரியார் பொற்றொடி மகளிர், கொண்டார்க் குரியார் கொடுத்தார்" என்பதனை இன்று உட்கொண்டான் போலும்! யான் இத்துணையும் அறிவேன்' என்று உடன் போக்குத் தோன்றக் கூறி தோழி அறத்தொடு நில்லாரிற்றல்.

உஉசு. கற்புநிலைக் கிரங்கல்—என்பது, தோழி அறத்தொடு நிற்பக் கேட்ட செவிலி, 'இஃது அறமாயினும் இவள் பருவத்துக்குத் தகாது. அது கிடக்க. இனி அவளுக்கு நன்மையாவது அவனை வழிபடுவதல்லது பிறிதில்லை' எனக் கற்புநிலைக் கிரங்காரிற்றல்.

உஉஎ. கவன்மறைத்தல்—என்பது, கற்புநிலைக் கிரங்காரின்ற செவிலி, 'நெருநலைநான் முறுவலைத் தந்து மார்பம் முழுவித்தழவி, நீசிறிய விரகுகள் செய்தவெல்லாம் இன்று அவ் வலிய காட்டைச் செல்லவேண்டிப்போலும்! இதனை அப்பொழுதே அறியப் பெற்றிலேன்' என்று அவள் நிலைநினைந்து கவலாரிற்றல்.

உஉஅ அடிநினைந்திரங்கல்—என்பது, நிலைமை நினைந்து கவலாரின்ற செவிலி, ‘அனிச்சப்பூமேன் மிதிப்பினும் ஆற்றாது பதைத்துப் பொங்காரின்ற அடிகள், இன்று, செறிந்த பரலையுடைய காட்டின்கட் பாவியவா நென்னே?’ என அவன் அடிநினைந்திரங்கா நிற்றல்.

உஉக. நற்றாய்க் குரைத்தல்—என்பது, அடிநினைந்திரங்காரின்ற செவிலி, கற்புமுதிர்வு தோன்ற நின்று ‘என்னை இடைவிடாமல் தேடி அழாரின்ற பேதை யறிவு இன்று என்னைத் தேய்வியாரின்றது’ என்று அவன் உடன் போனமை ஆற்றாது நற்றாய்க்குக் கூறாநிற்றல்.

உஉ௦. நற்றாய் வருந்தல்—என்பது, உடன்போனமை கேட்டு உண்மகிழ்வோடு நின்று, ‘ஓர் ஏதிலன் பின்னே தன் தோழியைவிட்டு, என்னையும் முன்னே துறந்து, சேராதார் முன்னே ஊர் அலர்தூற்ற அருஞ்சரம் போயினான். இனியான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன்’ என நற்றாய் பிரிவாற்றாது வருந்தாநிற்றல்.

உஉக. கிளிமொழிக் கிரங்கல்—என்பது, பிரிவாற்றாது வருந்தாரின்றவன், ‘அவன்போன போக்கன்றி, இக்கிள்ளை என் நெஞ்சை ஈராநின்றது’ எனத் தன் தாய் செலவு உணர்ந்து வருந்தாரின்ற கிளியினது மொழிகேட்டு இரங்கல்.

உஉஉ. சுடரோடிரத்தல்—என்பது, கிளிமொழிகேட்டு இரங்காரின்றவன், ‘பெற்ற என்னோடு தன் கிளியிருந்து வருந்த, இதனையும் துறந்து, அறிவு முதிர்ந்து, அழற் கடஞ்சென்றான் முகத்தை நின் கதிர்களான் வாட்டாது தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாக’ எனச் சுடரோடிரந்து கூறாநிற்றல்.

உரு. பருவநினைந்து கவறல்—என்பது, சுடரோடு இரந்து வருந்தா சின்றவள், ‘கற்பிக்கும் முதுபெண்டிருமின் றித் தான் அவனுக்குச் செய்யத்தகுங் குற்றேவல் செய்யவல் லள் கொல்லோ?’ என்று அவளது பருவம் நினைந்து கவ லா நின்றல்.

உரு. நாடத்துணிதல்—என்பது, பருவம் நினைந்து கவலாரின்ற தாய்க்கு, ‘நீ கவன்று மெலிய வேண்டா. யான் அவன் புக்கவிடம் புக்குத் தேடுவேன்’ எனக் கூறி, செவிலி அவளை நாடத் துணியாநின்றல்.

உரு. கொடிக்குறி பார்த்தல்—என்பது, செவிலி நாடத் துணியாநிற்ப, ‘அவ்விருவரையும் இப்பொழுதே வரும்வண்ணம் நீ கரைந்தால், நினக்கு உணங்கலை அஞ்சா திருந்து உண்ணலாம். அதுவன்றித் தெய்வத்திற்கு வைத்த நிணத்தையுடைய வலியையும் நினக்கே வரைந்து வைப் பேன். அவ்வாறு கரைவாயாக’ என நற்றாய் கொடிக்குறி பாராநின்றல்.

உரு. சோதிடங்கேட்டல்—என்பது, கொடி* நிமித் தம்பெற்று ‘இக்காவன் மனையின் கண்ணே, யாங்கள் மணஞ் செய்ய அவ்விருவரையும் இன்னும் பெறுமாறு உண்டா யின், ஆராய்ந்து சொல்லுமின்’ என அறிவாளரைக் கிட டிச் செவிலி சோதிடங் கேளாநின்றல். •

உரு. கலடு கண்டறிதல்—என்பது, சோதிடம் பெற்றுச் செல்லாரின்றவள், ‘இம் முரம்பின்கட் கிடந்த இவை தீவினையேன் எடுத்து வளர்த்த மாணிலழச் சீறடி; உவை அக் கள்வனடியாம்’ எனச் சுவடு கண்டறியாநின்றல்.

உருஅ. சுவகேண்டி

நிந்து, அவ்விடத்தே நின்று
பதைத்துக் கொப்புட் கொ
இன்று ஒரு விடலைபின்னே போதற்குத் தகும கா
வாறு ஒத்தன ?' எனச் சுவடுகண்டு இரங்காரிற்றல்.

உருகூ. வேட்டமாதரைக் கேட்டல்—என்பது, சுவடு
கண்டு இரங்காரின்று, அது வழியாகச் செல்லாரின்றவள்,
'இவ்வாறு அறியாப் பருவத்தளாய்த் தனக்கு இயைபில்
லாத சுரத்தின்கண் அயலாநொருவனுடன் போந்தாள்.
அவளை நீ கண்டாயோ?' என வேட்ட மாதரைக் கேளா
ரிற்றல்.

உருசு. புறவொடுபுலத்தல்—என்பது, வேட்ட மாத
ரைக் கேட்டு அதுவழியாகச் செல்லாரின்றவள், 'ஏதிலனு
மாய்த் தமிழனுமாயவன் சொற்றுணையாக வெய்ய சுரத்தே
மாதர் சென்றால், தில்லையுடைய புறவே! இது நினக்குத்
தகுதியின்றென்று கூறிற்றிலை. நீ வாழ்வாயாக' எனப் புற
வொடு புலந்து கூறாநின்றல்.

உருசு. குரவொடு வருந்தல்—என்பது, புறவொடு புல
ந்து போகாரின்றவள், 'என்னுடைய பாவை நின்னுடைய
முன்னே இக்கொதிக்குங் கடத்தைக் கடப்பக் கண்டிரின்
றும், இன்னவாறு போனாளென்று எனக்கு வாயுந் திறக்கின்
றிலை. இது நினக்கு நன்றோ?' எனக் குரவொடு வாழியுரை
யாரிற்றல்.

உருசு. விரதியரை வினாவல்—என்பது, குரவொடு
வருந்திச் செல்லாரின்றவள், 'பத்தியர்போல ஒருபித்தி தன்
பின்னேவா, ஒரு பெருந்தகை முன்னே செல்லக் கண்
டிரோ?' என விரதியரை வினாவாரிற்றல்.

உசுந. வேதியரை வினாவல்—என்பது, விரதியரை வினாவி, அதுவழியாகச் செல்லாரின்றவன், மான்போலும் நோக்கினையும், மயில்போலுஞ் சாயலையு முடைய மான், ஓர் ஏந்தலோடு தும் எதிரே வரக்கண்டீரோ ?' என வேதியரை வினாவாநின்றல்.

உசுச. புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவல்—என்பது, வேதியரை வினாவி, அதுவழியாகச் செல்லாரின்றவன், 'தும்மைக் கண்டு, என்னால் தேடப்படுகின்றார் மீண்டார்களென்று கருதி மகிழ்ந்தேன். அது கிடக்க, இவ்வாறு தும்மோடொத்த ஒழுக்கத்தினராய் முன்னே இருவரைப் போகக் கண்டீரோ?' எனப் புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினாவாநின்றல்.

உசுரு. வியந்துரைத்தல்—என்பது, புணர்ந்துடன் வருவோரை வினாவி, அது வழியாகப் போகாரின்றவன், தன் மகள் நின்ற நிலையையும், அவன் கையின் வேலினான் வேங்கை பட்டுக்கிடந்த கிடையையுங் கண்டு வியந்து கூறாநின்றல்.

உசுசு. இயைபெடுத்துரைத்தல்—என்பது, வேங்கை பட்டது கண்டு வியந்து அதுவழியாகச் செல்லா நின்றவன், எதிர்வருவாரை வினாவ, அவர், 'நீ கூறாநின்றவரைக் குன்றத்திடைக் கண்டோம். அவ்விருவரும் தம்முள் இயைந்து செல்லாரின்றமை கண்டு, எல்லாவற்றையும் உடையவளாகிய தன் காதலியோடு ஒருவடிவாய் விளையாடும் புலியூரென்றே கருதி, யாங்கெல்லாம் ஒத்து, மிகவும் அவ்வெழிலைத் தொழ நினைந்தோம். அந்நன்மை சொல்லலாவது ஒன்று அன்று' என எதிர்வருவார் அவர் இயைபெடுத்துக் கூறாநின்றல்.

உசஎ. மீள வுரைத்தல்—என்பது, இயைபெடுத்து உரைத்தவர், 'அவ்விருவரும் ஓர் இடுக்கணின்றிப் போய்த் தில்லையின் எல்லையைச் சென்று அணைவர். இனி நீ செல்வ தன்று, மீள்வதே காரியம்' எனத் தேடிச் செல்லாநின்ற செவிலியை மீளக் கூறாநின்றல்.

உசஅ. உலகியல்புரைத்தல்—என்பது, மீளக் கூற வும் மீளாது கவலாநின்ற செவிலிக்கு, 'சந்தனமும் முத்தும் சங்கும் தாம் பிறந்த இடங்கட்கு யாதும் பயன்படாது. தம்மை விரும்பி அணிவாரிடத்தே சென்று பயன்படா நிற்கும். அதுபோல மகளிரும் தாம் பிறந்தவிடத்துப் பயன்படார். நீ கவலவேண்டா' என உலகியல்பு கூறாநின்றல்.

உசக. அழுங்குதாய்க் குரைத்தல்—என்பது, உலகியல்பு கூறவும் மீளாது நின்று, தான் எடுத்து வளர்த்தமை சொல்லிக் கவலாநின்ற செவிலியை, முன்னிலைப் புற மொழியாக, 'இவர்தாம் இல்லின்கண் எடுத்து வளர்த்தவர் போலும். அவர்போய்த் தம்மை இருவரையுங் கூட்டுவித்த தெய்வப்பதியாகிய தில்லையிடத்துப் பழனங்களைச் சென்றணைவர்' எனத் தம்முட் கூறுவார்போன்று கூறி, மீட்டுக் கொண்டு போகாநின்றல்.

உரு0. வருத்தமிகுதி கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, அலரறிவுறுத்த தோழி, 'அலரானும் காவன் மிகுதியானும் நினை எதிர்ப்படமாட்டாது அழுது வருந்தா நின்றவ ளிடத்து நின் அருள் இருக்கின்றவாறு என்னோ?' எனத் தலைமகளது வருத்த மிகுதிகூறித் தலைமகன் வரைவு கடா வாநின்றல்.

உருக. பெரும்பான்மை கூறி மறுத்தல்—என்பது, வரைவு கடாவிய தோழிக்கு, 'யான் அவளைத் தெய்வமா

னுடம் என்றறிந்து வரைந்துகோடற்கு இக்குன்றிடத்துத் தோன்றா நின்றவிடம் தெய்வமகளிரது, இடமோ? அன்றிக் குறத்தியர் இடமோ? கூறுவாயாக' எனத் தலைமகன் தலைமகளைப் பெரும்பான்மைகூறி மறுத்துரையாற்றல்.

உருஉ. உள்ளதுகூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, பெரும்பான்மைகூறி மறுத்த தலைமகனுக்கு, 'இவ்விடம் எந்தையது முற்றுாட்டு; எமக்கு உற்றார் குறவரே; எம்மைப் பெற்றாரும் கொடிச்சியே, யாங்களும் புனங்காப்போம் சிலர். நீ வரைவு வேண்டாமையின் எம்மைப் புனைந்து உரைக்க வேண்டுவதில்லை' எனப் பின்னும் வரைவு தோன்றத் தோழி தங்கள் உண்மை கூறாநின்றல்.

உருங. ஏதங்கூறியீரவரவு விலக்கல்—என்பது, உண்மையுரைத்து வரைவுகடாய தோழி, 'நீவரைவொடு வாராயாநிற் சிங்கம் திரண்டு தனக்கு யானையாகிய உணவுகளைத் தேடும் இருளின்கண், நினது கைவேல் துணையாக நீ வந்தருளாநின்ற இஃதே எங்களுக்குத் துன்பமாகத் தோன்றா நின்றது. இனி இவ்விருளிடவாராதொழிவாய்' என ஏதங்கூறித் தலைமகனை இரவரவு விலக்காநின்றல்.

உருச. பழிவரவுரைத்துப் பகல்வரவு விலக்கல்—என்பது, இவ்விருளிட வாராதொழிகென்றது, பகல்வரசுச் சொன்னவாரும் என உட்கொண்டு, பகற்குறிச்சென்று நிற்ப, தோழி எதிர்ப்பட்டுப் 'பகல்வந்து எமக்குச் செய்யாநின்ற மெய்யாகிய அருள் புறத்தார் அறிந்து வெளிப்பட்டுப் பழியாகப் புகுதாநின்றது. இனிப் பகல்வரவு ஒழிவாயாக' எனப் பழிவருதல்கூறிப் பகல்வரவு விலக்காநின்றல்.

உருரு. தோழிநீரந்து கூறல்—என்பது, பகல்வரவு விலக்கின தோழி, இவன் இரவு வரவுங் கூடுமென உட்

கொண்டு, 'நின்னை எதிர்ப்படவேண்டி அழுது வருந்தாநின்ற இவள் காரணமாக, அரிக்கும் யாளிக்கும் வெருவி யானைகள் திரண்டு புடைபெயராத மிக்க இருளின்கண் வாராதொழி வாயாக' என்று நின் கழல்களைக் கையால் தொழுது, நின்னை இரந்தேன் என வரைவு தோன்றத் தலைமகனைத் தொழுது இரந்து கூறாநின்றல்.

உருசு. தாயறிவுகூறல்—என்பது, தொழுது இரந்து கூறவும், வேட்கைமிகவாற் பின்னுங் குறியிடைச் சென்று நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து, 'நம்கானலிடத்து அரையிரவின் கண் ஒரு தேர்வந்தது உண்டாகக் கூடுமென உட்கொண்டு, அன்னை சிறிதே கண்ணும் சிவந்து என்னையும் பார்த்தான். இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுக்கத்தை அறிந்தான் போலும்' எனத் தொழி தலைமகனுக்குக் கூறுவான் போன்று சிறைப் புறமாகத் தலைமகனுக்கு வரைவு தோன்றத் தாயறிவு கூறாநின்றல்.

உருள. மந்திமேல் வைத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, சிறைப்புறமாகத் தாயறிவுகூறிச் சென்று எதிர்ப்பட்டு, ஒரு சூடுவன் தன் மந்திக்கு மாங்கனியைத் தேனின்கண் தோய்த்துக் கொடுத்து, நுகர்வித்துத் தம்முள் இன்புறுவது கண்டு, 'இது நம் காதலர்க்கு நம்மாட்டு அரிதாயிற்றென நீ வரையாமையை நினைந்து ஆற்றாநாயினான்' என மந்தி மேல் வைத்துத் தலைமகனது வருத்தங்கூறி வரைவுகடாவா நின்றல்.

உருஅ. காவன்மேல் வைத்துக் கண்யிலாமை கூறல்—என்பது, மந்திமேல் வைத்து வரைவு கடவப் பட்ட தலைமகன், இது நம் காதலியிடத்து நமக்கு அரிதாயிற்றெனத் தானும் ஆற்றாய், இரவுக்குறிச் சென்று

நிற்ப, அந்நிலைமைக்கண் 'இவ்விடத்துள்ளார், இவன் காவற் பறை கேட்குந் தோறும் கண்துயிலாமைக்குக் காரண மென்னோ?' எனத் தம்முட் கூறாநின்றல்.

உருக. பகல் உடம் பட்டாள் போன்று இரவரவு விலக்கல்—என்பது, சிறைப்புறமாகக் கண்துயிலாமை கேட்ட தலைமகன், ஆதரவுமிகவால் எதிர்ப்படலுற்று நிற்பத் தோழி எதிர்ப்பட்டு, 'நீ வந்து ஒழுகாரின்ற இப்புலரா இரவும்பொழியா மழையும் புண்ணின்கண் னுழையும் வேல் மலரம்படி எங்களை வருத்தாரின்றன. இதற்கொரு மருந் தில்லையோ நாம் வரையிடத்து' எனப் பகலுடம் பட்டாள் போன்று இரவரவு விலக்காரின்றல்.

உசு0. இரவுடம் பட்டாள் போன்று பகல் வரவு விலக்கல்—என்பது, இவன் மருந்தில்லையோ என்றது, யான் இரவுக்குறிச் செல்லின் மழைக்காலிருளின் எதிர்ப்பட லருமையான் வேட்கையுற்றுப் பகற்குறியுடம் பட்டாளென உட்கொண்டு, பகற்குறிச் செல்லாரிற்ப, தோழி எதிர்ப்பட்டு, 'பகல்வந்தருளாரின்றது அவளுக்கு வருத்தமுறும் படியாக மிக்க அலராகா நின்றது. அதனால் பகற்குறிவரற் பாலையல்லை' என இரவுக்குறியுடம்பட்டாள்போன்று பகற் குறி விலக்காரின்றல்.

உசுக. இரவும் பகலும் வரவு விலக்கல்—என்பது, இரவுடம் பட்டாள்போன்று பகல் வரவு விலக்கின தோழி, 'நீ பகல்வரின் அலர்மிகுதியான் எங்களுக்கு மிக்கபழி வந் தெய்தும். இராவரின் எவ்வாற்றாலும் நின்னை எதிர்ப்படு தலருமையாற் சிறிதும் பயனில்லை. அதனால், நீ இருபொழு தும் வரற்பாலையல்லை' என இரவும் பகலும் வரவு விலக்கா ரின்றல்.

உகஉ. காலங்கூறி வரைவு கடாதல்—என்பது, இரு பொழுதும் வரவு விலக்கின தோழி, 'மதிரிரம்பா நின்றது. வேங்கை பூவாநின்றன. இனி நினக்கு வரைவொடு வருதற்குக் காலமிது' எனக் காலங்கூறி வரைவு கடாவா நின்றல்.

உகங. கூறுவிக் குற்றல்—காலங்கூறி வரைவு கடா வவும் வரைவுடம் படாமையின் அவன் தன்னைக்கொண்டே கூறுவிப்பாளாக, 'அலரான் வரும் நாணினையும் காணுமையான் வரும் ஆற்றாமையையும் பற்றிக் கிடந்த நம் அல்லலை நம்மால் தலையளிக்கப்படுவார் இவ்வாறு வருந்துதல் தகாது எனத் தாமாக அறிகின்றிலராயின் நாம் சொல்லும் தன்மைகள் என்னோ' எனப்புலந்து, 'நீ யாகிலும் சென்று கூறு' என்பது குறிப்பால் தோன்றத் தலைமகன் வரைவுடம் படாமையைத் தோழி தலைமகட்குக் கூறாநின்றல்.

உகச. செலவுநினைந் துரைத்தல்—என்பது, வரைவு உடம் படாமையின் தோழி தலைமகனோடு புலந்துகூறக் கேட்டு, அக்குறிப்பறிந்து, 'இக்கல்வதரின் கண் நீர் வந்தவாமென்னோ என்று வினவுவாரைப் பெற்றேமாயின் இத்தன்மையை யுடைத்தாகிய மிக்க இருளின் கண் யாம் அவருழைச் சேறலரிதன்று. சென்றேமாயினும் அவ்வாறு சொல்லுவாரில்லை' எனத் தலைமகள் செலவு நினைந்து கூறாநின்றல்.

உகரு. பொலிவழிவுரைத்து வரைவு கடாதல்—என்பது, தலைமகள் தன்னை எதிர்ப்படலுற்று வருந்தா நின்றமை சிறைப்புறமாகக் கேட்ட தலைமகன் குறியிடை வந்து நிற்ப, தோழி எதிர்ப்பட்டு, 'என் ஐயரது காவலை நீவி நின் வயத் தளாய் நின்று பொலிவழிந்து வருந்தா நின்றவளை நீ வரை

ந்து கொள்ளாது, இவ்வாறு இகழ்ந்து மதித்தற்குக் காரணமென்னோ?' எனத் தலைமகனது பொலிவழிவு கூறி வரைவு கடாவாநின்றல்.

௨௬௬. முலைவிலை கூறல்—என்பது, வரைவு முடுக்கப்பட்ட தலைமகன், 'யான் வரைவொடு வருதற்கு நீ சென்று அவன் ஐயன்மாரை முலைவிலை கேட்பாயாக' என 'எல்லாவற்றானும் நின் வரைவை எமர் ஏற்றுக்கொள்ளினல்லது, விலை கூறுவராயின் அவளுக்கு ஏழலகும் விலை போதாது' எனத் தோழி முலைவிலை கூறாநின்றல்.

௨௬௭. வருமது கூறி வரைவுடம்படுத்தல்—என்பது, முலைவிலை கூறிய தோழி, 'நீ வரைவொடு வாராது இரவருள் செய்யாரின்ற இது கெர்ப்பத்துக்கேதுவானால் நம் எல்லார்க்கும் பொல்லாதாம். அது படாமல் எமரால் தொடுக்கப்பட்ட அருங்கலங்களை விரைய வரவிட்டு, அவளை வரைந்தெய்துவாயாக என மேல்வரும் இடுக்கண்கூறித் தலைமகனை வரைவுடம்படுத்தாநின்றல்.

௨௬௮. வரை பொருட் பிரிவை யுரையெனக் கூறல்—என்பது, மேல் வருமது கூறி வரைவுடம்படுத்தின தோழிக்கு, 'யான் போய் துமர்கூறும் நிதியமுந்தேடிக் கொண்டு தும்மையும் வந்து மேவுவேன். நீ சென்று அவள் வாடாத வண்ணம் யான் பிரிந்தமை கூறி ஆற்றுவித்துக் கொண்டிருப்பாயாக' எனத் தலைமகன் தான் வரை பொருட்குப் பிரிகின்றமை கூறா நின்றல்.

௨௬௯. நீயே கூறென்றல்—என்பது, பிரிவறிவிப்பக் கூறின தலைமகனுக்கு, 'நீ இரவுவரினும் பகற்பிரிந்து செல்வையென உட்கொண்டு நின்னோடு கூடிய அப்பொழுது

தும் யான் உயிர் வாழேன் என்று நினைந்திருப்பாளுக்குத் தாழேன் என்னும் உரைமுன்னாக நின்றிரிவை நீயே சொல்லிப் போவாயாக' என அவன் விரைய வருவது காரணமாகத் தோழி தலைமகளது பிரிவாற்றாமை கூறாநின்றல்.

உஎ0. சொல்லாதேகல்—என்பது, நீயே கூறென்ற தோழிக்கு 'யான் எவ்வாறு கூறினும் அவன் பிரிவுடம்படா ளாதலின் ஒருகாலும் வரைந்துகொள்கையில்லை. யான் விரையவருவேன், அவ்வளவும் நீ ஆற்றாவித்துக்கொண்டிருப்பாயாக' எனக் கூறித் தலைமகன் தலைமகளுக்குச் சொல்லாது பிரியாநின்றல்.

உஎக. பிரிந்தமை கூறல்—என்பது, தலைமகன் முன்னின்று பிரிவுணர்த்த மாட்டாமையிற் சொல்லாது பிரியாநிற்ப, தோழி சென்று, 'நமரால் தொடுக்கப்பட்ட எல்லா நிதியத்தையும் ஒருங்கு வரவிட்டு நின்னை வரைந்து கொள்வானாக அழற்கட நெறியே பொருள் தேடப்போனான். அப்போக்கு, அழற்கடஞ் சென்றமையான் நமக்குத் துன்பமென்பேனோ' எனப் பொதுப்படக் கூறி, 'வரைவு காரணமாகப் பிரிந்தானாதலின், இது நமக்கின்பமே' யெனத் தலைமகள் வருந்தாமல் அவன் பிரிந்தமை கூறாநின்றல்.

உஎஉ. நெஞ்சோடு கூறல்—என்பது, பிரிந்தமை கூறக் கேட்டு வருந்தா நின்ற நெஞ்சிற்கு, 'நமக்கு ஏதம் பயக்கும் ஒழுக்கமொழிந்து குற்றம் தீர்ந்த முறைமையாகிய ஒழுக்கத்துப் பிரிந்தவிது நம்மைக் கெடுக்குமென்று நீ கருதின் இது வொழிய நமக்கின்புற்று வாழுமுபாயம் வேறு உளதோ' எனத் தலைமகள் ஆந்நெஞ்சினது வருத்தந் தீரக் கூறாநின்றல்.

௨௭௩. நெஞ்சோடு வருந்தல்—என்பது, பிரிந்தமை கூறக்கேட்ட தலைமகள், 'அன்று அவரை விடாது என்னை விட்டு அவரது தேர்ப்பின் சென்ற நெஞ்சம் இன்றும் அவ்வாறு செய்யாது என்னை வருத்தாநின்றது' எனத் தன் நெஞ்சொடு வருந்தாநின்றல்.

௨௭௪. வருத்தங் கண்ணோரத்தல்—என்பது, தலைமகன் தன் நெஞ்சொடு வருந்தாநிற்பக் கண்ட தோழி, 'இத் தன்மைத்தாகிய வெற்பராகலின் தாழாது விரைய வரைவொடு வருவர்; ஆதலால், நீ இன்னமையை அடையா தொழிவாயாக' என்று அவள் வருத்தந் தீரக் கூறாநின்றல்.

௨௭௫. வழியொழுகி வற்புறுத்தல்—என்பது, தலைமகளது வருத்தங்கண்ட தோழி, அவளை வழியொழுகியாற்றுவிக்கவேண்டு மவளாகலின், ஆற்றாமைக்குக் காரணமாகியவற்றைக் கூறித் தானும் அவளோடு வருத்தமுற்று, 'அது கிடக்க; இம்மலர்ப்பாவை யன்னாட்கு இவ்வேறுபாடு வந்தவா நென்னோ வென்று அயலவர் ஐயுறா நிற்பராதலான் நீ யாற்ற வேண்டும்' என்று அவள் வழியொழுகி வற்புறுத்தா நின்றல்.

௨௭௬. வன்புறை யெதிரழிந்திரங்கல்—என்பது, வழியொழுகி வற்புறுத்தின தோழியொடு, 'தலைமகன் வரைவு நீடுதலால் தமக்கோர் பற்றுக்கோடின்றி வருந்துந்திருவினை யுடையார்க்கு அவன் வரைவு மிகவுமினிது யான் ஆற்றேன்' எனத் தலைமகள் வன்புறை எதிரழிந்திரங்கா நின்றல்.

௨௭௭. வாய்மை கூறி வருத்தந் தணித்தல்—என்பது, வரைவு நீடுதலான் வன்புறை எதிரழிந்து வருந்தாநின்ற தலைமகளுக்கு, 'அவர் சொன்ன வார்த்தை நினக்குப் பொய்

யென்பதே கருத்தாயின், இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிறிதும் இல்லை' எனத் தோழி தலைமகனது வாய்மைகூறி அவள் வருத்தந் தணியா நின்றல்.

௨௭௮. தேருது புலம்பல்—என்பது, தலைமகனது வாய்மைகூறி வருத்தந் தணியாநின்ற தோழிக்கு, 'யான் அவர் கூறிய மொழியின்படியே மெய்ம்மையைக் கண்டிவைத்தும், என் நெஞ்சமும் நிறையும் என்வயமாய் நிற்கின்றனவிலலை. அதுவேயுமன்றி, என் உயிரும் பொறுத்தற் கரிதாகா நின்றது. இவை இவ்வாறுதற்குக் காரணம் யாதென்றறிகின்றிலேன்' எனத் தான் தேருமை கூறிப் புலம்பா நின்றல்.

௨௭௯. காலமறைத்துரைத்தல்—என்பது, தேருமை கூறிப் புலம்பாநின்ற தலைமகள், காந்தள் கருவுறக் கண்டு இஃது அவர் வரவு குறித்த காலமென்று கலங்காநிற்ப, 'நம்முடைய ஐயன்மார் தினைக்கதிர் காரணமாகக் கடவுளைப் பராவ, அக்கடவுளதானையாற் காலமன்றியும் கார் நீரைச் சொரிய, அதனை அறியாது, காலமென்று இக்காந்தண் மலர்ந்தன. நீ அதனைக் காலமென்று கலங்கவேண்டா' எனத் தோழி அவளை ஆற்றுவித்தற்குக் காலமறைத்துக் கூறா நின்றல்.

௨௮௦. தூதுவர வுரைத்தல்—என்பது, காலமறைத்த தோழி, ஒரு தூது வந்து தோன்றாநின்றது. அஃது இன்னார் தூதென்று தெரியாதெனத் தான் இன்புறவோடு நின்று அவள் மனமகிழும்படி தலை மகளுக்குத் தூதுவர வுரையா நின்றல்.

௨௮௧. தூது கண்டழுங்கல்—என்பது, தூது வரவு உரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் மனமகிழ்வோடு நின்று, 'இஃது

பழிவருங்கொல்லோ என்னும் ஐயத்தோடு நின்று, “யாம் முன்பு ஒருநாள் கடற் கரையிடத்தே வண்டல்செய்து விளையாடா ரின்றே மாக, அந்நேரத்து ஒரு தோன்றல், நாம் வண்டல் மனைக்கு யாம் விருந்தென்று வந்து நின்றபொழுது, நீ பூக்கொய்யச் சிறிது புடைபெயர்ந்தாய். அந்நிலைமைக்கட் கீழ்காற்று மிகுதலால், கரைமேலேறும் கடல்மேல் வந்துற்றது. உறயான், ‘தோழியோ! தோழியோ!’ என்று நின்னை விளித்தேன். அதுகண்டு இரங்கி, அவன் அருளொடுவந்து தன் கையைத் தந்தான். யானும் மயக்கத்தாலே அதனை நின் கையென்று தொட்டேன். அவனும் பிறிதொன்றும் சிந்தியாது என் உயிர்கொண்டு தந்து என்னைக் கரைக்கண் உய்த்துப்போயினான். அன்று என் நாணினால் நினக்கு அதனைச் சொல்லமாட்டிற்றிலேன். இன்று இவ்வாறாயினபின் இது கூறினேன். இனி நினக்கடுப்பது செய்வாயாக” எனத்தோழிக்குத் தலைமகள் அறத்தொடு நில்லா நின்றல்.

௨௦௭. வெறி விலக்கல்—என்பது, தலைமகளை ஐயந் தீர்த்து வெறிக்களத்தே சென்று, வேலனை நோக்கி, புன லிடை வீழ்ந்து கெடப்புக வந்தெடுத்துய்த்த கதிர்த்தோள் நிற்க, இந்நோய் தீர்ததற்குப் பிறிதோர் உபாயத்தைக் கரு தும் நின்னைப் போல, இவ்வுலகத்தின்கண் அறிவுடையார் இல்லையென, மேல் அறத்தொடு நிற்பாளாகத் தோழி வெறி விலக்கா நின்றல்.

௨௦௮. சேவிலிக்குத் தோழி அறத்தோடு நின்றல்—என்பது, வெறி விலக்கி நிற்ப, நீ வெறி விலக்குதற்குக் காரணம் என்னோ என்று கேட்ட செவிலிக்கு, “நீ போய்ப் புனங்காக் கச் சொல்ல, யாங்கள் போய்த் துனைக்கிளி கடியாரின்றோம். அவ்விடத்து ஒரு யானை வந்து நின் மகளை ஏதஞ்செய்யப்

புக்கது. அது கண்டு அருளுடையானொருவன் ஓடி வந்தனைத்துப் பிறிதொன்றும் சிந்தியாமல் யானையைக்கடிந்து அவளது உயிர் கொடுத்துப்போயினான். அறியாப்பருவத்து நிகழ்ந்ததனை இன்று அறியும் பருவமாதலால், ‘உற்றூர்க் குரியார் பொற்றொடி மகளிர்’ என்பதனை உட்கொண்டு, இவ்வாறு உண்மெலியா நின்றான். இனி அடிப்பது செய்வாயாக” எனத் தோழி அறத்தொடு நில்லா நின்றல்.

உகூ௩. நற்றாய்க்குச்சேவிலி அறத்தோடு நின்றல்—என்பது, தோழி அறத்தொடு நிற்பக் கேட்ட செவிலி, ‘இனைய னாகிய இல்வாழ்க்கைச் செல்வத்தை யுடைய இவளை என் சொல்லிப் புகழுவோம்! முன் எழும் இரண்டெயிறு முனையாத இளமைப்பருவத்தே அறிவு முதிர்ந்தாள்’ எனத் தலைமகனது கற்புமிகுதி தோன்ற நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நில்லா நின்றல்.

உகூ௪. தேர்வரவு கூறல்—என்பது, நற்றாய்க்குச் செவிலி யறத்தொடு நில்லாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கண் தலைமகனது தேரொலிகேட்ட தோழி, உவகையோடு சென்று தலைமகனுக்கு அதன் வரவெடுத்துக் கூறாநின்றல்.

உகூ௫. மணமுரசு கேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, தோழி தலைமகனுக்குத் தேர்வரவு கூறாநின்ற அந்நிலைமைக்கண் மணமுரசு கேட்டு மனையிலுள்ளார், இஃது இவளை நோக்கி ஒலியாநின்றது மணமுரசென உட்கொண்டு, யாம் பூரண பொற்குடம் தோரணம் முதலாயினவற்றான் மனையை அலங்கரிப்போம் என மகிழ்வொடு கூறாநின்றல்.

உகூ௬. மணமுரசு கேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, தோழி தலைமகனுக்குத் தேர்வரவு கூறாநின்ற அந்நிலை

மைக்கண் மணமுரசுகேட்டு மனையிலுள்ளார், இஃது இவனை நோக்கி ஒலியா நின்றது மணமுரசெனவுட்கொண்டு, யாம் பூரண பொற்குடம் தோரணம் முதலாயினவற்றான் மனையை அலங்கரிப்போம் என மகிழ்வொடு கூறாநின்றல்.

௨௬௭. ஐயுற்றுக் கலங்கல்—என்பது, மணமுரசு கேட்டவன் மகிழ்வொடுநின்று மனையை அலங்கரியாநிற்ப, 'மிகவும் களிப்பையுடைத்தாய நமது சிறந்த நகரின் கண் முழங்காநின்ற இப்பெரிய முரசம், யான் எவற்கோ அறி கின்றிலேன்' எனத் தலைமகள் கலக்கமுற்றுக் கூறாநின்றல்.

௨௬௮. நிதிவரவு கூறாநின்றல்—என்பது, முரசொலி கேட்டு ஐயுற்றுக் கலங்காநின்ற தலைமகளுக்கு, 'நமர்வேண் டுனபடியே அருங்கலங்கொடுத்து நின்னை வரைந்து கொள் வாராக! யானே கடிந்தார், நமது கடைமுன் கொணர்ந்து இறுத்தார் குறைவில்லாத நிதி. இதனை நீ காண்பாயாக' எனத் தோழி மகிழ்தரு மணத்தொடு நின்று நிதிவரவு கூறா நின்றல்.

௨௬௯. மண முரசு கூறல்—என்பது, வரைபொருட் பிரிந்து வந்த பின்னர் அருங்கலம் விடுத்தற்கு முன்றிற் கண் நின்று தலைமகனது முரசு முழங்கா நிற்பக்கண்டு மகிழ்வரு நின்ற தோழி, நாம் துயர்தீர நம் இல்லின்கட் புகுந்துநின்று யானே கடிந்தார் முரசு முழங்காநின்றது. இனி என்ன குறையுடையோம் என வரைவு தோன்ற நின்று, தலைமக னுக்கு மணமுரசு கூறாநின்றல்.

௨௭௦. மகிழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, மணமுரசொலி கேட்ட தோழி, சிலம்பன் தந்த பெறுதற்கரிய தழைகளை

வாடாமல் வைத்து, அத்தையே பற்றுக் கோடாக ஆற்றி யிருந்தான் எனத் தலைமகளைத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூற நின்றல்.

௩௦௧. வழிபாடு கூறல்—என்பது, மணஞ் செய்தபின் னர் மணமனை காணவந்த செவிலிக்கு, 'காவலர் உடம்பும் உயிரும்போல ஒருவரையொருவர் இன்றியமையாமையால் இவள் கருத்தைக் கடவார். கமலங் கலந்த தேனும் சந்தன மரமும் போல இயைந்து இவள் கற்புவழி நிற்பலையுடைய ராய் இவள் வழியே நின்று ஒழுகாரின்றார்' எனத் தோழி தலைமகள் தலைமகன் வழி பொழுகாரின்றமை கூற நின்றல்.

௩௦௨. வாழ்க்கை நலங்கூறல்—என்பது, மணமனை கண்ட செவிலி, மகிழ்வோடு சென்று, 'நின் மகளுடைய இல் வாழ்க்கை நலத்திற்கு உவமை கூறில், நின்னுடைய இல் வாழ்க்கை நலமல்லது வேறு உவமையிலலை' என நற்றாய்க் குத் தலைமகனது வாழ்க்கைநலங் கூற நின்றல்.

௩௦௩. காதல் கட்டுரைத்தல்—என்பது, 'அவள் இல் வாழ்க்கை நலம் கிடக்க. அவன் அவண்மேல் வைத்த காதலான் இவையேயன்றிப் பொறையாம் என்று கருதி துத லின்கண் இன்றியமையாத காப்பாகிய பொட்டையும் அணி யான். இஃது அவன் காதல்' எனத் தலைமகனது காதன் மிகுதி கூற நின்றல்.

௩௦௪. கற்பறிவித்தல்—என்பது, தலைமகனது காதன்மிகுதி கூறின செவிலி, 'அது கிடக்க. அவள் அவனை யொழிய வேறொரு தெய்வத்தைத் தெய்வமாகக் கருதா னாதலான், அவன் தன்னை வணங்காத பகைவரைச் சென்று கிட்டித் திறைகொள்ளச் சென்றாலும், திறைகொண்டுவந்து

அவளது இல்லத்தல்லது ஆண்டுத் தங்கி யறியான். இஃது அவரது இயல்பு' எனக்கூறி நற்றாய்க்குத் தலைமகளது கற்பறிவியாநிற்றல்.

௩௦௩. கற்புப்பயப்புரைத்தல்—என்பது, கற்பறிவித்த செவிலி, 'அவள் அவனை யொழிய வணங்காமையின் அவன் ஊரும் களிறும் வினைவயிற் சென்றால், அவ்வினை முடித்துக் கொடுத்துவந்து தன் பந்தியிடத்தல்லது ஆண்டுத் தங்காதாகலான், அவளது கற்பு, அந்திக்காலத்து வட மீனையும் வெல்லும்' என அவளது கற்புப் பயந்தமை நற்றாய்க்குக் கூறாநிற்றல்.

௩௦௪. மருவுதலுரைத்தல்—என்பது, கற்புரைத்த செவிலி, 'வேந்தற்குற்றாழிப் பிரியினும் அவன் ஊருந் தேரும் வினைமுடித்துத் தன்னிலையினல்லது புறத்துத் தங்காது. அவளும் அவனையொழிய மற்றோர் தெய்வமும் மனத்தானும் நினைந்தறியான். இஃது இவர் காதல்' என அவ்விருவர் காதலும் மருவுதல் கூறாநிற்றல்.

௩௦௫. கலவியின்பங் கூறல்—என்பது, இருவர் காதலும் மருவுதல் கூறின செவிலி, 'இவ்விருவருடைய காதலும் களிப்பும் இன்பவெள்ளத்திடைமூந்தப் புகுகின்ற தோர் உயிர் ஓர் உடம்பால் துய்த்தல் ஆராமையான் இரண்டிடம்பைக் கொண்டு, அவ்வின்பவெள்ளத்திடைக் கிடந்து திளைத்ததனோடு ஒக்கும். அதுவன்றி அவ்வின்பவெள்ளம் ஒரு காலத்து வற்றுவதும் முற்றுவதும் செய்யாது' என நற்றாய்க்கு அவரது கலவியின்பங் கூறாநிற்றல்.

௩௦௬. கல்விநலங்கூறல்—என்பது, வரைந்து கொண்டபின்னர் ஒதற்குப் பிரியலுறாநின்ற தலைமகன், தலை

மகளுக்குத் துப் பிரிவுணர்த்துவானாக மிகவும் கூற்றாற் கற்றோர் நன்மைக்கு எல்லையில்லாத தன்மையராவரெனத் தோழிக் குக் கல்விநலம் கூறாநின்றல்.

௩௦௯. பிரிவு நினைவுரைத்தல்—என்பது, கல்விநலங் கேட்ட தோழி, அவள் பிரிதற் குறிப்பறிந்து, 'மிகவும் கற் றோர் நன்மைக்கு எதிரில்லாத தன்மையராவர் என்பதனை உட்கொண்டு, நின் மார்புற்ற புரவலர், அழற்கானத்தே போய்க் கல்வியான் மிக்காரைக் கிட்டி அவரோடு உசாவித் தம் கல்வி மிகுதி புலப்படுத்தப் பிரியாநின்றார்' எனத் தலை மகன் ஓதுதற்குப் பிரிவு நினைந்தமை தலைமகளுக்குக் கூறா நின்றல்.

௩௧௦. கலக்கங் கண்ணுரைத்தல்—என்பது, பிரிவு நினைவுரைப்பக் கேட்ட தலைமகனது கலக்கங் கண்ட தோழி, 'அன்பர் சொற்பா விரும்பினர் என்ன, அச்சொல் இவள் செவிக்கண் காய்ந்தவேல்போலச் சென்றெய்திற்று. இனி மற்றும்ள்ள பிரிவை எங்ஙனம் ஆற்றுவன்' எனத் தன் னுள்ளே கூறாநின்றல்.

௩௧௧. வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தல்—என் பது, கலக்கங் கண்ணிரைத்த தோழிக்கு, முன்னிலைப் புற மொழியாக 'நின்னிற் பிரியேன், பிரிவும் ஆற்றேன் என்று சொன்னவர் தாமே பிரிவாராயின், இதற்கு நாம் சொல் லுவதென்னோ?' எனத் தலைமகனது வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தா நின்றல்.

௩௧௨. பிரிவறிவித்தல்—என்பது, 'தருமதூல் விதி யால் நமர் உலகத்தைப் பாதுகாப்பான் பிரியக் கருதாரின் றார்' எனத் தலைமகன் காவலுக்குப் பிரியா நின்றமை தோழி தலைமகளுக்கு அறிவிப்பா நின்றல்.

நகந. பிரிவுகேட்டிரங்கல்—என்பது, பிரிவறிவித்த தோழிக்கு, ‘முற்காலத்துக் குரவர்களாற் பாதுகாக்கப்படும் நம்மை வந்து யானே தெறப்புக, அதனை விலக்கி நம் உயிர் தந்தவர், இன்று தம்மல்லதில்லாத இக்காலத்துத் தாம் நினைத்திருக்கின்றது இதுவோ? இது தமக்குத் தகுமோ?’ எனத் தலைமகனது பிரிவு கேட்டுத் தலைமகள் இரங்காரிற்றல்.

நகச. பிரிவு கூறல்—என்பது, ‘ஒருவரது உள்ள மிகுதியை ஒருவர் தணித்தற்கரிதாகிய இருவேந்தர் தம் முட் பகைத்து உடன் மடியப் புகுதாரின்றார் எனக் கேட்டு அவ்விருவரையும் அடக்கவல்ல திறலுடையராதலின், அவரைப் பகைதணித்து அவர் தம்மில் ஒன்றுபட வேண்டி நின்னைப் பிரியக் கருதா நின்றார்’ எனத் தலைமகன் பகைதணிக்கப் பிரியலுறு நின்றமை தோழி தலைமகனுக்குக் கூறாநின்றல்.

நகரு. வருத்தந் தணித்தல்—என்பது, தலைமகனது பிரிவுகேட்டு உள்ளாடைந்து தனிமையுற்று வருந்தாரின்ற தலைமகளை, ‘நின்னைவிட்டு அவர் பிரியார் நீ நெருப்பையுற்ற வெண்ணெயும் நீரையுற்ற உப்பும்போல இவ்வாறு உருகித் தனிமையுற்று வருந்தாதொழி’ எனத் தோழி அவளது வருத்தந் தணியா நின்றல்.

நகசு. பிரிந்தமை கூறல்—என்பது, ‘தம்மைவந்தடைந்த வேந்தனுக்குத் தாம் உதவி செய்வாராக, வெய்ய போரையுடைய பாசறைமேல் நமர் சென்றார். இனி, அவ் வேந்தன் பகைவரா லிடப்பட்ட மதில் என்று இடியுமோ!’ எனத் தலைமகன் வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்தமை தோழி தலைமகனுக்குக் கூறாநின்றல்.

௩௧௭. பிரிவாற்றுமை கார்மிசை வைத்தல்—என்பது, பிரிவுகேட்ட தலைமகள், தனது வருத்தங்கண்டு காதலர் வினைவயிற்பிரிய நீ வருந்தினால் வினைமுடியுமா மென்றோ என்ற தோழிக்கு, “யான் அவர் பிரிந்ததற்கு வருந்துகின்றேனல்லேன். இக்கார்முகில் சென்று அப்பாசறைக்கண்ணே தோன்றுமாயின், நம்மை நினைந்து ஆற்றாராய், அவ்வினை முடிக்க மாட்டாரென்று அதற்கு வருந்துகின்றேன்” எனக் கார்மிசை வைத்துத் தனது வருத்தங் கூறாநின்றல்.

௩௧௮. வானோக்கி வருந்தல்—என்பது உற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகள் பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகைச் சேவல் தன் சிறகான் ஒடுக்கிப் பனியான்வரும் மிக்க குளிரைப் பாதுகாக்கின்ற இரவின்கண் எனது போதரவு அவனுக்கு என்னுங்கொல்லோ எனத் தலைமகளது வழிவை நினைந்து வாளை நோக்கி வருந்தாநின்றல்.

௩௧௯. கூதிர்கண்டு கவறல்—என்பது, ‘விழாநின்ற பனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்புத்திரளை மேவாநிற்ப மலைத்திரளை யேறித் துணையில்லாதாரைத் தேடும் புயலினம் நமக்கேயன்றித் தம்மை யடைந்தார்க்கு உதவி செய்யீச் சென்றார்க்கும் சென்று பொருந்துமோ? பொருந்துமாயின், நம்மை நினைந்து ஆற்றாராய், அவ்வினை முடிக்க மாட்டார்’ எனத் தலைமகள் கூதிர்கண்டு கவலாநின்றல்.

௩௨௦. முன்பனிக்கு நொந்துரைத்தல்—என்பது, ‘மக்களே யன்றிப் புள்ளும் தம் பெடையைச் சிறகின் ஒடுக்கிப் பிள்ளைகளையும் தழுவி இனஞ்சூழ ஒருவாது, துயிலப் பெறுகின்ற இம் மயங்கிருட்கண், இடையறாது விழாநின்ற பனியிடைக் கிடந்து வாடித் துயர்வாயாக என்று என்னைப் பெற்றவளை நோவதல்லது யான் யாரை நோவேன்’ என முன்பனிக்காற்றாது, தாயொடு நொந்து கூறாநின்றல்.

௩௨௧. பின்பனி நினைந்திரங்கல்—என்பது, ‘இப் பெரிய பனி வையம் எங்கும் பரந்து துவலைகளைப் பரப்பிய வாறு, அவள் பொறுக்கும் அளவன்று. அவளைச் சொல்லு கின்றதென்? எனக்கும் ஆற்றாதல் அரிது’ என்பது போதர, ‘மிக்க தனிமையை யுடையார்க்கு இப்பனி, வான் சரத்தைத் தருமாயின், அதனோடு ஒக்கும்’ எனத் தலைமகன் தலைமக னது துயரம் நினைந்து இரங்காரிற்றல்.

௩௨௨. இளவேனில் கண்டு இன்னலெய்தல்—என் பது, ‘மேன்மேலும் நிறம்பெற்று இருளாரின்ற இக்குயில் கள், மாம்பொழிலைச் சுற்றும் வந்து பற்றின. இனி உயிர் வாழுமாறு ஒன்றும் கண்டிலேன்’ எனத் தலைமகள் இள வேனில் கண்டு இன்னலெய்தா நின்றல்.

௩௨௩. பருவங்காட்டி வற்புறுத்தல்—என்பது, தான் வருதற்குக் குறித்துப் போகிய கார்ப்பருவத்தினது வரவு கண்டு கலங்காரின்ற தலைமகளுக்கு, ‘இக்கார் வந்து வானி டத்துப் பார்தமையான், நம்மைக் கலந்தவரது தேர் இன் றாக நாளையாக இங்கே வாரா நிற்பக் காணப்படுவதே இனி உள்ளது’ எனத் தோழி அப்பருவந் தன்னையே காட்டி அவளை வற்புறுத்தா நின்றல்.

௩௨௪. பருவமன்றென்று கூறல்—என்பது, ‘காரும் வந்தது. காந்தளும் மலராரின்றன! காதலர் வாராதிருந்த தென்னோ?’ என்று கலங்காரின்ற தலைமகளுக்கு, ‘சிற்தம் பலத்தின் கண்ணே குடமுழா முழங்க அதனை அறியாது காரென்றுகொண்டு இக்கார்தண் மலர்ந்தன. நீ இதனைப் பரு வமென்று கலங்காதொழி’ எனத் தலைமகன் வரவு நீட்டித் தலால், தோழி அவள் கலக்கந்தீரப் பருவத்தைப் பருவ மன்றென்று கூறாநின்றல்.

1௩௨௫. மறுத்துக் கூறல்—என்பது, பருவமன்றென்ற தோழிக்கு ‘காந்தனேயன்றி இதுவும் பொய்யோ’ எனத் தோன்றியினது மலரைக் காட்டி, ‘இது பருவமே’ என்று அவளோடு தலைமகள் மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

1௩௨௬. தேர்வரவு கூறல்—என்பது, மறுத்துக் கூறின தலைமகளுக்கு, ‘கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக் கண்ணும் வாரா நின்றமையின், இது பருவமே. இனி உடன்ற மன்னர் சம்முட் பொருந்துதலான், நம்மைக் கலந்தவர் தேர் நம் இல்லின்கணின்று வந்து தோன்றும்’ என்று அவள் கலக்கந்தீரத் தோழி தலைமகனது தேர்வரவு கூறாநின்றல்.

1௩௨௭. வினைமுற்றி நினைதல்—என்பது, வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகன், வினைமுற்றிய பின்னர், கயலையும் வில்லையுங்கொண்டு மன் கோபமுங்காட்டி, ‘ஒரு திருமுகம் வாராநின்றது. இனிக் கடிது போதும்’ எனத் தேர்ப்பாகன் கேட்பத் தலைமகனது முக நினைந்து கூறாநின்றல்.

1௩௨௮. நிலைமை நினைந்து கூறல்—என்பது, வினைமுற்றிய பின்னர் அவன் முகங்கண்டு வாராநின்றவன், புறக்கள் தந் துணையோடு துயின்று முன்றிற்கண் விளையாடுவகண்டு, ‘இது நமக்கு அரிதாயிற்றென்று என் நிலைமை நினைந்து ஆற்றகில்லாளாவன். நீ விரையத் தேரைச் செலுத்து வாயாக’ எனத் தலைமகனது நிலைமை நினைந்து தேர்ப்பாகனுக்குக் கூறாநின்றல்.

1௩௨௯. முகிலேஔே கூறல்—என்பது, காரோட்டங்கண்ட பாகன் அதனோடு விரையத் தேரோட்டா நிற்பான், ‘பிரிதலால், திருந்திய அழகெல்லாம் அழிந்து துன்புறா நின்றவனது சீரிய நகரின்கண் வாராநின்ற எனது தேரின்

முற்பட்டுச் சென்று இயங்காதொழியவேண்டும். இயங்கினும் அத்தடியாள் கேட்ப முழங்கா தொழியவேண்டும், எனத் தலைமகன் முந்துற்றுச் செல்லாநின்ற முகிலொடு கூறாநின்றல்.

நூ.0. வரவேடுத்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகன் முகிலொடு வாசாநிற்பக் கண்ட தோழி 'வணங்குவாராக உடம்பட்டவர் கொடுத்த திறையையும் வணங்காது மாறு பட்டவர் அடையாளங்களையும் தமது தேருக்கு முன்னாகக் கொண்டு, வீரமுரசார்ப்ப, ஆலியாநின்ற மாவிலேனும் வந்தனுகினார். இனி நமக்கு ஒரு குறையில்லை' எனத் தலைமகனுக்கு அவன் வர வெடுத்துக் கூறாநின்றல்.

நூ.க. மறவாமை கூறல்—என்பது, வினை முற்றி வந்து தலைமகளோடு பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகன் 'நீயிர் வினையிடத்தெம்மை, மறந்திரே' என்ற தோழிக்கு, 'யான் பாசறைக்கட் டாழ்த்தவிடத்தும், கண்முத்திலங்க நின்று, இவள் என்னுடைய நெஞ்சை நீங்கிற்றிலன். ஆதலால், யான் மறக்குமா நென்னே?' எனத் தான் அவனை மறவாமை கூறாநின்றல்.

நூ.உ. வாட்டங் கூறல்—என்பது, பொருள்வழிற் பிரியலுறா நின்ற தலைமகன், 'இருமையும் பொருளானே முற்றுப்பெறுமென்று யான் பொதுவகையாற் கூற, அக்குறிப்பறிந்து கண்பணிவர, இத்தன்மையினாய் வாடினான். இனி என்னுற் பிரிவுரைத்தலரிது. நீ உணர்த்துமாற்றான் உணர்த்து' எனத் தோழிக்குத் தலைமகனது வாட்டங் கூறாநின்றல்.

நூ.ங. பிரிவு நினைவுரைத்தல்—என்பது, வாட்டங் கேட்ட தோழி, 'பொருளில்லாதார் இருமையின்கண் வரும்

இன்பமும் அறியார் என உட்கொண்டு, அருஞ் சுரம் போய்
சுமர் பொருள்தேட நினைபாரின்றார்' எனத் தலைமகளுக்குத்
தலைமகனது பிரிவுநினைவுரையா நின்றல்.

௩௩௪. ஆற்றுது புலம்பல்—என்பது, பிரிவு நினை
வுரைப்பக் கேட்ட தலைமகள், 'இத்தோழியாகிய கொடிய
வீள், இத்தன்மையை அறிந்திருந்தும், அன்பர் பிரிவர்
எனக் குவளைப்பூ ஏறிதற்கு வாளுறை கழித்தாற் போலக்
கூறினாள். இதற்கு யான் கூறுவதுண்டோ!' என ஆற்றுது
புலம்பாரிற்றல்.

௩௩௫. ஆற்றுமை கூறல்—என்பது, தலைமகனது
வருத்தங்கண்ட தோழி, 'காதலர் கானகத்தையுடைய சுரத்
தைப் போய்ப் பொருள்தேட நினைபாரின்றார்' என்றுயான்
சொல்லுமளவில், அவனது மார்பும் கண்ணும் பொன்னும்
முத்துந் தாராநின்றன. இனி நீ சேட்சென்று தேடும்
பொருள் யாதோ?' எனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவனது
பிரிவாற்றுமை கூறாநின்றல்.

௩௩௬. திண்பெயர்த்துரைத்தல்—என்பது, 'யான்
அவர்க்கு நினது ஆற்றுமை கூறினேன். இனி அவர்நினை
வறியேன்' என்ற தோழிக்கு, 'தாம் எனக்கு அருளைப்
புலப்படுத்திய சொற்கள் அத்தனையும் மறந்தோ, காவலர்
திவினையேற்குப் பொருளைத் தரத் தொடங்குகிறது!' எனப்
பிரிவுள்ளிப் பாலை நிலத்தனாகிய தலைமகனை மருதநிலத்த
னாக்கித் தலைமகள் புலந்து கூறாநின்றல்.

௩௩௭. பொருத்தமறிந்துரைத்தல்—என்பது, திணை
பெயர்த்துக் கூறின தலைமகளுக்கு, 'யாம் எல்லாம் சொன்
னேமாயினும் காதலர்க்கு நினைவு பொருண் மேலேயா யிருந்

தது. இனி யாம் சொல்லுவதென்னே? 'எனத் தோழி தலைமகனது பொருத்தமறிந்து தான் அதற்கு நொந்து கூறா நின்றல்.

௩௩௮. பிரிந்தமை கூறல்—என்பது, பொதுவகையான் உணர்த்தினேமாயின், இனித் தீயதுபிற காண்கின்றோமெனத் தலைமகன் உணர்த்தாது பிரியாநிற்ப, 'நின் முன்னின்று பிரிவுணர்த்தினால், நீ மேனியொளி வாடுவை என உட்கொண்டு, பொருண் முடித்துக் கடிதின் மீள்வாராக, நால்வகைத் தானையோடு நம் மன்னர் வினைவயிற் சென்றார்' எனத் தோழி, தலைமகனுக்குத் தலைமகன் பிரிந்தமை கூறா நின்றல்.

௩௩௯. இரவுறு துயரத்திற் கிரங்கியுரைத்தல்—என்பது பிரிவுகேட்ட தலைமகனது ஆற்றாமுகம் கண்ட தோழி, 'இவ்வுறுப்புக் குறையோடு எங்குந் திரிந்து இளைத்து அருக்கனது தேர்வருதல் யாண்டையது? இவன் ஆற்றுதல் யாண்டையது?' என அவன் இரவுறு துயரத்திற்குத் தான் இரக்கமுற்றுக் கூறாநின்றல்.

௩௪௦. இகழ்ச்சி நினைந்ததழிற்—என்பது, தோழி இரக்கமுற்றுக் கூறாநிற்ப, 'முற்காலத்து அவருலகின்மேல் வைத்துணர்த்தியவழி நீட்டித்துப் பிரிவாராயினும், இப்பொழுதைக்கிவர் பிரியார் என யான் அவர் பிரிவிகழ்ந்திருந்தேன். முன்னின்றுணர்த்தின் இவன் உயிர்தரியாள் என்று அவர் உணர்த்துதலை இகழ்ந்து போனார். அத்தன்மையவாகிய இரண்டிகழ்ச்சியும் என்னை இத்தன்மைத்தாக அழிவியா நின்றன' எனத் தலைமகன் இகழ்ச்சிநினைந்ததழியா நின்றல்.

௩௪௧. உருவு வெளிப்பட்டு நின்றல்—என்பது, தலைமகன் இகழ்ச்சி நினைந்ததழியாநிற்ப, தான் உணர்த்தாது

பிரிந்தமை உட்கொண்டு பொருள்வலித்த நெஞ்சோடு செல்லாநின்ற தலைமகன், 'காணுந் திசைதோறும் கயலையும், வில்லையும், சிவந்த கனியையும், மாற்பையுங் கொண்ட ஒரு பூக் கொடி நோன்றா நின்றது' எனத் தலைமகனது உருவை நினைந்து மேற்போகமாட்டாது மீளலுற்றுச் சுரத்திடை நில்லாநின்றல்.

ஈசஉ. நெஞ்சோடு நேர்தல்—என்பது, மீள நினைந்த தலைமகன், பின்னும் பொருள்மேற் செல்லாநின்ற உள்ளத் தானாய் நின்று மீளமாட்டாது, 'இவ்விரண்டனுள் இப்பொழுது நீ ஏதுக்குப் போக முயல்கின்றாய்?' எனத் தன் நெஞ்சோடு நொந்து கூறாநின்றல்.

ஈசங. நெஞ்சோடு புலத்தல்—என்பது, நெஞ்சோடு நொந்து கூறாநின்றவன், 'பேயிடத்துஞ் செய்தல் அரிதாம் பிரிவை இவளிடத்தே எளிதாக்குவித்துச் செய்ததாகிய இவ்விடத்துப் போந்த நினது சிக்கனவுக்கஞ்சத்தக்கது' எனப் பின்னும் அந்நெஞ்சோடு புலந்து கூறாநின்றல்.

ஈசச. நெஞ்சோடு மறுத்தல்—என்பது, நெஞ்சோடு புலந்து கூறிப் பின்னும் பொருண்மேற் செல்லாநின்ற உள்ளத்தோடு தலைமகளை நினைந்து, இத்தன்மைத் தாகிய பொன்னேவிட்டு வேறு பொன் தேடியோ, எம்மை வாழச் செய்வது? இதற்கு யாம் உடம்படேம். நாமே நடக்க' எனச் செலவுடம்படாது பொருள்வலித்த நெஞ்சோடு மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

ஈசரு. நாளெண்ணி வருந்தல்—என்பது, தலைமகனது வரவு நீட்ட நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகனது வருத்தம் கண்ட தோழி, 'இவளை நோய் பொருந்தச் சென்

றவர் சென்ற நானே எண்ணுந் தன்மையால் பலகால் இடு தலின் நிலனுங் குழிந்து விரலுந் தேய்ந்தது' என அவன் சென்றநாள் எண்ணி வருந்தாநின்றல்.

நசகூ. ஏறுவரவுகண் டிரங்கியுரைத்தல்—என்பது, பொருண்முற்றி மீளலுறு நின்ற தலைமகன், மாலைக்காலத்து நாகொடு வராரின்ற ஏறுவரவுகண்டு, 'இச்சிறந்த செக்கர் மாலை அவன் பொறுக்கும் அளவன்று' என இரங்கிக் கூறு நின்றல்.

நசகூ. பருவங்கண் டிரங்கல்—என்பது, ஏறு¹ வரவு கண்டு இரக்கமுற்று வராரின்ற தலைமகன் 'இம்முகில்கள் ஒன்றோடொன்று தம்மில் விரவுதலால் பொழிகள்தோ றும் மயில்கள் திரண்டு ஆடாரின்ற இக்கார்காலத்து அவன் என்னை நினைந்தாற்றாளாங்கொல்லோ?' என அப்பருவங் கண் டிரங்காநின்றல்.

நசகூ. முகிலோடு கூறல்—என்பது, பருவங்கண்டு இரங்கி விரைவொடு வராரின்ற தலைமகன், 'இவ்விடத் தெல்லாம் முற்பட்டாயினும் முதுபெண்டிர் திரண்டு அவள் இன்னுமையை நீக்கற்கு இல்லுறை கடவுட்குப் பூசனை செய்யாரிற்கும் நீள் நகரத்திற்கு என்னின் முற்படாதொழிவாயாக' என முந்துற்றுச் செல்லாரின்ற முகிலொடு கூறுநின்றல்.

.

நசகூ. தேர்வரவு கூறல்—என்பது, பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் முகிலொடுவந்து புகாநிற்ப, இம்முகில் இவளது ஆவியை வெகுளாரின்ற காலத்து ஒரு தேர்வந்து காத்தமையான் இனி வரக்கடவதனை வெல்லுமாறில்லை' எனத் தோழி தலைமகனுக்குத் தேர்வரவு கூறுநின்றல்.

௩௫௦. இனையரேதிர்கோடல்—என்பது, தோழி தலைமகட்குத் தேர்வரவு கூறாநிற்ப, ‘இந்நிலைமைக்கண், இவள் ஆவி செல்வதற்குமுன்னே, சூழந் தொகுரிதியோடு அன்பர் தேர்வந்து தோன்றிற்று. இனி ஊழின் வலியது வேறென்றும் இல்லை’ எனப் பொருண்முடித்து வாராநின்ற தலைமகனைச் சென்று இனையர் எதிர்கொள்ளாநின்றல்.

௩௫௧. உண்மகீழ்ந்துரைத்தல்—என்பது, பொருண்முடித்து இனையர் எதிர்கொள்ளவந்து புதுந்த தலைமகன், தலைமகளுடன் பள்ளியிடத்தனையிருந்து, ‘இம்மானைப் பிரிந்து பொருள்தேட யான் வெய்ய சுரம் சென்ற துன்பமெல்லாம் இவன் மார்பம் என்னுறுப்புக்களிடை மூழ்க, இப்பூவணைமேல் அணையா முன்னம் துவள்வுற்றது’ எனத் தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து கூறாநின்றல்.

௩௫௨. கண்டவர் கூறல்—என்பது, ‘தலைமகன் பரத்தையர் சேரிக்கட் செல்லாநிற்ப, அப்பரத்தையர் அவனை ஒருங்கெதிர்கொண்டு சுற்றும் பற்றிப் போர் செய்யாநின்றமையின், இஃது இவன்காதலி மாட்டென்னும்?’ என அவ்விடத்துக் கண்டவர் தம்முட் கூறாநின்றல்.

௩௫௩. பொறையுவந்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனைப் பரத்தையர் எதிர்கொண்டமை கேட்ட தலைமகள்நெஞ்சடைந்து, புறத்து வெளிப்படாமற் பொறுத்தமை கண்டதோழி, ‘யான் இவ்வாறாகவும் கலங்காது நின்ற பெரும் பொறையாட்டியை யான் இன்று பேசுவன என்!’ என்று அவளை உவந்து கூறாநின்றல்.

௩௫௪. பொதுப்படக்கூறி வாடியழுங்கல்—என்பது, பொறையுவந்துரைத்த தோழிக்கு முன்னிலைப்புறமொழி

யாக, 'தமது நலங்கவரக் கொடுத்து, வேறு துணை யின்மை யின், தமதணையையே தமக்குத் துணையாகக்கொண்டு கிடந்து என்னைப்போல உயிர்தேய்வார் இனி யாவரோ?' எனப் பொதுப்படப் பரத்தையர்க்கிரங்குவாள் போன்று தலைமகனது கொடுமை நினைந்து வாடாரிற்றல்.

௩௩௩. கனவிழந் துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனது கொடுமைநினைந்து கிடந்து வாடாரின்ற தலைமகள் கனவிடைவந்து அவன் மார்புதரத் தான் அதனை நனவென்று மயங்கிப் புலந்து அவனோடு புணராதிழந்தமையைத் தோழிக்குச் சொல்லாரிற்றல்.

௩௩௪. விளக்கொடு வெறுத்தல்—என்பது, கனவிழந்தமை கூறி வருந்தாரின்ற தலைமகள் 'நீயாயினும் கலந்தவர்க்குப் பொய்ம்முகங்காட்டிக் கரத்தல், பொருத்த மன்று என்றிலையே' என விளக்கொடு வெறுத்துக் கூறாரிற்றல்.

௩௩௫. வாரம்பகர்ந்து வாயின்மறுத்தல்—என்பது, விளக்கொடு வெறுத்து வருந்தாரின்ற தலைமகள், தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து வாயிற்கண் நிற்ப, 'வண்டோரணையர் ஆடவர்; பூவோரணையர் மகளிர்; ஆதலான், நாமும் அவன் தலையளி பெற்றபொழுது ஏற்றுக் கொள்வதன்றோ நமக்குக் காரியம். நாம் அவனோடு புலக்கற்பாலே மல்லேம்' என்று வாயில் நேர்ந்தார்க்கு ஊரனது மனலையும் தோளும் அவ்விடத்து வளைத்துவைத்து 'வேண்டினார் கொள்ள அமையும். யான் மன்னனைப் பரத்தையர்க்கு உருவரையாகக்கொடுத்தேன்' எனமறுத்துக் கூறாரிற்றல்.

௩௩௬. பள்ளியிடத் தூடல்—என்பது, வாயின் மறுத்த தலைமகள் ஆற்றாமையே வாயிலாகப் புக்குப் பள்ளியிடத்

தானாகிய தலைமகளேமி 'நின்னை இடைவிடாது னுகர்தற்கு முற்காலத்துத் தவத்தைச் செய்யாத தீவினையேனை நோவாது, இன்று இவ்வாறாகிய நின்னை நோவதென்றோ? அதுகிடக்க. நின் காதலிமார் புறமே கற்று நினக்குப் புதிதாகச் செய்த அப் புல்லுதலை யாம் செய்ய மாட்டேம். அதனால் எம்மைத் தொடாதே. எம் கலையை விடுவாயாக' எனக் கலவி கருதிப் புலவாநிற்றல்.

௩௩௯. செவ்வணிலிசை வில்லோர்கூறல்--என்பது, இம் மார்பினைத் தாங்கித் தளரநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த, இவ்வாயத்தார் முன்னே, அப்பரத்தையர் மனைக்கண் இப்பேதை இக்குறியறிவிக்கச் செல்லாநின்ற இது நமக்கு மிகவும் இளிவரவுடைத்து' எனச் செவ்வணி விடுக்க விரையாநின்ற வில்லோர் தம்முட் கூறாநிற்றல்.

௩௪௦. அயலறிவுரைத்தவ ளழுக்கமெய்தல்—என்பது, இல்லோர் செவ்வணி விடுக்க நினையா நிற்ப, 'அயலார்முன்னே இவளால் இக்குறியறிந்தவிடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர நாம் அவனை எய்தும்படியாயிற்று நம்முடைய பெண்தன்மை' என அயலறிவுரைத்துத் தலைமகள் அழுக்கமுற்றுக் கூறாநிற்றல்.

௩௪௧. செவ்வணிகண்ட வாயிலவர்கூறல்—என்பது, தலைமகளிடத்து நின்றாஞ் செவ்வணிசெல்லக் கண்டு, 'நம் ஊரற்கு உலகியலாறு உரைப்பான் வேண்டி செம்மலரும் செம்பட்டும் செஞ்சாந்தும் நமது திருவையுடைய மனையின் கண் வந்து தோன்றின' எனப் பரத்தைவாயிலவர் தம்முண் மதித்துக் கூறாநிற்றல்.

௩௬௨. மனைபுகல்கண்ட வாயிலவர் கூறல்—என்பது, செவ்வணிகண்ட தலைமகன் பரத்தையிடத்தினின்றும் வந்து தடையின்றி மனைவயிற் புகுதாரிற், 'பண்டு இரவும் பகலும் வாயில் பெறுது நின்றணங்கும் இக் காவலையுடைய கடையை இத்துணைக்காலத்திற் கழிந்து வாயிலின்றிப் புகுதாரின்றான், மனைக்கடன் பூண்டலான் இனிப் புலந்து அடங்காதார் ஒருவருமில்லை' எனத் தலைமகன் வாயிலவர் தம்முட் கூறாநின்றல்.

௩௬௩. முகமலர்ச்சி கூறல்—என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் செவ்வணி கண்டு வந்தானென்று சொல்லுமளவில் தலைமகனது கண்கள் சிவந்தன. அப்புலவி நோக்கத்தெதிர் காதலன் நோக்க, அச்சிவப்பு ஆறி முகமலர்ந்தமையை அவ்விடத்துக் கண்டவர் தம்முட் கூறாநின்றல்.

௩௬௪. காலநிகழ் வுரைத்தல்—என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனது ஆற்றாமையைத் தலைமகள் நீங்காதிருப்ப, வண்டுது மல்லிகைப் போதானும் ஆற்றாமைப் புகுதராரின்றான் 'இனி நீ புலக்கற் பாலைமல்லே' என உழையர் கூறாநின்றல்.

௩௬௫. எய்தலேடுத்துரைத்தல்—என்பது, பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகன், பூப்பு நிகழ்ந்த கிழத்தியைப் புலவிதீர்த்து இன்புறப் பண்ணி எய்தலுற்று மகிழ்ந்தமையை அவ்விடத்துள்ளார் எடுத்துக் கூறாநின்றல்.

௩௬௬. கல்வி கருதிப் புலத்தல்—என்பது, புலவிதீர்த்து இன்புறப் புணரப்பட்டு மயங்காரின்ற தலைமகள், பின்னும் ஒரு குறிப்பு வேறுபாடு கண்டு புலந்து, இப்பள்ளி

தனக்கவன் செய்த தலையரிகை நினைந்து, இவ்வாறருளும் அருள் ஒரு ஞான்று பிறர்க்குமாமென உட்கொண்டு பொருமியழுது, பின்னுமவனோடு கலவி கருதிப் புலவா நின்றல்.

௩௬௭. குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல்—என்பது, புலவி தீர்ந்து கலுழ்ந்து புணர்ந்து தானும் அவனுமேயாய்ப் பள்ளியிடத்தாளாகிய தலைமகள், பின்னும் ஒரு குறிப்பு வேறுபாடு கண்டு புலந்து, இப்பள்ளி பலரைப்பொறுது என்று இழிய, 'இப்பொழுது இவன் இவ்வாறு இழிதற்குக் கருதிய குறிப்பு என்னென்கொல்லோ?' என உழையர் தம் முட் கூறாநின்றல்.

௩௬௮. வாயிலவர் வாழ்த்தல்—என்பது, 'செவ்வணி விடுக்கப் பூப்பியற் செல்வி கெடாமல் மெலிவறிந்து இவ ளது பொலிவேடு வந்தமையான் இவன் மெய்யே தக்க வாய்மையன்' எனத் தலைமகனை வாயிலவர் வாழ்த்தா நின்றல்.

௩௬௯. புனல்வரவுரைத்தல்—என்பது, 'தலைமக னுடன் மனைவியிற் றங்கி இன்புறாநின்றவனது தோள்களைப் பரத்தையர் பொருந்தி மகிழ்ப் புதுப்புனல் வந்து பரந்தது. இனிப் புனலாட்டினால் இவன் காதலி புலக்கும்போலும்' என வையத்தார் தம்முட் புனல்வரவு கூறாநின்றல்.

௩௭௦. தேர்வரவு கண்டு மகிழ்ந்து கூறல்—என்பது, புனல்வரவு கேட்ட தலைமகன் புனலாட்டு விழவிற்குப் பரத்தையர் சேரிக்கட் செல்லாநிற்ப, 'இவனைப் புணர்தற் குத்தக்க தவத்தினை முற்காலத்தே செய்தீர்கள். இனிச் சென்று இவனது தோளிணையைத் தோய்மின்' எனத் தேர் வரவு கண்டு பரத்தையர் தம்முண் மகிழ்ந்து கூறாநின்றல்.

௩௭௧. புனல்விளையாட்டிற்றம்முளுரைத்தல் — என்பது, தலைமகனுடன் புனலாடாரின்ற பரத்தையர் சேடிமார் ஆரமங்கையரைப் போலப் புனலாடா ரின்ற அவ்வவரே என்று விளித்து 'நாமெல்லாம் இத்தன்மையேமாக வானர மங்கையர் என்று சொல்லும் வண்ணம் மற்றொருத்திவந்து இவனைத் திரித்துக்கொள்ளக் கொடுத்துப் பின் வருந்தாது முன்னுறக் காப்போம்' எனத் தம்முட் கூறாநின்றல்.

௩௭௨. தன்னை வியந்துரைத்தல்—என்பது, சேடிமார் பின் வருந்தாது முன்னுறக் காப்பேமென்று தம்முட் கூறுவதனைக் கேட்டு, 'இவனை அமாப் புல்லும் பரத்தையர் மாட்டு இவனருள் செல்லாமல் விலக்கேனாயின், என் மாட்டு இவனைத் தந்து அழாரின்ற இவன் மனைக்கிழத்தி யாகின்றேன்' எனப் பரத்தைத் தலைவி தன்னை வியந்து கூறாநின்றல்.

௩௭௩. நகைத்துரைத்தல்—என்பது, பரத்தைத் தலைவி தன்னை வியந்து கூறினாளென்று கேட்ட தலைமகள், 'எங்கைச்சியார் தமக்கும் ஒரு தங்கைச்சியார் தோன்றின பொழுதே தம் இறுமாப்பொழியத் தம்முடைய இணைமுலைகளினது இறுமாப்பும் ஒழியப் புகாரின்றன. இதனையறியாது தம்மைத் தாம் வியக்கின்றதென்னோ!' எனப் பரத்தையை நோக்கி நகைத்துக் கூறாநின்றல்.

௩௭௪. நாணுதல் கண்டு மிகுத்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகனைப் பரத்தையர்வசம் புனலாடவிட்டுச் சூடுவாரின் நிச் செப்பின்கணிட் டடைத்துத் தமியே வைகும் பூப் போல்வாள் இஃது அவனுக்குத் தகாத பழியாமெனக் கருதி நாணி அதனை மறைத்திருந்தமை கண்ட தோழி

“இவளது கற்பும் நலனும் நல்ல பகுதியையுடையனவா யிருந்தன’ என அவள் நலத்தை மிகுத்துக் கூறாநின்றல்.

௩௭௩. பாணன் வரவுரைத்தல்—என்பது, நானேடு தனியிருந்து வருந்தாரின்ற தலைமகளுக்கு இராப்பொழுதின் கட சென்று திசையைக் கடக்கும் வாவல் இரைதேரும் காலம் அன்மையாற் பகற்பொழுதின்கண் உறையும் மரம் போலும் தமிழோமை யறியாது விறலியும் பாணனும் நம் வேந்தற்குத் துயிலெழும் மங்கலம் பாட வந்து நின்றார்’ எனத் தோழி பாணன் வரவு கூறாநின்றல்.

௩௭௪. தோழியியற்பழித்தல்—என்பது, பாணன் வரவுரைத்த தோழி, ‘இவள் வருந்த அயலாரிடத்து நல்கு தலால், எம்முடைய வள்ளல் இன்று தக்கிருந்திலன்’ எனத் தலைமகளை யியற்பழித்துக் கூறாநின்றல்.

௩௭௫. உழையரியற்பழித்தல்—என்பது, தோழி தலைமகளை யியற்பழித்துக் கூறாநிற்பக் கேட்டு, ‘தன் மாட்டு அன்புடை நெஞ்சத்தையுடைய இவள் பேதுற இதற்குப் பிரியாமையின் வயலூரன் வரம்பிலன்’ என உழையர் அவனை இயற்பழித்துக் கூறாநின்றல்.

௩௭௬. இயற்பட மொழிதல்—என்பது, தலைமகளை இயற்பழித்தவர்க்கு, ‘அன்று நம் பொருட்டாக நம் புனத்தின் கண்ணே மாந்தழையேந்திவந்தார் இன்று என் நெஞ்சத்தின் கண்ணார். அதுகிடக்க. மறந்து உறங்கினேனாயின் அமளியிடத்துவந்து என் மார்பகத்தைப் பிரியாதார், இத் தன்மையாரை நீங்கள் கொடுமை கூறுகின்றதென்றோ?’ எனத் தலைமகள் அவனை இயற்பட மொழியாநின்றல்.

௩௭௯. நினைந்துவியந்துரைத்தல்—என்பது, புனலாடப் பிரிந்து பரத்தையிடத் தொழுகாரின்ற தலைமகன், ‘யான் தன்னை நினையாது வேறென்றன்மேல் உள்ளத்தைச் செலுத்தும் வழியும் தான் என்னை நினைந்து என் உள்ளம் புகாரின்றான். அவ்வாறன்றி யான் தன்னை நினைபுந்தோறும், பன்னத்துப் புகும் புனல்போல நிறுத்த நிலலாது என் மனத்தாளாகா ரின்றான். ஆதலாற் பிரிந்து ஈண்டிருத்தல் மிகவும் அரிது’ எனத் தலைமகனை நினைந்து வியந்து கூறு நின்றல்.

௩௮௦. வாயில் பெறுது மகன்றிற நினைதல்—என்பது பரத்தையிற் பிரிந்து நினைவோடு வந்த தலைமகன் வாயிற்கணினின்று, ‘இத்தன்மையான் என்னை வந்து அணைகின்றிலன். யான் இனி வண்டுறையுங் கொங்கையை எவ்வாறு நண்ணுவது?’ என்று வாயில் பெறுது மகன்றிறம் நினையா நின்றல்.

௩௮௧. வாயிற்கணினின்று தோழிக்குரைத்தல்—என்பது, வாயில்பெறுது மகன்றிற நினையாரின்ற தலைமகன், நல்ல நாட்டுப் பொலியும் மகளிர்தங் கண்ணினையான் வந்த அச்சத்தால் வந்த மயக்கத்தால் உண்டாகிய வாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம் யாதாம்?’ என வாயில் வேண்டித் தோழிக்குக் கூறுநின்றல்.

௩௮௨. வாயில் வேண்டித் தோழி கூறல்—என்பது, வாயில் வேண்டிய தலைமகனுக்கு, பண்டு நீர் வரும் வழியிடை வரும் ஏதமும் இருளும் எண்ணுது கன்றையகன்ற ஈற்றுவை யொத்து எம்மாட்டு வருதிர். இன்று எம் பொருந் தாதார் தெருவே அன்று எம்மாட்டு ஊர்ந்து வந்த தோர்

மேல் ஏறிப் போகாநின்றீர்! இதுவன்றோ எம்மாட்டு ழும தருள்!' எனத் தோழி அவன் செய்தி கூறாநின்றல்.

௩௮௩. தோழி வாயில் வேண்டல்—என்பது, தலை மகளுக்கு அவன் செய்தது கூறிச் சென்று, 'அன்று நம் புனத்தின் கண்ணே வந்து யானே கடிந்த விருந்தினர், தாம் தம் பெருமையை நினைபாது இன்று நம் வாயிற்கண் வந்து, வேட்கைப் பெருக்கம் தம்மிடத்துச் சிறப்பின்று ஒன்றும் வாய்த்துக்கின்றிலர். இதற்கு யாம் செய்யுமாறு என்னோ?' எனத் தலைமகளைத் தோழி வாயில் வேண்டாநின்றல்.

௩௮௪. மனையவர் மகிழ்தல்—என்பது, தோழி வாயில் வேண்டத் தலைமகள் துனித்த நோக்கங்கண்டு, ஓகை கொண்டு செல்லவேண்டிக் காதலன் வந்தானென்று சொல்லுமளவில் இவளுடைய காவியங் கண்கள் கழுநீர்ச் செவ்வியை வெளவுதல் கற்றன' என மனையவர் தம்முண் மகிழ்ந்து கூறாநின்றல்.

௩௮௫. வாயின் மறுத்துரைத்தல்—என்பது, மனைய வர் துனிகண்டு மகிழாநிற்ப, 'இவனை நமக்குத் தந்தபின்னர் நம்முடைய ஆயத்தார் முன்னே நம் காதலர் இன்று நம் கலையைக் கண்டார். இதுவன்றோ நம்மாட்டு அவர் அருள்' எனத் தோழிக்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்துக் கூறாநின்றல்.

௩௮௬. பாணனோடு வெகுளுதல்—என்பது, தோழி க்கு வாயின் மறுத்த தலைமகள், 'நின்னிடத்து அவர் நீங் காத அருள் பெரியரென்று நீ சொல்ல வேண்டுமோ? அது கிடக்க. கொற்சேரியில் ஊசி விற்றுப் புலையா, எம் இல்ல த்து நின்னுடைய நல்ல நல்ல பொய்யைப் பொருந்தி

நிற்கலுற்றோ நீ போந்தது?" என வாயில்வேண்டிய பாணனொடு வெகுண்டு கூறுநின்றல்.

௩௮௪. பாணன் புலந்துரைத்தல்—என்பது, தலைமகள் வெகுண்டிரையா நிற்ப, 'நின் புருவம் நெரிய, வாய் துடிப்ப என்னை எறிதற்குக் கல் எடுக்கவேண்டா. நினது கரியகண்களின் சிவப்பு ஆற்றுவாயாக. நீ வெகுளப்படுவதன்று, நினக்குப் பல்லாண்டு செல்வதாக. யான் வேண்டிய விடத்துப் போக நின் அடியை வலங்கொள்ளாநின்றேன்' என வாயில் பெறுமையிற் பாணன் புலந்து கூறுநின்றல்.

௩௮௫. விருந்தோடு செல்லத் துணிந்தமை கூறல்—என்பது, வாயில் பெறுது பாணன் புலந்து நீங்காநிற்ப, 'யாவர்க்கும் வாயில் நேராது வெகுண்டிரைத்தலால், தழல் வேல்போல மிளிர்ந்து முத்தம் பயக்கும் இவளுடைய கண்கள் விருந்தொடு வந்தான் என்று சொல்லுமளவிற்பண்டை நிறமாகிய கருங்குவளையது செவ்வி பரந்த; என்ன, மனையறக் கிழத்தியோ?' என இல்லோர் தம்முட் கூறுநின்றல்.

௩௮௬. ஊடல் தணிவித்தல்—என்பது, விருந்தேற்றுக்கொண்ட தலைமகளுழைச்சென்று, 'நம்முடைய தோன்றலைத் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு வந்து தோன்றுதலான், நினதுளத்துக் கவற்சியை ஒழிந்து இனி நம் அரசற்குக் குற்றேவல் செய்வாயாக' எனத் தேடி ஊடல் தணிவியா நின்றல்.

௩௮௭. அணைந்தவழி யூடல்—என்பது, தோழியால் ஊடல் தணிவிக்கப்பட்டுப் பள்ளியிடத்தாளாகிய தலைமகள், 'நீ செய்கின்ற இதனை அறியின் நின்காதலிமார் நின்னை வெகுள்வர். அதுகிடக்க. யாம் மேனி முழுதும் சிறுவன.

லுண்டாக்கப்பட்ட பால் புலப்படும் தன்மையை உடையேம். அதன்மேல் யாமும் நீ செய்கின்ற இக் கள்ளத்தை விரும்பேம். அதனால் எம் காலேத் தொடர்தொழி. எம் கையை விடுவாயாக' எனத் தலைமகன் றன்னை அணைந்தவழி ஊடாநிற்றல்.

நகுக. புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலத்தல்—என்பது, அணைந்தவழி ஊடாநின்ற தலைமகள் ஊடல் தீராநின்ற தலைமகனோடு 'இவர் செய்த பிழையெல்லாம் பொறுக்கலாம். பலருமறிய ஒருத்தியைப் புனலாட்டுவித்து அது செய்யாதார்போல என் மனையின்கண் இவர் வந்து நிற்கின்ற இது எனக்குப் பொறுத்தலரிது' எனத் தணிக் கத் தணியாது பரத்தையைப் புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலவாநிற்றல்.

நகுக. கலவிகருதிப் புலத்தல்—என்பது, புனலாட்டுவித்தமை கூறிப் புலவாநின்ற தலைமகள், ஊடல் தீர்க்காதுதலும் தோளும் முதலாயினவற்றைத் தைவந்து வருடித் தலையளி செய்யாநின்ற தலைமகனோடு, 'எம்முடைய சிறிய இவ்வின்கண் வந்து அன்று நீயிர் செய்த தலையளி எங்கட்கு அன்று வேண்டிதுமாயினும், இன்று உமது திருவருள் எங்கட்கு நீயிர் வந்த இத்துணை அமையும். வேறு நீயிர் தலையளிசெய்யவேண்டிவதில்லை' எனக் கலவி கருதிப் புலவாநிற்றல்.

நகுக. மிகுத்துரைத்தூடல்—என்பது, கலவி கருதிப் புலவாநின்ற தலைமகள் புணர்தலுறாநின்ற தலைமனுடன் நீர் விழுமிய நாட்டு விழுமிய நல்லூர் விழுமிய குடியில் உள்ளீர். எம்போல்வாரிடத்து இவ்வாறு புணர்தல்

விரும்புதல் துமக்கு விழுமியவல்ல' என மிகுத்துரைத் தூடா நின்றல்.

௩௯௪. ஊடனீடி வாடியுரைத்தல்—என்பது, தணிக் கத் தணியாது மிகுத்துரைத்துத் தலைமகள் மேன்மேலும் ஊடாநிற்ப, 'அன்று அம்மலையிடத்துத் தன்னையெய்து தற்கோர் உபாயமின்றி வருந்தாநிற்ப, யானுய்யும் வண்ணம் தன் இணைமலர்க் கண்ணினது இனிய நோக்கத்தைத் தந் தருளி என்னைத் தன்வயமாக்கிய நம் பெண்ணமுதம் அது வன்று. இது நம்மை வருத்துவதோர் மாயமாம்' எனத் தன் நெஞ்சிற்குச்சொல்லி ஊடனீடத் தலைமகன் வாடா நின்றல்.

௩௯௫. துனியொழிந்துரைத்தல்—என்பது, ஊடல் நீடலால், தலைமகனது ஆற்றா வாயில்கண்ட தலைமகள் 'அன்று நம் குன்றிடத்து மிக்க இருளின்கண்ணே அரி திரண்டு யானேவேட்டஞ் செய்யும் அதரகத்துத் தமது வேலே துணையாக வந்து இயல்பைப் பொருந்திய அன்பை நமக்குத் தந்தவர்க்கு இன்று நாம் உடம்படாது நிற்கும் இந் நிலைமை என்னும்?' எனத் துனியொழிந்து அஞ்ஞேடு புணர்ச்சிக் குடன்படாநின்றல்.

௩௯௬. புதல்வன்மேல் வைத்துப் புலவிதீர்தல்—என் பது, துனியொழித்துக் கூடிப் பிரிந்தவழிப் பின்னும் பரத் தைமாட்டுப் பிரிந்தான் என்று கேட்டுப் புலந்து வாயின் மறுக்க, வாயிற்கணின்று வினையாடாநின்ற புதல்வனை எடுத்திணைத்துத் தம்பலமிட்டு முத்தங்கொடுத்து அது வாயி லாகக்கொண்டு தலைமகன் செல்லாநிற்ப, அவன் வாயிற் றம் பலந் தன் மெய்யிற்படுதலான், 'எல்லார்க்கும் பொதுவாகிய தம்பலத்தைக் கொண்டுவந்தோ நீ எம்மைக் கொண்டாடு

வது! அது கிடக்க. இதனை நினக்குத் தந்தவாறு சொல்லு வாயாக' எனப் புதல்வன்மேல்வைத்துத் தலைமகள் புலவி தீராரிற்றல்.

நகூஎ. கலவியிடத்தூடல்—என்பது, புதல்வனை வாயிலாகப் புக்குப் புலவிதீர்த்துப் புணர்தலுறாநின்ற தலை மகளைத் தலைமகள் ஒரு காரணத்தால் வெகுண்டு, அவன் மார்பகத்துதைப்ப, அவ்வெகுடல் தீரவேண்டி அவன் அவன் காலைத் தன்றலைமேல் ஏற்றுக்கொள்ள, அது குறையாக அவள் புலந்து அழா நின்றமையை அவ்விடத்து உழையர் தம்முட் கூறாநின்றல்.

நகூஅ. முன்னிகழ்வுரைத் தூடறீர்த்தல்—என்பது, கலவியிடத் தூடாநின்ற தலைமகளுக்கு; 'யாம் கொடிய நெறியைச் சென்று சிறிய ஊரின்கண் மரையதப் பள்ளி யின் இச் செறிந்த மெல்லிய மார்பகம் என் மார்பிடை வந்து அடர்க்கத் தங்கிய சிறிய துயிற்கு மாறுகண்டிலம். அதனை நீ உள்ளியும் அறிதியோ' என முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலை மகன் அவளை ஊடல் தீராரிற்றல்.

நகூகூ. பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் புலத்தல்— என்பது, முன்னிகழ்வுரைத்து ஊடல்தீர்த்து இன்புறப் புணரப்பட்ட தலைமகள் 'பிறர்க்கும் நீ இவ்வாறு இன்பஞ் செய்தி' என்கூற 'நின்னையொழிய, யான் வேறொருத்தி யையும் அறியேன்' என்ற தலைமகனுக்கு, 'நின்பரத்தை போகாநின்றவன் நம் வாயிற்கணின்று தேருருட்டி வினை யாடாநின்ற புதல்வனைக் கண்டு, நின்மகனென்று ஐயுற்றுத் தழுவ, "நீ ஐயுறவேண்டா. அவன் உன்மகன். உறவுமெய் ஈகிய உறவே. நாதும் உனதில்லமே. ஈண்டுவருவாயாக'

என்று யான் கூற, அதுகேட்டுத் தான் நாணிப்போயினான். யான் அவனை அறியேனாக நீ மாயங் கூறவேண்டிவதில்லை. எனத் தான் பரத்தையைக் கண்டமை கூறிப் பின்னும் அவனொடு புலவாரிற்றல்.

சூ00. ஊதியமெடுத்துரைத் தூடல் தீர்த்தல்—என்பது, பரத்தையைக் கண்டமைகூறிப் புலந்து வேறுபட்ட தலைமகளுக்கு, 'இத்தன்மையனாய் யாவார்க்கும் ஊதியமாகலின் அன்பானன்றி அருளாற் பரத்தையார்க்குந் தலையளிசெய்ய வேண்டுமன்றே? புறப்பெண்டரைப்போல யாம் அவனோடு புலக்கற்பாலே மல்லேம். அவன் வரும்பொழுது எதிர்தொழுதும், போம்பொழுது புறந்தொழுதும், புதல்வனைப் பயந்திருக்கையன்றோ நமக்குக் கடனாவது' எனத் தோழி தலைமகனது ஊதிய மெடுத்துரைத்து அவனை ஊடல்தீர்த்து அவனோடு பொருந்தப் பண்ணாரிற்றல்.

திருக்கோவையார்
செய்யுண் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
அகலிடந்தா	... கரு	ஆனந்தமா	... ருக்.
அகல்கின்ற	... ரு	ஆனந்தவெ	... க0க
அகிலின் புகை	... ருள	இங்கயலென்	... எ0
அக்கின்ற	... ௨ரு	இயன்மன்னு	... க௨க
அக்குமரவு	... ருள	இரதமுடை	... ௨0
அஞ்சார்	... க௨ரு	இரவணையு	... கக்க
அடற்களி	... கூஅ	இருங்களி	... கக
அடிச்சந்த	... ௨அ	இருந்துதி	... கூக
அணியுமமிழ்து	... ரு	இளையாளிவளை	... க௭
அந்தியின்வாய்	... ருசு	இறவரை	... அசு
அப்பற்ற	... ககஅ	இதுமாப் பொழியும்	... க௨ரு
அயர்ந்தும்	... கூரு	இன்னறவார்	... ருக்
அராமங்கைய	... க௨ரு	ஈசற்கியான்	... ருஅ
அருந்தும்	... கக	ஈண்டொல்லை	... எரு
அருந்தேரழிந்தன	... க0அ	ஈவிளையாட	... சசு
அலராயிரம்	... சுக	உடுத்தணி	... கக௭
அமுந்தேன்	... ருள	உடைமணி	... க௨௭
அளவியை	... ரு	உணர்ந்தார்க்	... ச
அளிநீடள	... சரு	உயிரொன்று	... எ
அளியமன்னும்	... ௨ரு	உருகுதலை	... ருள
அறுகாளிறை	... சச	உருப்பனையன்ன	... சஅ
அற்படு	... ககச	உளமாம்வகை	... கூ
அன்பனை	... எரு	உள்ளப்படுவன	... ருந
அன்புடை	... க௨ச	உள்ளமுருகி	... சாரு
ஆண்டிலெடு	... அரு	உறுங்கண்	... ருச
ஆரத்தழை	... ருரு	உளர்வாயொழிவாய்	... ௨க
ஆரம்பார்து	... சு௨	எயிற்குல	... கரு
ஆலத்தினை	... க0	எலும்பால	... கூஅ
ஆவாவிரு	... ௨க	எழில்வாயின	... ருச
ஆவியன்னாய்	... கச	எழுங்குலை	... அச
ஆழமன்னோ	... ௨௨	எளிதன்றி	... கஅ
ஆழிதிருத்தும்	... சாரு	என்கடை	... கூஅ
ஆழியொன்	... கக௨	என்னறி	... கஅ
ஆளரிக்கும்	... எசு	வர்ப்பின்னை	... கூக
ஆறார்	... கரு0		

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
ஏழுடையான்	... ௪	காய்சின	... ௨௭
ஏறுப்பழி	... ௪௦	காரணி	... ௧௩௧
ஏனற்பசங்	... ௩௩	கார்த்தரங்கந்	... ௧௩௩
ஐயுறவாய்	... ௧௩௧	காவின்	... ௧௩௩
ஒராகமிரண்	... ௧௭	கானமர் குன்றர்	... ௧௧
ஒருங்கட	... ௨௦	குடிக்கலர்	... ௧௧௬
ஒங்குமொரு	... ௩௩	குயிலிதன்	... ௧௧௬
கிடந்தொறும்	... ௮௩	குயிலை	... ௧௧
கணியார்	... ௩௦	குராப்பயில்	... ௧௨௦
கண்கடம்மாற்	... ௭௩	குருநாண்	... ௧௧௬
கண்ணுழையாது	... ௧௧௬	குலவின்	... ௩௮
கதிர்ந்தநகை	... ௧௩௦	குலனைக்களத்	... ௧௨
கம்பஞ்சிவந்த	... ௭௨	குலனைக்கருங்கட்	... ௧௧
கயலுளவே	... ௧௩	குறப்பாவை	... ௭௦
கயல்வந்த	... ௧௨௩	குறைவிற்குங்	... ௮௧
கருங்கண்	... ௧௧	குன்றங்கி	... ௧௦
கருங்கழி	... ௧௬	கூடாரரணெரி	... ௩௬
கருங்குவளை	... ௧௦௧	கூம்பலங்	... ௩
கருந்தினை	... ௧௩	கூளிரிரை	... ௩௩
கருப்பின	... ௧௦௬	கூற்றாயின	... ௧௨௬
கலராயினர்	... ௮௬	கேழேவரை	... ௧௮
கலைக்கீழகல்	... ௨௧	கொடித்தேர்	... ௭௬
கவலங்கொள்	... ௧௨௮	கொடுங்கால்	... ௧௨
கழிகட்டலை	... ௮௩	கொல்லாண்	... ௧௨௭
கழிகின்ற	... ௨௮	கொழுந்தாரகை	... ௬௬
கழைகாண்டலுஞ்	... ௩௧	கொன்னுனை	... ௭௮
களிறுற்ற	... ௮௩	கோங்கிற்	... ௧௬
களரினமார்த்	... ௧௭	கோம்பிக்	... ௧௧
கற்பாமதிற்	... ௧௦௨	கோலத்தனிக்	... ௧௬
கற்றிலகண்	... ௩௩	கோலித்திகழ்	... ௧௦௩
கனலூர்	... ௧௨௩	சங்கந்தரு	... ௩௧
கனைகடற்செய்த	... ௬௧	சிந்தாமணி	... ௩
காகத்திரு	... ௨௬	சிலம்பணி	... ௧௧
காமரை	... ௩௬	சிலைமலி	... ௧௩௦
காம்பிணையாற்	... ௧௬	சிவந்தபொன்	... ௧௨௦
காயமு மாவியு	... ௭௧		

செய்யுண் முதற்குறிப் பகராதி.

உருள்

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
சிலையொன்று	... ௩௬	சொற்பாலமு	... ௪
சிறப்பிற்கிகழ்	... ௧௦௮	சேர்த்துன்	... ௩௬
சிறுர்கவண்	... ௮௪	திணியுறப்	... ௧௧௬
சிறுகட்	... ௧௦௩	தலைப்படு	... ௧௦
சிறுவாளுகிர்	... ௧௧௧	தவஞ்செய்	... ௧௧௬
சிறைவான்	... ௮	தவளத்த	... ௩௬
சிற்பந்திகழ்	... ௧௦௦	தழங்குமரு	... ௪௩
சீரளவில்லா	... ௧௦௧	தழுவின் கையிறை	... ௭௭
சீரியலாவி	... ௬௬	தள்ளிமணி	... ௪௩
சுணங்குற்ற	... ௬௪	தாதிவர்	... ௧௩
சுத்தியபொக்	... ௮௧	தாதேய்	... ௩௦
சுருடரு	... ௧௧௧	தாமேதமக்	... ௭௭
சுரும்பிவர்	... ௮௩	தாயிற்கிறந்தன்று	... ௭௦
சுரும்புறு	... ௧௧௮	தாருறு	... ௬௦
சுரும்புறுநீலங்	... ௩௭	தாரொன்ன	... ௨௦
சுழியாவரு	... ௮௭	தாழ்ச்செய்	... ௧௬
சுற்றம்பல	... ௧௧௪	திக்கினில	... ௧௨௪
சுற்றினவீழ்	... ௧௦௬	திருந்தேனு	... ௧௨௬
சுற்றுஞ்சடை	... ௪௭	திருமாலறி	... ௧௦௮
சூளாமணி	... ௧௭	திருவளர்	... ௨
சூன்முதிர்	... ௧௨௨	தினைவளங்	... ௪௨
சூசந்தார்	... ௧௨௮	தீமேவிய	... ௧௧௩
செந்நிற	... ௨௩	தென்கம்பழங்	... ௩௬
செம்மலராயிரங்	... ௩௩	தெண்ணீரணி	... ௧௧௪
செய்குன்று	... ௭௬	தெய்வம்	... ௧௦௦
செய்மமுக	... ௧௧௮	தெவ்வரை	... ௪௦
செவ்வாய்	... ௧௨௧	தெளிதரற்கா	... ௧௦௭
செழுங்கார்	... ௩௪	தெளிவளர்	... ௬
செழுநீர்மதி	... ௪௪	தென்வன்	... ௮௦
செழுமிய	... ௧௨௬	தெள்ளம்பு	... ௧௨௩
சென்றார்	... ௬௩	தென்மாத்திசை	... ௧௧௨
சேணிற	... ௬	தேமாம்பொழில்	... ௮௭
சேணுந்திகழ்	... ௧௧௨	தேமென்கிளவி	... ௩௩
சேயேயென	... ௧௨௨	தேவரிற்	... ௬
சேரூன்றிக	... ௧௨௮	தேவாசுர	... ௧௧௮

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
தேவியங்க	... ௧௨௬	பரிவுசெய்	... ௫௦
தேன்வண்டு	... ௧௨௫	பருங்கண்	... ௨௫
தேன்றிக்கிலங்	... ௧௦௭	பல்லிலனாக	... ௨௧
தொண்டின	... ௧௦௦	பறந்திருந் தும்பர்	... ௭௩
தொத்தின்	... ௪௩	பற்றென் றிலார்	... ௬௦
தோலாக்கரி	... ௩௯	பனிச்சந்திர	... ௭௨
நடனம்	... ௨௮	பனித் துண்டஞ்	... ௪௬
நந்தீவர	... ௫௬	பனைவனர்	... ௫௪
நரல்வேயின	... ௪௨	பாசத்தளை	... ௪௦
நல்லாய்	... ௯௦	பாணிகர்	... ௬௨
நல்விளை	... ௧௦	பாப்பணியோன்	... ௬௮
நறமனை	... ௩௫	பாயும்விடையான்	... ௩
நறைக்கண்	... ௮௬	பாயும்விடையோன்	... ௮௧
நற்பகற்சோமன்	... ௫௮	பாலொத்த	... ௮௦
நாகந்தொழ்	... ௫௮	பாலியை	... ௧௧௫
நாய்வயினு	... ௧௧௩	பூணையுங்கலையும்	... ௭௦
நிருத்தம்	... ௨௨	பிரசந்திகழு	... ௧௧
நில்லாவளை	... ௬௫	பிரியாமை	... ௧௦௨
நிழற்றலை	... ௭௧	பிரியாரென	... ௧௧௨
நினைவித்து	... ௪௯	பிழைகொண்	... ௨௩
நின்னுடை	... ௧௧	புகழும்பழியும்	... ௬௨
நீகண்டனை	... ௩௦	புணர்ப்போன்	... ௭
நீங்கரும்	... ௧௭	புயலன் தலர்சடை	... ௮௦
நெருப்புறு	... ௧௦௪	புயலொங்	... ௧௦௮
நேயத்ததாய்	... ௧௪	புயல்வள	... ௪௨
புகலோன்	... ௬௪	புரங்கடந்தான்	... ௩௧
பகன்றாமரை	... ௬௨	புரமன்	... ௧௦௩
படமாசுண	... ௪௩	புலவித்து	... ௧௨௧
படையார்	... ௪௭	பூங்கணைவேளை	... ௬௧
பணங்களுஞ்	... ௭௧	பூங்கயிலாயப்	... ௮௨
பணந்தாழ்	... ௧௨	பூங்கனையார்	... ௮
பணிவார்	... ௧௦௯	பூங்குவளை	... ௧௧௯
பண்டாவியலும்	... ௩௭	பூண்பதென்	... ௧௦௭
பரம்பயன்	... ௮௪	பூண்பொற்	... ௧௭
		பெற்றே னெடுங்	... ௭௮

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
பேணத்திருத்திய	... ௭௩	மா துற்ற	... ௫௯
பேதைப் பருவம்	... ௮௦	மாவைவங்	... ௬௯
பைந்நாணரவன்	... ௨௯	மாற்றேனென	... ௫௨
பைவா யாவரை	... ௫௮	மிகைதணித்	... ௧௦௪
பைவாயாவு	... ௫௮	மின்போல்	... ௭௫
பொட்டணி	... ௧௦௦	மின் நங்கிடை	... ௭௫
பொதுவினிற்	... ௫௦	மின்றுன்னிய	... ௧௨௯
பொய்யுடை	... ௧௭	மின்றெடுத்திடு	... ௮௨
பொருப்பர்க்	... ௪௯	மின்னங்கலருஞ்	... ௫௯
பொருளா	... ௨௭	மீண்டாரென	... ௮௨
பொழிவிடை	... ௧௩	மீள்வது	... ௮௨
பொன்னணி	... ௧௧௩	முதுவலக்	... ௭௭
பொன்னனை	... ௪௪	முனிதருமன்னை	... ௬௫
பொன்னார்	... ௩௨	முனிவரு	... ௧௧௦
பொன்னிவ	... ௧௦௫	முன்னுங்கடுவிட	... ௭௯
பொன்னு மணியும்	... ௬௪	முன்னுமொருவர்	... ௫௫
போதுகுலா	... ௧௦௫	முன்னேனைருண்	... ௭௪
போதோ	... ௨	முன்னேன்	... ௭௨
மடுக்கோ	... ௨௩	முன்றகர்த்	... ௩௩
மணியக் கணியும்	... ௬௭	மூப்பானினை	... ௧௦௩
மதுமலர்ச்	... ௧௨	மூவரின்னே	... ௧௧௧
மத்தகஞ்	... ௩௮	மூவறழீஇ	... ௬௪
மத்தக்கூரி	... ௧௨௭	மெய்யே	... ௨௪
மயிலெனப்	... ௭௯	மெல்லியல்	... ௬௯
மயின்மன்னு	... ௧௧௫	மேவியர்	... ௩௨
மருந்துநம்	... ௫௨	மைகொண்ட	... ௧௨௭
மலரைப்	... ௧௨௧	மைதயங்கு	... ௬௯
மலவன்	... ௫௪	மைத்தழை	... ௩௬
மற்பாய்	... ௭௧	மையார்	... ௮௭
மனக்களி	... ௬௬	மைவார்	... ௨௪
மன்செய்த	... ௧௨	மொய்யென்	... ௧௨
மன்னவன்	... ௧௦௧	மோட்டங்	... ௫௪
மன்னுந்திரு	... ௪௬	மாயுந்தெறு	... ௧௫
மாடஞ்செய்	... ௪௫	மாமார்மொழி	... ௩௪
மாட்டியன்	... ௬௪	மாயியன்	... ௭௮
மாதிடங்கொண்	... ௪௮		

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.
யாழின்	... ௧௧௫	விசம்புற்ற	... ௬௮
யாழுமெழுதி	... ௨௮	விடிலையற்றா	... ௭௪
வெடிக்கணிலை	... ௧௨	விண்ணிறந்தார்	... ௬௮
வடிவார்	... ௪௮	விண்ணுக்குமேல்	... ௫௬
வடுத்தன	... ௮௬	விண்ணுஞ்	... ௮௫
வடுத்தான்	... ௭௭	விண்ணை	... ௨௭
வண்டலுற்றே	... ௬௬	விண்டலை	... ௬௦
வந்தாய்	... ௬௨	விதியுடை	... ௬௬
வந்தான்	... ௧௨௦	வியந்தலை	... ௧௨௬
வரிசேர்	... ௩௦	விலங்கலை	... ௧௦
வருங்குன்ற	... ௬	வில்லிகை	... ௧௨௧
வருட்டிற்	... ௬௦	வில்லிப	... ௧௨௨
வருவன	... ௬௩	விழியாற்	... ௧௧
வரையன்	... ௫௩	விறவியும்	... ௧௨௪
வல்சியினெ	... ௮௮	விண்ணிற வாணுதல்	... ௨௧
வழியுமது	... ௪௭	வீதலுற்றார்	... ௧௦௨
வழுவாவியல்	... ௪௧	வெதிரேய்	... ௮௧
வளருங்கறி	... ௬௫	வென்றவர்	... ௬௩
வளைபயில்	... ௪	வேயாது	... ௧௨௩
வறியாரிரு	... ௧௧௦	வேயின தோளி	... ௭௧
வாரிக்களிற்	... ௮௮	வேயினமெ	... ௬௩
வாழும்படி	... ௧௦௬	வேய்தந்த	... ௪௬
வானக்கடி	... ௧௧௧	வேலன்பு	... ௬௫
வானுழை	... ௪௧	வைவம்மலர்	... ௭௮
வான்றோய்	... ௮௬	வைவந்த	... ௭௩
விசம்பினுக்	... ௫௨		